

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ

TÒA THÁNH TÂY NINH

THÁNH NGÔN

SƯU TẬP – QUYỂN III

BÍNH TUẤT (1946) — BÍNH THÂN (1956)

SƯU TẬP: HIỂN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG

TÀI LIỆU SƯU TẦM 2021
hai • không • hai • một

Ebook làm theo tài liệu phổ biến trên Website của **DAOCAODAL.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị thay đổi, sửa chữa những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **HIỂN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG, BAN PHỤ TRÁCH KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAL.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngõ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá chẳng những cho thế-hệ hiện tại mà còn cho nhiều thế-hệ tiếp nối mai hậu.

California, 20/05/2022

Tâm Nguyên

Website: tusachCAODAL.wordpress.com

THÀNH NGÔN
SỬ TẬP
QUYỂN III
(1946 — 1956)

Mục Lục

▶ THÁNH NGÔN SƯU TẬP III	3
001. Sài Gòn, ngày 29-7-Bính Tuất (dl 25-8-1946).....	19
▪ Thượng Trung Nhựt	19
002. Tòa Thánh, ngày 15-8-Bính Tuất (dl 10-9-1946).....	21
▪ Điều Trì Kim Mẫu.....	21
003. Hộ Pháp Đường, 15-8-Bính Tuất (dl 10-9-1946).....	24
▪ Thượng Trung Nhựt	24
004. Tòa Thánh – 9-1-Đinh Hợi (dl 31-1-1947), Tý Thời.....	25
▪ Bạch Hạc Đồng Tử.....	25
▪ Huyền Khung Cao Thượng Đế Kim Viết Cao Đài Tiên Ông Đại Bồ Tát Ma Ha Tát.....	25
▪ Điều Trì Kim Mẫu Vô Cực Thiên Tôn	26
005. Báo Ân Từ, ngày 2-2-Đinh Hợi (dl 22-2-1947).....	28
▪ Điều Trì Kim Mẫu.....	28
006. Hộ Pháp Đường, ngày 3-2-Đinh Hợi (dl 23-2-1947)	30
▪ Thượng Trung Nhựt	30
007. Báo Ân Từ, ngày 17-6-Đinh Hợi (dl 3-8-1947).....	31
▪ Lục Nương Dtc.....	31
▪ Bát Nương Dtc.....	32
008. Văn phòng Hiệp Thiên Đài, ngày 20-6-Đinh Hợi (dl 6-8-1947).....	33
▪ Cao Thượng Phẩm.....	33
009. Báo Ân Từ, ngày 2-8-Đinh Hợi (dl 16-9-1947).....	34
▪ Bát Nương.....	34
▪ Thượng Trung Nhựt	35
010. Đêm 15-8-Đinh Hợi (dl 29-9-1947),	37
▪ Bát Nương.....	37
▪ Điều Trì Nương Nương	38
011. Báo Ân Từ, ngày 26-8-Đinh Hợi (dl 10-10-1947).....	41
▪ Thầy.....	41
012. Văn phòng Hiệp Thiên Đài, ngày 26-8-Đinh Hợi (dl 10-10-1947).....	42

	▪ Quyển Giáo Tông	42
	▪ THÁNH HIỂN	42
013.	<i>Giáo Tông Đường, 15-9-Đình Hội (dl 28-10-1947)</i>	44
	▪ Ngọc Hoai Thanh	45
014.	<i>Văn Phòng HTĐ, 6-10-Đình Hội (dl 18-11-1947)</i>	47
	▪ TRUYỀN TRẠNG Huỳnh Văn Đại	47
015.	<i>Văn Phòng HTĐ, 18-10-Đình Hội (dl 30-11-1947)</i>	49
	▪ Thượng Trung Nhựt	49
016.	<i>Giáo Tông Đường, 1-11-Đình Hội (dl 12-12-1947)</i>	51
	▪ Thượng Trung Nhựt	51
	▪ Bát Nương Dtc.....	52
	▪ Thánh Hiến	53
017.	<i>Báo Ân Từ, ngày 12-12-Đình Hội (dl 22-1-1948)</i>	55
	▪ Thầy	55
018.	<i>Văn Phòng HTĐ, 19-12-Đình Hội (dl 29-1-1948)</i>	57
	▪ Lục Nương Dtc.....	57
	▪ Bát Nương.....	58
019.	<i>Báo Ân Từ, ngày 15-2-Mậu Tý (dl 25-3-1948)</i>	59
	▪ Nguyệt Tâm Chơn Nhơn.....	59
	▪ Tôn Sơn Chơn Nhơn	60
020.	<i>Cung Đạo Tòa Thánh, 1-3-Mậu Tý (dl 9-4-1948)</i>	61
	▪ Đại Đạo Tam Kỳ Phổ Độ Lý Giáo Tông	61
021.	<i>Báo Ân Từ, ngày 1-3-Mậu Tý (dl 9-4-1948)</i>	64
	▪ THÁNH HIỂN	64
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	64
022.	<i>Ngày 21-3-Mậu Tý (dl 29-4-1948)</i>	66
	▪ Cam Địa (Gandhi)	66
023.	<i>Cung Đạo Tòa Thánh, 7-4-Mậu Tý (dl 15-5-1948)</i>	68
	▪ ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ Lý Giáo Tông	68
024.	<i>Cung Đạo Tòa Thánh, 22-4-Mậu Tý (dl 30-5-1948)</i>	70
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	70

	▪ ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ	
	Lý Giáo Tông	70
025.	<i>Văn Phòng HTĐ, 14-5-Mậu Tý (dl 20-6-1948).</i>	73
	▪ THÁNH HIỂN	73
026.	<i>Văn Phòng HTĐ, 16-6-Mậu Tý (dl 22-7-1948).</i>	75
	▪ Thánh Hiến	75
027.	<i>Văn phòng HTĐ, đêm 14-8-Mậu Tý (dl 16-9-1948).</i>	77
	▪ Bát Nương Dtc.....	77
028.	<i>Đàn tại tư gia của Bảo Sanh Quân,</i> <i>đêm 18-8-Mậu Tý (dl 20-9-1948).</i>	79
	▪ Bát Nương Dtc.....	79
029.	<i>Văn phòng HTĐ, đêm 24-8-Mậu Tý (dl 26-9-1948).</i>	81
	▪ Bát Nương Dtc.....	81
030.	<i>Báo Ân Từ, đêm 7-11-Mậu Tý (dl 7-12-1948).</i>	83
	▪ Phạm Văn Màng	83
	▪ Bùi Ái Thoại	84
031.	<i>Văn phòng Đường Nhơn, đêm 18-1-Kỷ Sửu (dl 16-2-1949).</i> ..	86
	▪ Tôn Sơn Chơn Nhơn	86
032.	<i>Báo Ân Từ, ngày 19-7-Kỷ Sửu (dl 13-8-1949).</i>	87
	▪ Tệ Thần Trần Văn Xương.....	87
	▪ Nữ Đầu Sư Hương Thanh	87
033.	<i>Báo Ân Từ, ngày 25-7-Kỷ Sửu (dl 19-8-1949).</i>	89
	▪ Nữ Đầu Sư	
	Lâm Hương Thanh	89
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	90
034.	<i>Ngày 26-7 nhuận-Kỷ Sửu (dl 18-9-1949).</i>	93
	▪ Thất Sơn Đạo Sĩ Cử Đa.....	93
035.	<i>Ngày 26-7 nhuận-Kỷ Sửu (dl 18-9-1949),</i>	94
	▪ Thượng Trung Nhật	94
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	94
036.	<i>Báo Ân Từ, đêm 15-8-Kỷ Sửu (dl 6-10-1949).</i>	96
	▪ Diêu Trì Kim Mẫu.....	96
	▪ Tôn Võ Tử.....	97
037.	<i>Giáo Tông Đường, 17-9-Kỷ Sửu (dl 7-11-1949).</i>	98

	▪ Quyển Giáo Tông	98
038.	<i>Văn phòng Phước Thiện, đêm 8-10-Kỷ Sửu (dl 27-11-1949). Lúc 21 giờ.</i>	100
	▪ Đạo Nhơn Thế	100
	▪ Phối Thánh Màng	101
039.	<i>Ngày 9-10-Kỷ Sửu (dl 28-11-1949).</i>	103
	▪ Bảo Đạo Chơn Quân	103
040.	<i>Ngày 22-12-Kỷ Sửu (dl 8-2-1950), Lúc 21 giờ.</i>	104
	▪ Quyển Giáo Tông	104
	▪ Cao Thượng Phẩm	105
041.	<i>Tòa Thánh, đàn đêm 3-4-Canh Dần (dl 19-5-1950).</i>	108
	▪ Thất Nương Dtc	108
042.	<i>Trung Tông Đạo, 1-7-Canh Dần (dl 14-8-1950).</i>	110
	▪ Thượng Trung Nhựt	110
043.	<i>Đêm 2-7-Canh Dần (dl 15-8-1950).</i>	112
	▪ CHƯƠNG ĐẠO Nguyệt Tâm Chơn Nhơn	112
	▪ Cao Thượng Phẩm	113
044.	<i>Đêm 25-9-Canh Dần (dl 4-11-1950).</i>	115
	▪ Cao Thượng Phẩm	115
045.	<i>Văn phòng Trung Tông Đạo, đêm 27-9-Canh Dần (dl 6-11-1950).</i>	117
	▪ Thượng Trung Nhựt	117
	▪ Ngọc Hoai Thanh	118
	▪ Cao Thượng Phẩm	119
046.	<i>Báo Ân Từ, đêm 1-10-Canh Dần (dl 10-11-1950)</i>	120
	▪ Cao Thượng Phẩm	120
	▪ Phối Thánh Phạm Văn Màng	122
047.	<i>Báo Ân Từ, đêm 9-10-Canh Dần (dl 18-11-1950)</i>	125
	▪ Cao Thượng Phẩm	125
	▪ Bát Nương	126
	▪ Thất Nương	129
048.	<i>Đêm mừng 10-10-Canh Dần (dl 19-11-1950).</i>	131
	▪ Quyển Giáo Tông	131
	▪ Thủ Khoa Huân	133

049.	<i>Đêm 15-10-Canh Dần (dl 24-11-1950).</i>	135
	▪ Cao Thượng Phẩm.	135
	▪ Huỳnh Hoa Tiên Nữ.	137
	▪ Lục Nương.	138
	▪ Diêu Trì Kim Mẫu.	140
050.	<i>Trung Tông Đạo, 18-10-Canh Dần (dl 27-11-1950)</i>	141
	▪ Cao Thượng Phẩm.	141
	▪ Quyền Giáo Tông.	143
051.	<i>Đêm 22-10-Canh Dần (dl 1-12-1950).</i>	145
	▪ Bát Nương Dtc.	145
	▪ Cao Thượng Phẩm.	148
052.	<i>Đền Thờ Phật Mẫu Qui Thiện, đêm 26-10-Canh Dần (dl 5-12-1950).</i>	150
	▪ Cao Thượng Phẩm.	150
	▪ Bát Nương.	154
053.	<i>Đêm 4-11-Canh Dần (dl 12-12-1950),</i>	157
	▪ Cao Thượng Phẩm.	157
054.	<i>Đêm 4-11-Canh Dần (dl 12-12-1950),</i>	160
	▪ Bát Nương Dtc.	160
055.	<i>Đêm 5-11-Canh Dần (dl 13-12-1950).</i>	161
	▪ Lý Giáo Tông	161
	▪ Tam Trấn Oai Nghiêm Quan Thánh Đế Quân	161
	▪ Bát Nương Dtc.	162
056.	<i>Đêm 9-11-Canh Dần (dl 17-12-1950),</i>	164
	▪ Cao Thượng Phẩm.	164
	▪ Bát Nương Dtc.	165
057.	<i>Đêm mừng 9-11-Canh Dần (dl 17-12-1950),</i>	168
	▪ Cao Thượng Phẩm.	168
	▪ Thượng Trung Nhựt	169
058.	<i>Đêm 12-11-Canh Dần (dl 20-12-1950). Lúc 21 giờ,</i>	171
	▪ Thượng Trung Nhựt	171
	▪ Cao Thượng Phẩm.	172
059.	<i>Đêm 14-11-Canh Dần (dl 22-12-1950),</i>	174
	▪ Cao Thượng Phẩm.	174

060.	<i>Trí Huệ Cung, đêm 25-12-Canh Dần (dl 1-2-1951)</i>	176
	▪ Cao Thượng Phẩm	176
061.	<i>Trí Huệ Cung, đêm 7-1-Tân Mão (dl 12-2-1951)</i>	178
	▪ Cao Thượng Phẩm	178
	▪ Diêu Trì Kim Mẫu	178
062.	<i>Văn phòng Trung Tông Đạo, đêm 15-1-Tân Mão (dl 20-2-1951)</i>	180
	▪ Quyển Giáo Tông	180
	▪ Thanh Sơn Đạo Sĩ	181
063.	<i>Thanh Trước Đàn, 20-1-Tân Mão (dl 25-2-1951)</i>	183
	▪ Nhị Nương Dtc	183
	▪ Vô Danh Tiên Trưởng	184
	▪ Thanh Sơn Đạo Sĩ	185
	▪ Đổ Quang Hiển	185
064.	<i>Thanh Trước Đàn, 21-1-Tân Mão (dl 26-2-1951)</i>	187
	▪ Ngũ Nương Dtc	187
065.	<i>Thanh Trước Đàn, 4-2-Tân Mão (dl 11-3-1951)</i>	188
	▪ Lý Giáo Tông	188
	▪ Thượng Trung Nhật	189
066.	<i>Thanh Trước Đàn, 7-2-Tân Mão (dl 14-3-1951)</i>	191
	▪ Cửu Nương Dtc	192
067.	<i>Thanh Trước Đàn, 30-3-Tân Mão (dl 5-5-1951)</i>	194
	▪ Ngũ Nương Dtc	196
068.	<i>Báo Ân Từ, đêm 1-10-Tân Mão (dl 30-10-1951)</i>	199
	▪ Phối Thánh Phạm Văn Màng	199
	▪ Cao Thượng Phẩm	200
069.	<i>Thanh Trước Đàn, 7-11-Tân Mão (dl 5-12-1951)</i>	203
	▪ Nguyệt Tâm Chơn Nhơn	203
	▪ Bát Nương Dtc	204
	▪ Ngũ Nương Dtc	205
070.	<i>Đêm mừng 7-11-Tân Mão (dl 5-12-1951)</i>	207
	▪ Cao Thượng Phẩm	207
071.	<i>Thanh Trước Đàn, 7-1-Nhâm Thìn (dl 3-2-1952)</i>	211
	▪ Nguyệt Tâm Chơn Nhơn	211

	▪ Ngũ Nương Dtc	212
072.	<i>Thanh Trước Đàn, 24-2-Nhâm Thìn (dl 19-3-1952)</i>	213
	▪ Đông Phương Sóc	213
	▪ Thanh Sơn Đạo Sĩ	215
	▪ Diêu Trì Kim Mẫu	216
	▪ Lục Nương	217
073.	<i>Thanh Trước Đàn, 12-7-Nhâm Thìn (dl 31-8-1952)</i>	218
	▪ Huệ Mạng Kim Tiên	218
	▪ Quan Âm Bồ Tát	219
074.	<i>Thanh Trước Đàn, 14-8-Nhâm Thìn (dl 2-10-1952)</i>	221
	▪ Bát Nương Dtc	221
	▪ Đông Phương Sóc	221
	▪ Thượng Minh Thanh	222
075.	<i>Thanh Trước Đàn, 1-9-Nhâm Thìn (dl 19-10-1952)</i>	224
	▪ Ngũ Nương Dtc	224
076.	<i>Đêm 16-1-Quý Tỵ (dl 1-3-1953),</i>	226
	▪ Quyển Giáo Tông	226
	▪ Thanh Sơn Đạo Sĩ	226
077.	<i>Đêm mừng 8-5-Quý Tỵ (dl 18-6-1953),</i>	228
	▪ Bát Nương	228
	▪ Bát Nương	229
	▪ Ngũ Nương	229
078.	<i>Đền Thánh, 13-10-Quý Tỵ (dl 19-11-1953). Giờ Tý.</i>	230
	▪ Cao Quỳnh Cư	230
	▪ Lý Giáo Tông	230
079.	<i>Thanh Trước Đàn, 29-11-Quý Tỵ (dl 3-1-1954).</i>	232
	▪ Nhân Âm Đạo Trưởng	232
	▪ Bát Nương Dtc	233
080.	<i>Đền Thánh, ngày 1-12-Quý Tỵ (dl 5-1-1954).</i>	235
	▪ Lý Giáo Tông	235
081.	<i>Giáo Tông Đường, 3-12-Quý Tỵ (dl 7-1-1954).</i>	237
	▪ Lý Giáo Tông	237
082.	<i>Đàn cơ ngày 12-1-Giáp Ngọ (dl 14-2-1954),</i>	240
	▪ Diêu Trì Nương Nương	240

083.	<i>Bộ Pháp Chánh, 23-1-Giáp Ngọ (dl 25-2-1954).</i>	241
	▪ Khai Pháp Trần Duy Nghĩa	241
084.	<i>Bộ Pháp Chánh, 26-1-Giáp Ngọ (dl 28-2-1954).</i>	242
	▪ Khai Pháp Trần Duy Nghĩa	242
085.	<i>Bộ Pháp Chánh, 30-1-Giáp Ngọ (dl 4-3-1954).</i>	244
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	244
	▪ Khai Pháp Trần Duy Nghĩa	244
086.	<i>Đêm 2-2-Giáp Ngọ (dl 6-3-1954). Lúc 22 giờ 30.</i>	247
	▪ Ngọc Hoai Thanh.....	247
	▪ Khai Pháp Chơn Quân.....	248
	▪ Ngũ Nương Dtc	249
087.	<i>Thanh Trước Đàn, 2-3-Giáp Ngọ (dl 4-4-1954).</i>	252
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	252
088.	<i>Ngày 12-3-Giáp Ngọ (dl 14-4-1954).</i>	254
	▪ Quyên Giáo Tông.....	254
089.	<i>Đêm 17-1-Ất Mùi (dl 9-2-1955).</i>	255
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	255
	▪ Lục Nương.....	256
	▪ Bát Nương.....	257
090.	<i>Văn phòng Trung Tông Đạo, đêm 18-1-Ất Mùi (dl 10-2-1955). Lúc 21 giờ.</i>	259
	▪ Thượng Trung Nhựt	259
091.	<i>Đêm 20-1-Ất Mùi (dl 12-2-1955).</i>	262
	▪ Thượng Trung Nhựt	262
	▪ Lục Nương.....	263
092.	<i>VP. Trung Tông Đạo, 19-2-Ất Mùi (dl 12-3-1955).</i>	265
	▪ Nhân Âm Đạo Trưởng	265
093.	<i>Ngày 6-3 nhuận-Ất Mùi (dl 27-4-1955).</i>	267
	▪ Nhân Âm Đạo Sĩ	267
	▪ Vô Danh Tiên Trưởng.....	267
094.	<i>Ngày 1-4-Ất Mùi (dl 22-5-1955), Đàn của Bảo Sanh Quân yêu cầu, Thượng Sanh và Bảo Pháp chấp cơ.</i>	270
	▪ Thượng Trung Nhựt	270

095.	VP. Trung Tông Đạo, 17-8-Ất Mùi (dl 2-10-1955).	271
	▪ Thượng Trung Nhựt	271
	▪ Bát Nương	272
096.	VP. Trung Tông Đạo, 18-8-Ất Mùi (dl 3-10-1955).	274
	▪ Cao Thượng Phẩm	274
	▪ Bát Nương	275
097.	Ngày 24-8-Ất Mùi (dl 9-10-1955), Về việc soạn quyển “Luân Hồi Quả Báo” do Bảo Pháp và Khai Đạo thủ cơ.	277
	▪ Tệ Thần Lê Văn Duyệt	277
098.	Đêm 17-10-Ất Mùi (dl 30-11-1955).	279
	▪ Bát Nương Dtc	279
	▪ Thanh Sơn Đạo Sĩ	280
099.	Giao Tông Đường, 4-12-Ất Mùi (dl 16-1-1956).	281
	▪ Bát Nương	281
100.	VP. Trung Tông Đạo, 19-12-Ất Mùi (dl 31-1-1956)	283
	▪ Bát Nương	283

► THÁNH NGÔN

CẦU TẠ KIM BIÊN (NAM VANG) 285

101.	T. Thất Kim Biên, 19-1-Bính Thân (dl 1-3-1956).	285
	▪ Thượng Phẩm	285
102.	Kim Biên, đêm 25-2-Bính Thân (dl 5-4-1956).	287
	▪ Thần Noul	287
	▪ Tệ Vương Norodom	287
	▪ Tôn Trung Sơn	287
	▪ Cao Thượng Phẩm	288
103.	Báo Ân Đường KB, 3-3-Bính Thân (dl 13-4-1956).	289
	▪ Thanh Sơn Đạo Sĩ	289
	▪ Thượng Trung Nhựt	289
	▪ Thanh Sơn Chơn Nhơn	290
104.	Kỷ niệm cuộc Du hành viếng Angkor Wat, từ ngày 6-3- Bính Thân (dl 16-4-1956) đến ngày 11-3-Bính Thân (dl 21-4-1956).	292
	▪ Tiêu Diêu Đạo Sĩ	292

	▪ Hoàng Hậu Prasey.....	292
	▪ Prasey Prakheth.....	293
	▪ Tôn Trung Sơn.....	293
	▪ Tôn Trung Sơn.....	293
	▪ Công Chúa Prao-Srey.....	295
	▪ Tiêu Diêu Đạo Sĩ.....	296
105.	<i>Th.Thất BATTAMBANG, 10-3-B. Thân (dl 20-4-1956)</i>	298
	▪ Bát Nương Dtc.....	298
106.	<i>Báo Ấn Đường Kim Biên, đêm 13-3-Bính Thân (dl 23-4-1956). Hội thời</i>	299
	▪ Bát Nương Dtc.....	299
	▪ Tiêu Diêu Tiên Trưởng.....	299
	▪ Vô Danh Tiên Trưởng.....	300
107.	<i>Báo Ấn Đường Kim Biên, đêm 15-3-Bính Thân (dl 26-4-1956). Hội thời</i>	303
	▪ Bát Nương.....	303
108.	<i>Báo Ấn Đường Kim Biên, đêm 28-3-Bính Thân (dl 8-5-1956)</i>	305
	▪ Tiêu Diêu Đạo Sĩ.....	305
109.	<i>Báo Ấn Đường Kim Biên, ngày 15-8-Bính Thân (dl 19-9-1956). Hội thời</i>	307
	▪ Thanh Sơn Đạo Sĩ.....	307
	▪ Nguyệt Tâm Chơn Nhơn.....	308
	▪ Trần Khai Pháp.....	309
110.	<i>Báo Ấn Đường Kim Biên, ngày 15-8-Bính Thân (dl 19-9-1956). Tý thời</i>	312
	▪ Thượng Trung Nhựt.....	312
	▪ Thầy.....	312
	▪ Lý Thái Bạch.....	313
	▪ Thượng Trung Nhựt.....	314
111.	<i>Báo Ấn Đường Kim Biên, đêm 17-9-Bính Thân (dl 20-10-1956). Tý thời</i>	316
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	316
	▪ Bát Nương Dtc.....	318
112.	<i>Báo Ấn Đường Kim Biên, đêm 8-2-Đinh Dậu (dl</i>	

	9-3-1957). <i>Hội thời</i>	321
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	321
	▪ Bát Nương Dtc.....	323
	▪ Quyền Giáo Tông.....	324
113.	<i>Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 10-4- Kỷ Hợi (dl 17-5-1959)</i>	326
	▪ Bát Nương Dtc.....	326
	▪ Phạm Hộ Pháp.....	327
114.	<i>Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 13-4- Kỷ Hợi (dl 20-5-1959). Lúc 22 giờ</i>	331
	▪ Bát Nương Dtc.....	331
	▪ Phạm Công Tắc.....	332
	▪ Cao Thượng Phẩm.....	334
115.	<i>Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 10-12- Quý Mão (dl 24-1-1964). Lúc 21 giờ 40</i>	336
	▪ Phạm Hộ Pháp.....	336
116.	<i>Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 12-9- Ất Ty (dl 6-10-1965)</i>	339
	▪ Phạm Hộ Pháp.....	339
117.	<i>Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 10-4-Đinh Mùi (dl 18-5-1967)</i>	341
	▪ Phạm Hộ Pháp.....	341
	▪ Hộ Pháp Chương Quân Hiệp Thiên Đài.....	341
► THI VĂN SƯU TẬP		344
	▪ Thất Nương.....	344
	▪ Thanh Sơn Đạo Sĩ – Chử Tu.....	347
	▪ Thất Nương.....	347
	▪ Cao Thượng Phẩm – Bài Thi Thọ Khổ.....	348
	▪ Bát Nương.....	349
	▪ Lý Đại Tiên.....	350
	▪ Tôn Thần Nguyễn Trung Trực.....	350

CÁC CHỮ VIẾT TẮT

BN	Bát Nương.
CTP	Đức Cao Thượng Phẩm.
DTKM	Đức Diêu Trì Kim Mẫu.
ĐCT	Đức Chí Tôn.
ĐTĐ	Đoàn Thị Điểm
LTB	Đức Lý Thái Bạch.
NÂĐT	Đức Nhân Âm Đạo Tr.
NgN	Ngũ Nương.
NTCN	Nguyệt Tâm Ch.Nhơn.
PVM	Phối Thánh Phạm Văn Màng.
QÂBT	Đức Quan Âm Bồ Tát.
QGT	Đức Quyển G.Tông.
QT	Đức Quan Thánh
TSCN	Đức Tôn Sơn Ch.Nh.
TSĐS	Đức Thanh Sơn Đ. Sĩ.

Các năm

AM	Ất Mùi.
BT	Bính Tuất.
BTh	Bính Thân.
CD	Canh Dần.
ĐD	Đinh Dậu.
ĐH	Đinh Hợi.
GN	Giáp Ngọ.
KH	Kỷ Hợi.
KS	Kỷ Sửu.
MT	Mậu Tý.
MTu	Mậu Tuất.
NT	Nhâm Thìn
QT	Quý Tỵ.
TM	Tân Mão.

001. Sài Gòn, ngày 29-7-Bính Tuất (dl 25-8-1946).
*Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo*¹

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Thượng Phẩm khi nãy có đến, nhưng bị cái số của Hộ Pháp nên trở lại dâng cho Từ Phụ.

Qua đến đây hiệp mặt cùng Hộ Pháp mà mừng người. Cười... Hèn lâu mới gặp gỡ nhau mà tình trạng hiện giờ thời chẳng như lúc trước, nên Qua lấy làm buồn cười cho quỉ quyền tưởng thắng quyền hành Chí Tôn đặng đồ mưu đòi phen hại Đạo. Cười...!

Tám! (*Giáo Sư Hương Nhiều*) Em thấy chưa? Qua khi nọ chẳng dám lậu Thiên cơ, nín thinh mà chịu, em có phiền chẳng?

Bà Tám bạch:

Cười... Cơ thành Đạo ngày nay em vui chẳng? Thì lúc nào Qua cũng chịu một mối thương.

Tâm vô hạn, nhưng có miệng mà chẳng dám hở môi, vì Chí Tôn nhật cấm.

Em đau lòng, Qua cũng đau lòng, nếu em thấy Qua đặng thì là lệ ngọc tuôn rơi, mà châu mặt ủ.

Các em ôi! Cái trạng thái của đời chẳng phải dễ chi cho Thân Tiên thổ lộ. Nếu các em biết đặng nỗi đau đớn thương tâm của chúng Qua nơi thiêng liêng cảnh thì mấy

¹ **Ghi chú:** Đức Phạm Hộ Pháp được nhà cầm quyền Pháp đưa từ đảo Madagascar (Phi Châu) trở về Việt Nam, đến Sài Gòn ngày 26-7-Bính Tuất (dl 22-8-1946), tạm ngụ tại nhà ông Sĩ Tải Nguyễn Văn Hợi ở gần chợ Thái Bình.

Bài Thánh Ngôn này do Đức Hộ Pháp cầu Đức Quyền Giáo Tông khi về tới Sài Gòn được 3 ngày. Tám ngày sau, tức là ngày 4-8-Bính Tuất (dl 30-8-1946) mới đưa Đức Hộ Pháp từ Sài Gòn về Tòa Thánh Tây Ninh.

em sẽ tự nhiên khoái lạc mà xem thể sự đổi dời, nhứt là tương lai của quốc gia Nam Việt. Mấy em nghe thi:

*Dương thế căn nguyên tại thâm sâu,
Đường vinh hoa ấy tại Thiên lâu.
Trường xuân quạnh quẽ đưa ngưi đầu,
Nẻo họan nghinh ngang điểm bạch đầu.
Hạc nội đã ra ngoài bến khổ,
Trâu vàng đứng vững ở sông Ngâu.
Vĩ nên nghiệp cả Nam Thiên trước,
Phải dụng tài xưa để vẽ màu.*

Các em cứ tiến bộ, cơ quan đặc thẳng đã sẵn dành, chỉ phải lấy tài năng làm căn bản thì nên mà thôi.

Hộ Pháp, em cứ hươi Giáng Ma Xử một phen cho tài tình đặng cứu nước qua khỏi trở lực.

THĂNG.

002. *Tòa Thánh, ngày 15-8-Bính Tuất (dl 10-9-1946).*

Phò loan: Hộ Pháp – Bảo Văn PQ. Tý thời.

Hầu bút: Sĩ Tài Phạm Văn Ngọ.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Thiếp chào chư Thiên mạng nam nữ.

Thiếp xin tỏ đôi lời cùng Ngự Mã Thiên Quân Hộ Pháp. Từ ngày Thiếp đến chung cùng chư Thiên mạng đến nay thì tính đã 20 năm có lẽ, chỉ lấy tình thân ái Thiêng Liêng mà xưng hô cùng nhau là vì Thiên thơ tiền định. Thiếp đến đi đường cho con cái Chí Tôn đến ngày thành Đạo. Ngày nay đã đúng kỳ sở định, Thiếp mới đặt quyền nhìn nhận con cái của Thiếp. Vậy từ đây, Thiếp chỉ dụng lời chí thiết yêu đương, là MẸ con tương hội. Vậy chư Thiên mạng đừng phiền Thiếp nghe!

Hộ Pháp xem bài văn Thiếp mà nghĩ đến tình trạng của Diêu Trì Cung đau thảm đến dường bao, khi con mông trần buổi nọ. Cửu Nương nói điệu toàn văn Động Đình. Các con nữ phái bình thân.

VĂN

*Những ngôi giữ Huỳnh Hoa Ngạn Uyển,
Mà quên nghe đặt tiếng vĩnh sanh.*

*Đoạn đường lều cỏ chòi tranh,
Tay nương cây gậy một mình trông vơi.*

NHỨT NƯƠNG DTC

Tiếp văn:

*Trông động cũ màu trời biến sắc,
Trông cung nga thiếu bậc từ quân.*

*Trông xa đánh Thánh non Thần,
Trông đèn Ngọc Khuyết vắng phần Thiên lương.*

NHỊ NƯƠNG DTC

Tiếp văn:

*Nay đêm ấm con đường hạnh phúc,
Cõi phong trần gọi chút hồng ân.
Tiêu điều phai lợt mùi trần,
Tĩnh say với giọt nước ngân tẩy mê.*

TAM NƯỚNG DTC

Tiếp văn:

*Tưởng trọn phận tô xuê đánh Việt,
Nường thuyền từ cứu tuyệt trần ai.
Đường quê nào thấy Thiên Thai,
Công trình lập dựng Vân đài chí công.*

TỬ NƯỚNG DTC

Tiếp văn:

*Mở rộng cửa đại đồng vạn chủng,
Khai nẻo sanh cứu sống nhưn gian.
Trị tâm mở mắt song quang,
Khai đường Cực Lạc, mở đàng Lôi Âm.*

NGŨ NƯỚNG DTC

Tiếp văn:

*Đưa gương rạng Quan Âm dẫn thế,
Diệt mê hồn tột tận kiếp căn.
Cam Lô rửa sạch phong trần,
Gương xưa để bước đi lần cảnh thẳng.*

LỤC NƯỚNG DTC

Tiếp văn:

*Nào dè phép Quỷ toan cải chánh,
Mượn quyền Yêu so sánh Chí Linh.
Đem thân lũ thú làm binh,
Cầm gươm huệ chặt tan tà thành thương.*

THẤT NƯỚNG DTC

Tiếp vãn:

Hỡi nào kẻ lo lường nghiệp Đạo,
Hỡi những trang nóng máu anh phong.
Ngôi Thiên để dựa bóng hồng,
Phục hưng gậy nghiệp con Rồng cháu Tiên.

BÁT NƯƠNG DTC

Tiếp vãn:

Gậy sự nghiệp Tổ Tiên ngày trước,
Dựng miếu đường hưởng phúc tự do.
Mảng trông bến cũ đưa đò,
Chờ quân lương tế gậy trò vinh phong.

CỬU NƯƠNG DTC

Xin nhượng bút cho Bát Nương.

THI

Đào Nguyên lại trở trái hai lần,
Ai ngờ Việt Thường đã thấy lân.
Cung Đẩu vít xa gươm Xích quỉ,
Thiền cung mở rộng cửa Hà Ngân.
Xuân Thu định vững ngôi lương tế,
Phất Chủ quét tan lũ nịnh thần.
Thối khí vĩnh sanh lau xã tắc,
Mở đường quốc thể định phong vân.

BÁT NƯƠNG DTC.

THĂNG.

003. *Hộ Pháp Đường, 15-8-Bính Tuất (dl 10-9-1946).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mấy em nữ phái,

Cười... Hèn lâu mới gặp mấy em cũng nhớ quá nè!

Mấy em nên nhớ rằng: Sống một đời đã nhiều đau
thảm với tuồng đời, mà niên cao kỷ trưởng, hỏi lại coi
lập nghiệp tại thế có thú vị gì không? Trọn nửa kiếp sanh
đầu râu tóc bạc trắng mà lăm thắm sâu, rốt cuộc chung
hưởng điều gì nói thử?

Giáo Sư Hương Nhiều bạch:

**Phải làm tôi tớ cho đời, lập công nghiệp và tu tỉnh
lấy tâm hồn mà tạo thiêng liêng vị, mới không uổng
kiếp sanh.**

Vui chi, sướng chi, mà mê mẩn theo đời cho thất
phận, nghiệp vĩnh cửu không tầm, lại ăn xin của vô giá
trị.

Mấy em nên trọn hiếu cùng Chí Tôn, trọn trung
cùng Hội Thánh thì ngày chung qui anh em đăng gặp,
xin nhớ nghe.

THĂNG.

004. *Tòa Thánh - 9-1-Đình Hội (dl 31-1-1947), Tý Thời*

BẠCH HẠC ĐỒNG TỬ

Đàn rắng đại tịnh, thủ lễ cho nghiêm đặng tiếp nghinh Thánh giá.

HUYỀN KHUNG CAO THƯỢNG ĐẾ KIM VIẾT CAO ĐÀI TIÊN ÔNG ĐẠI BỔ TÁT MA HA TÁT

Mừng các con.

Các con đi bước nào hay bước nấy, nhưng cũng kềm vững, hiệp sức đồng tâm lo cho tròn câu phổ độ, vì thời kỳ sắp đến, nhơn sanh phải chịu luật Thiên điều diệt tận, những trang hiền đức cõi xác thay hồn chư Tiên chư Phật cùng các Thánh dưới thế.

Thầy lập cho các con một trường tại thế hầu chen lẫn với nhau bòn công chuộc quả mà chờ ngày qui vị. Đứa nào ngoan Đạo đặng khỏi phải bị chúng vầy bừa đè ép, bằng đi sai đường, không giữ chơn truyền thì bị mang nạn, vì Thầy đã cho hay trước rằng: **Thầy thương bấy nhiêu thì cũng cho chư Tiên, chư Thánh thử bấy nhiêu, chịu khổ tâm, song đạo hạnh gìn tròn, còn trái lại ham sung sướng trong một thời gian ngắn ngủi, đến khi hưởng tận, thân phải chịu khổ não lao đao.**

Vậy các con phải chọn lựa lấy mà tu thân. **Thầy đau đớn vì thấy chúng sanh lặn đặng, nhưng đó là bài thi, không lẽ Thầy thấy các con làm bài không trúng, Thầy lại cấp nấp đem cho các con thì chừng ấy cân thiêng liêng đâu công bình đặng.**

Vậy các con chớ trách Thầy không thương các con, còn chẳng bao lâu nữa, bển chí sẽ bước qua bể thảm, chừng ấy đau đớn thay **chỉ còn có một phần mười.**

Thầy lập Đạo cho toàn cả chúng sanh, ai tu nấy hưởng, nhưng đứa nào có tiền căn nhiều lần chuyển kiếp, kỳ nầy mới gặp. Các con khá trông vào mấy đứa kia, trước hành đạo ra lối nào, rốt cuộc sẽ ra sao?

Vậy cứ theo đường chánh đại lần dò bước tới mà lên cho đến tận chơn Thầy nghe.

Thầy ban ơn cho các con nam nữ.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

DIÊU TRÌ KIM MẪU VÔ CỰC THIÊN TÔN

Mừng các con. Bình thân.

Các con chưa rõ cái mùi phú quý cao sang nơi thế nầy là cái bẫy để gài những bậc Thần, Thánh, Tiên, Phật, phải sa đọa không mong đắc quả.

Bởi có ấy mà đứa nào đặng hưởng lộc cao quyền cả thì MẸ lại lo cho đứa ấy sẽ quên cội bỏ nguồn, đành thả trôi chơi vơi nơi bể thảm.

Trong đám nầy chỉ có một số ít đứa biết hồi ngộ tu tâm, chun vào cửa Phật. Cũng lắm đứa miệng niệm Nam mô mà lòng cay nghiệt đè ép kẻ yếu thể cô, đương thân của bá gia về tấn cúng, lòng ham tưởng chúng khen ngợi mà không kiểm hiểu câu tội phước công bình kia. Trời Phật, Thánh Thần chẳng đòi, không biểu lễ cúng chi cả. Các con vì lòng tín ngưỡng, chẳng biết chi, tạm dùng lễ để cung kính, rốt lại để khoe mình và để chịu theo thói tục.

Các con hiểu Đạo, MẸ chẳng nói nhiều, các con khá suy nghĩ. Chư Tiên Phật cùng các Đấng Thiêng liêng

chỉ dùng Tâm trong sạch, tín ngưỡng kính thành, ấy là một vật báu để hiển lễ đó.

Trên thế, cũng chẳng khác chi trên sân khấu, sắp cho đủ lớp, nào là trung nịnh, hiền dữ, chen lấn múa men, la gâm, than thở, rớt cuộc bôi mặt thì đứa nào cũng ra đứa nấy. **Dẫu các con đặt địa vị cao sang thế nào cũng chẳng nên tự kiêu tự đắc, húng hiếp những đứa thấp hèn.**

Các con ráng ẩn nhẫn, hằng ngày bền chí traу tâm. Chỗ Hằng Sống là nơi căn cội của các con.

Vậy các con cũng chẳng nên quyến luyến thế đời mà quên cựu vị nghe!

MẸ mừng đặng thấy các con hội hiệp với nhau. Vậy các con hãy nắm tay nhau cho chặt chẽ, đi cho vững.

MẸ ban ơn cho cả nam nữ.

THĂNG.

005. Báo Ân Từ, ngày 2-2-Đình Hợi (dl 22-2-1947).

Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp. – Lúc 1 giờ khuya.

Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Đạo, Phối Sư Hương Nhiều, & Chúc sắc Phước Thiện, Chúc sắc Pháp Chánh.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mụ chào các con.

Mừng...!

Mụ lấy làm thậm cảm tình, mặn nồng, hiếu hạnh của các con, nhứt là Hộ Pháp, đã lập nên Đền Thờ trọng hậu. Cả Diêu Trì Cung đều để lời cảm ơn.

Nữ phái các con,

Kể từ đây, đã có nơi MẸ con hội hiệp. **Khá nên để trí tưởng rằng, chẳng buổi nào MẸ không ở gần các con, chung chia đau thảm, chỉ xin các con có một điều trọng yếu là các con phải tập tánh hòa nhã, yêu ái lẫn nhau mà chia buồn sót thảm cùng nhau, ấy là lễ hiến cho MẸ quý hóa hơn hết.**

Nếu biết thương yêu thì chẳng có chi hơn là dạy dỗ trẻ thơ đặng khôn ngoan đạo đức.

THI

*Đầy lòng yêu ái đám quần sanh,
Nghĩa cử chỉ trông một tấc thành.
Lựa chọn những gì riêng kiếp trái,
Đón đau chỉ nặng mỗi thâm tình.*

Nếu Mụ còn điều ước vọng thì chỉ trông Ngự Mã Thiên Quân giúp Mụ thường thường cơ bút đặng dạy dỗ nữ phái .

Hộ Pháp,

Theo ý Mụ thì chẳng nên làm lễ Mụ trong thời Tý, e cho thất lễ với Từ Bi.

Vậy nên sửa lại trong giờ Ngọ Sóc Vọng cho có thể con cái của Từ Bi dâng lễ cho Người.

THĂNG.

006. *Hộ Pháp Đường, ngày 3-2-Đình Hợi (dl 23-2-1947)*

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào các bạn.

Cười... Ê *Tám!* Qua lấy làm hân hạnh đặng nói chuyện với em. Em coi còn lạ gì chuyện đời đương buổi này đã cho hỗn loạn thì em coi lại cả thầy Thánh huấn của Tôn Sơn Chơn Nhơn từ trước đã tiên tri.

Thoảng như kết liễu như vậy là cơ quan giải thoát cho nước nhà rồi đó, còn lo ngại nỗi gì. Em nên hiểu rằng: Lời hứa hẹn từ trước đến nay chính mình Lý Giáo Tông cầm Thiên thơ chuyển pháp, nếu chẳng có tay thiêng liêng dìu đỡ thì Đạo mới thể nào? Xin các bạn nghe thi:

*Cơ Đạo ngày nay đã biến hình,
Sửa đời đã sẵn phép huyền linh.
Bích Du ví đã ra gây loạn,
Đẩu Tốt phải toan đứng trị bình.
Nam đánh đã xô gươm xích quỉ,
Đông thiên mới lộ bóng chơn tinh.
Đỡ nâng vạc cả dành tay Đạo,
Búa Việt phải toan gắng giữ gìn.*

Cả mấy điều em cầu xin, nên viết số dâng ngay Đức Lý Giáo Tông, rồi để đó cho Qua lo liệu.

Xin kiếu các bạn.

THĂNG.

007. Báo Ân Từ, ngày 17-6-Đinh Hợi (dl 3-8-1947).

Phò loan: Khai Đạo – Thừa Sử Lợi.

Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Pháp, Thừa Sử Hải, Truyền Trọng
Trấn và Đạo hữu nam nữ.

LỤC NƯƠNG DTC

Chào quý anh, quý chị.

Mừng mấy em nam nữ.

Đạo độ đời đã lối bóng, con thuyền Đạo đã giữa nơi
bến đặng chở khách hữu duyên.

Đang buổi này khách tục ngó chừng mãi quý anh
quý chị lắm. **Nhứt nhứt phải nêu gương tinh thần đạo
hạnh để làm gương mẫu cho đời bắt chước.** Phải có dạ
chí thành, phải có tâm cương quyết, muôn việc đồng thanh
tương ứng, hiệp với nhau làm một khối khư chặt, một như
muối, muối như một, sốt thảm chia nồng với nhau mỗi
khi lạc hứng, khuyên đừng tư kỷ, chi chi cũng có cậy nhờ
Bề Trên chỉ dẫn.

Có thể vui nhưng cũng nhờ nơi tâm chí thành của
quý anh quý chị cùng mấy em cầu nguyện nơi Chí Tôn.
Nhơn hữu thiện nguyện, Thiên tất tòng chi. Đại hỷ!

Vậy thiếp có mấy lời yêu cầu quý anh quý chị và mấy
em nam nữ ráng dọn mình cho trong sạch đặng nêu
gương cho đời bước tới.

Có Bát Nương đến.

THĂNG.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào tất cả anh chị em nam nữ.

*BÁT Nhã độ đời khỏi bến mê,
NƯƠNG cơ đạo hạnh trở về quê.
Kính lời nhắn nhủ tâm lai khách,
Tặng kế qui nguyên đất Việt kê.
Kê vai hai nước mưa hồ nghi,
Thống nhất ngày nay đã đến kỳ.
Cao mũ mượn hơi quyền chú Mỹ,
Rồi đây lộ kế mới ra đi.*

Vậy xin cầu nguyện cho cả vận mạng nước nhà y như ý.

Các chị cùng mấy em nữ phái ráng gìn lòng tứ đức, tam tòng cho tròn phận sự, đặng ngày kia xuất dương hầu phổ thông chơn đạo.

Ba anh: Bảo Thế, Khai Pháp, Khai Đạo, ngày mai đi có nhiều việc hay, nên được như ý nguyện. Khi trở về đừng quên em nghe.

Bảo Thế xin giúp.

Sẵn lòng, em sẽ tiếp.

THĂNG.

008. Văn phòng Hiệp Thiên Đài, ngày 20-6-Đinh Hợi (dl 6-8-1947).
Phò loan: Khai Đạo - Khai Pháp.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào mấy em.

*CAO sơn thẳng cảnh khách tâm hiền,
THƯỢNG tứ ngày nay hữu huệ duyên.
PHẨM cách tư phong trang tuấn kiệt,
Mãng cho đất Việt trở Thần Tiên.*

Em Khai Pháp đổi chỗ.

*Thần Tiên giáng thế độ nhưn sanh,
Công quả sao cho đoạt chí thành.
Đạo đức giỏi mài tâm gấn bó,
Rồi đây sẽ rõ Đạo huyền linh.*

*Linh hiển phô bày cửa báo ân,
Nghĩa nhân sưu tập dặng qui tâm.
Anh hùng chí khí từng chơn đạo,
Bốn biển xa gần phải hiển thân.*

*Thân vua còn phải lánh ngại vàng,
Huống khách phàm trần lại thờ than.
Đổi xác Thần Tiên nơi cõi thế,
Dựng nên xã tắc lại trang hoàng.*

*Hoàng Thiên đầu phụ khách nâu sông,
Khổ hạnh tương rau mới có công.
Hạnh phúc hữu duyên thiên tải hưởng,
Tâm thành xúc động đến Thiên công.*

Hai em phải năng tập cho thường, có Qua trợ lực.

THĂNG.

009. Báo Ân Từ, ngày 2-8-Đinh Hợi (dl 16-9-1947).

Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp.

Hầu đàn: Chúc sắc HTĐ, CTĐ, Phước Thiện nam nữ.

BÁT NƯƠNG

Ý, xí đặng cái máy mới.

Hộ Pháp hỏi:

Chớ ai cà! Hèn lâu em mới đặng gặp Nhị Ca. Chớ chi họ có lòng thương tưởng thì chắc em khỏi bận lòng. Xin các bạn phái nam cho em mạng lịnh trao đổi ý kiến cùng các bạn gái của em thì em lấy làm thâm cảm lắm đó.

Thưa mấy chị, mấy em bình thân.

Cười... Nhị Ca nóng nảy quá, em biết quốc sự gì mà nói bây giờ, đời Anh Què đến rồi sẽ hỏi không đặng sao? Thì đã ra mặt Quốc Sư mà còn hỏi bài của phụ nữ à!

Mấy chị mấy em nghe văn thi:

*Thuyền từ đã xa dòng biển khổ,
Nương Chí Linh tế độ nhơn gian.*

Tê vui lánh tục tìm nhàn,

Lợi danh là mộng mơ màng Huỳnh lương.

Lòng thương ví như đường hà hải,

Đem dung nghi làm giải trừ mê.

Nước Nam thâm khổ ê chề,

Đem thân mảy liễu tô về giang san.

Niềm ân ái đã tràn sông lệ,

Nết xa hoa đã để miệng đời.

Cung Hằng mang tiếng hổ người,

Vì thân chưa phải nên người độ dân.

Ôm ấp mãi lấy phần nhi nữ,

*Cửa công khanh đoán thử bao người.
 Xem người ví biết hổ người,
 Rèn tâm tiết liệt cho đời noi gương.
 Đừng quen theo sách lạ thường,
 Đạo không nên đạo, đời nường bóng đời.
 Hỡi ai có thấu ai ơi! ...*

Cười... Hễ bán thì phải rao, mặc ai gièm siểm.

À! Đại Ca nhẩn với Nhị Ca để lời cảm ơn hai cái cốt ảnh của người, trong đó có một mình Đại tỷ là vui mừng hơn ai hết. Trông đợi đã trên 20 năm mới thấy mặt ông chồng giả, biểu không mừng sao đặng, phải không Đại tỷ?

Nhị Ca, em nhường bút cho Anh Què để anh đứng buồn hui kia kia.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Cười... Khi nãy có Bát Nường đến nói nhiều điều Qua không vui chút nào hết.

Tám! Em cứ đi, chuyến nầy là kết liễu của chuyến trước, chẳng chi phòng ưu lự.

Qua dặn em rằng: Nên hư của nước nhà do nơi óc não của em định đạ. Cả chúng Qua hằng gần bên em, mà Chí Tôn cũng vậy. Em nên nhớ lời Người căn dặn nghe.

Em nghe Qua nói riêng một mình em hiểu mà thôi đạ. Ê, đồ vạn quốc gởi tới rồi hiểu chưa?

Đức Hộ Pháp bạch:

– Đồi hay Đạo?

Đạo chớ, cười thêm chút nữa. Đức Lý Giáo Tông nạt dụng, may khi họ giữ nguyên địa vị họ đặng. Cao Thượng Phẩm sẽ nói lại.

Qua ban ơn cho toàn mấy em nam nữ.

THĂNG.

010. *Đêm 15-8-Đình Hối (dl 29-9-1947),
Phò loan: Thượng Sanh - Bảo Văn PQ*

BÁT NƯƠNG

Chào mấy anh Hiệp Thiên Đài, chư hiền hữu.

Nương Nương và mấy em cảm tình chư hiền huynh, hiền hữu có lòng thiết lễ hôm nay để tỏ ý nhắc nhở kỷ niệm đối với Diêu Trì Cung.

Chớ chi được hiệp nhau tại Tổ đình trong buổi Đạo nhà thành và giữa đời bình tịnh êm lặng thì có chi quý hóa bằng. Nhưng ngày ấy vẫn còn trong sự mong tưởng, phải còn lắm gay go khó khăn.

Cái nạn nhơn sanh nơi đây tự nước Việt tạo thành, chưa biết đâu là bờ bến. Tiểu muội chỉ khuyên những Đấng cầm giềng mỗi Đạo nên sáng suốt, lấy Đạo tâm làm chuẩn thẳng và tận tâm thương nhơn sanh hơn nữa, hầu gỡ họa nước non cho mau chóng. Nói thế nghĩa là từ lâu nay, tình thân ái của Bể trên đối với kẻ dưới vẫn ít oi quá. Nhơn sanh chưa từng hưởng mà đã từng chịu bao nhiêu nhọc nhằn đau đớn. Đời đã thị chúng như cỏ rác, Đạo nên vớt chúng khỏi bùn lầy, chớ coi chúng như gỗ lẩn tròn thì dựng thái bình nơi đâu, mấy bạn?

Bậc thiêng liêng thường nói: Hỏi thử chừng bao thoát khổ?

Đáp rằng: Chờ lúc Tâm hòa, thật hành chữ HÒA mới mong thoát khổ. Mà muốn được Tâm hòa, cần phải bỏ cái bản ngã ra ngoài và chủ nghĩa độc tài, không nên dùng đến. Coi lợi lộc như cây khô, thị chức quyền như cỏ rác, dòm nhơn sanh hơn nghĩ đến mình, bố đức hơn ra oai, thi ân hơn lập pháp, nghĩ cũng khó thực hành, vì vậy mà điều đứng nhơn sanh, đảo huyền

chủng tộc.

Tiểu muội nhắc nhở mấy lời, mong chư hiền huynh Hiệp Thiên Đài để ý hầu châm chước giúp công cho nhơn sanh nơi cửa Đạo nhờ với, nhứt là anh Tiệp Đạo, anh Văn Pháp, cũng nên để ý. Mấy anh dụ dụ, cửa Đạo sẽ ra thế nào? Em buồn lắm!

Sửa soạn tiếp Đức Kim Mẫu. Em kiếu.

THẮNG

► TÁI CẦU:

DIÊU TRÌ NƯƠNG NƯƠNG

Mừng mấy con Hiệp Thiên, Cửu Trùng.

Mấy con! MẸ lấy làm đau đớn thấy nhơn sanh trong cửa Đạo, đã vì Đạo vì nhà chịu bao điều thảm khốc, bao nhiêu người đã bỏ mạng vùi xương, bao nhiêu điều còn ấp ôm thống khổ. Cơ mầu nhiệm vẫn công bình, máy thiêng liêng đâu tư vị.

Cái họa diệt chủng này nếu chẳng phải nơi các con Hiệp Thiên cứu chữa thì có trông nơi ai?

Có hợp sức đồng tình mới vệt xa được cám dỗ của bên ngoài mà đem cho nhau điều trong sạch, đạo đức, chớ có một hai đứa có đủ gì đờm đương trong buổi loạn lạc, là lúc Tà quyền lầy lừng xâm phạm.

Trong cửa Đạo, từ đứa tín đồ nhỏ nhoi cho đến hạng Chức sắc Cửu Trùng khiêm tốn đều chịu dưới quyền áp bức khổ tâm, kẻ rách rưới cơ hàn, đứa cơm không no bữa, cho tới lớp chiến sĩ cầm quân, biết bao nhiêu là khổ tâm, mà tiếng rên siết đau thương mấy ai ngó ngang đến. Ngoài ra còn thiếu giáo hóa dạy khuyên, có kẻ ngang dọc

lỗi lầm, đó là chẳng phải nơi nó, mà tại thiếu dạy vậy.

Đạo cứu đời là lúc này. Nếu còn để trò cười và tạo quả nặng, nhân sâu, thì non nước trông gì thoát khổ. Cái trách nhiệm ấy, mấy con Hiệp Thiên Đài sẽ phải trả lời với Thiên liêng nghe!

Đời hay Đạo cũng vậy, muốn lập nền tảng cho sự thái bình, phải cần lập Tâm cho chơn chánh, đỉnh đạc, để gieo sự hòa nhã yêu đương, rồi mới mong tề gia, trị quốc. Bạo tàn áp bức, oai võ chế kềm, chẳng qua là tạo cảnh khổ về sau, không thể trường tồn.

Vậy cần trau chũ Tâm cho lắm. Cái thất bại của Đạo và Đời vừa qua là nơi kẻ cầm quyền không trọn Tâm đức và nếu được hòa hiệp thành một khối chặt chẽ, thì các con mới dìu dắt nhưn sanh khỏi lo lầm lạc.

MẸ khuyên các con, dầu Hiệp Thiên hay Cửu Trùng, nên gắng sức lập Tâm, đừng để công vào Đạo.

Trong lúc này, nhưn sanh thiếu người giáo hóa, của Đạo thành ra bến chợ Đời. Hỗn loạn quanh co, mưu thần chúc quý, trông vào há chẳng hổ chung cho nhau? Nếu mình tự toại mà chẳng để công, dầu MẸ có thương cũng không tư vị sau này.

Văn Pháp, Tiếp Đạo, hai đứa lưu tâm. Nỗi khổ bức của hai con, ai hiểu hơn MẸ? Nhưng phải thoát cái thường tình mới là bậc Thánh.

Thượng Sanh, Hiến Pháp, phải sắp đặt cho xong mà lo phận sự, không nên chần chừ, cái khổ của Đạo và Đời đã lắm, nên lưu tâm.

Từ Huệ, MẸ sẽ giúp sức cho con, gắng trở về hợp sức với mấy anh em mà giúp Đạo. Tòa Thánh xơ rơ, nhưn sanh thống khổ, há tiếc công sao?

MẸ để lời dưới đây cho các con dùng làm chuẩn thẳng trong bước Đạo:

*Gắng sức trau giồi một chữ **Tâm**,
Đạo đời muôn việc khỏi sai lầm.
Tâm Thành ắt đoạt đường tu vững,
Tâm Chánh mới mong mối Đạo cầm.
Tâm Ái nhưn sanh an bốn biển,
Tâm Hòa Thiên hạ trị muôn năm.
Đường Tâm cửa Thánh dầu chưa vẹn,
Có buổi hoài công bước Đạo tâm.*

Hãy suy nghĩ và thật hành bao nhiêu đó, các con sẽ đắc đạo tại thế vậy.

MẸ ban ơn cho các con./.

011. Báo Ân Từ, ngày 26-8-Đinh Hợi (dl 10-10-1947).
 Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp.

THẦY

Các con,

Đợi Thầy một chút nghe.

Tắc, Nghĩa, đứng dậy hai con.

Cười... Thầy để dấu lại khi Diêu Trì Kim Mẫu giáng lâm biết Thầy có đến.

Hoạch, con hiểu trước Thánh ý Thầy rồi, cây phước chiêu hồn của nhơn loại chưa đặng trọn linh diệu hầu qui tụ thiên lương nên phản trắc nhơn tâm, phi ân vô đạo là thường tình, chẳng chi lạ mà con ái ngại. Thầy đã hứa rằng, quốc gia các con sẽ phục hoàn, các con tin nơi Thầy mong lòng giúp sức.

Con *Hoạch*, trọng trách con, Thầy đã phó thác thì tức nhiên Thiên mạng nơi con đã sẵn, an lòng đợi mạng lệnh Thầy, con nghe. *Trung*, *Cử*, *Hương Thanh* thường ở bên con hằng lo giúp đỡ, con khá thường kêu chúng nó nghe. Thầy sẽ dạy *Trung* đến thường hội hiệp cùng các con đặng chung lo cho tổ quốc các con. Ấy Thầy mới trọn hứa cùng các con đó.

Thầy ban ơn cho các con nam và nữ.

THĂNG.

012. Văn phòng Hiệp Thiên Đài, ngày 26-8-Đinh Hợi (dl 10-10-1947).

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng các em.

Qua vì có trách nhiệm trong cơ chuyển thế này, nên hằng để tâm lo lắng chung với các em.

Qua rất mừng cho nền Đạo của Chí Tôn từ buổi phôi thai đến ngày nay chỉ có lúc này sẽ được tiến hóa hơn lúc nào hết, mà cả quốc dân cùng các nước lân bang cũng chú trọng Cao Đài hơn hết.

Rồi đây danh thể của Đạo sẽ tiến lên cao hơn các đảng phái và các nước liệt cường nữa mà.

Ê, các em ráng lo phận sự cho hoàn toàn đi rồi thời thế nó đưa các em lên đến mây xanh. Các em đừng than ngộp quá, chớ đừng lo Đạo không có quyền, chỉ lo hành quyền không nổi cà...

Đêm nay là ngày kỷ niệm của Đức Khổng Phu Tử, vậy Qua nói có **chủ nghĩa kỳ phổ độ thứ ba này là Nho Tông Chuyển Thế, chỉ có thật hành điều mục của Đức Khổng Tử cho châu đảo thì mới mong tạo đời trị quốc được mà thôi.**

Ban ơn cho các em. Đến giờ hành lễ.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THÁNH HIỂN

Thánh *Hiển* đây, các bạn.

Ê, ông Đồ Nho phàn nàn “*moi*” nói thác, để xem

thời cuộc mới biết Thánh hay là phạm chớ!

Nếu có độc lập không phải do tay của Đạo Cao Đài thì bởi nơi nào mà có? Các bạn kiểm thử đi.

Mọi sự thạnh suy vong tồn cũng không ngoài quyền sở định của Chí Tôn. Nhơn sanh chỉ có tin cùng chẳng, hữu phước hay là vô phần cũng do nơi sở định, còn luật thiên nhiên thì cứ xây chuyển máy tuần hoàn của Đấng Hóa Công cho đến ngày liễu kết cuộc đời mới phục lại Thượng ngươn.

Ê, các bạn đã trải qua mấy năm rồi tai nạn tự diệt của nhơn loại. Đó là do nơi không tin cơ Trời mà phải cam số phận.

Vậy các bạn chỉ có lo bốn phận và để trọn đức tin thì đủ, còn mọi việc hành vi thì có các bậc vô hình ám trợ, không điều chi phải nhọc.

“Moi” nói ít, các bạn hiểu nhiều.

Hiển chào các bạn.

THĂNG.

- 013.** *Giáo Tông Đường, 15-9-Đình Hối (dl 28-10-1947)*
Phò loan: Truyền Trạng Trấn – Giáo Hữu Đến.
Hầu đàn: Chúc sắc Cửu Trùng Đài nam nữ.

THI

THƯỢNG niên dĩ cựu chí tân niên,
TRUNG ngộ Xuân lai đắc Thánh truyền.
NHỰT hội chư bang bình thế giới,
Định dân lập quốc tống do Thiên.
Trần gia hạnh phúc đoạt kỳ công,
Quang lạc nêu gương khắp đại đồng.
Vinh hiển thiên niên tồn quốc sử,
Đạo thành thế phục thọ ân hồng.

Ê, các em có mời vui sắp đến, đừng thấy cuộc đời xây chuyển chậm mà nản chí nã lòng, bởi Thiên thơ tùy theo trình độ và tâm lý của quốc dân, vì quốc dân chưa được bao nhiêu người thức tỉnh, để trọn tâm thành tín ngưỡng huyền vi mầu nhiệm của Chí Tôn. Trái lại còn bôn xu theo con đường duy vật, mãi đèo bồng lên phẩm lớn ghế cao.

Cười... Đời như thế mà bảo sao được mau thoát khổ. Các em chẳng nên phiền hà, **mỗi việc chi, dầu đời dầu Đạo, thì Đức Chí Tôn đã định sẵn rồi.** Các em chỉ có noi theo bước hành trình cho kịp là đắc thành hy vọng tràn trề. Vì có nhiều việc, Qua không nên nói rõ, để cho các em chịu chút nhọc tâm lo liệu đặng lấy phần công nghiệp vĩ đại buổi sau này. Nếu quyền hành thiêng liêng cấp bách chuyển xây thì cũng làm cho đời tẻ hóa ra hay trong một thời gian ngắn ngủi cũng có thể làm cho thế giới hòa bình, chừng ấy các em còn có công chi khổ hạnh vì đời vì Đạo nữa.

Vậy các em cứ vui lòng tiến bộ, còn ít bước thì đã qua khỏi lối chông gai, sẽ đến nơi đại lộ, nhưng phải có chút từ tâm chăm nom nhìn lại cho những đám vô phần ngu dại còn thơ thẩn ở đằng sau xa.

Ấy là lũ con bất hiếu với Chí Tôn từ thử đó.

Ê, các em khá nghe theo lời chỉ bảo của Anh mà thật hành phận sự. **Điều cần yếu là cứ noi bước theo lối Nho Tông thì sau này sẽ được trọng dụng cả toàn cầu thế giới.**

Em *Hiển Trung* đã đầy đủ đức tin nơi Anh thì cứ mài miệt đi cho đến tột lưng trời, vệt tan lối mây mờ rồi em thấy rõ cơ mầu nhiệm.

Thôi, Qua mừng chung mấy em.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

NGỌC HOAI THANH

Chào quý anh. Em là *Ngọc Hoai Thanh* đây.

Em vâng mạng lệnh Đức Quyền Giáo Tông đến vui chơi cùng quý anh một đêm cho phỉ chí.

Mừng anh lớn cùng tất cả quý bạn tương thân. Vui quá!

Buổi ban sơ cũng em hộ trì anh lớn, từ Kim Biên đi đến Sài Thành là còn hình thể hữu vi mà em sẵn lòng dám hy sinh, hưởng chi bây giờ về cõi vô vi mà không dám đi qua đến xứ Tàu hay sao các bạn.

Em rất vui mừng quá lẽ là thấy được đường đi lối bước đã gần đến bờ bến mà đặc chí hơn hết là Đức Hộ Pháp cầm vững lái thuyền thì anh em chúng ta cứ ra sức

đẩy đũa cho tét nước thì mau đến.

Kính anh lớn, dầu anh đi nơi nào, thì em cũng tận tâm phò trì cho trọn câu chung thủy.

E, anh *Thượng Tỷ*, lúc này cứ việc lên chầu đi, nhưng múa phải coi chừng bộ giò. Em cũng mừng cho anh được phì nhiều.

Em rất vui thấy đặng chư vị công thần còn đông đảo đủ sức giúp Đạo và đời đặc lực. Rồi đây, Đạo thành đời rạng, các anh công trạng thiên thu, chẳng uổng một kiếp sanh làm người nơi cõi thế.

Cũng đáng cười mà cũng đáng chê cho những kẻ sống chung trong trần thế, ăn hột ngọc trời no nê bụng mà chẳng làm gì có ích cho đất cho Trời, còn nổi ăn hết cải rau mà cũng không biết ơn quốc vương thủy thổ, trái lại còn khi dễ kiêu ngạo, chẳng kiêng sợ mạng lệnh Thiên Công, lại còn muốn khuấy dòng nước trong cho ra đục. Kết cuộc đời mới thấy rõ đặc biệt hai hạng người ấy ra thế nào.

Thôi chào quý anh an tâm tiến bộ.

THẮNG.

- 014.** Văn Phòng HTĐ, 6-10-Đình Hội (dl 18-11-1947).
 Phò loan: Truyền Trạng Trấn – Thừa Sử Lợi
 Chứng đàn: Bảo Thế, Khai Pháp.

TRUYỀN TRẠNG HUỖNH VĂN ĐẠI

Kính chào Ngài Khai Pháp, Ngài Bảo Thế và hai ông bạn.

Vừa trước đây, em có đến gặp hai Ngài, em muốn hầu chuyện hằng hũu của lúc nầy không chi lạ là việc nước mà bao nhiêu hy vọng đều tựu trung nơi ấy. Ngặt vì có người không nên cho biết, thế mà không dạng đủ lễ với hai Ngài, xin miễn chấp.

Sẵn đây, em cũng bàn việc cuộc cờ thế chơi.

Quốc vận Việt Nam đã định do Thiên thơ rất nên vinh hạnh ngày cận đây, nhưng tiếc thay cái xác của nó vẫn còn ươn hèn là bởi nhiều hạng thẩm quyền muốn được phần tư kỷ tư lợi, chưa biết phân giá trị của mình và nước; còn một hạng nữa là chưa nên người mà muốn dụng chí hầu làm thầy dân chúng, thì chỉ còn một phần thật tâm yêu nước trọng Đạo, rất nặng nhọc gánh vác giang sơn, lại là bước cản trở của hai hạng kia, bởi cố nên việc lập quốc phải chịu đình do trình độ Việt Nam đó.

Chí Tôn muốn cho Việt quốc nầy sẽ là chủ của vạn bang thì ít nữa phải có đủ khéo, hay và đạo đức trời hơn mới xứng danh là Thánh địa, vì việc Đạo cũng như việc đời, chẳng khác nào như bàn cờ thế, bàn cờ Đạo vừa chùng sắp cho đủ tự vệ nội cung thì mới có thể thắng chốt, tiến xe qua giang hà mà nhập xâm nước thế, còn bàn cờ đời cũng tương tự như vậy, mà chưa thấy vững nội cung, có đâu đủ thế mà lướt xâm, nên chi các Đấng muốn tìm phương lập xong bàn cờ quốc tế. Có vậy, Việt

Nam mới kịp ngày sở định là độc lập thiết.

Hiện nay, các chú cao giò bị khùng bố tinh thần trong hai lưới kềm của Tàu và Mỹ. Hai anh trọng tài sai bọn thấp cẳng đá vĩa cắn vai thì chúng mới buộc lòng, than ôi! trao lại nguyên cả hoàng đồ mà lại còn có điệu Tào Tháo kể ơn.

Thôi, kính chào chung.

THẮNG.

015. Văn Phòng HTĐ, 18-10-Đình Hội (dl 30-11-1947).
Phò loan: Thừa Sứ Hội – Truyền Trạng Trấn.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Ban ơn cho các em.

Về sau mỗi khi muốn cầu thì phải trọn thành thì mới có nhiều ứng nghiệm, chớ lo ra không nên. Khá nghe!

Qua vì thương các em nên mỗi khi các em bận lo rộn trí việc Đạo việc đời thì Qua cần cảm xót mà dạy dẫn lối đi và sở hành cho các em vững chí. Qua chẳng hề quên buổi nào!

Ráng lo Đạo buổi nầy để kiếm thêm vốn liếng hầu sau nầy toại hưởng. *Đạo có khó mới có hay, Đời có gay mới có thuận.*

Máy huyền linh không thua kẻ phàm đâu mà hồng lo ngại mà bàn bàn luận luận vô ích.

Qua đã chỉ rõ phương mầu cứu thế của Chí Tôn làm cho kinh ngạc thế gian, thiên hạ lực tận thế cùng cũng như số phận nước Việt Nam hiện hữu, mà các em dường vô kế khả thi. Vậy Qua nói cho các em mừng, mức khổ ấy là cận nơi thoát ly, biết chưa?

Vậy các em đọc hiểu và an ủi lòng, cũng để trọn đức tin nơi Chí Tôn đã hứa lo cho đất Thánh địa nầy. Mưu sự tại nhơn, thành sự do Thiên. Các em cứ tin đi, sẽ thấy nay mai.

E, nhà nớ muốn lặn con bài, nhưng phải thua sòng to không phương gỡ ra. Đã no hết ngon mà còn cố nuốt thêm cho nghẹn họng đến bể bụng, không ai vá cho. Cười...!

Thôi, các em đọc lần bao nhiêu đây, khi khác sẽ giải

thêm.

Các em rất có phần có phước, mỗi lúc lo khổ thì có Qua đến an ủi, cũng vì lòng thương các em nhiều. Qua chỉ mong mỗi các em cố gắng trau tria đạo đức và năng đọc nhuần Thánh giáo của các Đấng đã dạy rõ cả hành tàng.

Hộ Pháp buổi này đang lo tô son điểm phấn cho toàn Thánh thể Chí Tôn. Các em cũng có dự một phần trong đó, gắng chí bền tâm ít lâu sẽ thấy tiến triển tinh thần cao quý.

Thôi, xin chào chung.

THĂNG.

016. *Giáo Tông Đường, 1-11-Đình Hội (dl 12-12-1947)*

Phò loan: Truyền Trọng Trấn – Giáo Hữu Đến.

Hầu đàn: Giáo Sư Thượng Vinh Thanh, GS Thượng Tước Thanh, GS Ngọc Non Thanh, GH Thái Bộ Thanh, LS Thượng Tý Thanh, Truyền Trọng Võ Văn Nhơn.

► *ière séance:*

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Anh mừng cho các em đã đoạt đến phẩm vị thiêng liêng cao trọng, mà sẽ còn đoạt đến quyền giáo hóa toàn thể cơ đời.

Ấy là cao hơn quyền đời nữa mà! **Điều cần yếu là phải lo thể nào cho phẩm hạnh tư cách hoàn toàn là bậc Thánh thể của Đức Chí Tôn, mới có thể làm thầy sanh chúng.** Điều ấy các em nên lo hơn hết.

Còn việc nước nhà độc lập là lẽ cố nhiên không ai ngăn cản được. Anh đã chỉ vẽ mọi điều hư thiệt cả rồi, chỉ còn có thật hành cho châu đảo là xong, vì **Thiên cơ xây chuyển đặng lọc lược những phần tử vô lương, ấy là phương thuốc linh đơn khử trừ vi trùng trong nước cho sạch sẽ mới có thể lập đời Thánh đức hiển lương.** Những điều ấy không nên thổ lộ.

Các em cần tô điểm nội dung cho được trang hoàng, nếu còn điều chi khuyết điểm thì khá sửa đờng lại, làm thế nào cho công chúng xem vào cảm hóa hoan nghinh thì chẳng uổng công trình cực nhọc bấy lâu, lại mới đáng mặt ân nhân đất phước, mới xưng rằng “*thể Thiên hành hóa*”. Đó là một trách nhiệm rất lớn lao hơn mọi sự. Các em nên để tâm.

Còn phận sự của *Hiển Trung* thì Qua đã phú thác sự hành trình từ thử là mang lấy vai tuồng làm cho Đạo

Đời tương đắc, ấy là lo tạo thời cải thế, bại tục trở nên thuần phong, cũng là một phần trách nhiệm chánh cương trong thời kỳ lập quốc.

Mọi việc chi em đã trọn đức tin mà tiến hành được kết quả đến ngày hôm nay.

Chẳng những tin nơi quyền thiêng liêng đã hẳn mà phải dè chừng, chẳng nên tin những kẻ giả tâm, mượn danh ái quốc. Ê, đã trải qua bao phen cơ Đạo tuồng đời thạnh suy bã thối, ấy là cơ mầu nhiệm để lọc lừa những kẻ vô lương tâm.

Em *Hiển Trung* cũng đã chán nhiều rồi chẳng còn lạ chi những kẻ ấy nữa à!

Thôi, Qua nói sơ các điều cần yếu cho các em để nhớ nơi tâm.

Có Bát Nương muốn về nói chuyện với Phối Sư Hương Hiếu.

THĂNG.

► *2ème séance:*

BÁT NƯƠNG DTC

Chào các anh, các em nam nữ.

Nơi Diêu Trì Cung rất vui vẻ được thấy đại tỷ hưởng trọn hạnh phúc buổi sanh tiền. Tiếc gì em không được dự cuộc vui trong lúc nọ.

Vậy cũng chúc tặng một bài thi nguội:

*Kỷ niệm đề thi chúc tỷ nương,
Vui say lễ thọ rất phi thường.
Tinh thần một thuở đầy hoan lạc,
Hình thể trăm năm đủ thái bường.
Đáo tuế mấy ai so sánh kịp,*

*Lục tuần nào kẻ dám phô trương,
 Tặng cho bốn chữ: trường sanh bất...
 Kỷ niệm đề thi chúc tử nương.
 Tử nương khá khai đường tỏ rạng,
 Phòng dắt dìu các bạn nữ nhi.
 Chờ ngày mở hội khoa thi,
 Ất là chiếm đặng một kỳ công cao.
 Khuyên nữ phái khá mau sửa tánh,
 Trau tria sao như ánh Trăng trong.
 Mới không hổ phận quân hồng,
 Để làm khuôn mẫu đại đồng soi gương.
 Đừng xem tánh đức coi thường.*

Thôi, em có mấy lời chúc tụng đại tử để làm kỷ niệm với các bậc thi hào, lại cũng là **kỷ niệm lễ lục tuần** của đại tử.

Xin chào các anh chị.

THĂNG.

► **3ème séance: (Tái cầu 22 giờ 30)**

THÁNH HIỂN

Thánh *Hiển* chào các anh, các chị, các em, tất cả, quên chào ông chủ Hội cùng ông Đổ.

Lúc này các Thánh Tử Đạo rất vui mừng và kính lời cảm tạ Hội Thánh, lại cũng nguyện tận tâm ám trợ toàn thể Chúc sắc tiến hành cho đến ngày lập thành Quốc Đạo hầu lập công thêm về cảnh thiêng liêng. Tiếc vì không có thời giờ đặng các bạn ấy về viếng thăm cho đủ mặt, nhưng các anh nên tin chắc rằng, hễ Quyền Vạn

linh công nhận thăng thưởng thì phẩm vị đã được Chí Tôn nấy cho.

Hiện giờ nơi cõi vô hình đủ các bậc Tiên, Thánh, Thần người Nam Việt cùng có thể vận động xây chuyển cho đất nước Việt Nam được hoàn toàn độc lập, chừng ấy chúng sanh mới tôn sùng lễ bái các Đấng Thánh Thần, là dân Việt Nam, lại là môn đệ của Chí Tôn, tức là tín đồ của Đạo Cao Đài đó.

Vậy các bạn khoái chưa? Ráng lập công nghiệp cho đầy đủ rồi sau nầy chúng sanh sẽ lên cốt thờ trong các đình miếu, chừng ấy mặc sức nhậu!

Ê, em nói đó không phải nói chơi đâu à. Lúc trước Đạo mới khai, họ bài báng kêu ngạo bấy nhiêu thì lúc Đạo thành họ kính trọng sùng bái bao nhiêu, ấy là sự thật vậy.

Thôi các anh cứ phấn đấu về mặt tinh thần đạo đức, đó là một chiến lược toàn thắng buổi tương lai trong đất nước.

Nên tin rằng đạo đức thắng hùng cường là luật thiên nhiên đã định chắc. Nếu hùng cường thắng đạo đức rồi đời không phục lại Thượng ngươn, tức là đời mạt kiếp.

Mấy lời hữu lý ấy các bạn khá lưu tâm.

Hiển xin kiếu.

THĂNG.

017. Báo Ân Từ, ngày 12-12-Đinh Hợi (dl 22-1-1948).
 Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo. Lúc 1 giờ.

THẦY

Các con,

Ngày nay là ngày Thầy đã đặc vọng cho toàn cả nòi giống các con.

Vĩnh và Hoạch phải hiệp cùng Vĩnh Thụy mà làm tròn sứ mạng theo Thánh ý Thầy đã định nghe.

Tắc, con biểu Tài viết Nho văn bài thi nầy rồi Hoạch đưa tận tay cho Vĩnh Thụy.

*Thượng hạ nhị Thiên xử địa hườn,
 Việt Nam nhứt quốc nhứt giang sơn.
 Hoàng đồ toàn bảo Thiên Thơ định,
 Đánh tộ trường lưu Tổ Nghiệp tồn.
 Quốc-Đạo kim triều thành Đại Đạo,
 Nam-Phong thử nhứt biến nhưn phong.
 An dân liệt Thánh tòng Nghiêu Thuấn,
 Văn hóa tương lai lập đại đồng.*

Thầy lại còn muốn cho hai con: Hoạch và Vĩnh hiệp cùng Vĩnh Thụy hội thuyết tại Hạ Long, nghe à.

Thầy ban ơn cho các con.

THẮNG.

* * *

Bài thi của Đức Chí Tôn ban cho ở trên được viết ra Nho văn như sau:

上 下 二 天 處 地 寰
 越 南 一 國 一 江 山

隍 圖 全 寶 天 書 定
鼎 作 長 流 祖 業 存
國 道 今 朝 成 大 道
南 風 此 日 變 人 風
安 民 列 聖 從 堯 舜
文 化 將 來 立 大 同

Đảnh: Đỉnh: cái vạc, to lớn, đang lúc. *Tộ:* vận nước nói đời thịnh vượng. *Đảnh tộ:* vận nước đang lúc thịnh vượng.

Vĩnh: Tiếp Thế Lê Thế Vĩnh.

Hoạch: Bảo Sanh Quân Lê Văn Hoạch, đang làm Thủ Tướng chánh phủ thời đó.

Vĩnh Thụy: tên tộc của vua Bảo Đại: Nguyễn Phúc Vĩnh Thụy.

Tắc: Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc.

Tài: Nguyễn Bửu Tài, phái Tiên Thiên, hiệp về Tòa Thánh Tây Ninh, được Đức Lý Giáo Tông phong chức Phối Sư Thượng Tài Thanh.

018. Văn Phòng HTĐ, 19-12-Đình Hội (dl 29-1-1948).

Phò loan: Khai Đạo – Truyền Trạng Trấn.

NGUYỆT chói non Nam giúp khách hiền,
TÂM thành độ dẫn kẻ tiền duyên.
CHƠN tinh hiển hích hồng qui định,
NHƠN đạo lo tròn đến gặp Tiên.

Các nước ngoại bang đều phải tùng một luật, nghĩa là phải tùng Hội Thánh Ngoại Giáo, không nên lập văn phòng khác trong châu vi Tòa Thánh.

Hội Thánh Ngoại Giáo có trách nhiệm phải giao hảo cả khắp năm châu.

Cửa Đạo đã mở, từ đây sẽ có những bậc hiền tài tình nguyện đi phổ thông nền Chơn giáo.

Đại hỷ! Đại hỷ!

THẮNG.

LỤC NƯƠNG DTC

Chào mấy anh, mấy em.

Em đã nghe anh Tiếp Đạo muốn xin hiệu cho mấy anh, vậy em cho bài thi này mấy anh tự biết:

*Hạc mây tòng bá khó đăng cơ,
 Tên tuổi mấy ai biết đến cho.
 Bể hoạn bao giờ an sóng lộ,
 Ai nâng thuyền Đạo khá nên dò.
 Dò lẫn đường chánh buổi an biên,
 Việt quốc từ đây năm mới giếng.
 Tánh cách chỉ huy toàn liệt địa,
 Đạo mầu khôi phục khắp đông kiên.*

Vui vẻ thay!

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG

Chào quý anh, mấy em.

Nhị Ca bàn đề trúng vớt. Bài trước Nhị Ca trúng chánh thảo, bài sau bàn chữ CHÁNH còn chữ LỊNH không thể được. Em xin sửa lại chữ TỊNH,

Phong vân đổi lại Vân phong. Trúng. Cười...!

*Vân phong đưa đẩy đám dân lành,
Hội hiệp quân sanh bớt cạnh tranh.
Phất phướn chiêu hồn qui lối cũ,
Vén màn mờ ám cứu nhơn sanh.
Chánh tịnh song cân chớ sít lời,
Cầm quyền định phạt chẳng hai lời.
Lý tâm mở rộng trau tria tú,
Luật pháp chiếu gương Đấng Thợ Trời.*

Coi theo mà bàn nữa.

Thôi mấy ông tú hay quá, em thưởng bốn ly rượu, nhậu chơi say rồi nghỉ.

THĂNG.

019. Báo Ân Từ, ngày 15-2-Mậu Tý (dl 25-3-1948).

Phò loan: Khai Đạo – Truyền Trạng Trấn.

Hầu đàn: Đức Hộ Pháp, Khai Pháp, chư Chúc sắc HTĐ và các chiến sĩ hải ngoại.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Chào Đức Hộ Pháp, nhị vị Thời Quân, các vị Chúc sắc Hiệp Thiên, cùng tất cả hiền đồ mới về.

Khi chư hiền đồ tình nguyện ra đi, một là vì Đạo, hai là vì nòi giống, tách mình lìa nơi quê hương, tầm phương giải khổ cho đồng chủng, cảnh đau thương có ai không nhìn nhận. Phần đông đều lo sợ, đi thì để mặc đường tên mũi đạn. Sợ cũng phải.

Riêng Lão ra thì Lão đã hứa sẽ ở cận một bên chư hiền đồ, không ai ở dưới thế này hà hiếp cùng hủy các mạng chư hiền đồ đặng.

Chư hiền đồ lưu lại ngày nay thanh danh nơi đất khách. Toàn cả năm châu đều phục cái khí tượng hùng dũng quyết định kia.

Chư hiền đồ nay về tận quê hương, còn gặp đặng các đồng chí đều xu hướng để tâm lo phận sự bồi đắp giang san, có lẽ cả chư hiền đồ cũng toại lòng thoả nguyện há?

Nếu có vậy thì hăng hái lên, Lão cũng hứa rằng, có Lão nữa. Lão vui mừng ban hồng ân cho tất cả chư hiền đồ.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

Phò loan: Hộ Pháp – Khai Đạo.

TÔN SƠN CHƠN NHƠN

Chào chư Thiên mạng.

Cười... Nguyệt Tâm Chơn Nhơn khi nãy muốn hành Pháp văn nhưng bất tiện. Đức Thiên Tôn làm ơn phò loan giúp cho người.

Hà! Vui quá há! Chư vị chiến sĩ hải ngoại đã thấy gì ở Âu Châu? Thì cũng một tấn tuồng hát như ở đây vậy, có chi là lạ, thì cũng gian cũng dối, cũng hung cũng bạo, cũng tàn ác, cũng tham lam.

Ôi! Nước Tàu đã bỏ Thánh chất mà tránh sao khỏi nhiễm hai quỷ khí ấy. Mãn châu! Ôi Mãn châu! Người sẽ bị nô lệ mà chớ.

Chư Thiên mạng thấy bệnh nguy hiểm trăm kha tuyệt chủng ấy chẳng? Ráng mà tranh đấu cứu mạng Việt Thường kéo phải mang một tai nạn khốn khổ tuyệt chủng ấy nữa mà chớ!

Tướng Giới Thạch nếu biết hiệp chủng thì nên đủ khôn ngoan nương gươm thần huệ của Đạo. Hỡi vậy Trung Hoa chùng nào mới hưởng đặng hồng ân mà cứu Đường nhơn chủng tộc!

Lụy! ... Bần đạo kiếu lỗi.

THĂNG.

020. *Cung Đạo Tòa Thánh, 1-3-Mậu Tý (dl 9-4-1948).*

Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp

Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ, CTĐ, Phước Thiện và chư Đạo hữu lương phái.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Bảo Thế, hiền hữu nói lại với cả chư Thiên phong và chư Đạo hữu Đạo muội lương phái rằng Lão chào đó.

Hộ Pháp hiền hữu,

Từ ngày hiền hữu hồi mã, Lão chưa đến viếng đặng, chẳng phải lơ lảng tình nhau, nhưng buổi Thiên thơ biến chuyển, nếu Lão đến thì e cho vì thương mà thổ lộ Thiên cơ, phải bị tội Ngọc Hư định án.

Nay vì đã gấn liễu kết, dầu cho còn xảy ra tai nạn cho nhơn sanh chút ít chẳng hại gì, nên Lão đến phân trần đòi điều hơn thiệt.

Hiền hữu khuyhnh tâm vì Lão và Thượng Trung Nhựt lập quân đội khi hiền hữu vắng mặt có phải?

Tình cảnh đòi ta phản trắc:

Lão là Thiên điều mà cầm quyền trị thế.

Còn hiền hữu tại thế mà nắm Thiên điều.

Lão xin nhắc: Khi hiền hữu tịnh pháp tại Thủ Đức, Lão đã nói cơ chuyển thế Trời Người hiệp một. Hiền hữu có nhớ? Cười...!

Thiên đình tại thế, thế tại Thiên đình, cơ huyền bí độ tận chúng sanh mới đặng, có phải?

Thoảng như vậy thì cơ chuyển thế nguy hiểm nầy, nhơn sanh sẽ định số phận hiền hữu thế nào có biết?

Cười... Chẳng lẽ phải chịu một phen khảo xác nữa thì nạn chiến tranh Lão đã tiên tri từ trước, vì chúng tộc Việt Nam vô đạo, mới khó giải kiết cứu nguy. Nếu hiền hữu ngày nào cầm lại Thiên thư thì mới rõ phần hơn quá.

Chẳng lẽ Lão là chủ phân xác của nhơn sanh mà ngồi khoanh tay, không tìm phương cứu chữa. Địa vị của hiền hữu như Lão thì hiền hữu mới thế nào?

Chẳng phải vì những kẻ lợi dụng vô tâm, dọa dầy thiên hạ mà lại đổ kị chẳng dám cứu đời. Hiền hữu căn dặn cả thầy các con cái của Chí Tôn ráng sức ăn năn cầu nguyện.

THI

*Việt Thường hữu phúc xuất Thiên Quân,
Chuyển thế Chí Tôn dĩ định tuần.
Trị loạn Nam phương trừ mãnh hổ,
Thừa bình Bắc địa kiến kỳ lân.
Hoàng triều hậu nhật nghi từng cổ,
Văn hiến tương lai khả hoán tân.
Thánh chúa hiền thần phò tổ nghiệp,
Khải ca định vận tại Thu phân.*

Hiền hữu nói với Tài¹ và các bạn khác rằng, Lão chuẩn y phẩm vị nhưng phải đem cả tín đồ của họ về

¹ Tài: Ông Nguyễn Bửu Tài, Chức sắc đứng đầu Chi phái Tiên Thiên với phẩm Đầu Sư. Khi ông qui hiệp về Tòa Thánh Tây Ninh cùng với một số Chức sắc Tiên Thiên thì Đức Lý Giáo Tông giáng cơ tạm phong cho ông là Phối Sư phái Thượng.

Trong bài Thánh Ngôn này, Đức Lý Giáo Tông hứa phong cho ông phẩm vị cũ ở chi phái là Đầu Sư nếu ông đem tất cả tín đồ phái Tiên Thiên qui hiệp về Tòa Thánh. Nhưng sau đó, ông Tài không đem tín đồ về mà lại rời bỏ Tòa Thánh Tây Ninh, trở về Bến Tre tái lập Hội Thánh Tiên Thiên, và sau đó, cơ bút của phái Tiên Thiên phong ông Tài lên chức Giáo Tông phái Tiên Thiên.

Tòa Thánh mới đặn nghe.

À, còn *Khoa*² thì đọi Cao Thượng Phẩm định liệu.

THẮNG.

² Khoa: Ông Hồ Tấn Khoa, về sau đặc phong Bảo Đạo Hiệp Thiên Đài cầm quyền tại thế, còn quyền Bảo Đạo thiêng liêng vẫn do Ngài Ca Minh Chương nắm giữ.

021. Báo Ân Từ, ngày 1-3-Mậu Tý (dl 9-4-1948).
Phò loan: Thừa Sử Kiệt – Truyền Trạng Trấn.

THÁNH HIỆN

Chào chư Chúc sắc Thiên phong Hiệp Thiên và Cửu Trùng nam nữ.

Tệ chúc được phép đến đây thăm quý bạn trong những năm cách mặt. Tệ chúc rất toại lòng được nghe Đúc Lý Giáo Tông đến tỏ mọi nỗi khúc nôi tình hình vừa qua trong buổi phân loạn và Ngài vẽ rành con đường tiền tiến của đại nghiệp.

Tệ chúc rất vui mừng quá đỗi! Chư Thánh hiện có mặt đồng đại hỷ, nhứt là Thánh Màng.

Đúc Cao Thượng Phẩm muốn cậy nhị vị Thời Quân phò loan để Ngài có dịp đến thăm các bạn xưa.

Tệ chúc xin nhường Ngài.

► **TÁI CẦU:**

Phò loan: Khai Pháp – Khai Đạo

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các bạn Hiệp Thiên và chư Chúc sắc Cửu Trùng, cùng các em nam nữ.

Cười... Cô Tư, Bản đạo xin chào Cô đó. (*Cô Tư khóc*). Đừng bi lụy chớ.

Mới đây Bản đạo có gặp chị Hương Thanh, người nhắn lời viếng Cô và nữ phái cả thảy. Người để lời mừng các Chúc sắc nữ phái, nhứt là Cô Tư và Hương Lự. Người khuyên khá lưu tâm dùi dặt mấy em kéo họ chịu phận thiệt thòi vì không một ai để lòng thương xót, người rất đau lòng nên cậy Bản đạo đến trao lời. Xin nghe.

Xin mấy em nghe, em Khai Đạo ráng nâng loan.

THI

*Đạo từng vận hội khá tâm phương,
Danh lợi đọa sa ấy lẽ thường.
Kiên nhẫn noi gương mưu Phạm Lãi,
Phuông tranh học lấy kế Trương Lương.
Ôn hòa lập chí gầy thân ái,
Nhơn nghĩa giới trau dựng thói bường.
Mưa nắng giới mài gan sắt đá,
Thu về thỏa nguyện định phong cương.*

Bần đạo ban ơn chung.

THĂNG.

022. Ngày 21-3-Mậu Tý (dl 29-4-1948),
Phò loan: Tiếp Đạo - Thái Đển Thanh

CAM ĐỊA (GANDHI)¹

Bản tăng chào các bạn.

Các bạn có lòng quan niệm đến, Bản tăng rất vui vì ngày nay được về cảnh vô hình mới rõ cơ mầu nhiệm thiêng liêng tiền định sẵn mọi điều.

Chẳng nói chi một nước Ấn Độ mà toàn cõi địa hoàn cũng do Thiên điều sắp sẵn.

Cuộc tương lai theo luật công bình của Đấng Tạo đoan, dầu một người cũng như một nước, dĩ thời luân chuyển theo lẽ thiên nhiên, hễ mạnh rồi lại yếu, nhược trở nên cường. Nếu chẳng vậy thì kẻ thế cô phải cam phận thiệt thòi mãi kiếp.

Nước Việt Nam hiện chừ đã nổi danh cùng lân quốc là nhờ ơn huệ Đức Từ Bi hoằng hóa một nền Chánh giáo gồm các tinh ba các giáo lý từ xưa để cho toàn nhơn sanh chung thờ một chủ nghĩa đại đồng.

Nhưng có một phần người không đặng hữu hạnh là vì đã mất hẳn lương tâm thì cũng đáng thương mà đáng cho là bất phước.

Chẳng khác nào dân Ấn Độ đã có sẵn một nền tảng kiên cố từ lâu, lại xem như một vật thường, chỉ dụng thú giả danh mà đổi nài của báu thì cũng đành chịu!

Cuộc tang thương bước sau này, Bản tăng không

¹ Ông Gandhi, phiên âm là Cam-Địa, người Ấn Độ, sanh năm 1869, là nhà tư tưởng và lãnh đạo chánh trị, đòi độc lập cho nước Ấn Độ, với chủ trương bất bạo động.

Ông Gandhi bị ám sát chết ngày 30-1-1948 tại Delhi.

Khi Đức Phạm Hộ Pháp hay tin ông Gandhi qui liễu, Đức Ngài ra lệnh cho tất cả các Thánh Thất thiết lễ Tiểu đàn cầu siêu cho ông.

trách gì kẻ bạo ngược mà bận lòng vì nước suy đồi. Nay Bần tăng được tự toại nơi cõi Hư linh thì đã làm xong bốn phận làm anh, không thiếu lời giáo hóa.

Còn thời thế lọc lừa, tạo nhưn hiền, cơ tàn của quốc dân phải chịu trong vòng tuyển lựa của Đảng chủ quyền đã định phần hơn thua cho toàn mặt thế.

Chùng kết cuộc, nước trong cũng nhờ lọc lược trái mấy hồi.

Còn người hiền lương khổ tâm bao nhiêu trận, thế thời chỉ có vậy, chớ Bần tăng rất cảm tình mấy bạn.

THĂNG.

023. *Cung Đạo Tòa Thánh, 7-4-Mậu Tý (dl 15-5-1948)*

Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp.

Hầu đàn: Chư Chức sắc và Chức việc nam nữ.

**ĐẠI ĐẠO TAM KỶ PHỔ ĐỘ
LÝ GIÁO TÔNG**

Chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Cười... Hộ Pháp, hiền hữu hành pháp đúng khuôn viên chánh kiến của Đại Đạo. Lão để lời khen đó. Cười... Trong ấy cũng có kẻ đáng mà cũng có kẻ không. Y theo bức thơ của hiền hữu thì Lão cũng đồng ý kiến. Phải vậy.

Trót 23 năm khổ hạnh vì Đạo cũng đã nhiều, ngày nay là ngày họ sẽ đặng hưởng may mắn hạnh phúc, thì quyền thiêng liêng cũng rộng rãi hồng ân, nhưng chúng ta chỉ mong mỗi có một điều là họ ráng cố cầu cho xứng phận.

Còn Hội Thánh Ngoại Giáo, về những chiến sĩ Pháp hồi, lấy lẽ thì họ đã vào bực Lễ Sanh rồi, không cần ai công nhận nữa, nhưng hành pháp như hiền hữu là chánh đáng và danh dự cho họ.

Cười... Cuộc dinh hư tiêu trưởng của thế gian là vậy đó, hiền hữu đã thấy chưa? Cuộc tấn hóa theo pháp luân thường chuyển của nhơn loại còn dài, không bờ không bến. Từ đây nòi giống Việt Thường cũng phải đồng đường cùng thiên hạ. Ta sẽ có dịp cười cùng nhau nơi cõi thiêng liêng hằng sống.

À, mà chưa chắc cả các em nam nữ của chúng ta nó có biết thiệt phận tương lai của chúng sẽ ra thế nào chưa há? Cười...!

Mời *Thượng Vinh Thanh* nhập nội.

Giáo Sư Thượng Vinh Thanh vào quì.

Lão chào đố. Hiền hữu làm ơn nói lại cho quân sĩ hay rằng: Lão để lời chào chúng nó. Nên nhắc thường rằng: Lão hằng ở bên cạnh chúng nó lo bảo mạng, nhưng tiếc có một điều là phần nhiều tánh tình háo thắng và ác hành.

Lão lấy làm buồn quá lẽ! Nên nhắc chúng nó rằng: Công nghiệp của chúng nó cốt để mua chuộc thiêng liêng vị chớ chẳng phải là món hàng chốn A Tỳ. Nhớ thêm rằng: Danh dự ấy làm nên cho quốc thể Việt Nam đời đời hậu tấn, chúng nó chẳng đặng phép khinh thường, nghe à!

Lão sẽ thường đến chuyện vãn cùng chư hiền hữu.

Lão xin kiếu.

THĂNG.

024. *Cung Đạo Tòa Thánh, 22-4-Mậu Tý (dl 30-5-1948)*
Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp.
Hầu đàn: Chư Chúc sắc, Chúc việc và Đạo hữu.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư hiền hữu, chư hiền tử và hiền muội.

Đức Lý Giáo Tông viết, chư hiền hữu coi đọc không đặng, nên Bản tăng thủ bút cho Ngài, tưởng khi Hộ Pháp và Khai Pháp còn nhớ bút tích của Bản tăng, nên rắng đọc nghe.

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ LÝ GIÁO TÔNG

Chào hết cả chư Thiên phong nam và nữ.

Hộ Pháp, hiền hữu muốn Lão ký tên Thánh lĩnh thăng vị cho chư Chúc sắc Thiên phong. Điều ấy vốn không khó, chỉ sợ nghịch Thiên điều.

Lão đã nói, hoàn cảnh của đôi ta phản trắc, **Lão vô hình lại đảm nhiệm trách nhiệm trị thế định vị, tức là chủ khảo thiêng liêng vị.**

Bởi thế cho nên khi Hộ Pháp trấn Thánh Phi châu, Lão mới đến cầm quyền đặng định vị cho các Thánh Tử Đạo, vì đó mà lập nên quân đội.

Còn **hiền hữu hữu hình mà lại nắm Thiên điều hành pháp lập giáo. Hiền hữu là chủ khảo hữu hình vị,** bởi cơ cho nên hiền hữu làm đầu toàn Hội Thánh.

Khi Ngọc Hư giáng lệnh thì hiền hữu vẫn nhớ hai câu thi này:

*Cửu Trùng không kế an thiên hạ,
Phải để Hiệp Thiên đứng trị vị.*

Bởi lẽ ấy, Lão đến khi nọ giao quyền trong bài thi: “*Hộ Pháp Chuông Quán Nhị Hữu Hình Đài*”.

Ấy vậy, nơi tay hiền hữu đủ quyền Chí Tôn mà chuyển thế. Lão bất quá là một Giám Nghị Đại Phu ở gần hiền hữu, chia lo sốt nhọc mà thôi.

Lão tưởng khi thiên hạ chưa an, có phải?

Cười... Thì nay đã hiện diện là **Quốc Sư Việt Nam**, đặng bước qua **Quốc Sư Thiên Hạ**. Xong chưa mà toan thối thác?

Cứ ký đi như trước đến giờ là đúng phép.

Ngày mai nầy, chiến sĩ Pháp hồi đã mẫn học, hiền hữu làm ơn nói với họ rằng: Lão lấy làm cảm xúc tâm đạo của họ. Lại dặn thêm rằng: ***Tinh thần cao thượng, dầu hạ mình thế nào thì cao thượng vẫn là cao thượng; còn tinh thần hạ tiện, dầu tự tôn thế nào, hạ tiện vẫn là hạ tiện.*** Nói rằng Lão xin họ làm thế nào cho Đạo trở nên thanh bai tinh khiết. Ấy mới là người nghĩa của Lão.

Nên đọc lại Thánh giáo, rồi giải nghĩa cho toàn chư Chúc sắc Thiên phong đều hiểu.

Lão xin kiếu, chúng ta còn nhiều điều bàn luận, nhưng cơ đã mỏi, chờ khi khác Lão sẽ trở lại.

THĂNG.

* * * * *

Hai bài thi mà Đức Lý Giáo Tông vừa nhắc ở trên, xin chép ra sau đây:

*Bắt ấn trừ yêu đã đến kỳ,
Ngọc Hư định sửa máy Thiên thi.
Cửu Trùng không kể an thiên hạ,
Phải để Hiệp Thiên đứng trị vì.*

*Hành pháp đìu đời qua nẻo khổ,
Ra tay cứu chúng thoát cơn nguy.
Quyền hành từ đây về tay nắm,
Phải sửa cho an đúng thế thì.*

*Hộ giá Chí Tôn trước đến giờ,
Pháp luân thường chuyển mối Thiên Cơ.
Chưởng quyền Cực Lạc phân ngôi vị,
Quản suất Càn Khôn định cõi bờ.
Nhị kiếp Tây Âu cầm máy tạo,
Hữu duyên Đông Á nắm Thiên Thờ.
Hình hài Thánh thể chừ nên tướng,
Đài trọng hồng ân gắng cậy nhờ.*

025. Văn Phòng HTĐ, 14-5-Mậu Tý (dl 20-6-1948).
 Phò loan: Thừa Sử Lợi – Truyền Trạng Trấn. Hồi 22 giờ.

THÁNH HIỂN

Mừng các bạn, Thánh *Hiển* đây.

Cũng thường muốn đến hội ngộ cùng nhau, nhưng không có dịp may như hôm nay, thì liệu sao?

Thừa Sử Lợi bạch:

Đời đã đến buổi rồi ren thì Đạo cũng chịu ảnh hưởng vì là thấy đời kia mà. Cũng như chúng ta lúc nào cũng là trọng tài của thời cuộc, bảo sao không khổ lo cho được hử? Đó là một trang ký ức tâm lý để chúng ta kinh nghiệm mà tiến hành. Nếu nhắc lại thì các bạn tính lại những kếp chánh Hiệp Thiên đều phải chịu vậy cả. Mặc dầu như thế, song mỗi mỗi do Thiên định chớ chẳng có đến đổi gì mà phòng lo lắm.

Qua buổi xáo trộn này thì sẽ bình minh lại. Hơn kém tại đó mà quyết đoán. Cố nhiên quyền thế, thế quyền là sách của hạng ích kỷ, anh hiểu há?

Nhưng trong cửa Đạo, tánh ý ấy ắt không tồn tại. Anh cứ nhẫn nại gắng lo cho Đạo thì hơn hết.

Thừa Sử Lợi bạch:

Cũng bạn đồng chí, lẽ nào quên nhau, mặc dầu kẻ u người hiển.

Bạn *Phước* cũng vậy.

Việc của bạn đã qua là khổ trí mà thôi, nhưng hiện tình không thể còn ẩn vi được nữa là Đức Hộ Pháp biết rõ lắm. Lẽ chánh trước sau không ai tài gì giấu đặng nhưng khuyên bạn nên lấy đó mà làm gương e dè phận việc về sau là hay.

Tánh cang trực cũng rất hay là dùng nên chỗ, để nên lời, thì vừa bổ ích cho mình và bè bạn.

Truyện Trạng Trấn bạch:

Chẳng có gì hại mà phòng ngại. Anh đã nói trước mà em đã có thật hành rồi và sẽ được toàn thắng kể đây. Nói để chơi chớ làm sao mà hơn được kếp Hiệp Thiên, vừa là Thiên mạng, vừa là sứ mạng, vừa là Thánh ý, đôi ba miếng thầy, không ai được phép dùng tà ý hại đó. Cười...!

Và phải chi có mặt bạn *Kiết* thì vui làm sao!

Truyện Trạng Trấn:

– Đàn khác tôi sẽ mời người đến.

Nếu được càng tốt.

Vai tuồng của hai bạn nặng nề mà sẽ còn nề nặng nữa chớ, nhưng có nhiều hồng ân che chở giúp sức và còn nhiều bạn vô hình vui vẻ mỗi khi hữu cần, nhứt là hai bạn được lòng mến trú và tín nhiệm, nhờ mấy năm hải ngoại.

Thôi, *gần đến giờ cúng đàn*, xin kiếu.

THĂNG.

026. Văn Phòng HTĐ, 16-6-Mậu Tý (dl 22-7-1948).

Phò loan: Thừa Sứ Kiệt – Truyền Trạng Trấn. Hồi 22 giờ

Hầu đàn: Thừa Sứ Lợi, Truyền Trạng Ngọ, Sĩ Tài Phước

THÁNH HIỂN

Ê, vui quá! *Hiển* chào các bạn sởi cũ mèm.

Nay sao lại có dịp gặp gỡ nhau gần đủ mặt như thế này. *Hiển* cũng sẵn lòng nói lẻ chơi nhé.

Các bạn có hay gì chưa?

Cười... Vui quá nhỉ! Người ta đang rần rộ nhập họ Cao kia mà. Gia quyến nhà ta càng đông đủ, các yếu nhân lạc lối họ đang nghĩ để về cùng Cha Lành kéo ra thất tông tổ kia. Cười... Chỉ còn một điều là kết chùm nhau, bần dù, tách nẻo đó thôi.

Ấy vậy, từ đây kếp Hiệp Thiên nên mở rộng cửa Đạo môn rước bạn cố giao Tiên cảnh nghe. Được như thế, chẳng những không phụ sự hoài vọng của Cha Lành, mà các bạn lập được kỳ công với đại gia đình kia là khác.

Mấy bạn cũng nhận thấy hiện giờ trọng trách của mấy bạn chưa? Đó là:

*Cửu Trùng không kế an thiên hạ,
Phải để Hiệp Thiên đứng trị vì.*

Là câu uy linh, phải coi như chiếu chỉ để các kếp tự biết mình mà trau phận, rồi tự mình sai khiến lấy mình, ấy gọi là Thiên mạng.

Đang thời bất định, thiên hạ hoang mang, thì cần phải có chí hy sinh của nhà ái đạo, mở lối dẫn đường, đem quần chúng ra khỏi lằn hắc đạo, thế mới gọi là cứu thế.

Kìa, các Nguyên Nhân đã lia các động, chia nhau các hướng, do lệnh tôn sư, lần hồi tụ họp lại một hương

định tối cao. Ấy là ngày thái bình đó.

Ê, nãy giờ nói lẻ, bây giờ nói cà rớn nhé.

Hỏi bọn sỏi cũ mềm, ai dám cầm cờ hướng đạo?

Thừa Sử Lợi nói:

– Chỉ có hai ông quan đây (chỉ *Trấn* và *Kiết*).

“*Moi*” tưởng ai cũng cầm được hết là khi nào dám hủy bỏ xác phàm được, thì gì cũng được. Ấy là nghiệp của tướng Bạch Vân có danh kia mà!

Mấy bạn muốn “*moi*” cắt nghĩa điềm chiêm bao của một vị Hiệp Thiên sẽ đến thì “*moi*” lấy làm ngần ngại, vì tin may duyên của người mà Thiên thơ thổ lộ chỉ có Ngài Thượng Tôn Quản Thế được phép biết sơ mà thôi, còn “*moi*” là dưới lệnh, làm sao dám nói. Các bạn nên hiểu, thỉnh thoảng điềm ấy sẽ ứng hiện. “*Moi*” có thể nói với các bạn rằng: *Phải mở hoát Thánh tâm rước người tâm Thánh là đủ.*

Ê, “*moi*” vừa gặp *Ngọc Trọng Thanh* đang châu chực để trả lời gì đó. Cứ chờ xem cuộc yết kiến của người rồi mới biết Thiên vị.

Thôi, “*moi*” xin kiếu.

THĂNG.

027. Văn phòng HTĐ, đêm 14-8-Mậu Tý (dl 16-9-1948)

Phò loan: Thượng Sanh – Khai Đạo.

Hầu đàn: Bảo Thế, Khai Pháp và các Chức sắc HTĐ.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào anh Bảo, hai anh Khai, cùng các bạn Hiệp Thiên.

Em rất vui lòng mà đặng thấy quý anh và các bạn hội họp nơi đây đồng một dạ chiêm ngưỡng các Đấng đến đàn Tiên chỉ bảo đôi lời đạo hạnh, khuyên răn tánh đức và các bạn cùng nhau lo bồi đắp nền tôn giáo, là cũng một phần lo bồi bổ giang sơn, từ mỗi vị lo thi hành nhiệm vụ của mình.

Anh Bảo Thế! Anh khó ở là tại khí hậu, đời có thể, theo không kịp nên khó chịu. Vậy kể từ ngày mai đây, quý thể đặng mạnh hơn trước.

Em phụng lệnh Đức Diêu Trì Kim Mẫu đến ban phước lành cho tất cả quý anh cùng tất cả các bạn Hiệp Thiên Đài và để đôi lời cùng các bạn, cứ vững tâm lo tròn nhiệm vụ của mình là phải bác ái, từ tâm, công bình, chánh trực, hằng ngày gieo mối cảm tình với đồng chúng.

Các bạn chớ tưởng nền Đại Đạo ở hoài trong khuôn khổ chật hẹp này đâu, nó phải lướt qua bốn biển năm châu, chừng ấy nơi nào cũng có các bạn, nếu vắng mặt các bạn thì nơi ấy không thành đạo được.

Vậy thì chẳng nơi nào mà chẳng có chơn của Chức sắc Hiệp Thiên Đài.

Còn nói về quyền hành, tuy không mà có, tưởng nhỏ mà to, cả luật lệ nắm trong tay, cân công lý nằm trên vai, đổ ai chạy đường nào cho khỏi.

Nhưng thương thì hay gần gũi khuyên răn, có lời chi nặng nề, xin các bạn miễn nghị và vui lòng đàm luận thì em lấy làm may mắn lắm.

Cuộc Hội Yến đến đây rất long trọng. Các chị nơi Diêu Trì Cung đều sửa soạn trang hoàng, hô hào nô nức đặng đến phó hội. Các chị đồng để lời cảm ơn đức của quý anh và các bạn.

THI

*Hạc trắng bay về hội hướng Tây,
Cùng nhau hạnh hưởng cuộc vui vầy.
Đạo phòng mỹ ý toan truyền bá,
Kết nghĩa gồm thâm trọng Đạo Thầy.*

Ngày khác tái cầu, em sẽ tiếp, có chuyện ngộ.
Em xin kiếu.

THĂNG.

028. *Đàn tạt tư gia của Bảo Sanh Quân, đêm 18-8-Mậu Tý (dl 20-9-1948).*

Phò loan: Thượng Sanh – Bảo Văn PQ.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy anh, mấy em Hiệp Thiên.

Phật Mẫu chẳng vui vì nơi cửa Đạo, như sanh lắm chịu thống khổ về tinh thần lẫn vật chất, mà mấy anh Hiệp Thiên không thương hại binh vực chi hết. Không thế này thì chước khác, người ta vẫn lợi dụng tín đồ và quân đội để mưu cầu hạnh phúc bề ngoài cho mình.

Ngoài ra, nên hư của Đạo không để tâm nghĩ đến, mấy anh nên liệu phương cứu chữa làm cho sạch vết nhơ của Đạo đã mang do nơi điều bất chánh của đám dưới, mà lỗi nơi người trên chẳng kèm chế dạy răn.

Đời đối với Đạo vẫn còn lãnh đạm bơ thờ, mà ác cảm cứ gây thêm thì khó phục như tâm, bước đường lập quốc sau này e có nhiều chông gai trắc trở.

Đời bạo ngược bao nhiêu thì Đạo lấy từ bi bác ái mà phục thiện bấy nhiêu, cho đáng với danh dự của Quốc Đạo, thì cảnh huynh đệ tương tàn mới tránh khỏi. Bằng chẳng vậy, thì nạn thực dân đầu tránh được, rồi cũng mang họa nội biến, máu chảy thịt rơi tăng gấp đôi ba, thảm đạm nữa.

Em tỏ mấy lời xin mấy anh bình tâm cạn nghĩ, vì **nên biết từ xưa lo cho quần chúng thì được quần chúng thương, ghét bỏ như sanh thì như sanh ghét bỏ lại, dầu Đạo hay đời, nguyên lý ấy vẫn không sai chạy.**

Lập quốc trị dân mà hành hạ áp bức dân, hoặc mở Đạo diu đời độ chúng mà tham tàn bất chánh, đè chúng sấp làm nấc thang cho mình được đứng cao, thì cứu cánh

thế nào, mấy anh tự biết.

Anh Ngô Đồng, nhớ lại hai câu thi xưa này:

Ngô đồng nhất điệp lạc,

Thiên hạ cộng tri thu.

Thu đến thì phận sự của anh cũng đến. Phải giúp sức sửa đương tinh thần của Đạo cho cao hơn nữa, sau mới trị quốc, bình thiên hạ có kết quả nghe.

Em xin kiếu.

THĂNG.

029. Văn phòng HTĐ, đêm 24-8-Mậu Tý (dl 26-9-1948)

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy em hết.

Cười... Đây tiện việc chỉ dạy thêm mấy em đủ đức tin mà làm tròn phận sự thiêng liêng, nhứt là mấy em Luật Sự đương cầm quyền Pháp Chánh các địa phương, nên nhớ rằng: Nghiệp của mấy em cầm cân công lý, chẳng vì phạm chất mà làm cho thiêng liêng vô vi lem ố. Nếu chẳng vậy thì không xứng phận mà sứ mạng Thiên điều dĩ định, rồi đắc tội cùng danh thể Bạch Vân Am.

Đường đã vạch sẵn, chỉ nối bước từ từ theo khuôn linh để kèm chế trước tánh của Chúc sắc Hành Chánh vững vàng thanh bạch, đó là giúp cho họ một phần lớn chớ không phải nhẹ giá trị họ đâu mà ngại.

Nhơn danh Thánh thể Hiệp Thiên, các em cứ tùng theo Thánh lệnh, nơi đâu chạy theo phạm trước mỗi người mà mất oai linh Hội Thánh, các em nên trợ lực, nhưng các em đã thọ lệnh thì cố lấy hết sự quan sát, kinh nghiệm, mà gần gũi cùng đời, để dễ độ đời, đó là trường thi công quả. Nơi Điều Trì Cung hằng nghĩ đến phận sự của các em, nhứt là các em lớn.

Phật Mẫu rất vui mừng mà chứng lễ của cả nhà Hiệp Thiên dâng hiến. Ôn ấy thì dành riêng cho đó mà thôi. Các em dầu lớn quyền hay dầu nhỏ quyền, dầu lãnh vai tuồng nào cũng nhớ cầm cân công lý nâng trước trán thì xong nhiệm vụ.

Cuộc cờ đời phải theo Thiên thơ dĩ định, không thể gấp mà cũng khó duy trì cho đặng. Các em nên nhớ, các em là một phần Thiên mạng đi rước các Nguyên Nhân đang vội đến cùng Đức Chí Tôn, vậy phải ráng lập công

buổi này. Đời thanh xuân chẳng là bao, chần chờ sẽ uống cơ hội đó. Điều gì thiên hạ ít làm đặng mà mình đoạt đặng mới là tài. Cười...!

À, ba em Thừa Sứ đã làm anh, nên dìu bước đàn em nổi bước vẹn toàn, cột khối đoàn viên càng thêm nẩy nở thì quyền lực Hiệp Thiên mới đủ sức chưởng pháp được, Thánh vị mới vững chắc, Thiên điều mới thật hiện đó.

Buổi Thượng Tôn Quản Thế ra mặt thì họ Hiệp Thiên phải cố theo nhịp nhàng hướng theo qui định, để quyền Chí Tôn trừ tà khử mị, kịp lễ Thiên thơ.

Chị nhờ ba em nói lại cùng các em nghe.

Chị chào tất cả mấy em.

THĂNG.

030. Báo Ân Từ, đêm 7-11-Mậu Tý (dl 7-12-1948).
 Phò loan: Hộ Pháp – Khai Pháp.

PHẠM VĂN MÀNG

Bạch Sư phụ, con là Màng đây.

Hễ thấy nhau thêm tủi.

Xin chào mấy vị Sư thúc, mấy bạn, mấy em.

Bạch Sư phụ, khi Sư phụ bị đồ lưu thì con và “*Nhuộng*” vẫn gần bên. *Nhuộng* và con đã chán thấy điều phản phúc của nhiều người. Nếu chẳng quả Thiên Thơ định trấn Thánh thì mấy kẻ ấy đã bị hai con tàn hại. Lẽ định là sanh Thánh chớ không phải tử Thánh. Nhưng Thiên Thơ biến chuyển, ngày nay họ vẫn còn ra vào Ngọc Hư Cung đợi án. Tiếc thay cho một kiếp sanh, đã gặp Phật mà không thấy Phật thì Thiên vị lấy đâu mà định đặng?

Các bạn Phạm Môn! Khá để ý cho lắm nghe! Một lời quả cũng đủ sa đọa, đừng gây tội tình mà khổ đa.

Thưa các bạn, anh “*Lịnh*” ngày giờ nầy đã ra thân phận một người phụ nữ, hại nổi lại tái sanh nơi cửa cướp đảng côn đồ, biết có nhớ thân mà tầm đạo.

Thưa cùng Sư mẫu rằng: Cô “*Bến*” đã an phận nơi Bạch Thiên Cung. Còn mấy bạn kia cũng có phần đoạt vị mà cũng có tái kiếp. Chị “*Yến*” đương hành đạo tại Trung Huê, vì sanh tiền chị đã đại nguyện độ rỗi Đường nhơn. Nói với anh “*Tiểu*” rằng: Con nhỏ đã theo má nó.

Thường thường các bạn tuy không thấy chớ chúng tôi hằng về thăm viếng.

Anh “*Thế*” còn hầu ở Cung Hiệp Thiên Hành Hóa, có mảy mún lỗi lầm chẳng chi trọng hệ mà phòng ngại.

Các anh em đã qui liễu thì về chung một chỗ với

nhau hết. Mấy anh em đừng lo ngại, chỉ lo TU và theo chơn Sư phụ là đủ.

Em nhượng cơ cho Phối Thánh *Thoại*.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÙI ÁI THOẠI

Bạch sư phụ, con là *Thoại*.

Thưa chào chư vị Sư thúc, Sư huynh.

Hèn lâu, con nhớ Sư phụ lắm, mà không biết làm sao!

Khi Sư phụ bị đày, con rầu buồn quá đỗi, thêm lo lắng Đền Thánh chưa rồi. Làm ngày làm đêm, mang bệnh nan y nên qui liễu.

Nhờ Chí Tôn thương nên ban lệnh Ngọc Hư Cung cho vào hàng Phối Thánh.

Bạch Sư phụ, làm ơn nói với “*Năm Sỏi*” và “*Sáu Út*” rằng “*Kinh*” bị án sa đọa Phong Đô, nhưng nhờ công nghiệp tạo tác Tòa Thánh, Đức Chí Tôn ân xá cho chuyển kiếp luân hồi, mà chưa đi, còn đương kiện ông “*Chữ*”.

Con gặp “*Quân*” và “*Ngưu*” lẫn quẩn nơi Thánh địa đặng đợi dịp trả oán theo Ngọc Hư Cung cho phép. Nhưng Phạm Phối Thánh và con khuyên lơn họ, để cho kẻ tội nhờn phụng sự quốc gia, và nghĩ Thánh tâm, oan gia nên giải bất nghi kết, nên họ cũng an lòng, đặng xem hành tàng của kẻ tội nhờn, hoặc tha hoặc trị.

Con mới dặt anh “*Thiết*” kiến diện Sư thúc Thượng Phẩm đặng người điều độ.

Con nhớ mấy anh em con quá! Khi thấy thờ phượng con, con đau lòng quá!

Sư phụ nói lại giùm, con để lời cảm ơn họ.

Nếu con có phước giáng cơ đặng thường, con có nhiều điều nói với họ.

Con kính lạy Sư phụ, con xin kiếu.

THĂNG.

031. Văn phòng Đường Nhơn, đêm 18-1-Kỷ Sửu (dl 16-2-1949).
Phò loan: Truyền Trọng Phước – Luật Sư Hoa.
Hầu đàn: Thái Tu Thanh, Thái Khí Thanh.

TÔN SƠN CHƠN NHƠN

Bản tăng chào chư vị Phối Sư, cùng chư hiền đệ.

Bản tăng đến khi này rất khó bề cho nhị vị phò loan từ đây rất mệt, sợ e loạn thần.

Hiền hữu Phối Sư ráng để tâm cứu cả sanh linh bốn xứ đa nghe. Thiêng liêng lúc nào cũng theo Nhơn quả, cho tái kiếp để lập công bồi đức, nhưng không khéo lo tu niệm, sợ e phạm luật Thiên điều đó.

Hiền hữu, Bản tăng đến chỉ giáo *Thái Tu Thanh*, ráng đa em, cần phải rộng lượng, khoan hồng, tha thứ các em khờ dại linh chình đất Việt đa em, mỗi việc cần phải tự các em đến phô bày, dạy chúng. Hiền hữu nên đem tất cả mọi việc để tâm chỉ giáo đa nghe.

Cần thuyết luật Đại Đạo đó thôi. Còn việc nước nhà, có các Đấng đến chuyển thế. Hiền hữu khỏi để lòng lo chi mỗi lòng nghe, hiểu? Từ đây cần chung tâm đa nghe.

Chư hiền đệ,

Bản tăng thường đến gần các em, còn nổi biển loạn nước nhà là do nơi tình thế biến chuyển, cũng bởi Thiên thơ đó thôi.

Này *Thái Khí Thanh*, Bản tăng để lời ban khen hiền hữu về công đức nơi Việt Nam, đó cũng bởi nền Đạo đa, từ đây bình thân để lo chuyển thế nghe, cứ lập công với Đạo là đủ.

Hiền hữu nhớ kỹ lúc nào cũng vẫn có Bản tăng đa nghe.

THĂNG.

032. Báo Ân Từ, ngày 19-7-Kỷ Sửu (dl 13-8-1949).

Phò loan: Thừa Sứ Kiệt - Tr. Trọng Trấn. Hồi 20 giờ 30.

TỆ THẦN TRẦN VĂN XƯƠNG

Xin chào chư Chúc sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng, cùng tất cả chư Đạo hữu Đạo muội. Tệ Thần được phép đến cho chư vị hay rằng: Nữ Đầu Sư Hương Thanh sẽ về thăm quý vị.

THĂNG

NỮ ĐẦU SƯ HƯƠNG THANH

Kính chào Đức Hộ Pháp kiêm Thượng Tôn Quán Thế cùng chư Chúc sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài nam nữ.

Tệ tử lấy làm cảm ơn chư quý vị có tâm nghĩ đến, tâm lo phương điều về Thánh địa, nhứt là ơn của Đức Hộ Pháp, mặc dầu Thiên cảnh nhưng cũng ngùi ngùi nhớ niệm ơn tình đồng Đạo. Tệ tử cảm ơn đó.

Tệ tử xin lỗi muốn nói chuyện cùng Nữ Phối Sư Hương Hiếu. Tệ tử tưởng cả đoàn nữ phái ai cũng dòm ngó theo đàn chị mà tiến bước Đạo mầu.

Tệ tử lấy làm thẹn buổi sanh tiền chưa dịp chấn chỉnh tráng lệ, rồi gặp phải thời cuộc biến chuyển lôi cuốn nữ phái vào cảnh tang thương khóc hận, lỗi ấy tệ tử có phần chịu thì nhờ mấy em kế chí dắt dìu đoàn em sau. Tệ tử cũng nhận thấy tinh thần của nữ phái đâu kém nam, nhưng tiếc gì thiếu người chỉ nẻo đem đường đến chỗ hữu dụng của họ đó thôi.

Vậy em Hương Hiếu, chị giao em thay phận, tâm phương diệu huyền tùy thời tùy cảnh ngộ, kêu gọi lòng yêu ái của nữ phái làm mối chuẩn thẳng có sức mạnh

vừa vào rồi mới có thể nam nữ đồng tâm nâng thuyền Đạo đến bao la thế giới.

Em nên nhớ, nữ phái trong vũ trụ này còn đôi giọt thương yêu của Diêu Trì Kim Mẫu chan rưới.

Như thế phần em rất nhọc nhằn lắm vậy. Chẳng phải nữ phái cứ tùng nam hoài hay sao? Nếu còn như thế mãi thì nữ phái mất phận mình là nguồn thương yêu vô tận vậy.

Nói qua xã hội thế giới cũng vậy, cũng vì đời thiếu sự thương yêu chơn thật bao la mà can qua chưa yên lặng. Từ đây chị trông em lo liệu, mọi việc có chị giúp sức.

Kính lời chào tất cả mấy em, hẹn lần sau sẽ tái ngộ.

THĂNG.

033. Báo Ân Từ, ngày 25-7-Kỷ Sửu (dl 19-8-1949).

Phò loan: Thừa Sứ Kiệt - Truyền Trạng Trấn. Hồi 21 giờ.

NỮ ĐẤU SƯ LÂM HƯƠNG THANH

Chào chư Chúc sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng Đài, cùng các em nữ phái. Tệ tử để lời cảm ơn toàn thể nam nữ chu đáo lo cuộc lễ hôm nay.

Em *Hương Hiếu* và *Hương Lợi*, hai em nói lại cùng tất cả Đạo hữu nữ phái, chị cảm tình. Cười...!

Cũng như dịp này mà chị được gặp cháu trong một thời gian ly loạn vừa qua. Tệ tử xin lỗi cho tệ tử nói chuyện cùng đoàn em nữ phái.

Hương Hiếu và *Hương Lợi*, hai em là chị lớn nơi đây, chị nhắc đôi lời để khuyến khích đoàn em kéo chúng quá côi quạnh tội nghiệp lắm!

Chị nhận thấy tinh thần họ đâu quá bạc nhược, vì bằng cố hiển nhiên không ai có thể chối cãi được, duy còn thói tục quá mê tín ấy chẳng qua là do nguồn cội của sự đa cảm đa lo mà ra. Nếu có phương thế un đúc sự khôn ngoan và học thức thì sẽ đặng hữu dụng sau này.

Vậy hai em cố tìm phương giải rối chỗ khuyết điểm và liệu thế gây tình thiện cảm với nhau mới có thể dung hòa làm một mối binh khí quan hệ cho tương lai.

Thời thế Đạo dạy họ nên giữ lấy nghiệp mà họ đã có sẵn là sự thương yêu vô tận của Chí Tôn đã gieo trong cửa Đạo, phải nhớ luôn luôn rằng tấm gương trong sạch là nguồn rửa bợn tục, đừng quá ngu dại mà phải bị đọa đày, khó đoạt phẩm vị thiêng liêng mà cũng do nơi đó họ tự đem mình vào muôn sâu ngàn thảm cho kiếp má đào.

Em nên nhớ, phụ nữ thế giới họ đã tiến theo thời cuộc mà không chuẩn thẳng nên ra rẻ rúng. Trong cửa Đạo, càng tiến triển theo thời đại thì họ lại càng ngoan Đạo nhiều chừng nấy.

Ấy vậy, nơi đây là lò un đúc đoàn phụ nữ tương lai của xã hội đạo đức thì em cố chịu nhọc nhằn gần gũi đoàn em mà giáo dạy thêm.

Suzane cháu, Bà hết sức hộ mạng mẹ con của cháu nhưng quả kiếp vay trả nợ đời kể cảnh sang hèn vinh nhục, dầu bực nào cũng chẳng ai tránh khỏi. Cháu chớ tủi làm gì, cứ ngó theo nơi mọi điểm bước tiến trình, mẹ cháu dầu ở xa xuôi nhưng vẫn được vẹn phận yên thân, có ngày hội ngộ, không sao mà lo ngại. Cháu dầu phiêu lưu nơi tha phương mà tinh thần vẫn hoài cố quốc thì có ngày cháu được toại nguyện, miễn cháu cố giữ nghiệp mà Bà đã lập ra đó.

THI

*Một bước phiêu lưu vạn bước khôn,
Ngowan vì đạo đức phước lai tôn.
Tại đây sản xuất nguồn chơn giáo,
Dạy cháu nên trau nghiệp tổ tông.*

Hương Hiếu, em đừng phiền muộn cho phận cô quạnh nữa nghe. Chi chi cũng có chị bảo hộ cho.

Tệ tử xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào quý bạn Hiệp Thiên cùng quý bạn Cửu Trùng

Đài có mặt nơi đây.

Khi này, chị Nữ Đầu Sư về cảm tạ ơn Hội Thánh nam nữ có lòng lo đời thể thân của chị về Thánh địa. Bản đạo cũng vui cho chị đó, mà cũng mừng cho lòng hiệp sức của toàn đạo làm xong một việc nghĩa có ảnh hưởng về mặt tinh thần của nền Đại Đạo hiện thời.

Ấy cũng nhờ Đức Hộ Pháp có mỹ ý. Bản đạo cũng nói sơ về thể cách biến đổi thi hài như thế, ấy chẳng qua nghiệp đời người gây tạo, phải như thế mới trả rồi căn nghiệp oan gia thì Thánh thể mới cao thẳng chớ không có gì là lạ. Cửa thổ qui hồi thế sự.

Mấy bạn Hiệp Thiên muốn hỏi thăm cuộc Lễ Di cữu thì đâu có khó gì. Lễ thì đã có sẵn, còn quyền định đoạt thì do quyền Chí Tôn của Đức Hộ Pháp định là xong. Còn gì phải hỏi cơ cấu! Cười...!

Bảo Thế, nên đến yết kiến Đức Hộ Pháp thì yên việc nghe.

Bản đạo lắm phen muốn đến hội kiến cùng quý bạn để đàm luận thế sự nhưng không có dịp may đó thôi. Như vậy, bao giờ Bản đạo cũng kể bên Đức Hộ Pháp để ưu tư thời cuộc. Từ đây có vẻ êm dịu, ngọn lửa Việt Hồng từ từ nguôi lạnh, nghiệp nước từ từ nở rộng biên giới để đem lại nguyện vọng dân chúng, rồi cũng từ từ thuyền Đạo trôi bước tách dậm để đưa đón con cái của Chí Tôn vào cõi bình địa ôn hòa. Chiến tranh từ từ ngưng cho đến ngày nào nguồn thương yêu vô tận ứng vào thế giới thì mới thấy hòa bình đại đồng.

Nói như vậy, nhưng bước đạo còn nhiều mệt nhọc, chư Chức sắc còn nhiều khổ tâm, toàn Đạo còn chịu một bước gay go. Cứ cầu nguyện nơi Chí Tôn thì vững dạ.

Còn *Cô Tư* cứ đau khổ mãi, nên dẹp cả tư lự, để tâm lo tào Thiên nghiệp là hơn. Nên nhớ cả đoàn nữ phái trên thế giới còn chờ gương thương yêu vô tận của Hội Thánh nữ phái kia.

Xin kiếu.

THĂNG.

034. Ngày 26-7 nhuận-Kỷ Sửu (dl 18-9-1949).

THẤT SƠN ĐẠO SĨ CỬ ĐẠ

Bản tăng xin chào chư Thiên mạng.

Cơ Đạo biến thiên từ trước, các Chi phái nảy sanh cũng do nơi tiền định. Bản tăng lãnh lệnh gìn giữ các vị ấy để chờ ngày giải quả tiền khiên, rồi để lần hồi đem về cửa Đạo, nào dè Đức Lý Giáo Tông ra **Đạo Nghị Định thứ 8** làm cho các Chi phái không thể hồi phục, lại gây thêm lắm tội tình, ấy cũng vì nghiệt căn chưa mẫn.

Nay nhờ Quyền Vạn linh ân xá thì còn vớt lại phân nửa, nhưng phải chịu trải qua nhiều cơn thử thách mới đáng cho vào hàng môn đệ của Chí Tôn, còn **các vị đầu đảng thì không phương phục hồi, bởi nặng mang nghiệp chướng, chỉ có đợi ngày chung cuộc ăn năn bằng khối linh hồn may được gởi xác phàm nơi cửa Đạo, còn lại một phần là con cái của Ma vương. Kết cuộc thì con Phật, con Ma, hai đường phân biệt.**

Đây lời nói việc Thất Sơn buổi sau này là để làm nghĩa địa cho con cái của lũ Ma vương, mà cũng để lập nơi cho các bậc chơn tu buổi hậu lai đắc đạo.

Có mấy lời tỏ việc các Chi phái là bởi nguyên do, còn quốc sự thì chư Thiên mạng đã lắm tường chung thỉ. Xin chào chư Thiên mạng.

THĂNG.

035. Ngày 26-7 nhuận-Kỷ Sửu (dl 18-9-1949),
Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đến Thanh.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng các em.

Trong cơ chuyển thế cũng đủ mặt các em.

Hôm nay có nhiều chánh khách muốn đến tỏ việc
đòi hiện tại với các em. Vậy anh lấy làm toại chí cho các
em được hiểu rõ tình thế buổi này.

Anh nói trước một bài cho các em để vui trong trí:

THI

*Cuộc thế hôm nay đã lỗ mòi,
Sửa sang nhượng mắt để mà coi.
Hùng binh điệp điệp trông oanh liệt,
Dũng tướng trùng trùng thấy hản hòi.
Nam Việt lấy lòng xe pháo ngựa,
Tần bang bông bột tướng binh voi.
Trị an thiên hạ quyền vi chủ,
Cả thầy tuân theo một tiếng còi.*

Các em kiểm hiểu hai câu chót là chỉ về mặt Đạo.
Thôi, xin tạm nghỉ, còn các vị khác đến vui cùng các em.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Tiếp Đạo và tất cả chư hiền hữu.

Bần đạo lấy làm vui mừng có người thừa hành phận
sự của Chi Đạo, hầu lo mọi việc trọng yếu của Đạo sắp
đến đây.

Bởi hiện nay các nước bên ngoài họ đều để ý, chỉ có phương pháp của Đạo Cao Đài là có thể bảo tồn cơ sanh hóa của nhơn loại, còn ngoài ra của đảng phái là cơ tự diệt sanh linh.

Bần đạo cùng Bảo Đạo đã về cảnh thiêng liêng để phòng chuyển xây máy hành trình của Đạo, nhưng mặt hữu hình thì thiếu người hoạt động. Nói cùng Khai Đạo cần phải để tâm thêm nữa, chẳng phải bao nhiêu công nghiệp đó mà gọi là đầy đủ. Nền Đạo của Chí Tôn còn phải chấn hưng mọi việc cho được hoàn toàn mới có thể cứu đời thoát khổ.

Tiếp Đạo bạch: *(về trách nhiệm mới mà Đức Hộ Pháp vừa phú thác).*

Em Tiếp Đạo, anh Quyền Giáo Tông cùng Bần đạo hằng trông cậy nơi em, gắng để tâm giúp cho hành tàng của Đức Lý được trọn tiếng xưng hô, mặc dầu em lãnh phương diện nào cũng là hữu ích chung cho Đạo, cứ do theo ngọn cờ của Hộ Pháp mà tiến hành, nhứt là buổi này, phải nung nấu tinh thần của mỗi Chức sắc cho đầy đủ thì mới thắng được vật chất.

Đạo cao hơn đời là ở chỗ đó, nếu tinh thần bạc nhược thì thoát qua chưa khỏi lưới trần, đáng tiếc một kiếp tu khổ hạnh.

Nên dìu đỡ con cái của Chí Tôn cho thuần lý Đạo.

Bần đạo chỉ có mấy lời trông cậy em.

Tiếp Đạo cùng chư hiền hữu khá lưu tâm.

THĂNG.

036. *Báo Ân Từ, đêm 15-8-Kỷ Sửu (dl 6-10-1949).*

Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.

DIỀU TRÌ KIM MẪU

Chào các con nam nữ.

Mụ lấy làm thậm cảm thành tâm của các con đóai tưởng đến Mụ.

Mỗi phen gân gũ là mỗi phen làm cho Mụ phải nhớ đến oan nghiệt kiếp sanh của mỗi đứa. Thế thời vẫn đương cơn náo loạn, Mụ hoài tưởng đến công quả của chủng tộc các con thì buộc phải nhìn rằng mặt công bình thiêng liêng không sai sót. Thử xem lại trong khoảng 200 năm trước, thì tấn tuồng đời của mấy con vẫn y hệt như ngày nay không khác: vay vay trả trả, chẳng mất mảy nào.

Tây Sơn cũng Nguyễn, mà Nguyễn cũng Tây Sơn. Khi Chí Tôn giáng cơ dạy Đạo thì Người đã tìm phương giải kiếp, buộc các con hành Đạo phế đời. Thử hỏi các con có từng pháp y lời Minh Thệ của các con chẳng? Lấy thanh tâm đoán xét thì phép Ngũ Lôi đã đúng Thiên điều. Mụ lấy làm xoắn xang áo não khi rước mấy đứa qui hồi với trần trề giọt lụy, vì chúng đã tạo nghiệt, chớ không đoạt quả chút nào hết. Cái đau thâm ly tình của các con nó làm cho nao nử lòng Mụ.

Các con nữ phái, Nếu Mụ than rằng, cái họa tương tàn chủng tộc của các con là do bởi lỗi tu của các con là sự thật. Đại Từ Phụ của các con yêu ái các con bao nhiêu thì vì cái khổ của các con mà đổ lụy bấy nhiêu.

Các con là nguồn sống của đời mà các con lại tạo ra cái chết thì lẽ dĩ nhiên các con phải thất đạo. Các con lỗi cùng Đại Từ Phụ của các con, chớ Người chưa hề lỗi hện. Điều ấy Mụ làm chứng chắc.

Cứu vãn tình thế nước nhà nguy hiểm của các con là do nơi tay của các con. Xin nhớ mà cố gắng chuộc tội. Mụ ban ơn lành cho toàn thể các con nam nữ.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

TÔN VÕ TỬ

*TÔN quân gặp đặng các chư Hiền,
VÕ đức văn nhân của Thánh Tiên.
TỬ hậu bia danh muôn kiếp để,
Giáng cơ chuyện văn chốn đàn tiên.
Đàn tiên học đạo Đức Cao Tiên,
Hứng giọt lành dương tưới lửa phiền.
Một kiếp duyên may muôn kiếp hưởng,
Thanh nhàn Tiên cảnh cõi thiên nhiên.*

Từ ngày Bản tăng xuống thế, biết bao nhiêu những nỗi khó khăn, cũng vì mưu của tà thần tinh quái theo hại Bản tăng.

Nền Đạo của Chí Tôn ngày nay cũng vậy. Các em ráng giữ gìn cho lắm, kéo uống kiếp sanh nầy rồi làm trò cười, biết bao phen mới rửa sạch.

Cửa Đạo là chiếc thuyền từ của Đức Chí Tôn, hiền nhân hay gian trá đều chứa cả, nên hư tự kẻ lọc lừa...

Nếu lấy linh tâm sáng suốt thì đặng nhiệm lấy Đạo mẫu, còn mê muội thì vào nơi u thắm. Phước phước phần phần, hai đường chọn lấy, đừng để sau về đến Thiên cung, khi hội hiệp lại ra tuồng hổ thẹn, còn nơi mặt thế, chúng lại chê cười.

Hỏi thử các bạn, nên làm sao cho xứng đáng là môn đệ của Ngọc Hư Cung?

THẮNG.

037. *Giáo Tông Đường, 17-9-Kỷ Sửu (dl 7-11-1949).*

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh. Hồi 21g 30.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng các em.

Lễ thì Đức Lý Giáo Tông giảng dạy các em, nhưng vì cạp loan mới tập, Ngài không thể giảng được. Anh vững lệnh Đức Lý đến tổ cơ Đạo ngày hôm nay cho các em được rõ.

Nền Chánh giáo của Chí Tôn hoàng khai kỳ phổ độ thứ ba nầy gọi là Quốc Đạo, thì các em cũng đủ hiểu ý nghĩa ra sao. Nếu đời không loạn lạc thì Đạo khai chẳng ích chi.

Xem đời Châu-Thương chiến đấu thì đạo Lão mới ra bình phục, bởi do nơi lệnh Ngọc Hư, Khương Tử Nha lên núi 40 năm phải thừa mạng xuống trần lãnh roi Đả Thần tiên trị loạn. Đó là do Đạo của Đời.

Ngày nay Hộ Pháp cũng lãnh cây Giáng Ma Xử để cầm quyền trị thế thì các em cũng biết rằng cây roi Đả Thần tiên là linh nghiệm thế nào, thì cây Giáng Ma Xử còn huyền năng gấp mấy.

Vậy các em khá tuân mạng Người cùng Đức Lý Giáo Tông, hai quyền ấy hiệp một là quyền Chí Linh tại thế.

Các em đã mang trọng trách nơi mình trong cơ chuyển thế, thì đã có ký hứa buổi hạ trần, cũng như các tướng nhà Châu lãnh lệnh nơi Côn Lôn khi trước.

Vậy mọi việc hành trình khá nhớ căn tu là gốc, làm điều chi phải thuận theo Thiên mạng là toàn thắng với danh nghĩa “*Vì Đạo cứu Đời*” thì có Đức Lý cùng Qua thị chứng. Các em cứ tiến hành.

Ê, kỳ hội ngày mai, các em được chấp thuận nhiều lẽ phải.

Các em nên nhớ rằng: Mọi việc chi, dầu Đạo hay đời, mà đắc thắng là do nơi lẽ phải.

Vậy anh đến tỏ bày đại lược bấy nhiêu lời, các em do theo đó mà hiểu xa thêm nữa. Khi khác anh sẽ chỉ giáo nhiều việc hữu ích về tương lai.

Anh mừng cho các em.

Còn riêng đây, anh cho *Giáo Sư Hào (Thái Hào Thanh)* một đôi liễn:

**TRUNG NGHĨA ĐẠO KHAI VIỆT THƯỜNG HÒA NAM BẮC,
TÔNG NHƠN ĐỨC HÓA HỒNG LẠC HIỆP TÂY ĐÔNG.¹**

THĂNG.

¹ Đôi liễn trên được Ngài Giáo Sư Thái Hào Thanh dùng làm đôi liễn cho Văn phòng Trung Tông Đạo)

038. Văn phòng Phước Thiện,

đêm 8-10-Kỷ Sửu (dl 27-11-1949). Lúc 21 giờ.

Phò loan: Truyền Trạng Trấn – GS Thái Đển Thanh.

ĐẠO NHƠN THẾ

Chào chư Chúc sắc, chào chư nghĩa hữu nam nữ.

Hèn lâu không có dịp về thăm các bạn, nay rất hân hạnh đến tỏ lời cùng chư nghĩa hữu cho được hiểu mọi điều hư thiệt về hiện tại và tương lai.

Các bạn nên thi hành theo Kinh Cảm Ứng của Đức Thái Thượng thì đúng với vai tuồng của chúng ta từ thử.

Bởi Đạo hay đời cũng thế, nếu chánh trị của đời mà không có kinh tế thì cũng chẳng làm gì, bởi vậy nên mới có giặc kinh tế; còn **Đạo không có Phước Thiện thì nền chánh trị Đạo cũng chẳng đủ sức mạnh đối với thế giới buổi sau này.**

Các bạn gắng công ra sức gây tạo hạnh phúc để cho đời chung hưởng thì công nghiệp ấy mới trường tồn. Xưa nay có thấy một vị Thánh hiền nào buổi sanh tiền lo tạo quyền thế lợi lộc riêng cho mình, đến khi quá cố được nhưn sanh sùng bái chẳng?

Trong phần anh em của chúng ta hiện nay đã lãnh một vai tuồng trọng yếu tại thời kỳ này, dầu các bạn đã liễu đạo rồi cũng chia phận sự nơi các địa phương để giúp về mặt tinh thần, ủng hộ các anh em làm tròn trách nhiệm.

Còn hiện nơi đây, chư nghĩa hữu nhứt là *Đạo Nhơn Cương* cùng các em gắng để trọn tâm lúc này, bởi máy thiêng liêng chuyển xây cũng tùy theo sở hành mau chậm của các cơ quan trong nền chánh trị Đạo. Nếu một cơ quan nào bê trễ thì cả thầy cũng không tiến hóa được.

Vậy các bạn khá lưu tâm.

Tôi để lời thăm chung chư nghĩa hữu nam nữ và có lời thăm bửu quyến được bình an.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

PHỐI THÁNH MÀNG

Mừng chung các bạn, mừng ba bạn mạnh giỏi.

Em lấy làm vui vẻ được thấy anh em lớn nhỏ lúc này tận tâm lo phận sự. Trong gia đình phát đạt cùng chẳng là do sự thuận hòa làm gốc, còn suy bại cũng bởi sự nghịch lẫn làm đầu. Vậy các bạn có trách nhiệm lớn lao liệu phương diễn giải thế nào cho được trên thuận dưới hòa thì lo chi đường tiến hóa.

Lúc này các đoàn thể quốc gia trong nước thường để ý đến nền chánh trị đạo Cao Đài là hơn hết. Nhứt là Sư phụ đã nổi danh một vị Quốc Sư trong nước, thì thể thống của Đạo đã lừng lẫy khắp cả lân bang. Anh em chúng ta làm thế nào cho được vui lòng của Bề Trên tức tròn bổn phận.

Em có tỏ cùng các bạn đã nhiều điều nên gắng thi hành cho kết quả thì công trình vĩ đại của anh em buổi sau này không uổng một kiếp tu khổ hạnh.

Có lời nhắc cùng các bạn đương hành sự ở địa phương phải cẩn thận lọc lừa những kẻ đối phương xen vào phá rối, và lúc này mỗi anh em cần phải sừ tầm sách vở của mặt kinh tế ngoài đời để làm tài liệu giúp hay cho sự tiến hóa của ta, gom góp các văn minh của đời mà làm phương văn minh về tinh thần của Đạo.

Lấy theo hành trình chánh trị vật chất mà làm nền tảng chánh trị duy tâm, ấy là phương diệu pháp của Đạo buổi sau này. Vậy các bạn nên lưu tâm điều cần yếu thì chẳng có điều chi trở ngại về bước đường phát triển của ta.

Hiện nay, các nước đã chú trọng Đạo Cao Đài là một cơ quan bảo tồn hơn loại trong Vũ Trụ Càn Khôn, ấy là sở định của Đức Chí Tôn khai Đạo tạo đời như các bạn đã biết từ thử.

Em để lời mừng chung các bạn đã được tiến hóa tinh thần khá hơn khi trước, làm thế nào cho trên thuận lòng Sư phụ, dưới được vui vẻ cùng tất cả chư Đạo hữu trong các cơ quan. Ấy là chiếm được phần trọn thắng đó.

Em mừng cho các anh các chị em cả thảy.

THĂNG.

039. Ngày 9-10-Kỷ Sửu (dl 28-11-1949).

BẢO ĐẠO CHƠN QUÂN

Mùng mấy em văn thân võ sĩ của Chí Tôn.

Hèn lâu, Qua mới gặp đặng mấy em, vì Qua mắc lo với Đức Cao Thượng Phẩm cho cơ Đạo đặng mau chóng để làm gương cho mặt thế ngày nay, cho toàn cả nhơn sanh đặng biết nhiệm mầu huyền vi của Đức Chí Tôn và cả chư Thần, Thánh, Tiên, Phật.

Nay đã đến thời kỳ năm châu đặng hiểu biết mối Đạo Trời. Vậy mấy em ráng lo sao cho tròn phận sự một người con hiếu của Chí Tôn.

Từ tạo Thiên lập Địa tới giờ, biết bao Thần, Thánh, Tiên, Phật thọ lệnh Ngọc Hư xuống trần dạy đạo, nhưng vì vật dục sở tế, khí bầm sở cấu, làm cho cả con cái của Chí Tôn đều bị nhiễm trần mà không đặng hồi cội vị. Nay các em đã lãnh lệnh Ngọc Hư mà nỡ để cho sanh linh chịu hồi chìm đắm hay sao?

Mấy em nên cầm cờ Đạo đi khắp mọi nơi, rồi làm như Quan Phương Bá nhà Châu để dựng nền nhân nghĩa cho đời rõ thêm. Có vậy, nhơn sanh hiểu đặng rồi mới nạp mình vào cửa Thánh.

Bằng chẳng đặng vậy thì nhơn sanh lầm đường lạc nẻo rất nhiều, lại uống một kiếp sanh đã gặp kỳ khai Đạo, đến lúc lâm chung, hồn ra khỏi xác, mới biết tự hồi ăn năn mà phải chịu luật Thiên điều trừng trị... biết bao phen mới trở về cùng Chí Tôn đặng.

Thôi, Qua xin mừng chung mấy em.

THĂNG.

040. Ngày 22-12-Kỷ Sửu (dl 8-2-1950), Lúc 21 giờ.

Phò loan: Thừa Sử Hội – GS Thái Đến Thanh.

Hầu đàn: Bảo Sanh Quân, CPS Thái Tu Th, PS Thượng Vinh Thanh, PS Thượng Trí Th, GS Thái Hào Thanh.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Chào chú Chúc sắc Hiệp Thiên và Cửu Trùng.

Mừng các em.

Cuộc cờ gần kết liễu, xe pháo phải cẩn thận từ nước bước đường đi, thế nào bên vàng cũng thủ thắng.

Các em cứ bình tĩnh dò xét mọi sự thiệt hư dạng liệu chừng và hiểu rằng: Nền Đạo Cao Đài phải có một trách nhiệm gì trọng yếu trong buổi phục hưng quốc thể Việt Nam. Nếu chẳng phải của Chí Tôn thì tức nhiên nhà nước đủ quyền thu xếp rồi.

Nay đã trải qua trên 20 năm, các em cũng lắm công trình khổ hạnh mà vẫn tồn tại đến ngày nay, thì các em tự biết rằng: Mình có thọ sứ mạng thiêng liêng xuống trần để thừa cơ cứu thế, hay tạo thế thì các Đấng vô hình cùng các bậc tiền nhân luôn luôn ủng hộ các em lập nên sự nghiệp cho đời cho Đạo buổi sau này.

Vậy các em cứ an tâm lo thi hành phận sự cho đến ngày đời rạng Đạo thành thì công trình của các em chẳng nhỏ.

Còn những việc bất bình đôi bên vừa xảy ra, bởi kẻ cầm đầu đôi bên không được am hiểu tình thế, lại chẳng có chí kiên nhẫn với nhau mới có việc đáng tiếc như thế.

Thượng Vinh Thanh cần phải điều đình cách nào cho đặng ôn hòa, ấy là phương hay. Các em nên biết từ thử đến giờ, chúng ta chỉ có can đảm nhẫn nại mà làm nên danh thể của Đạo. Vì vậy Đức Chí Tôn hằng nói:

Các con mạnh mà yếu, yếu mà mạnh, nhỏ nhoi mà quyền thế, nhịn nhục mà hành phạt. Đợi qua các lớp tuồng hể thì các em lên sân khấu cho khán giả để mắt xem mà định phẩm giá của các em.

Còn lúc này, cứ để tâm triêm nghiệm, xét đoán việc cổ mà so sánh với thời kim, thì đủ thấy mọi sự hành vi của đời. Ngoài đạo đức nghĩa nhân thì đời chưa khỏi buổi hòa bình thiên hạ.

Các em để trọn đức tin nơi Ông Thầy Trời là đủ phương làm cho đời tận thế phục lại Thượng ngươn, mới đáng cho làm một Ông Thọ Tạo.

Còn việc chi nơi mặt hữu hình cùng máy huyền vi thì đã có một Đấng Thầy Trời định phận cho mỗi người tùy theo mà thật hành bốn phận.

Các em khá lưu tâm. Anh mừng cho các em sẽ nên danh thể trong buổi khai Đạo lập đời thì rất là hạnh phúc đó.

Anh mừng các em.

THĂNG.

► **TÁI CẦU: HỒI 22 GIỜ.**

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Bảo Sanh Quân, chào Hiến Trung, chư hiền hữu.

Đạo Cao Đài khai rạng trong buổi Hạ ngươn là cốt yếu để lọc lược tâm lý của nhơn sanh, chọn phần đức hạnh đặng gây tạo cuộc đời tàn, bảo tồn nhơn loại, nền luân thường của con người cho ra đời Thánh đức hiền lương.

Vì vậy mới có cuộc chiến tranh, tức là cơ hỗn độn, rồi mới biệt phân chơn giả, trắng đen.

Những người hữu phần thì được hồi tâm tỉnh ngộ, gặp mối Đạo Trời cứu thế thì đặng an thân; còn kẻ vô phần, trí não mờ hồ phải cam chịu trong vòng chuyển biến. Các Đấng cũng đã dạy bảo lắm điều mà lòng người chưa được giác ngộ, đến kẻ có phận sự sửa đời lại là kẻ tội lỗi với đời còn nhiều hơn thì bảo sao cho đời mau trở nên thuần phong mỹ tục?

Chư hiền hữu khá nhớ: **Đạo cần phải có đức mà lập nên, đức trọng thì ắt có quyền cao, đó là sở định của Chí Tôn, còn những người ham quyền quên đức thì không thể hưởng đặng hạnh phúc tương lai.** Chư hiền hữu cần lo cho nhơn sanh tức là lo cho mình cao phẩm giá, lại là người ơn của nhơn sanh.

Xem như các bậc tiền bối ngày xưa làm những điều gì mà ngày nay còn lưu danh nơi thanh sử, để cho đoàn hậu tấn kính sùng, thì chư hiền hữu ráng lo xong nhiệm vụ, ngày kia cũng chẳng khác nào.

Ấy là trước qua sau tới, từ xưa các nước được nêu danh trong truyện sử, để uy tín với đời là chỉ nhờ thật hành đạo đức mới lập nên hạnh phúc cho kẻ hậu lai.

Chư hiền hữu đã để tâm nghiên cứu theo các bậc hiền nhân mà tạo đời cho ra thể dụng thì tên tuổi vẫn lưu truyền.

Bảo Sanh Quân là một phần trọng yếu với danh từ của Chí Tôn đặt để. Vậy hiền hữu khá trọn tâm làm thế nào cho được sự hạnh phúc cho dân, thì các Đấng sẽ sẵn sàng ám trợ mọi việc đều được thành công.

Vai tuồng của hiền hữu còn dài, nhơn sanh còn

đương mong mỗi thì phải để một chí hướng cao siêu, tầm phương hay làm cho đời thoát khổ và bảo tồn sự sống còn của nơn loại. Ấy là sở định trách nhiệm của hiền hữu đó.

Một điều cần lưu ý là **lấy đạo đức thẳng hung bạo, dùng nghĩa nhân qui phục lòng dân, ấy là phương lập quốc gia trường cửu đó.**

Bản đạo chào chư hiền hữu.

THĂNG.

041. *Tòa Thánh, đàn đêm 3-4-Canh Dân (dl 19-5-1950)*

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đến Thanh

Hầu bút: Truyền Trang Ngộ.

Hầu đàn: GS Thái Hào Thanh, GH Thượng Tý Thanh, LS

Hương Nguyệt, Chánh Trị Sự Trần Văn Anh

THẤT NƯƠNG DTC

Chào các anh và các em nam nữ.

Vâng lệnh Phật Mẫu đến chỉ bảo việc hành đạo nơi địa phận Bắc Tông.

Hiện giờ nhơn sanh mới được một phần tỉnh ngộ nhưng lại gặp hoàn cảnh khốn khổ về nạn củi quế gạo châu, nên hằng chỉ lo cơm hai bữa, ngoài ra có trí não nào khác mà nghĩ đến việc tu hành, vì có nên bước Đạo đã cao siêu mà tâm đời còn bận tục, cũng khó phải sạch nợ tiền khiên, chỉ có một phần người hữu phước may duyên được giác ngộ, gặp chơn truyền thì sớm được hưởng huệ ân chan rưới.

Vì vậy mà Đức Lý đã than cho tai nạn của nhơn sanh nơi các đô thị. Theo lời Thánh giáo của Ngài, ấy là do nghiệt chướng của nhơn sanh đào tạo, nhưng Chúc sắc có phận sự nơi ấy gắng thành tâm cầu nguyện các Đấng ban ân cho nhơn sanh được hồi tâm hướng thiện, biết tôn sùng tín ngưỡng Đạo Trời hầu chung hưởng hồng ân của Chí Tôn buổi đời Hạ Ngươn tự diệt.

Hai em nữ phái gắng để tâm thương yêu đồng bào mà lo độ dẫn mọi người biết Đạo là có âm chất, Đức Phật Mẫu sẽ ban ơn cho.

Hai em nhìn lại bao nhiêu người nơi địa phận chỉ biết sống qua ngày, nào có để trí não lo cho đời cho Đạo. Vậy hai em ráng học hỏi Đạo lý cao sâu và biết rõ phương

pháp của Đạo cứu đời đặng gieo truyền cho mọi người được hiểu. Ấy là công trình của hai em, nhứt là công phổ độ. Còn mọi việc chi thì do nơi quyền Chí Tôn đã định.

Em *Giáo Hữu Thượng Tý Thanh* cũng vậy, cứ an tâm lo trách nhiệm của Hội Thánh ban hành. Một ngày kia sẽ có phần kết quả. **Làm việc chi hễ có khổ nhọc thì mới được hưởng sự thung dung, ấy là lẽ cố nhiên của Chí Tôn sở định.**

Thôi, các em khá để tâm lo phận sự.

Chào Tiếp Đạo cùng các anh em.

THĂNG.

042. *Trung Tông Đạo, 1-7-Canh Dân (dl 14-8-1950).*

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đến Thanh.

Hầu đàn: Chư Chức sắc HTĐ và CTĐ.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng chư Chức sắc Hiệp Thiên Đài và Cửu Trùng Đài nam nữ.

Các em, hôm nay có việc hội hiệp rất đông, vậy anh cũng lấy làm vui mừng mà cho các em hiểu một ít điều về triết lý và cho biết rằng: Cả nguyện vọng của các em từ thử đã thấy đoạt thành sự mong ước gần đây. Chỉ có một điều là những hành vi của em nào không giữ được trọn chánh tâm thì khó thấy ngày vui hưởng đặc ân của Chí Tôn ban thưởng.

Các em hiện xem cơ đời đi theo đúng với các lời tiền định thì trách nhiệm của các em sau này trọng yếu là thế nào! **Nếu chẳng giữ Thánh thể của Chí Tôn cho cao thượng thì làm Tiên Phật tại thế này sao được. Vậy, các em cần trau phẩm giá cho tiến hóa thêm lên mới đủ lòng kính trọng của nhơn sanh buổi sau này.** Nếu nhơn sanh không nương nơi lòng chánh đại ái tuất thì kẻ khốn cùng còn mong nơi nào mà hưởng nhờ chút ân thừa của Chí Tôn chan rưới.

Còn quyền đời cai trị chúng dân mà chẳng có một điểm chánh tâm của các em để vào thì chúng mới tựa theo đâu mà tránh khỏi điều áp bức?

Ấy là triết lý của Đạo và đời trong buổi đời phục hưng tái lập. **Các em nên chú trọng lấy chánh thể của Chí Tôn và mỗi em gắng để trọn tâm làm phận sự cho được phát triển cơ Đạo kịp với cuộc biến chuyển của đời.** Anh có mấy lời để nhắc các em lưu ý.

Còn vụ em *Truyền Trang Trấn*, đã vâng lệnh Quyền Thống nhứt thì cứ việc khởi hành, từ mấy năm về trước cũng thừa lệnh từng chinh, trải qua nhiều giai đoạn kinh tâm mà cũng đủ đầy can đảm thì trong đất nước của mình còn có chi mà phòng ái ngại. Em cứ tiến đi, có nhiều bạn của em theo ủng hộ.

Ngài Cao Tiếp Đạo bạch:

– Thưa Anh Cả, có thể Anh Cả vui lòng cho các em biết phẩm vị của *Phối Sư Thượng Sách Thanh*.

À, hôm nay rất bề bộn công việc, còn lớp mặt niệm lung tung, anh chỉ có một mình không biết thế nào trở tay cho kịp. Vậy để nói tin mừng của em *Thượng Sách Thanh*, hiện giờ này đã được vui vẻ tâm thần, hân hoan trí não hơn các em còn mang mảnh thi hài. Vậy có thời giờ, anh sẽ cho người về tỏ vẻ cùng các em, lại có điều tỏ lời cảm ơn anh em đã hoài cảm lo mọi việc của người chu đáo.

Anh có mấy lời đủ phận sự, còn khi khác tỏ nhiều việc tương lai. Các em, nên thường giao thiệp cùng các bậc vô hình thì cũng là dịp vui và hữu ích.

THĂNG.

043. *Đêm 2-7-Canh Dần (dl 15-8-1950),*

Phò loan: Luật Sự Hưởng – Luật Sự Nhung.

*Hầu đàn: Thừa Sử Hải, Luật Sự Ánh, Đồi, Khỏe, Truyền
Trạng Phước, Giáo Sư Ngoạn, và Chúc sắc HTNG.*

CHƯƠNG ĐẠO NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Bản đạo chào các em.

Hôm nay các em nơi Hội Thánh Ngoại Giáo muốn cầu hỏi về việc trở về hành đạo nơi Tần quốc, Bản đạo cũng cho các em hay rằng: Lệnh của Đức Hộ Pháp là lệnh của Chí Tôn, vậy các em hãy khá tuân nơi người mà trở về hành đạo hầu cứu vớt nhơn sanh nơi đó.

Các em cũng đã hiểu hiện tình nơi Tần quốc thật là rối ben. Vậy các em khá mau trở về thức tỉnh hầu dẫn nhơn sanh cùng Chúc sắc, Chúc việc nơi đó đi theo đúng với khuôn viên luật pháp, vì nơi đó là nơi địa đầu để phổ thông giáo lý ra ngoại quốc.

Em *Giáo Sư Ngoạn*, em khá dìu dẫn đoàn em nơi Tần quốc nghe. Em nên luôn nhắc nhở đoàn em của em đi cho trúng nhịp đó. Em khá phân giải cho mấy em của em được hiểu rõ quyền năng vô biên mà Chí Tôn đã để tại mặt địa cầu này. Bản đạo cũng mừng cho em chút ít, vì em đã có lòng lo cho Tần quốc. Bản đạo để lời khen đó. Vậy em khá nhớ lời Bản đạo dặn ã.

Kế Bản đạo cho các em một bài thi hầu noi theo mà gìn giữ:

THI

*Tận thế Trời khai mỗi Đạo huyền,
Thiên thơ xây chuyển lượng vô biên.
Nhơn sanh đồ thán cơn binh lửa,
Thế giới thương đau nổi lực quyền.*

*Đạo đức giỏi mài ai khá găng,
Tâm tình tu sửa kẻ đâu thiêng.
Mộng đời mở mắt hai tay trắng,
Năm mỗi nhưn luân sạch nào phiền.*

Đó, các em khá nhớ lời lẽ và ý trong bài thi.
Thôi, Bản đạo xin kiếu.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

PHÒ LOAN: LUẬT SỰ HƯỞNG VÀ KHỎE

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em.

Đêm nay các em nơi Hội Thánh Ngoại Giáo muốn
câu hỏi về việc trở về hành đạo nơi Tần quốc. Lúc nãy,
Đức Chưởng Đạo đã dạy các em nhiều rồi, giờ Bản đạo
chỉ dặn thêm ít điều về đạo đức.

Các em cũng dư hiểu rằng các giáo lý từ xưa đã bị
thất kỳ truyền là tại môn đồ của họ không chịu đặt mình
trong khuôn viên luật pháp của giáo lý ấy.

Nếu một thời kỳ mà một giáo lý đã thất chơn truyền
thì đem đến cho nhưn sanh biết bao tang thương biến đổi!

Cũng vì lẽ ấy mà nay Đức Chí Tôn giáng trần lập
Đạo, lại chia hình thể của Ngài ra hai phần để có phương
kềm thúc nhau trên bước đường lập vị.

*Phần Cửu Trùng Đài chuyên về mặt giáo hóa nhưn
sanh, còn phần của Hiệp Thiên Đài thì lo về mặt luật pháp
để bảo thủ chơn truyền của Đạo. Nhờ đó nên Thánh giáo
của Đức Chí Tôn khỏi phải qui thành phạm giáo.*

Cũng vì lẽ quyền hành riêng biệt ấy mà khiến cho

hai bên thường có phản khắc Đạo quyền, bởi tánh phạm thường hay có phạm những lỗi lầm mà chẳng chịu phục thiện, đặng cải sửa cho trở nên tận thiện. Các em đâu hiểu rằng, *Chí Tôn giao quyền sửa trị Chúc sắc, Chúc việc và toàn đạo nam nữ cho bên Hiệp Thiên Đài là Thánh ý của Đức Chí Tôn muốn dùng hình phạm đặng làm cho giảm bớt tội vô hình.* Nếu ai chẳng thận trọng để cho phạm vào luật pháp mà chẳng chịu pháp sửa trị của Hiệp Thiên Đài thì rất uổng cho một kiếp tu mà không trọn phận, và đến khi rời bỏ xác phạm rồi làm sao có cơ hội lập công nữa! Mà một khi không lập công quả được nữa thì tội án đã phạm làm sao chuộc được. Rồi mãi bị trầm luân khổ hải đời đời kiếp kiếp.

Vậy các em khá nhớ lời Bản đạo dặn mà giữ mình cho trọn phận trong lúc Tam Kỳ Phổ Độ này.

Thêm nữa, các em nên nhớ:

Hễ khi các em đã vô tình hay cố ý mà phạm vào luật pháp thì hãy vui vẻ để cho luật pháp sửa trị đặng khỏi vướng tội vô hình.

Còn những người được lệnh Hiệp Thiên Đài để sửa trị các em là những người ơn của các em, chớ không phải người thù theo tánh phạm của nhơn sanh đã tưởng.

Thôi, có bấy nhiêu lời Bản đạo căn dặn thêm, các em ráng lập tâm mà ghi nhớ mỗi ngày đa nghe.

Bản đạo xin kiếu.

THẮNG.

044. *Đêm 25-9-Canh Dần (dl 4-11-1950).*

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em.

Hồi này, Đức Thanh Sơn Đạo Sĩ đến dạy về phần Đạo của các em phải thi thố với đời rồi. Giờ Bản đạo dạy các em về mặt tinh thần đạo đức.

Đời là một sân khấu hý trường, mọi sự đều phải thay đổi, chớ nên lấy đó làm mục phiêu chánh để noi theo, vì đã nói rằng: một sân khấu hý trường thì trong đó đủ đào kép và ông bầu, dầu hay dầu dở thì bốn phận họ cũng phải làm cho rồi, để cho kẻ khác lên thay thế, đặc sắc hơn và hay hơn.

Hiện các em đã thấy biết bao nhiêu màn đời thay đổi liên tiếp mà những màn ấy cũng chẳng làm cho dân Việt Nam được hưởng cảnh thái bình. Càng thay đổi càng làm cho dân chúng Việt Nam thêm hoang mang hồi hộp và cảnh tương tàn tương sát của Việt Nam cũng chưa thấy giảm bớt chút nào mà lại còn tăng thêm cực độ.

Các em biết tại sao vậy không? Nói nghe thử.

Bạch: –

Trúng, nhưng còn thiếu một chút là dân Việt Nam chưa được mãn nguyện cho sự lãnh đạo của những bậc giả thương dân chúng đó vậy.

Vậy có câu: “*Dĩ đức phục nhơn*” lập hòa bình bằng nhơn đức, mà chính các vị lãnh tụ không thật hành được mảy may nào cả, thì đừng trông chi họ đem hạnh phúc và nguyện vọng chơn chánh đến cho dân chúng được. Dầu cho phải thay đổi nhiều màn như vậy nữa, dân chúng Việt Nam chắc chắn không bao giờ đạt vọng được, cũng

bởi sự bất lực của quyền đời như vậy... ..

Mọi sự biến chuyển đều do Đức Chí Tôn, còn sự lập đời thái bình cũng do Đức Chí Tôn định phận cho các bậc Thiên mạng rồi thì còn chi mà khó nữa, chỉ đi đúng chơn truyền của Đạo và trọn tuân lệnh Đức Hộ Pháp thì xong mọi việc. Các em cũng đã hiểu rồi.

Về việc lập quốc cho nòi giống Việt Nam, mặc dầu địa thế của nó nhỏ, nhưng sẽ được các liệt cường trợ giúp cho nó thành một nước độc lập hoàn toàn mà lại còn là trụ cột thái bình cho vạn quốc nữa.

Vì chính nước Việt Nam đã được Đức Chí Tôn định làm Thánh địa, mà đã nói là Thánh địa thì tức nhiên nó phải có chút ảnh hưởng đạo đức của Đạo Cao Đài quyết định, không dựa vào hình thức nào hay là chút ảnh hưởng văn minh của một liệt cường nào cả.

Vì sự tiền định khéo léo và cao trọng như thế mà Đạo Cao Đài sẽ được vi chủ về mặt tinh thần để chấm dứt cuộc chiến tranh tàn khốc của hoàn cầu.

Theo thể thường, đời càng gay mà muốn lập lại đời thái bình thì phận sự của Đạo lại càng thêm khó nhọc và nặng nề.

Vậy các Thiên mạng phải cố tâm trì chí, đứng trọn trong khuôn khổ Đạo thì mới được dễ dàng để bước qua những trở ngại trên phận sự mà thành công một cách mỹ mãn.

Các em cứ đặt trọn đức tin nơi Đạo, rồi thì mọi việc sẽ được như ý.

Cần nhất là các bạn Thiên mạng phải làm khác hơn thế tình thì mới được đa nghe.

Thôi, Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

045. Văn phòng Trung Tông Đạo, đêm 27-9-Canh Dân (dl 6-11-1950).
Phò loan: Thừa Sứ Hải – Luật Sự Nhung.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào em Giáo Sư Hào, Thừa Sứ Hải và tất cả mấy em hôm nay.

Các em có ý muốn được lời dạy bảo về việc các em đặc lệnh thuyền bố đi Khánh Hòa.

Qua đã căn dặn các em ấy hôm trước về hạnh đức lúc tới nơi trấn nhậm. Đêm nay, Qua cũng nhắc lại đôi chút các em ấy vì hiện thời nơi đó còn khó khăn, vì lúc Đạo mới phôi thai, nhưn sanh họ chỉ biết về vật lý hơn là chơn lý.

Vậy, điều cần nhứt hơn hết khi tới nơi là phải thâm phục nhưn tâm đặng sự giáo truyền tinh thần cao cả mà các em hằng học được nơi Đức Hộ Pháp, *cốt yếu là lấy sự thương yêu để làm nền tảng cho công cuộc truyền giáo.*

Các em chớ nên đi vào xa hoa vật chất mà đánh ngã một đức tin vừa mới nảy nở trong lòng họ, hiện giờ này họ nơi đó đang bị khủng hoảng vì đối phương. Các em nên hiểu, giữ phận cho tròn, nên nhớ rằng: *Minh là kẻ tế độ quần linh, sự thành thật và trong sạch là điều cốt yếu.*

Em Giáo Hữu Thái Bộ Thanh khá để tâm những điều Qua đã chỉ dạy các em Lễ Sanh vì mới đặc phong, nên công việc chưa hiểu được cho lắm, em phải ráng dìu dẫn.

Vì có lời khẩn nguyện nữa sẽ có Ngọc Hoai Thanh giảng cơ cùng mấy em. Mấy em biết mỗi việc đều có sở định.

Ít lời Qua chỉ dạy, mấy em ráng nhớ, nhứt là các em đi Khánh Hòa đã nghe.

Qua xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

NGỌC HOAI THANH

Đại hỷ, đại hỷ! Đã hèn lâu nay mới được hội đàm cùng nhau, vui quá hé! Nhờ có bạn Thái Bộ Thanh cầu xin nên Hoai mới được phép của Anh Cả cho giáng đàn để nói chuyện.

Anh Hào, mừng quá nghe anh! Nơi Trung Tông lần hồi sẽ hưởng hương vị của Cao Đài giáo.

Công việc đi Khánh Hòa, bạn Bộ cứ bình tâm. Bạn cũng biết rõ rằng: thành bại do tâm, bạn ráng để nơi tâm những lời của Anh Cả thì đắc thắng đó.

Để Hoai cho một bài thi:

THI

*Để bước Trung du Đạo cứu đời,
Xa thơ sẽ dấy ngấm chiêu mời.
Ngàn trùng khách ngán đường mòn lỗ,
Muôn dặm thuyền đưa biển rộng khơi.
Gió lớn lèo căng cần giữ lái,
Non cao dốc đứng khá dò nơi.
Giới lòng cần tục không vì tục,
Giông tố rồi đây cũng đổi đời.*

Bài này cho mấy anh đi Khánh Hòa đó.

► **TÁI CẦU:**

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào các em.

Các em được lệnh đi Khánh Hòa, khá nhớ lời Bần đạo đã dạy. **Đời khổ não vì mất công lý, Đạo cứu Đời làm cho công lý thiết hiện** mới được đa nghe.

Các em phải thường nhớ trong tâm hai chữ “*Thương Yêu*” thì mọi việc đều thành.

Nơi đó hiện thời dân chúng đang đau khổ vì việc binh đao. Các em đến trấn nhậm phải nhớ thi hành Nhơn Nghĩa cho thiết đúng ý nghĩa của nó mới được đa. Bần đạo thấy các em có lòng sợ sệt cho bước đường hành đạo của các em, nên Bần đạo giảng cơ chỉ dạy cho đó. Cứ nhớ lời Bần đạo mà thi hành thì mọi việc đều dễ.

Thôi, Bần đạo kiếu mấy em.

THĂNG.

046. *Báo Ân Từ, đêm 1-10-Canh Dần (dl 10-11-1950)*

Phò loan: Luật Sự Nhung – Luật Sự Khoe. Lúc 21 giờ.

Chứng đàn: Ngài Khai Đạo, Tiếp Đạo, Tiếp Pháp.

Hầu đàn: Luật Sự Khen và Đồi, chú Chúc sắc Phước Thiện và Đạo hữu nam nữ.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các bạn và các em nam nữ.

Hôm nay Bản đạo rất mừng được thấy các bạn tụ họp đông đủ nơi đây để cầu hỏi việc Đạo. Bản đạo cũng vui lòng và cũng có đôi lời chỉ dạy.

Mặt đời sắp nghiêng ngửa thì cơ Đạo gặp hồi bành trướng lý thuyết cao siêu của Đạo để cho nhơn sanh lãnh hội hầu qui nhơn tâm về một mối, có như vậy mới giúp cho họ gầy thân ái với nhau, đặng chấm dứt nạn chiến tranh vô lối, do nhơn loại hiện nay đang dung ruổi trên con đường tận diệt.

Khi Đức Chí Tôn mới lập Đạo thì có dạy rằng: *Đạo khai trễ một ngày thì hại cho nhơn sanh một ngày.* Lời tiên tri ấy hôm nay mới thấy rõ.

Nơi dải đất Việt Nam chúng ta, đã tám mươi mấy năm khổ nạn, dân sanh sống dưới quyền lệ thuộc, hầu hết đã gần quên tinh thần cổ truyền của tổ phụ để lại. May thay cho nòi giống Lạc Hồng là không đến nỗi phải chịu mất tinh thần cố hữu ấy, nên được Đức Chí Tôn dùng dải đất nầy làm Thánh địa và định cho dân tộc Việt Thường được hưởng hồng ân của Ngài trước nhứt, rồi mới cho nhơn loại trên mặt địa cầu nầy hưởng sau.

Theo Thánh ý của Đức Chí Tôn là muốn dùng dân tộc Việt Nam làm gương mẫu cho toàn cầu, là chỗ mà thiên hạ cho là thấp hèn, bạc nhược, lại được Đức Chí

Tôn đem lên ngang hàng cùng vạn bang mà còn cho trở hơn mặt tinh thần, do đó mới kêu là QUỐC ĐẠO.

Đời hiện nay đã gây cho nhơn loại một tai nạn lớn lao là xúi giục cho nhơn sanh đi đến hố tử thần, thì Đạo mới sớm trương cờ cứu khổ của Đức Chí Tôn cho nhơn loại hưởng nhờ, bởi lẽ ấy mà phận sự của chúng ta phải nặng nề.

Mỗi Thiên mạng từ đây nên dâng trọn tâm linh cho Đức Chí Tôn sử dụng để giúp đời và giúp Đạo, cần nhứt phải có một tâm hồn cao thượng trọn tâm lo tròn sứ mạng của bề trên giao phó, và phải thực hành cho đúng nghĩa câu “*Xá thân cầu Đạo*”.

Nếu được như vậy thì mới trọn tâm trong sự dâng mãnh thân phàm cho Đức Chí Tôn dùng trong việc cứu vãn tình thế nguy nan của nhơn loại đó.

Bản đạo xin khuyên các em ráng lưu tâm những lời chỉ giáo của Bản đạo mà tự nâng cao tinh thần của mình hầu làm gương cho nhơn sanh.

Nói về triết lý của Đạo Cao Đài thì mỗi phẩm tước càng cao lại càng phải gồng gánh phận sự nhiều hơn, phải liệu lượng sức tài của mình và hành động coi có xứng với phẩm tước mà mình đang mang nơi mình chăng?

Nếu nhận thấy xong phận thì là điều nên và phải cố gắng thêm nữa, thoảng như nhận thấy mình chưa xong phận thì phải làm cho xứng phận, mới khỏi hổ một kiếp sanh gặp Đạo sớm và cũng khỏi hổ với phẩm tước của mình đã mang.

Phẩm vị thiêng liêng cũng do nơi đó mà có. Các em nên làm cho khác với thế tình là vẹn phận. Bản đạo cũng mừng cho các em.

Khai Pháp bạch:

– Bên Hội Thánh Phước Thiện muốn mời ông Phạm Phối Thánh về, xin Ngài cho phép người đến.

– Được, để Bản đạo cho người đến.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

PHÒ LOAN: LUẬT SƯ KHOE VÀ KHEN

PHỐI THÁNH PHẠM VĂN MÀNG

Kính chào nhị vị Sư thúc, Sư mẫu, các bạn đệ hữu và cả thân nhân của Màng.

Màng lấy làm cảm xúc được Sư phụ và cả Hội Thánh Phước Thiện thương tình làm Lễ Kỷ niệm của *Màng* ngày hôm nay.

Màng xin có đôi lời nhắn nhủ cùng quý bạn đệ hữu. Chắc quý bạn hôm nay đã nhận thức ý nghĩa của Cơ Quan Phước Thiện rồi, *Màng* chỉ nhắc lại thôi.

Đạo càng bành trướng lan rộng ra ngoài thì phận sự của các bạn lại càng thêm nặng nề.

Đã lãnh nuôi nhơn sanh, cứu kẻ khổ thì tất nhiên phải gồng gánh phận sự, mở mang cơ sở thêm nhiều, như thế mới có phương bảo thủ về việc sanh sống cho Đạo được.

Hiện nay đang lúc quốc nạn, nhơn sanh điêu đứng và hoang mang chưa nhận thức rõ những điều phải trái, những việc làm phải ra sao? Nên Cơ Quan Phước Thiện còn phải ngưng trệ. Trong một ngày gần đây, đến lúc thanh bình thì Cơ Quan Phước Thiện phải trọn đảm nhiệm phận sự giúp Đạo, để cho phần chánh trị Đạo

được rảnh tay truyền bá giáo lý của Đạo.

Cả hai có đôi chút khác nhau về hình thức, chớ kỳ trung cũng như một, là mỗi phần phải gánh riêng một phận sự giúp hay cho Đạo cả.

Chánh trị Đạo của Đạo Cao Đài rất toàn thiện và châu đáo, lại cũng rất hay hơn các chánh trị từ xưa. Nếu đã lãnh phận sự nào, tùy theo sở thích và ý muốn của mình thì nên vui vẻ can đảm cố sức làm cho xong, chớ không nên vì phân quyền riêng biệt mà lại có một đôi điều phản khắc nhau về hình thức là một việc không hay cho nền chánh trị Đạo.

Phận sự của Cơ Quan Phước Thiện là thuộc về âm chất, càng làm nhiều bao nhiêu thì mình được hưởng bấy nhiêu về mặt vô hình, còn công nghiệp thì cứ theo Thập Nhị Đẳng Cấp Thiêng Liêng mà tiến lên cho đến Phật vị.

Phẩm vị ấy mới là của thiết đối với chúng ta, chớ không phải do nơi quyền tước của thế tình đâu. Và lại **công nghiệp của chúng ta có thể nhường lại cho người khác được, vì nó chính là của sở hữu của chúng ta.**

Công việc của chúng ta làm hằng ngày cũng như chúng ta làm mượn lấy tiền của Đức Chí Tôn, nếu làm nhiều ngày thì lãnh tiền càng nhiều, rồi dùng tiền ấy trọn quyền cho ai cũng được, tùy theo ý muốn. Thoảng như chúng ta hờ hững bỏ bê công việc, hoặc nghỉ việc thì chúng ta đành cam thất phận.

Việc Đạo cũng như việc đời, tay làm hàm mới có nhai. Thế thường người trước nói rằng: Gieo cái gì gặt cái nấy.

Vậy quý bạn ráng tìm hiểu lẽ hằng hữu tự nhiên ấy

mà cố gắng làm xong bốn phận.

Một điều xin quý bạn ghi nhớ là phẩm tước mà chúng ta mang nơi mình không phải là chắc chắn đâu, nếu chúng ta thiếu phận. Nó quý chẳng là do nơi công nghiệp từ buổi sanh tiền.

Nếu công dày quả đủ thì đắc vị, chớ đối với phẩm tước có khi nó không quan hệ mấy. Mà đã nói rằng không quan hệ thì lẽ tự nhiên nó phải dời đổi hay là nó làm một phần động lực để cản bước đường của chúng ta, như nếu chúng ta có cơ hội tự kiêu về công nghiệp của mình rồi bỏ trôi.

Chúng ta đã mang danh là nhơn viên ở trong cửa Phạm thì phải làm cho xứng phận là nhơn viên của Phật đó.

Phải tự trọng, thực hành từ bi, bác ái, tha thứ và kiên nhẫn, nhất là phải tập cho có tâm hồn bình thản, tâm linh không cho lem lấm bợn trần, như thế mới đoạt được cơ giải thoát. Cơ giải thoát chính là cứu cánh về hành động của chúng ta hiện thời.

Thôi, *Màng* có bấy nhiêu lời nhắn nhủ cùng quý bạn. Quý bạn thay lời giùm, *Màng* xin cảm tạ Sư phụ. Xin sẽ còn ngày hội ngộ. *Màng* xin kiếu.

THĂNG.

047. Báo Ân Từ, đêm 9-10-Canh Dần (dl 18-11-1950)

Phò loan: Luật Sự Nhung -Luật Sự Hường.

Hầu đàn: Nữ CPS Hường Hiếu và Chúc sắc nữ phái.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào Cô Tư và các em nam nữ.

Cô Tư dừng khóc chớ. Bản đạo rất mừng Cô đã trọn tâm diu dẫn các em nữ phái. Bản đạo rất vui. Cô Tư cứ an tâm, đêm nay Bản đạo nói riêng với Cô Tư, khá để ý.

Từ trước đến nay có xảy ra chuyện bất hòa làm cho Cô Tư buồn lòng, nhưng xét cho kỹ âu cũng là phần kiếp trên bước đường hành đạo. Cô Tư chớ vì đó mà quên đàn em khờ dại còn cần phải nhiều giáo hóa đó nghe. Bản đạo thấy Cô Tư để ý diu dẫn sắp em thì nơi cõi thiêng liêng Bản đạo cũng được vinh diệu đó chút.

Nè, các em nữ phái,

Các em khá chuyên tâm giỏi mài tánh đức để khỏi phụ lòng người chị đã hết lòng lo cho các em đa nghe. Cô Tư ráng trì chí vì nữ phái hiện nay chưa có mấy người.

Cô Tư bạch: -

Cô Tư cứ an tâm rồi sẽ có người phụ trợ Cô Tư đó.

Cô Tư bạch: -

Em Lễ Sanh *Hường Đính* và *Hường Tình*, hai em ráng giúp Cô Tư. Bệnh của em *Hường Đính* chỉ vì lao tâm mà có, em nên giữ đừng quá suy nghĩ mà bệnh khó lành đó.

Cô Tư bạch: -

Bản đạo biết em *Hường Tình* có hơi buồn về chỗ quyền hành bất minh, em khá dần tâm. Nên nhớ rằng mình làm việc với Đức Chí Tôn chớ đâu làm với phàm thể mà hơn thua chút đỉnh, như vậy có phần hại cho

bước đường lập đức đó nghe em.

Em *Hương Đính*, ngoài giờ làm việc chớ nên để tâm suy nghĩ gì khác, em cứ kiếm đồ mát mà tắm dưỡng trong một thời gian thì khỏi bệnh chớ chẳng chi.

Cô Tư bạch: – Vụ *Ba Tường* nó điên.

Ba Tường tại nói phạm chút ít Thiên điều nên bị hành phạt đó, một thời gian sẽ hết. Để Bản đạo liệu phương giúp cho nó.

Cô Tư bạch: –

Việc đó Cô Tư khỏi lo.

Các em thơ ký, các em ráng để ý từ bước nghe, các em đang tuổi xanh, sự đời chưa từng lắm, chớ nên vì chút nông nổi mà quên đường lập chí đó nghe. Các em phải luôn luôn nhớ rằng: Các em là tương lai của đất nước và của Đạo Trời. Các em phải ráng trì chí đừng để ngoại vật lôi cuốn mà uổng cho công trình đã ngộ Đạo. Ráng để ý từ lời mà Cô Tư hằng dạy bảo thì mới được, nhứt là phạm khuê môn ráng giữ. Có Bát Nương đến dạy các em.

Bản đạo nhượng cơ.

THĂNG.

BÁT NƯƠNG

Em chào hiền tử cùng mấy em nam nữ.

Hiền tử chớ quá ưu lo mà hao tổn tinh thần. Những việc đã xảy ra đều do phần số của nữ phái, mà nếu em nói thiệt hiền tử đã không cố gắng dìu dẫn thì mấy em nữ phái đã xa Đạo cả thảy.

Hiền tử ngó lại coi phía nữ phái đã mấy ai biết phạm

đâu, vì đó mà nữ phái luôn gánh sầu thảm.

Cô Tư bạch: – Lại Viện rất nặng nề mà thiếu nữ anh tài đến giúp tôi.

Nữ anh tài thì không thiếu, nhưng thiếu kẻ có đức đó thôi. Không chi đâu, rồi đây Lại Viện nữ phái sẽ được tiến triển, điều cốt yếu là các Nữ Khâm Châu, Đầu Tộc phải biết rõ phận sự của họ thì mọi việc đều dễ. Hiền tỷ khá luôn nhắc nhở họ vì phần đông còn thiếu đức mà gây nên điều phản khắc.

Hai em Lễ Sanh và mấy em Thơ ký ráng lo tròn phận sự đa, mấy em nên biết rằng: Có may duyên mới gặp đặng Tam Kỳ Phổ Độ.

Cô Tư bạch: –

Phải chớ, làm đạo đã không sung sướng mà còn bị khảo đảo tinh thần thì biểu sao chẳng buồn được. Cười...!

Cô Tư bạch: –

Cho mấy em bình thân.

Làm đạo có khổ mới có công, công do khổ hạnh thì mới xứng với cõi hư vô. Như Phật Quan Âm buổi nọ, có bị đời bạc đãi mới đắc vị được. Còn như những bực Chúa Phi thì họ được hưởng gì không? Có nầu sống mới biết cơm là ngọc, rồi đây các nhà triệu phú phải đứng nhìn chị em mình mà nhỏ nước miếng đó.

Hiền tỷ có muốn thi không:

Cô Tư bạch: –

Vậy thì biểu mấy em nó ngâm trước bài “*Chín vị Tiên Nữ*” cho em nghe đa. (*Lễ Sanh Tình ngâm*). Ngâm cho hay, hay đó, được, mấy em thường đến ngâm thi vui quá!

Để bây giờ em cho hiền tử và mấy em bài thi nổi văn.

THI

Gót ngọc đài vân còn rõ dấu,
Hương đưa chẳng chút bợn nhơ sâu.
May duyên gặp được người tri kỷ,
Nhớ buổi xa nhau đổ lụy châu.
Lụy châu đổ thương người lữ thú,
Chốn phồn hoa vẫn giữ thanh bầu.
Chẳng vì gót ngọc phân vân,
Mảng lo cho kẻ thế trần lâm nguy.
Thương đồng chủng lâm ly giọt ngọc,
Luống vì đời phải nhọc thân mai.
Tuyết sương bủa giá đâu nài,
Vì đâu sanh chúng ra ngoài phòng khuê.
Mong sớm tối mau về chung côi,
Chốn Bồng Lai học hỏi Diêu Trì.
Mảng vì chút phận nữ nhi,
Phải đem thân liễu sánh bì cùng nam.
Giữ cho khỏi thân phạm ô trược,
Làm gương soi dẫn bước quần thoa.
Đem thân làm món chung hòa,
Đỡ nâng bốn côi sơn hà cũng tay.
Chớ khá để râu mày khi mặt,
Mà cũng đừng khe khắt tâm trung.
Tam tòng Tứ đức bồi vun,
Rạng danh gái Việt qui phùng vạn bang.

Hiền tử biểu mấy em ngâm thử. Hiền tử có hiểu ý bài đó không?

Cô Tư bạch: –

Thôi, để bữa khác em giải giùm cho.

Bài đó là phần của hiền tử và chung cả mấy em nữ phái.

Để em còn phải nhượng cơ cho Bà Tiên thứ bảy nữa chớ. Đó, Bà Tiên muốn nói gì thì nói đi.

THĂNG.

THẤT NƯƠNG

Em xin chào hiền tử và các em nam nữ.

*LỄ đức dung hòa nam tợ nữ,
Giữ gìn khếp chữ đứng anh thư.
Lạc Hồng nhớ thuở đường thi cử,
Nhớ nét thêu xưa để đến chừ.*

Mấy em kiếm phương hiểu ý. Hiền tử chỉ cho mấy em.

Đã hèn lâu chị em vắng dạng vì bốn phận của em phải ở nơi cõi Phong Đô đặng độ rồi các chơn hồn bị sa đọa, nên chẳng thường đến như chị Bát Nương được. Điều đó, hiền tử biết cho em.

Em cũng thương đoàn nữ phái lắm chớ, nhưng chỉ vì chút bốn phận mà em ít chuyện vãn với mấy em của em. Mấy em cứ tới hầu nghe Bát Nương sẽ luôn luôn giảng dạy.

Còn em phải bận việc nên không dám hứa trước với hiền tử. Vậy luôn đây, hiền tử cho phép em nói chuyện cùng mấy em của em.

Nè mấy em, phận nữ phái đáng ra thì khuê môn bất xuất, nhưng vì lẽ toàn nữ phái của mặt địa cầu đều bị bả văn minh mà làm cho họ mất hết bản tánh. Nên mấy

em được Điều Trì Cung ban ơn huệ cho lập mà dìu dẫn lần nữ phái qui hồi cựa đức.

Vậy mấy em ráng nhớ tự mấy em phải làm nên gương mẫu trước thì mới mong dìu dẫn được các bạn của mấy em đó.

Mấy em phải ráng chịu khổ hạnh trong một thời gian, ví như mấy em đã quên hẳn mình là chính mình. Có vậy mới thấu được kết quả tốt đẹp đó nghe mấy em. Mấy em đừng dòm ra ngoài thế mà se sua thân phận cho thất phận đó nghe.

Mấy em phải coi mình là người của sanh chúng thì mới đặng, phải hy sinh quên mình thì mới trọn lẽ thương yêu. Mấy em cũng nên biết *vì thiếu sự thương yêu mà mấy em phải đầu thai làm nữ phái đó.*

Thôi, em còn công việc phải đi, hiền tử thứ lỗi cho em. Mấy em khá nhớ. Chị phiền mấy em nam phái quá. Mấy em vui lòng chị nghe.

Chị xin kiếu.

THĂNG.

048. *Đêm mừng 10-10-Canh Dân (dl 19-11-1950),*

Phò loan: Thừa Sử Hội – GS Thái Đến Thanh.

Hầu đàn: GS Thượng Trí Thanh, GS Thượng Tước Thanh

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng các em.

Mỗi năm đến ngày Lễ Hạ nguơn kỷ niệm Khai Đạo thì các em không quên ngày Thánh đán của anh và mỗi em đều để tâm lo lắng, nhứt là Hộ Pháp cư xử trọn nghĩa đệ huynh, đến như thi hài của anh đối về phần Đạo thì cũng chẳng trọng hệ chi, nhưng đó là một phần trong Thánh thể của Chí Tôn, các em lo cho anh được châu toàn. Anh có lời cảm ơn, trước là Hộ Pháp cùng tất cả các em.

Một điều anh ước mong sao hành trình của mỗi em làm thế nào cho đoàn hậu tấn để tâm kính mến lo cho các em cũng như các em lo cho anh từ thử.

Mừng Cao Tiếp Đạo.

Còn cơ Đạo của Chí Tôn bước qua năm 26 sẽ phát triển lên cao thượng một cách phi thường, làm cho dân tộc Việt Nam đều ngạc nhiên và chủ tâm hưởng ứng.

Nền Đạo cao lên bao nhiêu thì danh thể của các em tăng tiến lên trọng yếu bấy nhiêu, và trách nhiệm phải thế nào?

Các em cần lo trau giồi cho đáng giá, để làm gương mẫu hướng dẫn quần chúng noi bước theo con đường đạo đức và lập quốc buổi tương lai đã đến đây.

Trong phương diện hành đạo có ba điều nên chú ý như sau:

Một là **quyền**, hai là **luật**, ba là **pháp**, đều của Đúc

Chí Tôn vậy.

- Quyền là giáo hóa, dìu dẫn chúng sanh vào khuôn
linh của Đạo.
- Luật là thương yêu, rộng dung, tha thứ cho kẻ lỗi
biết ăn năn.
- Pháp là giữ công bình, chánh trực.

Nếu có kẻ không nghe lời giáo hóa, cố tâm phạm
luật thì người cầm quyền cai trị **lấy Thánh đức mà định
hình phạt là cốt yếu cạo gọt cho nên hình người**, chớ
không phải kẻ cầm quyền mà để phạm vào tội ác sát
nhơn, bởi **Đạo quyền gọi là Thánh trị chớ không phải
phàm trị**. Các em nên nhớ.

Còn cơ đời sẽ biến chuyển cho đến ngày liễu kết
cuộc chiến tranh hầu có lập lại đời Thánh đức.

Đạo cùng đời, Quốc và Cộng như sau đây:

THI

*Lưỡi liềm chi dễ sánh kim câu,
Gây sự bởi ai tạo buổi đầu.
Đông Hải mênh mông còn phải cạn,
Tây Hồ chật hẹp độ bao sâu.
Tài ba Động Bích bao nhiêu sức,
Quyền pháp Côn Lôn sẵn mấy bầu.
Quyết đoán cuộc cờ ai thắng bại,
Chỉ xem Tiên Phật hướng về đâu.*

Anh mừng các em.

Xin nhắn lời cảm ơn Hộ Pháp.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THỦ KHOA HUÂN

THỦ phận tùy duyên, đặng thấy đời,
KHOA kỳ rộng mở khắp nơi nơi.
HUÂN binh chuyển động tranh hơn thiệt,
 Thi đức thi nhân mới thắng thời.

Bần tăng chào chư vị Thiên mạng cùng các bậc ái quốc ưu dân.

Luận đàm việc Đạo thì cao rộng bao la, không có bậc nào tự xưng là thấu đáo cùng chơn lý.

Đại khái một điều, *những hạng tu hành muốn chiếm được phần cao thắng Thiên vị thì chỉ có chịu khổ hạnh nhiều mới ra mặt hùng anh của Đạo, nên người tu hành mà thọ khổ là nét chạm trở thêm xinh.*

Còn việc đời, muốn là mặt tướng thì phải cầm thương lên ngựa, đoạt lũy thâm thành, dựng nên cơ đồ sự nghiệp, tạo hạnh phúc cho giống nòi chung hưởng mới được nêu danh trong quốc sử, để tên tuổi lại muôn đời.

Chẳng có một ai ngôi không mà được nhưn sanh trọng phong miếu thờ, bốn mùa quý tế, mà cũng chưa thấy một bậc tu hành nào không chịu khổ hạnh mà đoạt Đạo.

Chư Thiên mạng đủ rõ chơn lý và các bạn cũng không nên phàn nàn việc chi là khổ, còn những kẻ làm khổ cho người thì kết cuộc cũng chẳng tránh qua luật Thiên điều định phần tội ác. Nói rộng hơn nữa, là những dân tộc nào ý mình cường quốc mà xâm chiếm các nước nhược tiểu, khổ khắc áp bức người, rồi kết cuộc cũng không ra ngoài quyền của Chí Tôn xử định.

Buổi Hạ ngươn nầy, sự thưởng phạt phân minh cho rồi kiếp trả vay oan nghiệt.

Chư vị gọi là Thiên mạng thì mọi việc đã có Quyền Tối Đại sắp đặt trước, không một điều chi còn mờ hồ, chỉ có thực hành phận sự cho được vẹn toàn, rồi để mắt xem đòi đổi thay theo nguyện vọng của chư vị đã ước mong từ thử.

Bần tăng không được phép nói nhiều.

Xin chào chư vị.

THĂNG.

049. *Đêm 15-10-Canh Dần (dl 24-11-1950).*

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào Cô Tư và các em nam nữ.

Bản đạo rất mừng thấy Cô Tư có lòng lo cho nữ phái.

Bà Chánh Phối Sư bạch:

Nhơn dịp có các vị Khâm Châu và chư vị Lễ Sanh có mặt nơi đây, Bản đạo cũng có đôi lời chỉ bảo về mặt tinh thần đạo đức.

Từ xưa đến nay, nữ phái cam phận thấp thỏi vì thiếu học nên phải chịu phận thiệt thòi hơn nam phái. May thay! Đức Chí Tôn khai Đạo kỳ ba, Thánh ý của Người muốn nâng đỡ nữ phái cho ngang hàng cùng nam phái, cũng đồng gánh một phận sự giáo dân. Điều ấy là một ân huệ của Đức Chí Tôn ban riêng cho nữ phái.

Nên biết đặc ân ấy mà tự khép mình trong khuôn luật của Đạo, tự đào luyện cho có một tâm hồn cao thượng khác hơn thế tình.

Nói về hình thức thì nữ phái kém cõi hơn nam nhiều, nhưng về tinh thần thì vẫn như nam chớ chẳng khác chút nào, mặc dù nữ phái chịu ảnh hưởng theo Nho tông đã mấy ngàn năm là khuê môn bất xuất.

Thời kỳ nầy là ân xá, Đức Chí Tôn định cho nữ phái chen vai thích cánh cùng đời để làm gương cho nữ phái toàn cầu.

Hiện nay trên thế giới, phong trào nam nữ bình quyền đã chấn động và sôi nổi khắp đó đây, nhưng họ chẳng thấu thập được kết quả khả quan theo ý muốn của họ, mà còn dẫn nữ phái đến loạn luân, đê tiện, chớ không chi làm tiêu biểu chánh đáng để hướng dẫn nữ

phái cho được.

Chỉ ở trong cửa Đạo Cao Đài mới đào tạo và lãnh đạo phong trào nữ phái được thuần túy và chánh đáng mà thôi.

Trong một ngày gần đây, tinh thần nữ phái toàn cầu được thức tỉnh và nâng cao trình độ của họ ngang hàng cùng nam phái, là do nơi cửa Đạo Cao Đài xuất hiện, mà chính các em làm tiêu biểu. Như thế, các em thấy bốn phận các em quan trọng là dường nào rồi.

Các em nên biết rằng: Mọi hình thức của đời hiện nay không có giá trị gì cả. Điều đáng kể nhất là tinh thần cao thượng và hành động phi thường của các em đó thôi. Vậy trong khi các em lãnh phận sự đi hành nơi địa phương, nên quan tâm vào vấn đề giáo hóa nữ phái và nên tượng trưng bằng hành động, cử chỉ và lời nói của mình để làm gương cho họ.

Về tâm lý của đời, cũng như của Đạo, **không có phương pháp giáo hóa hay cai trị nào hay hơn bằng tự mình làm môi giới.** Nếu chẳng vậy thì dầu có quyền sanh sát trong tay cũng không thể làm cho người ta khuất phục mà tuân theo. Còn có chăng là họ chỉ theo thuyết thông thường là “*diện phục tâm bất phục*”. Khi đã đứng vào tình trạng đó thì không ai bắt buộc họ theo một lý thuyết nào hay một giáo lý nào được.

Xã hội hiện nay rất phức tạp và ô hợp, luân thường đạo lý đều suy bại cũng vì lẽ ấy.

Các em có Thiên sứ là cầm ngọn huệ đăng để thức tỉnh nữ phái và đem họ về đến chân Đức Chí Tôn y theo Thánh ý của Ngài. Phần quan trọng đã lãnh, dầu tinh thần nữ phái sớm tiến triển hay muộn là do các em làm

tròn sứ mạng cùng không.

Bần đạo có đôi lời thiết yếu chỉ dạy, xin các em ráng nhớ, để chẳng hổ phạm kẻ Thiên sứ.

Thôi, Bần đạo xin kiếu.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

HUYỀN HOA TIÊN NỮ¹

Chào các em nam nữ.

THI

HUỲNH lương giắc mộng có chi vui,
HOA trở gặp thời chớ để người.
TIÊN cảnh sẵn chờ người nữ sĩ,
NỮ nam đồng phạm nếm ngon bùi.

Em rất vui mừng được thấy hiền tỷ có lòng hoài cố nhắc nhở đến nên có đôi lời chung vui cùng hiền tỷ.

Bà Nữ Chánh Phối Sư bạch:

– Tôi nhớ buổi khai Đạo, Phật Mẫu cho bốn cô đến độ chúng tôi, ơn trọng ấy tôi nhớ hoài... ..

Điều đó là bốn phạm của các em nơi Cung Diêu Trì lãnh lệnh Đức Diêu Trì Mẫu vậy thôi, chớ có chi là ơn nghĩa, hiền tỷ chớ quá nặng. Từ đấy, em hằng nhớ hiền tỷ, nhưng chẳng gặp được dịp may. Nay em về chia mừng cùng hiền tỷ là thấy hiền tỷ đang gánh một trách nhiệm thiêng liêng quan trọng để dìu dắt nữ phái, mặc dầu không có dịp gặp nhau trao đổi lời mừng, nhưng lúc nào em cũng ở gần bên hiền tỷ để chia vui sót buồn.

Hiền tỷ nên khuyên nữ phái ráng lập vị mình cho

¹ Huyền Hoa Tiên Nữ là hiệu của Nhứt Nương Diêu Trì Cung.

xúng phận và khỏi phụ lòng mong mỏi của các Tiên Nương nơi Diêu Trì Cung.

Lúc này, anh Cao Thượng Phẩm đã chỉ dạy nhiều về phần nữ phái rồi, nếu các em nữ phái ráng để ý mà thực hành theo đó thì xong phận.

Xin hẹn khi khác em sẽ đến nữa để cùng hiền tử hàn huyền câu chuyện đạo đức.

Em xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

LỤC NƯƠNG

Em xin chào hiền tử và các em.

Để em làm bài thi rồi hiền tử đoán coi em là ai?

THI

*Chỉ có cây xanh chừa có hoa,
Cùng lan xưa vẫn giữ chung hòa.
Dưới hiên cùng đứng nhìn sương sớm,
Năm kết đồng tâm giải nỗi thoa.*

Hiền tử có biết em là ai không?

Bà Nữ CPS bạch:

– Phải Cô Lục Nương không?

Cười... Chớ còn ai vô đó nữa.

Đứng ngoài nghe hiền tử than thở mà muốn nhào vô liền, nhưng vì đồng tử chưa tá cơ nên phải đợi. Hiền tử thiếu người thì cứ việc bố đức sẽ có người, chớ mà lo, gánh nặng hiền tử đang mang, em cũng thấy nặng, nhưng đó là lệnh của Diêu Trì Kim Mẫu đã định vậy. Hiền tử ráng, có mấy em ủng hộ.

Bà Nữ CPS bạch: –

Cười... mà đừng than nữa nghe.

Bà Nữ CPS bạch: –

Vậy chớ lúc về Diêu Trì Cung, mấy em có giành công với hiền tử đặng không? Cười... Xin hiền tử nhớ điều này: *“Lúc ra đi đã nói thế nào thì lúc trở về phải y như vậy.”*

Mấy em nam phái ráng chịu khó đứng, để chị nói chuyện với chị Chánh Phối Sư và mấy em nữ phái nghe. Đừng buồn.

Hiền tử, bước Đạo đã có mọi kết liễu nay mai. Sự khó nhọc đó cũng chưa là mấy. Em còn e khó nhọc nhiều. Một người cầm máy xây chuyển cho toàn nữ phái cả trên mấy địa cầu này, mà mới như vậy có là bao. Em xin hiền tử thẳng bước, đừng chút phiền hà, có mấy em dỗi bước thì hiền tử chớ lo. Còn những việc xảy ra và sẽ xảy ra, đó là phần số của nữ phái.

Mấy em nữ phái nghe chị nói đây:

Mấy em ra lãnh Thiên mạng nơi mình, tức là thay hình thể của Phật Mẫu tại thế, thì phải dè dặt từ chút mới được, điều cốt yếu là mấy em phải giữ sự chung hòa, đừng câu mâu hay bắt bẻ từng việc nhỏ mà e cho nữ phái khó tu nghe. Mấy em phải luôn giữ dạ từ bi, lấy thương yêu làm trọng thì mới xứng phận làm chị đó. Từ nay trở đi, phận của mấy em lại thêm phần trọng yếu, khá chịu khó nương nhau chớ đừng lời qua tiếng lại mà để cho những em nữ phái còn ở mặt đời đem lời châm biếm, thì cơ phổ hóa của mấy em phải thất sách đa.

Lúc ra đi hành đạo, nên lấy gương Quan Âm buổi nọ, chớ đừng theo thói thường tình, hơn thua chút đỉnh mà chẳng xứng Thiên mạng đó nghe mấy em.

Mấy em phải nhớ mình là người thay thế Phật Mẫu thì phải nhớ tánh đức Phật Mẫu ra sao đặng bắt chước. Máy em nữ phái lúc nầy gặp cơ lập đức, mà để cho đức lu mờ thì có mong chi Thiên vị hầu theo.

Hiền tỷ, ráng chịu khó dìu dẫn mấy em kéo tội nghiệp. Hiền tỷ nên luôn nhắc nhở họ từ bước, nói chung mọi việc phải cho trọn thì cơ ân xá cho nữ phái mới mong thâm kết quả tốt đẹp. Máy em có biết chằng? Phật Mẫu đã đổ biết bao nhiêu nước mắt!

Chị có bấy nhiêu là đủ cho mấy em.

Thôi, em xin chào hiền tỷ, mấy em nam phái và nữ phái. Có Bát Nương đến.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG

Ráng tịnh, có Phật Mẫu giáng. Em xin thăng.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mụ chào các con nam nữ.

Con Hương Hiếu, Mụ lấy làm đau lòng thấy các con nữ phái phải lạc bước. Con khá vì Mụ mà dìu dẫn chúng.

Mấy con nam phái, mấy con có thương Mụ không?

Kể từ lúc Mẹ con xa cách, Mụ đã bao phen đổ lụy vì các con. Điểm linh tâm ấy ở đâu? Các con khá nhớ lời dạy đặng mau về chung cõi. Mụ mong lắm đó.

Các con nữ phái, các con phải nhớ khuôn hồng phải cho trọn vẹn, để khỏi đau lòng Mụ nghe.

Mụ ban ơn cho cả các con.

THĂNG.

050. *Trung Tông Đạo, 18-10-Canh Dần (dl 27-11-1950)*

Phò loan: Luật Sự Nhung và Khoe.

Hầu đàn: Giáo Sư Thái Hào Thanh, chủ vị Lễ Sanh và Đạo hữu nơi Trung Tông Đạo.

CAO THƯƠNG PHẨM

Bản đạo chào các em.

Em Giáo Sư, việc em khẩn nguyện cho các vị tử đạo, chưa có thể được, vì họ có kẻ bởi quả kiếp mà phải trả nợ, cũng có kẻ còn thiếu đức cần phải lập thêm, nên không thể giáng cơ đặng. Về vụ thống nhứt Lương Viện, chút nữa Anh Cả về sẽ nói chuyện.

Và luôn đây, Bản đạo cũng có để lời chỉ giáo, nhứt là các em lãnh lệnh đi hành đạo tha phương, ráng để ý, các em đã hẳn biết nền Đạo của Chí Tôn là một nền chơn giáo hy hữu. Giáo lý của nó chỉ trọn vẹn trong hai chữ “**THƯƠNG YÊU**” mà thôi. Sự thương yêu đó đã bị nhơn loại phá tan, để nhượng lại cho sự tranh giành mà gây nên máu đổ thịt rơi. Giờ phút này, mấy em lãnh mạng lệnh giáo dân qui thiện, Bản đạo tưởng các em cũng đã hiểu rõ. Vậy các em phải nhớ câu kệ: “*Nếu lòng một dạ hai thì Thiên tru Địa lục*” và câu “*Giữ dạ vô tư thể Thiên hành hóa*” mà đem sự thương yêu ấy trở về nguyên bản.

Các em có hiểu chẳng? Tiếng “**lòng một dạ hai**” là chi không đó?

Chẳng phải nói riêng khi phản đạo mà thôi, mà lại chung qui cho cả sự thương yêu giữa anh em đồng Đạo. Đó là một sở nhứt định của sự hành tàng hư thiệt.

Các em cũng vẫn biết nơi đây là gốc để đem lại sự thương yêu cho toàn cả sanh chúng trên mặt địa cầu này. Vậy các em khá để trong tâm tất cả những cái gì có thể

làm thương tổn đến tình yêu ái cùng là điều ích riêng hay chung đặng làm điều tư lợi, những cái đó ngoài mặt thể đã chán rồi, trong cửa Đạo phải tiêu diệt cho hết thì mới mong sự phổ độ được đắc thành mau sớm.

Lúc ra đi hành đạo nhớ:

- ***Chơn truyền là gốc,***
- ***Luật pháp là chuẩn thẳng,***
- ***Từ bi bác ái là đạo pháp.***

Mỗi việc, các em phải khá suy nghiệm cho kỹ lưỡng, phải luôn nhớ rằng: ***Mình là người của chúng sanh chớ chẳng phải chúng sanh là người của mình.***

Mảnh thân phàm đã làm con vật hy sinh đặng Đức Chí Tôn dùng để sửa đời lầm lạc ra thuần phong mỹ tục, thì phải biết nó ra thế nào rồi, giá trị hay chẳng là được trọn cùng không đó. Lại nữa, khi đã làm con vật hy sinh thì con vật ấy phải tùng theo sự điều khiển của chủ nó, nếu chẳng tuân thì sự hình phạt không tránh khỏi.

Các em có biết hữu hình là sao? Mà vô hình là sao? Hai đàng chỉ khác nhau như hình với bóng. Hình thế nào thì bóng cũng thế ấy.

Mấy em hành đạo tại Khánh Hòa và Bình Thuận khá nhớ cho lắm, lúc nầy nơi đó cũng có mùi khó khăn. Mấy em khá giữ trọn đức tin mà hành đạo cho đúng lẽ thì chẳng chi lo sợ.

Thôi, Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

QUYÊN GIÁO TÔNG

Qua chào mấy em.

Em *Thái Hào Thanh*, em nói với Quyên Thái Chánh Phối Sư rằng: Sự thống nhất Lương Viện là điều rất hay vì lẽ trong Tòa Thánh mà có hai Lương Viện thì sự đại đồng chưa có đó.

Tuy dâng hiến hay sự hiến giúp Lương Viện bị kém sút, nhưng hễ đã qui nhất rồi thì sự kém sút ấy cũng bớt vì cả hai cơ quan đồng lo mà còn sợ chi thiếu hụt. Các Châu Đạo hiện giờ họ ngưng việc trợ giúp cho Lương Viện cũng tại vì việc hành chánh còn sơ sót, để mất lòng tín nhiệm của nhơn sanh.

Nay hiệp với Phước Thiện thì nhơn sanh nhận thấy đó là một việc tối cần, rồi đây lại được như cũ, cần nhất là sự hành chánh phải cho minh bạch. Mỗi việc chi phí phải rõ ràng, đừng lòng nhơn sanh khởi thắc mắc thì mọi việc đều dễ.

Qua nhờ em nói với Quyên Thượng và Ngọc Chánh Phối Sư phải sửa lại việc hành chánh cho có qui củ.

Gần đây sắp mở Hạnh Đường, Quyên Thượng và Ngọc Chánh Phối Sư phải sửa cơ giáo hóa cho có qui tắc. Qua nhận thấy phần đông ra hành đạo vì **quyên** chớ không phải vì **phận**, có nhớ chẳng lời Thánh giáo của Đức Chí Tôn nói rằng: “*Hễ dưới mắt các con còn thấy lẽ bất công thì Đạo chưa thành*” đó không?

Em phải nhắc lại giùm, Qua thấy mấy em ấy lầm lộn mà phải đau lòng và rất tiếc chẳng còn mảnh thân phàm nữa đừng diu dẫn.

Đức Hộ Pháp rất phiền lòng, Qua chẳng biết nói sao.

Hôm trước, Qua đã có nói về quyền, luật và pháp, mấy em khá nhớ: *Quyền là giáo hóa, Luật là từ bi bác ái, còn Pháp là công chánh* đó vậy.

Giáo Sư Thái Hào Thanh bạch: –

Qua có mấy lời căn dặn mấy em đi Khánh Hòa và Bình Thuận, mấy em phải cẩn thận giữ đúng mực kể truyền giáo, chớ đừng sai lầm để lòng quá khích mà e cho đó. Nếu giữ đúng mực theo lẽ thì mọi việc đều yên. Lúc này đời phải cần Đạo, chớ Đạo không phải cần đời, mấy em phải hiểu cho rõ.

Giáo Sư Thái Hào Thanh bạch: – Hồi ông *Lễ Sanh Ngọc Ngộ Thanh* ở Phan Thiết.

Ngọc Ngộ Thanh đã... Buồn! vì tánh tình chẳng thuận, lại ý vào sự hiểu biết của nó mà đã ra thân vùi nơi chốn rừng sâu. Điều đó cũng tại nó thiếu sự giáo hóa mà ra nông nổi. Biết sao! Qua rất đau lòng đó!

Thôi để Qua cho mấy em một bài thi:

THI

*Hận nước lan tràn nợ máu xương,
Dem thân đày đọa lưỡng can trường.
Cờ liêm muốn phủ giang sơn Việt,
Bóng Đạo cần nêu danh nghiệp thường.
Đáng mặt anh hào đâu mấy kẻ,
Xứng danh đạo đức có bao gương.
Nợ trần muốn dứt còn mang mãi,
Thử hỏi làm sao sạch khổ ương?*

Mấy em tìm hiểu trong đó cũng có nói rõ ý nguyện mà mấy em muốn hỏi.

THĂNG.

051. *Đêm 22-10-Canh Dần (dl 1-12-1950).*

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chào mấy em nam nữ.

Em xin chào hiền tỷ, xin anh Phối Sư Thượng Tước Thanh và em Giáo Hữu Thượng Giác Thanh chịu khó nhường cho chị dạy mấy em nữ phái.

Hiền tỷ, đêm nay, hiền tỷ muốn đem các em Nữ Khâm Châu và Nữ Đầu Tộc đặng nghe lời giáo huấn.

Bà Chánh Phối Sư bạch: –

Em vui lắm, mấy em, hôm trước chị đã dạy: Lúc ra hành đạo phải giữ qui cách thế nào cho đúng với bốn phận, rồi nay chị dạy thêm về tinh thần của nữ phái cho các em được lãnh hội.

Từ xưa đến nay, phận của nữ phái là khuê môn bất xuất, giữ cho đúng Tam tòng cùng Tứ đức, những việc đó các em cũng đã học nhiều rồi, duy lúc Tam Kỳ Phổ Độ này, nữ phái lại phải gánh thêm một phần trách nhiệm nữa là giáo hóa đàn em nữ phái đi cho kịp cùng nam phái.

Các em có biết do đâu mà được vậy chăng?

Nguyên do của nó là: Phận làm nữ phái phải lấy tình thương yêu đặng bù vào chỗ loạn ly, bởi lẽ nam phái tuy ngoài mặt đời trên quyền nữ phái, nhưng về nội dung phải chịu theo ý của nữ phái mà tạo nên căn quả.

Như vậy là sự máu đổ thịt tan nơi mặt thế này là tại nữ phái mà gây nên. Vì cơ Đức Chí Tôn lập Đạo đã toan phế nữ phái. Các em có nhớ lời Thánh giáo ấy không? Nhờ có Phật Quan Âm qui xin và chịu trách nhiệm dìu dẫn nữ phái để họ chuộc những tội tình xưa bằng cách

lập đức, để độ rỗi các chị em của họ. Các em còn muốn cái lời dạy!!!

Em xin hiền tử hãy dẫn rõ cho mấy em nghe, để em nói tiếp:

Và để làm một tay phụ sự cho nam phái trên đường chuyển thế, vả lại lúc nầy đã gần mãn kỳ học hỏi của các Nguyên Nhân, nên Đức Chí Tôn muốn đem về rỗi cho xuống học kỳ khác, như vậy phận sự của nữ phái là phải giúp đỡ cho nam phái được trọn trên đường học hỏi.

Các em nên hiểu, trong nữ phái có lộn nam phái, mà trong nam phái cũng có lộn nữ phái. Vì sao các em có biết không?

Chỉ tại có sự thương yêu được trọn cùng không, mà có sự thay đổi ấy.

Nếu nữ phái làm tròn phận sự thì được ân thưởng làm nam phái, đặng cho đủ trí hóa mà lập vị; còn nam phái gây điều nghịch lẩn thì phải chịu đọa làm nữ phái, đặng trả cho rỗi nợ thương yêu.

Bốn phận của các em là lấy sự thương yêu đã sẵn có mà giúp cho nhơn loại khỏi điều đau khổ.

Các em cũng hiểu rằng: Tình thương của nữ phái nhiều hơn tình thương của nam phái, nhưng phải hiểu cái thương ấy là sao? Chớ đừng đặng gì thương đó, là cái nguy hại.

Các em có nhớ bài của chị cho lúc trước nói về sự đầu thai của nữ phái không?

Bài đó như vậy:

*Thương diên, thương ngọc,
Thương đại, thương khờ,*

Thương chẳng gìn liễu yếu đào thơ,
 Thương chẳng kể hăng hồ thân gái.
 Thương bạc tóc hãy còn thương đại,
 Thương da môi còn hãy thương ngu!
 Vì kiếp thương chưa đủ công phu,
 Nên nay chịu mang câu phụ nữ.

Các em có hiểu không? Hiền tử giải cho mấy em hiểu đó là những sự thương cùng đại mà phải làm nữ phái. Bây giờ phải sửa sự thương yêu ấy cho cao thượng, tinh khiết, thì sẽ được đổi ngược lại, chớ chẳng chi.

Thương khôn thương khéo,
 Thương học thương đòi,
 Thương phải gìn phận gái phòng khuê,
 Thương phải giữ vẹn bề danh tiết.
 Thương tô điểm anh thư khí tiết,
 Thương học đòi cương quyết liễu bồ,
 Thương nam nhi vì gánh đồ thơ,
 Thương phận gái còn mơ mộng ảo.
 Thương cha mẹ tuân lời dạy bảo,
 Thương cho ra trên thảo dưới hòa,
 Thương phòng đào giữ vẹn giá hoa,
 Thương đừng để phong ba sớm rụng.
 Thương gắng giữ mặt đời hữu dụng,
 Thương linh tâm phòng hạnh nấu nung,
 Thương ái hòa giữ trọn thủy chung,
 Thương quốc nạn vẫy vùng độ thế.
 Thương luân lý xem thương bỏ phế,
 Thương kẻ nản hòa lệ chia ưu,

*Thương muôn nhà còn chịu sâu tư,
Thương cao thượng, chớ như tình thế.*

Các em phải hiểu sự thương của nữ phái rất trọng yếu hơn sự thương của nam phái, vì sự thương của nữ phái nó gây nên được mối cảm hóa từ nội dung chí ngoại hình; còn sự thương yêu của nam phái chỉ ở ngoại hình mà thôi.

Nam phái làm tròn nhiệm vụ cùng chẳng là do sự giúp đỡ của nữ phái. Các em phải biết trọng phận sự mình, nếu các em đã chẳng trọn thương, lại còn gây thêm điều nghịch lẫn thì tội tình ấy khó xóa nơi Diêu Trì Cung đó nghe.

Bữa nay dạy chung đó, đủ cho mấy em hiểu về sự thương yêu của mấy em. Hiền tử muốn em giải bài hôm trước, thì hiền tử cứ coi lại bài này sẽ đủ ý nghĩa.

Bà Chánh Phối Sư bạch: –

Cười... Bốn phận của Bát Nương mà hiền tử không biết sao?

Em Thượng Tước Thanh, em muốn hỏi, để Đức Cao Thượng Phẩm dạy cho. Em xin nhượng cơ.

THĂNG.

► **TIẾP ĐIỂN:**

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào Cô Tư và mấy em nam nữ.

Em *Thượng Tước Thanh*, em muốn trở vào giúp Hội Thánh mà còn e, chớ bệnh tình em cứ yên tâm, em sẽ lãnh phận sự là Thượng Thống Lại Viện. Như vậy, công việc có hơi nhiều nhưng em đừng ngại. Bệnh của em theo

y khoa thì khó trị, chớ đối với thiêng liêng có khó gì!

Vậy Bản đạo chỉ cho, cứ mỗi buổi sáng lúc chưa súc miệng, em kiểm đồ chua mà ăn. Lúc bụng đói cũng vậy, đồ chua như bưởi, chanh. Ăn không chớ dùng chấm muối, mỗi buổi tối uống thuốc tiêu, theo thuốc tây, mỗi đêm uống 1 viên Fructolaxine, cơm thì ăn nhão một chút, chớ uống rượu, em cứ làm theo, nó hết chớ chẳng chi.

Em muốn cho biết rõ việc làm, em cứ thẳng bước sẽ được, chớ đừng ngại, sự đau ốm là do căn số, em cũng hiểu đó.

Ông Thượng Tước Thanh bạch: –

Bản đạo giúp sức cho.

À quên, em phải giữ đùng để bón nghe, thứ Fructolaxine, uống 4 viên thì xổ, uống 2 viên thì tiêu.

Bát Nương đã dạy mấy em nữ phái, Bản đạo cũng chẳng có chi thêm, để bữa khác sẽ hỏi nhiều, vì hôm nay chưa tiện, mấy em nữ phái đừng buồn.

Việc nầy các em Luật Sự suy nghĩ sẽ hiểu.

Bản đạo xin kiếu.

THẮNG.

052. *Đền Thờ Phật Mẫu Qui Thiện, đêm 26-10-Canh Dần (dl 5-12-1950).*

Phò loan: Luật Sự Nhung và Hường.

Hầu bút: Luật Sự Khoe.

Hầu đàn: Thân nhân của ông Cố Đốc Trường Qui Thiện và toàn đạo nam nữ nơi Qui Thiện.

(Đầu tiên là ông Đình Công Trứ, cố Đốc Trường Qui Thiện, giáng cơ nói với thân nhân trong gia đình và các bạn tu trong Trường Qui Thiện, sau đó tái cầu thì Đức Cao Thượng Phẩm giáng).

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em nam nữ.

Đây là lần thứ nhất, Bản đạo mới được dịp để đôi lời chỉ giáo các em nam nữ nơi Trường Qui Thiện.

Bản đạo chẳng cần luận chi cao xa hơn nữa, chỉ nhắc các em nhớ đến hai chữ Qui Thiện thì đủ.

Qui tức là hợp lại thành đoàn thể, Thiện là những kẻ biết ham chuộng sự hiền lương, hoặc những người thức thời, biết chê đời mền Đạo. Vậy thì Qui Thiện Đường là nơi qui tụ những người đã nhận thức sự thiệt về giá trị và sở hành của mình, đã có sẵn một tâm hồn cao thượng nên biết rõ cái mất cái còn, hoặc biết cân phân điều hơn lẽ thiệt.

Bản đạo cũng khen các em đó.

Ở đời, mọi sự đều giả, cho đến mảnh thân của chúng ta cũng không được tồn tại. Nếu ai đã mê theo đường danh bẻ hoạn hiện thời thì tất nhiên họ sẽ chuốc lấy sự mất ở ngày mai; chỉ những kẻ đi tìm sự mất ở đời và sớm dắt mình vào khuôn khổ vị tha, bản tâm luôn luôn sẵn sàng phụng sự cho người đời, kẻ nghèo, kẻ đau, kẻ yếu, mới được còn may may mà thôi. Giá trị càng chẳng, quý

trọng cùng chẳng là do nơi hành động phi phạm hay cùng không phi phạm đó thôi.

Các em có biết rõ về chơn truyền của Cơ Quan Phước Thiện chẳng? Có ai biết nói thử.

Thậm bạch:

– Để bảo tồn sanh chúng.

Còn nữa, chưa đủ.

Bạch:

– Là bảo dưỡng nuôi người.

Còn nữa, ai biết rõ hơn.

Chí Thiện Mậu bạch:

– Phước Thiện là thay Trời chan phúc lành đã hưởng được cho con cái Đức Chí Tôn, thương yêu chung cùng dìu dắt trên con đường lành gọi là Phước Thiện.

Trúng một phân nửa.

Chí Thiện Mậu bạch:

– Kẻ thật hành Phước Thiện được thì mới thể theo sự thương yêu của Đức Chí Tôn mới trọn Thiên đạo.

Trúng thêm một chút.

Chí Thiện Mậu bạch:

– Kẻ thiếu sự thương yêu là trái với sự thiện lương, nghịch với nhơn chi sơ, mà đã nghịch thì khó trọn lòng Phước Thiện, không thể về cùng Chí Tôn đặng, vì đã mất tính thiện lương.

Trúng nhưng nói hơi xa nghĩa một chút, thoảng như có kẻ dốt thì làm sao họ lãnh hội được.

Bạch: –

Cũng trúng nữa, nhưng trạng tỏ về thực tế để cho

kẻ dốt nghe qua được hiểu liền.

Truyền Trạng Trấn bạch: – Thiếu kiến của em thì Chơn truyền của Phước Thiện là thực hành việc làm phước, làm lành, bằng cách yêu thương vị tha sanh chúng, quên mình đặng dùi dặt tất cả bất luận từng lớp nào, đi đến chỗ tột lành là Chí Tôn.

Trúng, nhưng cũng chưa xác thật nghĩa.

Thôi, để Bản đạo chỉ thêm cho:

Chơn truyền của Phước Thiện là thay thế Đức Chí Tôn và Phật Mẫu thật hành cơ cứu khổ bằng phương pháp là: làm cha những kẻ không cha, làm mẹ những kẻ không mẹ, làm anh những kẻ không anh, làm bạn những kẻ thiếu bạn, làm chồng làm vợ những kẻ không vợ không chồng, trong sự thương yêu cao quý và trong sự giúp đỡ chơn thành.

Có như vậy mới có thể thực hành cơ quan cứu khổ của Đức Chí Tôn để mới mặt thế này.

Các em có hiểu chưa?

Truyền Trạng Trấn bạch:

– Các em trân trọng cảm đội ơn Ngài, cả lời Thánh huấn của Ngài các em xin đình ninh vâng theo mà thực hành làm một bài học quý báu của cả kiếp sanh, các em cố gắng bươi móc được chút nào cũng chẳng dám bỏ qua.

Nếu các em đã nhận thức rõ rệt về Chơn truyền của Phước Thiện thì phải cố gắng tự đặt mình vào nơi khuôn khổ ấy, dâng trọn mảnh thân phàm nầy làm con tế vật cho Đức Chí Tôn để phụng sự cho con cái của Người, để Người khỏi mỗi lòng trông đợi.

Các em phải tự hỏi lấy mình hằng ngày rằng: Nhơn

loại đã hết khổ chưa? Và nhơn loại đã hưởng được mấy may hạnh phúc gì chưa? Do nơi hành động của các em, nếu thấy rằng nhơn loại hết khổ và hưởng được một đôi điều hạnh phúc thì phận sự của các em mới xong. Có thể được không các em?

Truyện Trạng Trấn bạch:

– Quả thật, giờ phút này thiên hạ trên địa cầu này chưa hưởng được gì là hạnh phúc và công bình, chỉ có hà hiếp và dùng mạnh buộc người yếu phải theo, tức là mâu thuẫn mà thôi.

Hiện nay sự thật y như em Trấn nói, nhưng ở ngày mai, **Đức Chí Tôn quả quyết làm cho nhơn loại hết khổ đối với mắt phàm và trí phàm của chúng sanh, nhưng cơ quan cứu khổ của Chí Tôn phải thật hiện cho kỳ được, điều đó là ân huệ của Chí Tôn đã định ban cho nhơn loại trong thời mạt kiếp này.**

Truyện Trạng Trấn bạch:

– Hiện nay toàn cầu đương chiến tranh quyết liệt là do sự bất công mâu thuẫn, chừng nào xóa hết những bất công ấy thì nhơn loại mới hưởng được ân huệ của Đức Chí Tôn trong công lý và đạo đức.

Phải đó, nhưng bắt đầu từ nay, các em phải cố gắng thêm lên.

Truyện Trạng Trấn bạch:

– Bạch Đức Ngài, nguyện vọng của các em là muốn nỗ lực hiệp tâm tô điểm và thực hành cho ra thiết tướng Pháp Chánh Truyền nơi Thánh địa đặng làm sáng danh Đức Chí Tôn cho toàn thể các nơi nơi theo, nhưng bao nhiêu cố gắng và mỹ ý đều vô hiệu, nhưng các em cũng chưa nãn chí, quyết tâm phấn khởi làm cho bằng được,

nhưng các em khẩn cầu Đức Ngài ám trợ cho.

Đó là tại số kiếp của những kẻ vô phân, đã đứng trong lòng yêu ái đùm bọc của Đức Chí Tôn mà chẳng biết gìn giữ đặng hưởng. Lại nữa, đó là cơ xáo trộn thủ thách của Đức Chí Tôn. Đức Chí Tôn đã thường nói rằng: *Ma Ma, Phật Phật, hai đường, ai muốn đi đường nào thì đi.* Các em có thương họ thì nhắc nhở giùm họ vậy thôi.

Các em nam nữ nơi Qui Thiện Đường ráng nhớ những lời của Bản đạo đã nghe. Bản đạo lúc nào cũng phò hộ các em về mặt vô hình, cũng như Đức Hộ Pháp giúp đỡ chỉ dạy chăm sóc các em về mặt hữu hình vậy.

Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG

Chào các em nam nữ.

Nhơn dịp các em hội hiệp nơi đây đông đủ để nghe lời chỉ giáo của các Đấng, chị cũng có đôi lời khuyến giáo các em nam nữ nơi Qui Thiện Đường.

Lúc này em Đinh Công Trứ đã có đôi lời nhắc nhở các em về phận sự và Đức Cao Thượng Phẩm cũng có giải thích rõ rệt về Chơn truyền của Phước Thiện mà hiện các em đang thi hành cơ quan giải khổ mà Đức Chí Tôn đang để nơi mặt thế này, các em cần phải suy nghiệm và khảo cứu cho tường tận để tìm phương tiện thực hành cho ra thiệt tướng, cho nhưn sanh lãnh hội hầu cùng các em chung tâm hòa trí trong tình yêu ái nồng nàn của Đức Chí Tôn và Phật Mẫu.

Phương pháp ấy rất giản tiện và cũng rất dễ làm, nếu ai có thiện tâm thương yêu hơn loại, dầu cho kẻ yếu hay tật nguyên cũng có thể làm được, đừng nói chi kẻ trí thức là **phải thực hành chương trình xã hội thuần túy**:

Phải cho cơm những kẻ thiếu cơm, cho thuốc những kẻ thiếu thuốc, cho hàn những kẻ không hàn chôn, chở che những kẻ bị đàn áp bất công, binh vực những kẻ bị chúng hiếp, an ủi những kẻ buồn rầu, khuyến khích những kẻ toan thoái bước, độ những kẻ khổ tâm, lau chùi nước mắt những kẻ cô độc đang khóc trước mặt mình.

Tóm lại là phải tự hiến mảnh thân làm tế vật cho Đức Chí Tôn để làm tội đồi cho con cái của người sử dụng trong việc đem hạnh phúc đến cho họ, để thực hành cho trọn vẹn cơ quan giải khổ của Đại Từ Phụ.

Nền Đạo của Đức Chí Tôn đã có danh lan rộng ra ngoại quốc rồi, chỉ còn có thực hành cho thiên hạ thấy nữa thì sẽ thành Quốc Đạo. Phận sự của các em rất nên yếu trọng là *phải cố sức thực hành cho trọn vẹn hơn nghĩa của kẻ quên mình làm nên cho người, một như mười, mười như một, muôn như ức triệu, và hằng hà, và loan ra cho toàn cả hơn loại trên mặt địa cầu này đều hưởng ứng làm theo, thì mong chi nền đại đồng không thành tướng được.*

Các em là kẻ tiên phong của Đức Chí Tôn để làm tròn sứ mạng của Người giao phó, công cán ấy sẽ được ghi vào Đạo sử muôn năm ngàn kiếp.

Mỗi sự đã có hình thức trước mắt các em, không chi tồn tại vĩnh viễn cả vì hữu hình thì hữu hoại, chỉ có cái đức hy sinh cho hơn loại mới trường cửu mà thôi. Cái danh thiệt ấy, các em tưởng dễ gì gặp được cơ hội

thuận tiện để đoạt sao, chỉ do nơi thời kỳ ân xá này để lập mà thôi.

Vậy đã đặt mình trong khuôn khổ và chơn truyền của Đức Chí Tôn thì phải kiên tâm trì chí để đoạt cho được chí hướng cao cả của mình.

Về bí pháp của Đạo cũng như triết lý của đời, là càng đau khổ thì càng kinh nghiệm, càng thanh cao. Con đường thiêng liêng lập vị của Đạo cũng do nơi bí pháp ấy. Thử hỏi từ ngàn xưa, biết bao vị đắc đạo mà không nhờ trong khuôn khổ nào chẳng?

Lại có câu: “*Lửa thử vàng, gian nan thử Đạo*” là cũng trong một ý niệm ấy. Nếu thoảng như đi trên con đường lập vị thiêng liêng được sung sướng hoặc dễ dàng hoặc không cần chi phải mệt xác mệt trí, hoặc không có chịu sự khảo duyệt nào về tinh thần hay hình thể, thì như loại trên mặt địa cầu này sẽ thành Phật hết. Như thế, các em nghiệm coi phẩm trật ấy có phân biệt và quý trọng không? Hẳn là không phân biệt rồi.

Vậy các em nên hiểu điều đó để lướt qua mọi trở ngại thử thách đặng kịp sớm cho các em đoạt được sở hành phi phạm đó vậy.

Các em khá lưu tâm.

Chị xin kiếu.

THĂNG.

053. *Đêm 4-11-Canh Dân (dl 12-12-1950),
Phò loan: Luật Sự Hưởng và Nhung.*

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào các em.

Hai em *Hưởng và Nhung* muốn hỏi về điển lực cơ bút. Vậy Bần đạo giải thích cho.

Nói về nhơn điển thì trong mỗi người đều có điển Âm và điển Dương, tiếng Pháp gọi rằng Courant internatif. Do đó mà người đưng dây đèn cùng một thứ điện ấy thì chỉ bị giật té mà thôi, nhưng tùy theo chơn thần mà điển đó mạnh hay yếu.

Trong một cặp loan, điển đó được điều hòa thì cơ viết dễ và người tiếp điển thiêng liêng dễ thông công với cảnh vô hình.

Hai người lúc nhơn điển xuất ra, hễ bên này Âm thì bên kia Dương, bên này Dương thì bên kia Âm, hai luồng điển ấy xô đẩy hút kéo nhau mà cây cơ được vận chuyển.

Lúc điển vô hình chưa giáng thì hai luồng điển ấy không ăn với nhau, vì có mà cây cơ không chuyển động. Chừng lúc nào người tiếp điển đã xuất Chơn Thần tiếp rước điển thiêng liêng, thì điển vô hình làm cho hai luồng nhơn điển đưng chạm nhau mà xây chuyển cây cơ. Còn cây cơ có chuyển mà viết không được, vì một phần do hai luồng nhơn điển không điều hòa cùng nhau, nó chạm nhau mà không làm một Âm hay một Dương, vì đó mà cây cơ không chỉ theo chỗ, hay không chuyển động được, hoặc do thần không tịnh, hoặc do thần của người tiếp điển lộn xộn bất định, nên điển thiêng liêng bị đứt, Chơn Thần của kẻ phò loan làm cho loạn điển.

Hưởng bạch:

– Bạch Đức Ngài, như người tiếp diễn thì tiếp diễn luôn, còn người truyền diễn thì không bao giờ tiếp diễn đặng, có vậy không?

Không, vì người tiếp diễn là người có chơn thần riêng hợp với diễn vô hình, còn những người truyền diễn nếu tập luyện lâu ngày, chơn thần được quen với diễn vô hình, lần lần cũng tiếp diễn vô hình đặng. Nhưng đó là phần rất ít.

Hưởng bạch:

– Bạch Đức Ngài, chỉ những người tiếp diễn mới chấp bút được mà thôi hay sao? Xin Đức Ngài dạy cho chúng con được hiểu biết.

Chính những người tiếp diễn cũng có người không chấp bút được, còn người truyền diễn mà Chơn Thần có hợp với diễn thiêng liêng, như diễn được điều hòa, thần được tịnh, thì cũng chấp bút được.

Để Bần đạo dạy tiếp về diễn vô hình.

Diễn vô hình là thứ diễn thuần Dương mà thôi, kêu rằng Courant continu positif. Do đó mà khi diễn thiêng liêng giáng hiệp với hai luồng điện của cặp phò loan mà thành luồng điện ba dây, kêu rằng: Courant triphasé. Sự huy động của cây cơ là do luồng điện hợp thành ấy.

Diễn của việc phò loan là đó. Còn diễn của việc chấp bút cũng do luồng điện ba dây hợp thành mà làm chuyển động bàn tay cầm bút, nhưng cái khó là người chấp bút một lần phải xuất ra hai thứ diễn: Âm và Dương đặng vận chuyển cây bút. Nhưng *cây bút phải là cây bút chì*, đặng diễn thiêng liêng chạy vòng trong cây bút mà không đụng đến tay người chấp bút thì mới viết dễ dàng được.

Đó, hai em coi thì hiểu rõ sự huyền diệu của cơ bút là do đâu.

Thôi, Bản đạo kiều.

THĂNG.

054. *Đêm 4-11-Canh Dần (dl 12-12-1950),
Phò loan: Luật Sự Nhung và Hưởng.*

BÁT NƯƠNG DTC

Chào các em nam nữ.

Chị thấy rõ ít em nữ phái nơi đây, nhưng khẩn cầu nhiều việc. Vậy chị dạy cho đôi điều và một bài thơ mà chị dặn mấy em đem cho chung đoàn nữ phái.

Phần đông nữ phái còn thấp thỏi về việc học hỏi, vậy chị khuyên các em phải cố gắng lo lường cho mở mang thêm.

Nghĩ lại, Đức Chí Tôn lấy sự hòa nhã thương yêu mà nắm mảnh hình hài của chúng ta thì chúng ta nên theo đó mà làm cho vừa Thánh ý của Ngài.

THI

*Đường Đạo dìu nhau chuộng chữ Hòa,
Tiết trinh trong sạch giống dòng ta.
Học tài tô điểm vinh hồn nước,
Lập đức hằng lo giữ nghiệp nhà.
Yếu điệu trau mình nên giá ngọc,
Thuyền quyền vẹn phận đẹp thân nga.
Nghĩa nhân nên tạc gương kim cổ,
Đường Đạo dìu nhau chuộng chữ Hoà.*

Đó, các em phải tập tành như chị đây thì muôn việc đều yên và khỏe tâm. Nhớ cho các em nữ phái nghe chung.

Chào các em.

THĂNG.

055. Đêm 5-11-Canh Dần (dl 13-12-1950).

LÝ GIÁO TÔNG

Lão chào các em.

Lão nắm Thiên điều mà thấy hàng Thánh thể còn mờ mịt. Lão đã bao phen muốn xuống lệnh hành trị, nhưng thể lòng từ bi của Đức Chí Tôn mà phải đành gác bút.

Vậy, từ nay, phải sửa đương việc hành pháp cho đúng qui tắc chơn truyền đó. Lão dặn đa.

Nếu còn quen thói cũ thì đừng trách Lão quá ư nghiêm khắc. Ráng nhớ!

THĂNG.

► TÁI CẦU:

TAM TRẤN OAI NGHIÊM QUAN THÁNH ĐẾ QUÂN

Lão xin chào tất cả.

Nho Tông Chuyển Thế mà nào thấy Nho tướng thật hành. Trung, Can, Nghĩa, Khí vẫn còn ở mặt trận nhà Châu. Còn nay, có Trung không có Nghĩa, có Can không có Khí.

Nhớ lúc Lão quá ngũ quan mà buồn cho nhơn sanh hiện tại. Còn trong cửa từ bi thì lại thấy nghiệt chướng. Vậy bảo sao cơ tận độ được mau giải thoát sanh linh? Còn bóng quân tử lại chẳng hành chánh lộ. Thương thay cho đời phải cơn điên đảo!

Lão lãnh phần Tam Trấn Oai Nghiêm mà phải thêm đau lòng. Vậy các em hãy ráng noi gương xưa mà đem tinh thần Nho giáo chỉnh đốn gấp nền Nhơn đạo. Các em có nhớ Lý Giáo Tông đã cho hay rằng “*Nam phong*

sẽ biến thành Nhơn phong” đó không?

Lúc này cơ chuyển lọc đã đến nơi, các em phải ráng giữ. Lão kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chào các em.

Đêm nay, các em đã được hưởng nhiều ân huệ của các Đấng, các em đã lãnh hội rồi chưa? Nhứt là lời răn của Đức Lý Đại Tiên. Các em là Thiên mạng thì đã hiểu oai quyền của Đức Lý Đại Tiên là thế nào rồi. Chính Người đã nhiều phen xin Đức Chí Tôn bôi xóa Trường thi công quả của chúng sanh.

Nếu Đức Chí Tôn chẳng thương nhơn loại, không lời can gián Người thì thật là một sự đại bất phước cho nhơn loại trong thời kỳ ân xá của Đức Chí Tôn rồi đó. Vậy từ nay các em phải lập tâm ghi nhớ những lời Người căn dặn. Nếu hờ hững như lúc trước thì tránh không khỏi nghiêm huấn của Người đạ.

Các em nên biết rằng, cả mảnh thân đã dâng trọn cho Đức Chí Tôn để thật hành luật thương yêu và quyền công chánh, thì phải tỏ ra thế nào là bậc chí Thánh, chí chơn mới được chớ.

Thoảng như có một hành động nào mà sai chơn truyền của một vài Thiên mạng thôi, đừng nói chi hầu hết, cũng có thể bôi xóa danh thể của Hội Thánh, tức nhiên là hình thể của Chí Tôn, đừng mong mỗi chi tạo đời Nghiêu Thuấn được.

Tiếp theo lời của Lý Đại Tiên và Tam Trấn Oai Nghiêm Quan Thánh Đế Quân, chị khuyên các em nên tự trọng xác của Chí Tôn để làm nơi ẩn trú của những trang đạo đức, và cơ tận độ của Chí Tôn có mau thành cũng chẳng là do sở hành của các Thiên mạng mà thôi, chớ không phải do bàn tay huyền diệu của Chí Tôn và các Đấng đâu. Các em ráng nhớ.

Chí Tôn đã dạy rằng: *“Về phương pháp cứu khổ và giải thoát nhưn loại, cần phải có một phần huyền diệu của Chí Tôn và một phần thực hành của Thiên mạng”*. **Mọi việc chi, Chí Tôn đã dạy trước cả, còn phần kết liễu chậm là tại các Thiên mạng làm không tròn.** Vì thế mà cả Thánh thể của Chí Tôn phải bị một phen quở trách của Đấng cầm hình luật là Lý Đại Tiên.

Chị ước mong cả Thánh thể và toàn con cái Chí Tôn biết tự hối sửa mình cho xứng phận để khỏi phụ lòng của Chí Tôn và tránh khỏi luật nghiêm trị của Lý Đại Tiên. Thôi chị xin kiếu.

THĂNG.

056. *Đêm 9-11-Canh Dân (dl 17-12-1950),*

Phò loan: Luật Sự Nhung và Hưởng.

Hầu đàn: Nữ Chánh Phối Sư Hương Hiếu, chư vị Giáo Hữu và Lễ Sanh nam nữ.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào Cô Tư cùng các em nam nữ.

Bản đạo mừng Cô Tư đã trọn tâm dìu dẫn mấy em nữ phái. Mấy em, cho mấy em bình thân.

Mấy em ráng nhớ phận sự của mấy em là người cầm đuốc thiêng liêng mà dìu dắt nữ phái đi trên đường chánh Đạo. Vậy mấy em phải là những gương trong sáng để cho đoàn em soi tỏ.

Kể từ giờ phút này, các em phải quên mình đặng lo cho chúng sanh được hưởng ân huệ của Chí Tôn và Phật Mẫu.

Hễ đoàn em của các em được đạo đức bao nhiêu thì các em được rạng danh bấy nhiêu.

Các em đừng sợ rằng các em lo cho nhơn sanh thì thân của các em phải ra cực khổ. Điều đó có Chí Tôn và Phật Mẫu lo cho các em. Các em thử nghĩ lại coi, các em đã đến đói đói cơm khát nước hay thân thể lỏa lồ như bao nhiêu kẻ rên than từ đầu đường đến cuối chợ hay chưa?

Phần thưởng cho các em đã dành sẵn. Ngày giờ nào các em đã công viên quả mãn thì phần thưởng ấy các em được hưởng, không sai chạp.

Các em nên nhớ rằng, đoàn em của các em đang heo hắt trong bể lợi sông danh, các em hãy đem đèn huệ soi sáng cho đoàn em thấy rõ cuộc đời giả tạm này phải ra tro mạt. Các em thử nghĩ lại coi khi đã nhắm mắt rồi, có đem theo được những gì, hay đem theo tội ác, cùng

chẳng nữa là đạo đức hiền lương.

Hắn các em có nghe thấy người ta nói ra: Tiền bạc của cải hay danh vị là những món đồ khó kiếm ở thế gian không? Hay là chỉ nghe danh thơm của những trang đạo đức lưu mãi tận ngàn thu mà không ai dễ gì có được. Có chẳng các em là người thay hình thể của Phật Mẫu tại thế gian này thì phải thể theo Phật Mẫu mà làm cho giảm bớt những đau khổ của đoàn nữ phái đã vì mền đẹp ham xinh mà gây nên nghiệt chướng.

Bần đạo nói thiệt với các em rằng: Nếu các em không lo tròn bổn phận của các em thì những đau khổ của nữ phái còn tăng thêm nữa mà chớ.

Thôi có Bát Nương đến dạy các em.

Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

► **TIẾP ĐIỂN:**

BÁT NƯƠNG DTC

Em xin chào hiền tỷ. Chị chào các em nam nữ.

Các em nữ phái có nghe lời của anh Cao Thượng Phẩm vừa dạy đó không?

Bà Nữ Chánh Phối Sư bạch: –

Các em phải ráng rèn luyện tánh đức cho đúng bực nữ lưu đặng làm gương sáng cho mấy em chúng ta noi chung. Chị vẫn hằng thấy trong các em có những chuyện xích mích không đáng vào đâu mà gây nên những chuyện oán ghét. Chị khuyên các em phải giữ lòng vị tha. Thường tình của nữ phái là hay đổ kỵ, vì đó khiến cho sự bất hòa càng thêm phổ diễn.

Hiền tử có nhớ hôm trước anh Cao Thượng Phẩm đã nói gì không?

Em chắc hiền tử đã hiểu rõ rồi.

Các em, lúc các em mang Thiên tước nơi mình thì các em là người của Diêu Trì Kim Mẫu để tại thế gian này, vậy mà người thay mặt cho Đấng Thiên Tôn lại quên hẳn phận mình là thể lòng tử bi mà cứu sanh độ thế, lại còn lấm chút bụi trần là thương ai thì nên tròn, ghét ai nên méo, sang thì còn đến chốn quyền môn, giàu thì ưa mùi hoa gấm; chớ có biết đâu đối với cảnh thiêng liêng là sang thì ngồi tại bệ son, còn giàu thì nhiều danh đạo đức.

Các em thử nghĩ lại coi bên nào hư, bên nào thiệt, hư thì chỉ còn tồn tại trong một kiếp sanh, còn thiệt là vĩnh cửu thiên niên chẳng lợt, vì đó mà nói cái hư ở trong cái thiệt, cái thiệt ở trong cái hư. Nếu ham thiệt ở trong hư thì muôn ngàn kiếp vẫn còn, như muốn hư trong thiệt thì sự đời phải ra tro mặt.

Các em có hiểu rõ không?

Để chị cho một bài thi:

THI

*Cái hư cái thiệt đoán sao ra,
Thiệt thiệt hư hư vẫn đó mà.
Muốn lợi ham danh, danh phải mất,
Mến hiền ưa Đạo, Đạo càng ra.
Tìm hư trong thiệt, hư đà đáng,
Kiếm thiệt ngoài hư, hư vẫn là.
Thương bấy nhiêu trần đành bỏ thiệt,
Nhớ rằng hư thiệt vẫn do ta.*

Các em coi bài thi đó thì hiểu.

Hiền tử, em nhờ hiền tử ráng nhắc nhở thêm giúp em. Thôi, em xin chào hiền tử.

Chị kiểu các em.

THĂNG.

057. *Đêm mừng 9-11-Canh Dân (dl 17-12-1950),*

Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung.

Hầu đàn: Nữ Chánh Phối Sư, chư Giáo Hữu và Lễ Sanh.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em.

Hôm nay, Bản đạo về đây dạy các em về mặt tinh thần đạo đức. Cơ đời sẽ biến đổi, cơ Đạo phải lúc phổ truyền rộng lớn ra ngoài cho nhơn sanh đều biết để chấm dứt nạn tương tàn tương sát như ngày nay vậy.

Các em đã được chỉ giáo nhiều về việc này, Bản đạo chỉ nhắc nhở thêm cho các em được tận hiểu để làm tròn sứ mạng của Đức Chí Tôn sắp giao phó cho mỗi em. Các em nên làm thế nào cả tánh đức lẫn tinh thần cho hợp lẽ Đạo để đi đúng nhịp của bề trên ủy thác.

Phần Đạo khác hơn phần đời, nghĩa là các em phải làm sao cho khác với thế tình thì mới được sự kết quả mỹ mãn.

Khi các em đã nhận kỹ phương pháp ấy thì không bao giờ nãn chí, khi gặp phải trở lực trong phận sự của mình, điều gì mà thiên hạ cho là khó khăn hay khổ cực thì các em nên nhận việc ấy là việc rất thú vị cho mình, như thế mới chẳng sợ thất phận trong khi lãnh phận sự thể Thiên hành hóa.

Lại nữa, có một điều mấy em nên để ý là phải làm thế nào giữ mình cho trong sạch và cao thượng hơn mọi người thì mới có thể lãnh đạo nhơn sanh về mặt tinh thần đạo đức được. Thoảng như đã mang nơi mình Thiên tước mà không giữ đúng theo địa vị ấy thì các em thử nghĩ coi đã xong phận sự của Thiên mạng chưa?

Theo pháp lý của Đạo thì khác hơn đời, Thiên tước

càng cao thì phận sự càng trọng. Phận sự ấy là phải hy sinh nhiều hơn kẻ dưới mình mới phải.

*Đã mang mảnh xác trần này thì ai cũng như ai về hình thể, chỉ có khác chằng là do **tâm đức** và **đạo hạnh** mà thôi. Sở dĩ các em **hơn người ta** là do **hành động cao thượng**, chớ chằng phải do **quyền tước** mà các em đã mang. Vậy thì các em nên coi lấy mình để sửa cho tròn phận sự đối với Thiên tước.*

Bên Hiệp Thiên Đài (HTĐ) thì không phân biệt hàng phẩm cao thấp mặc dầu đó là trật tự trọng đại, chớ sự thật là do nơi hy sinh nhiều hay ít của mỗi phận sự. Các em có thể làm nổi mọi việc nếu bề trên giao phó thì là đúng phận của Chức sắc Hiệp Thiên, cũng nhờ sự đặc biệt ấy mà Đức Chí Tôn mới giao phần chánh pháp và bảo thủ chơn truyền cho HTĐ giữ lấy. Cần nhứt là phải thông mọi sự thuộc về Đạo hay đời cũng thế.

Bần đạo cũng mừng cho các em có lòng sốt sắng học hỏi về đạo lý và cũng mừng cho mỗi em đã được lãnh hội ít nhiều về giáo lý của Đạo Cao Đài do các Đấng về dạy.

Thôi, Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em.

Hôm nay, Qua thấy mấy em có lòng vui vẻ vì đã lãnh hội được những lời lẽ đạo lý của Cao Thượng Phẩm và các Đấng chỉ giáo cho. Qua cũng luôn dịp nhắn nhủ cùng các em, xin nhớ khá để tâm dìu dẫn Cửu Trùng Đài (CTĐ) cho họ đi theo đúng với nhịp Đạo. Điều ấy

Qua rất mong vì hiện nay **Qua thấy phần đông Chức sắc CTĐ đang còn trong giấc mê quyền tước chớ chẳng hiểu gì về tinh thần đạo đức cả.**

Qua nói thiệt, Qua rất buồn cho họ, và **chính những người cầm đầu trong CTĐ cũng chưa hiểu thế nào là pháp lý hay quyền lý.** Qua rất mong mấy em lấy cơ hội tình thân hữu mà khuyến dỗ họ giùm Qua.

Mấy em từ trước đến giờ đã được nhiều lời chỉ giáo, mà riêng họ thì chẳng biết một mảy may, đó cũng là phần kiếp của họ. Nếu chẳng vậy thì e cho HTĐ chẳng điều khiển nổi họ trong buổi này. Đó là những lời tâm huyết của Qua tỏ cùng mấy em. Vậy mấy em khá lưu tâm giúp Qua nghe.

THĂNG.

058. Đêm 12-11-Canh Dần (dl 20-12-1950). Lúc 21 giờ,
 Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đến Thanh.
 Hầu đàn: Ba Chánh Phối Sư, PS Thg Trí, PS Thg Tước.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng Cao Tiếp Đạo cùng các em.

Vâng lệnh Đức Lý Giáo Tông, anh đến để tỏ cùng các em Chúc sắc CTĐ hiện lãnh trách nhiệm trọng yếu của Đạo buổi này. Bởi cơ thiêng liêng biến chuyển, cuộc tuần hườn của Tọa Hóa cho kịp buổi phục lại sơ khai, thì phải hỗn độn thể nào, các em cũng dự đoán, chẳng cần trạng tỏ cho đủ điều.

Vậy cơ Đạo đã trải qua trên 20 năm, những luật pháp khuôn viên của Đạo, Đức Lý lập thành, lẽ thì mấy mươi năm tập sự, ngày nay đem ra thật hành cũng lấy làm châu đáo lắm, nhưng xét lại nội tình của Đạo vẫn còn khiếm khuyết nhiều, phần Chúc sắc thì đông mà người có đủ tài đức hành sự thì ít. Vậy cần phải lập phương pháp giáo hóa cho mỗi người được am hiểu việc Đạo, thạo việc đời, mới có thể đảm đương trách nhiệm trọng đại buổi sau này. Lại nữa là lo tu chỉnh mọi sự trong cơ quan hành chánh cho được qui củ thêm nữa, nhứt là trật tự phân minh. Điều ấy anh đã có nói nhiều lắm rồi.

Các em nên lưu tâm từ việc nhỏ đến việc lớn, bởi người cầm quyền sở hữu trong nền Đại Đạo sẽ đi tới chủ nghĩa đại đồng thì chẳng có một điều chi gọi là không hiểu được. Các em cũng nhận thấy trách nhiệm lớn lao là thế nào. Một việc cần hơn là ba Chánh Phối Sư hiện nay đối với phần đời thì thấy mình cao thượng biết mấy, **công việc làm đều phải có chí cương quyết, định rõ quyền hành y theo chơn pháp, chẳng nên làm những**

việc chi quá phận sự, mà cũng không để thiếu trách nhiệm của mình. Phải đồng tâm hiệp lực cùng nhau, mọi điều cho tương đắc, một cũng như ba, mới có thể tiến hành mau được. Còn cơ đời, anh cũng đã dạy nhiều rồi, để Tiếp Đạo sẽ đọc hết các bài Thánh giáo trước đây cho các em nghe và chú ý.

Bước đường của Đạo sắp đến đây, các em danh thể cao trọng thế nào mới biết giá trị của mình đối với quyền đời hơn kém bao nhiêu, rồi xét lại tài đức của mình, sẽ lo hằng ngày hằng đêm mới thấy chưa kham phận sự.

Vậy anh để lời chỉ giáo các điều trọng yếu cho các em cần mẫn với bước hành trình sắp đến, anh cũng tận tâm lo cho các em nên thể.

Anh mừng cho các em.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

CAO THƯỢNG PHẨM

Mừng Tiếp Đạo và chư Chức sắc Thiên phong.

Hôm nay một dịp để nhắc nhở nhau trong bước hành trình của Đạo. Đức Chí Tôn đã nhọc lòng lo liệu cho cả nhơn sanh mới định hoằng khai Tam Kỳ Phổ Độ, cốt để cứu rỗi các bậc Nguyên Nhân phục hồi cựu vị, nhưng gặp thời kỳ văn minh vật chất tiến hóa đến cảnh tàn khốc tiểu tụy sanh linh, chỉ còn có phương đạo đức mới thắng được vật chất hữu vi.

Vậy, **đối về phần tài lực bạo tàn, chúng ta không thể sánh với kẻ vô thần, mà trái lại một điều là nhược thắng cường, ấy là ý định của Chí Tôn cho nhơn loại nhìn Đạo Trời mà tòng lương cải ác.**

Bởi thế mà chư hiền hữu cần traу giồi tánh đức của mình cho cao phẩm giá, rồi phải giáo hóa lại cho toàn thể đoàn em được tiến triển về tinh thần mới có cơ thủ thắng trận giặc cuối cùng sắp đến.

Cao Tiếp Đạo nên để tâm lo cho các cơ quan của nền chánh trị đạo lúc này, đặng giúp Hộ Pháp có đủ thì giờ tìm phương hay về cơ chuyển thế, cho mau kết liễu cuộc đời, hầu đem lại trật tự an ninh cho đất nước VN. Đó là một vai tuồng đặc biệt của Chí Tôn sắp định cho phần trách nhiệm của Đạo.

Chẳng điều chi khác mà chư hiền hữu không lăm tưởng, **duy có một điều đáng để tâm làm sở hành của mình là làm việc chi hễ vui thuận lòng người, ôn hòa sanh chúng thì điều ấy là Đạo.**

Vậy chư hiền hữu nên nhớ một câu đó cũng đủ rồi. Bản đạo xin kiếu.

THĂNG.

059. *Đêm 14-11-Canh Dần (dl 22-12-1950),
Phò loan: Luật Sự Hưởng - Luật Sự Nhung,
Hầu đàn: Thượng Dự Thanh, Thượng Túy Thanh.*

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em.

Hai em Thượng Túy và Thượng Dự Thanh, hai em sửa soạn lên đường, công việc sửa đường nền Đạo nơi Bắc Việt rất nên cần yếu.

Hiện giờ phút này như tâm nơi đó đã gần hiểu lẽ Đạo của Đức Chí Tôn rồi, chỉ cần có đem tinh thần đạo đức chấn chỉnh lại cho họ nữa mà thôi.

Việc mở Đạo thì không khó, Bản đạo cho hai em hay rằng: Đối với quyền đòi thì hai em khỏi lo đến, hai em cứ coi phương chước thuận tiện trong việc mở Đạo mà cầu xin sự giúp đỡ nơi họ thì được liền.

Hai em chớ ngại, Bản đạo dặn hai em nhớ rằng: Lúc này nơi đó bị khủng hoảng tinh thần do nạn ngoại xâm. Hai em phải đủ tinh thần thức tỉnh đức tánh của họ, hầu chấn chỉnh những nỗi lo âu đang nảy nở trong lòng họ thì công việc được đặc thành.

Hai em phải gắng sức trong hành trìnhặng lấy hết những lễ thuần túy của Nho tông mà thi thố, vì nơi đó Nho giáo được tôn sùng. Hai em khá nhớ.

Em Giáo Sư Hường Nhuận,

Bản đạo có đôi lời với em.

Bản đạo thấy luồng hắc khí còn bao phủ, nên Bản đạo rất đổi e dè cho em. Bản đạo tưởng khi em cũng đã rõ phận sự của một vị Giáo Sư như thế nào rồi.

Em hãy nhận định lại mà nhớ đến bốn phận của

một vị Chức sắc là dùi đời lo chung mà đi.

Em đừng nên để tâm tỵ hiềm mà rất nên ủng hộ phận đó đũa. Lòng từ bi càng nên nhắc nhở nẻo quang minh, lại phải nhớ cho nhiều, em hiểu chớ? Với một phẩm vị quan trọng đối với mặt thể trên đường Đạo thì em phải hằng nhớ, chớ quên lòng bác ái.

Bần đạo chỉ bấy nhiêu lời. Em khá lưu tâm.

Bần đạo kiếu.

THĂNG.

060. *Trí Huệ Cung, đêm 25-12-Canh Dần (dl 1-2-1951)*¹

Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

Hầu bút: Thừa Sứ Lợi.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Hộ Pháp, Tiếp Đạo và Thừa Sứ.

Cười... Hộ Pháp, nếu bạn trông thấy cái vui mừng vô biên nơi Diêu Trì Cung và Ngọc Hư Cung từ ngày trấn bửu pháp đến nay thì sự khổ nhọc của bạn cũng nên cho là đáng giá.

Đức Chí Tôn vui mừng hơn hết, còn các bạn nữ của mình thì chỉ có thấy một điều, như là Bát Nương: Bạn không cho ai vui với bạn hết.

Cười... Bát Nương gửi nhắ một bài thi, Bần đạo chỉ làm lon-ton đưa lại:

THI

*Mở rộng đường mây rước khách trần,
Bao nhiêu tình gửi nhắ Nguyên Nhân.
Biển mê cầu ngọc liên phạm tục,
Cõi thọ sông Ngân tiếp đánh Thần.
Chuyển nổi Càn Khôn xây võ trụ,
Nhẹ nâng Nhựt Nguyệt chiếu đài vân.
Cầm gương huệ chặt tiêu oan trái,
Điều độ quần sinh diệt quả nhân.*

Hộ Pháp, có lời Diêu Trì Cung cho hay rằng: Phật Mẫu muốn giáng thăm.

Xin Hộ Pháp định ngày tiếp rước.

Hộ Pháp:

¹ Hai bài Thánh Ngôn 60 và 61 được trích trong quyển Trí Huệ Cung của Trường Qui Thiện ấn hành năm Ất Tỵ 1965, trang 25, 26 và 27).

– Xin để Đức Mẹ trọn quyền định ngày.

Vậy thì Bản đạo thưa lại rằng: Ngày mùng 7 tháng giêng lúc giờ Tý, Hộ Pháp liệu đặng chăng?

Hộ Pháp:

– Đặng, phải Tiếp Đạo phò loan chăng?

Phải, Tiếp Đạo phò loan chớ ai bây giờ?

Cám ơn các bạn.

THẮNG

061. *Trí Huệ Cung, đêm 7-1-Tân Mão (dl 12-2-1951)*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Hộ Pháp, mấy em.
Tiếp Đạo ráng nâng loan cho Phật Mẫu giảng
dạy nghe. Cười ... Viết không quen nên viết
chậm. Hộ Pháp và em để mắt đọc kỹ lưỡng.

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mụ mừng các Thiên mạng.
Hộ Pháp, xin nghe:

*Từ Vô Cực vào trong giới cảnh,
Mới để tâm so sánh Tiên, Phàm.
Chẳng từ ô trước dương gian,
Vi thương trẻ mới bằng ngàn viếng thăm.
Vàng Thiên Sắc độ phàm thoát tục,
Đóng Phong Độ, giải ngục đọa đày.
Máy linh cơ tạo nơi tay,
Giác mê cứu đám lạc loài Nguyên Nhân.
Nên ôm rải hồng ân khắp thế,
Bỏ ngôi linh gương huệ trau giới.
Cõi Thiên định vị phân ngôi,
Vạn linh gặp hội phục hồi thiện duyên.
Con đã nắm lái thuyền Bát Nhã,
Đủ quyền hành giải quả diệt căn.
Nguyên Linh dầu đặng cao thăng,
Nơi Cung Trí Huệ làm đàn thiện duyên.*

Từ khi sợ để khuyển buổi trước,
 Nay duyên may mừng đặng con nên.
 Chừ nay đã toại thừa nguyên,
 Độ sanh vững nắm Chơn truyền Chí Tôn.
 Đã thấy nẻo Thiên Môn rộng mở,
 Hội Long Hoa rõ rõ soi đời.
 Nhập vào Thiên Hỷ an nơi,
 Cõi Thiên, cảnh tục, một vời không xa.
 Con đã biết quyền già cùng trẻ,
 Mạng Chí Tôn đã để đủ phương.
 Cứu nguy độ khổ là thường,
 Vì rằng Bát phẩm chơn hồn Mụ sanh.
 Hễ là MẸ quyền hành dạy trẻ,
 Con đừng lo mạng thế thi phạm.
 Huyền linh MẸ chịu phần cam,
 Ban cho con trẻ vẹn toàn pháp môn.
 Độ cho hết các hôn địa giới,
 Độ vong linh từ ngoại Càn Khôn.
 Cửa linh cấm phước Chiêu hồn,
 Độ trong cửu nhị Nguyên Nhân nhập trường.
 Các tộc chủng còn đương tìm ngõ,
 Soi huệ quang cho rõ cửa Thiên.
 Máy linh để sẵn diệu huyền,
 Giải căn đợi kẻ hữu duyên định phần.
 Con nên vui phận an thân.

Tiếp Đạo, đọc lại cho toàn nam nữ con cái của Mụ, rằng Mụ để lời mừng chung chúng nó.

THĂNG.

062. *Văn phòng Trung Tông Đạo, đêm 15-1-Tân Mão (dl 20-2-1951).*

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đến Thanh.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Anh mừng Cao Tiếp Đạo cùng tất cả các em nam nữ.

Hôm nay các em hội đông đủ, một dịp ít có được như vậy, nên anh giải rõ quyền Hành Chánh cho được am hiểu mà thi thố cho chu đáo bốn phận một vị Chức sắc của nền Đại Đạo.

Hành Chánh là gì? Hai chữ ấy không lấy chi làm mắc mỏ, nên hiểu lý thường thức như vậy:

Hành Chánh là một việc công chánh mà nói làm việc chung cho tất cả tôn giáo hay là làm việc chung cho quốc gia, chớ không phải làm những việc cho phần cá nhân của mình, xem như công chức ngoài đời.

Một vị quan trường đến trấn nhậm nơi nào mà dân chúng kính mến thương yêu, quan trên đủ lòng tín nhiệm giao phó nhiều trách nhiệm trọng yếu mà thật hành phận sự được vẹn toàn, ấy là làm việc chánh đó.

Còn một vị nào đến lãnh phần cai trị trong địa phận nào mà không cảm hóa được dân chúng, trái lại làm mất tín nhiệm đối với dân, lại khi mạng lệnh của bề trên phó thác thì trái với hai chữ Hành Chánh.

Hỏi dân tình có làm gì để cho các em hiểu lấy Đức Chí Tôn đã lắm nhọc nhằn mỗi khi giáng trần khai đạo, là một phen đời tàn diệt nên mới có biến thân hạ thế cứu đời?

Các em tự hiểu mình là một bực thiêng liêng tại phạm đặng thêm cao địa vị.

Hôm nay, các em cũng có ý vui mừng cho bốn phận của mình đã được đi trên con đường dị tục thì mọi sự hành trình phải làm thế nào cho ra vẻ phi thường, ấy mới cao hơn thiên hạ.

Vậy các em nên lưu tâm, từ đây bước hành vi của Đạo sẽ tiến lên gấp bội, các em gắng để tâm thêm nữa.

Anh mừng các em nam nữ.

Còn việc cầu xin đạo hiệu thì để Thanh Sơn Đạo Sĩ về dạy cho.

Anh rất vui cho các em.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Chào Chánh Đức, chư môn đệ, chư hiền hữu, chư hiền muội.

Một dịp rất hay, Bản đạo được thêm nhiều người chung lo cơ chuyển thế, mà chư hiền đồ đã cố tâm làm phận sự từ thử, lẽ thì Bản đạo sẵn lòng ký gởi một danh từ cho mỗi vị để làm dấu tích trong sự trau dồi tâm lý hằng ngày, nhưng chư môn đồ còn phải lập lại Bản Thông qui cho kỹ càng rồi đệ lên cho vị Chủ trưởng của chư hiền đồ đồng ý kiến.

Bản đạo hạn nhượng lại đêm mai.

Chủ trưởng là ai? Chư hiền đồ nói thử.

Ngọc Chánh Phối Sư, còn bên nữ phái đã có lời Nhị Trấn Oai Nghiêm chỉ rõ, nhưng vì lòng ái mộ nên để Bát Nương đến lấy tình chị em mà đặt để cho mỗi người một đạo hiệu.

Hỏi lại Bát Nương hay là đêm mai luôn cuộc.

Bần đạo rất mừng cho nước nhà của chư hiền đồ đã vì Đạo mấy năm thật là rất đáng.

Bần đạo ước mong sao chư hiền đồ gắng trọn tâm lo cho vẹn tròn phận sự đối với đời cùng Đạo buổi gần đây.

Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

063. Thanh Trước Đàn, 20-1-Tân Mão (dl 25-2-1951).
 Phò loan: Luật Sự Nhung – Minh Liêm.

NHỊ NƯƠNG DTC

Chị chào mấy em.

THI

CẨM Tú giang san đổ máu đào,
 Vì dân nước Việt chẳng thương nhau.
 Càng nhìn càng thảm càng đau dạ,
 Hỡi khách đờn tâm lấp lũy hào.

VĂN

Lũy hào ấy tay ai lập để,
 Cho dân Nam chẳng kể tình chung.
 Biết bao nhiêu mặt anh hùng,
 Sao không trở lối, ngại ngục sao nên.
 Phận nam nhi khá bền danh tiết,
 Lấy tình thương đặng diệt tàn hung.
 Kia bao giông tố bão bùng,
 Vì chúng chẳng biết thương cùng với nhau.
 Đỉnh chung thế cho màu đạo đức,
 Chỉ hơn thua đâu dứt tang du.
 Dấn thân vào chốn ao tù,
 Để làm nô lệ vinh phù lấy thân.
 Nếu là kẻ biết phân chơn giả,
 Khá đưa nhau khỏi ngả đọa đày.
 Kia gương Khương Thượng còn dai,
 Văn Vương vẫn đó khá hay cho tròn.

*Đã biết Đạo đừng mong an hưởng,
Cứu sanh linh giúp phước Truy hồn.
Nâu sông ngắm nẻo Côn Lôn,
Tìm phương vớt kẻ dập dờn trái căn.
Tua giữ dạ cẩn ngăn lối queo,
Giữ Chơn Thần ngắm nẻo từ bi.
Lấy phương cứu giống Nam chi,
Bớt cơn khói lửa lập vì Lạc Long.*

Lần đầu tiên chị để ít vần, mấy em ngâm cũng đủ.
Tên chị để đầu bài thi, xem thì rõ.

Xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

VÔ DANH TIÊN TRƯỞNG

THI

*VÔ tận kho kia mấy kẻ dò,
DANH thơm nhờ có biết lường đo.
TIÊN gia chỉ thú mùi thi Đạo,
TRƯỞNG giả đừng mong mỗi đến đò.*

Bản đạo chào quý vị.

Bản đạo thấy lòng chư quý vị mến Đạo thương đời,
nên cũng nhân lúc nhàn du dạng để ít lời giáo huấn.

Đạo là không, đời là sắc, qui bao nhiêu sắc trở lại
làm không, ấy là cơ đặc đạo đó.

Sắc thành không, không biến sắc, thật ra hư hư nên
nên, thật cõi đời muôn việc có cũng như không. Nếu vì
có mà quên ngôi xưa vị cũ, phải chăng hữu ích có phải?

Hay trăm năm giấc mộng của đời trả cho thế, rồi về chỉ cái hồn không, đặng hối tiếc ăn năn đã muộn.

Bấy nhiêu lời, Bản đạo xin quý vị hiểu cho lắm. Xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Chào chư hiền đồ.

Nghĩa Phương Hiền đồ, khá để tâm khuyên nhủ các đồng môn phải trọn tâm đức hạnh, vì có nhiều môn đồ chẳng nên về đạo đức, khiến thầy bị nhiều lời trách cứ, như là Lý Đại Tiên.

Hiền đồ khá lưu tâm.

Kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

ĐỖ QUANG HIỂN

Xin chào mấy bạn.

Đêm nay vì chư Đại Tiên giảng dạy nên chư liệt sĩ không dám về.

Bạch:

– Đêm mai xin mời anh và các Thánh.

Hẹn đêm 25, vì lúc nầy có việc, họ không rảnh. Ngày mai là lễ cho Ông Ngà thì họ cũng đến dự một chút thôi.

Tường bạch:

– Mời anh uống rượu.

Cám ơn bạn Tường, nhưng đừng xịu mặt nghe.

Tường bạch:

– Mời anh uống thêm ly nữa.

Cười... Nói chơi đó.

THI

*Rượu nồng càng thấm lại càng say,
Vũ trụ chính nghiêng bước cũng quay.
Vội thử coi trời cao thấp mấy,
Độ xem ngắm đất vẫn dài dài.
Mê tâm khó tỉnh nên nhào bướng,
Cuồng trí đành toan mới nuốt cay.
Tỉnh lại thì đang nằm bụi chuối,
Biết thân uống rượu đã thành ngây.*

Xin kiếu.

THĂNG.

064. *Thanh Trước Đàn, 21-1-Tân Mão (dl 26-2-1951).*
Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh

NGŨ NƯƠNG ĐỨC

Mừng các Nữ Thiên mạng, anh Chánh Đức.

Các em nữ phái bình thân.

Thiếp hèn lâu bận việc nên vắng giáng đàn. Nghe Bát Nương về khoe Thanh Trước Đàn mà mỗi hôm nay mới rảnh đến gặp nữ phái là việc hay.

Đạo do đức, mà đức ở nơi từ tâm của các nhà nữ phái để rèn luyện đức ông chồng trở nên đạo hạnh, mà trở nên thất đạo cũng do nơi mấy chị.

Cần phải lập đức buổi nầy cho rạng tiếng con gái nhà Nam Việt. Vốn từ xưa, nền Đạo nước Việt Nam chưa hề có, mà ngày nay nữ phái lập thành cũng do Đức Lý thương nên mới đồng quyền cùng nam phái. Vậy mấy em phải tận tâm lo sửa đường hạnh đức, Tứ đức phải vẹn toàn, sau nầy làm thầy phụ nữ vạn quốc, mới xứng danh môn đệ của Đức Chí Tôn trong khi lập Đạo.

Đạo là nguồn cội của nhơn sanh, mà là cội rễ của nữ lưu. Ấy vậy nên siêng lo trau giồi đức hạnh, cùng chung hiệp với mày râu thì công nghiệp sẽ tròn Thiên vị. Nếu cần học hỏi, phải cầu thiếp mỗi khi thì thiếp sẽ vui lòng chỉ giáo cho.

Thôi xin kiếu.

THẮNG.

CUỘC THỬ CƠ của PHÁI TIÊN THIÊN

065. *Thanh Trước Đàn, 4-2-Tân Mão (dl 11-3-1951).*
Phò loan: Luật Sự Hưởng – Luật Sự Nhung.

LÝ GIÁO TÔNG

Chào con cái của Chí Tôn.

Thượng Tài Thanh, hiền hữu có biết chẳng, Đạo Thầy vốn có một.

Khai Pháp hiền hữu chấp bút nhang đuổi nó..... vì đây trước mặt Lão lại còn cho Thần Cái trụ.

Thượng Tài Thanh, hỏi một Hội Thánh có mấy Đài Hiệp Thiên và mấy Đài Cửu Trùng?

Chính tay Lão đã lập Nghị Định thứ 8, có đầu Lão lại phá luật, còn Đài Hiệp Thiên do Hộ Pháp nắm giữ, có đầu Lão lại quá quyền phạm pháp, phong tước cho Chưởng Quản Hiệp Thiên Đài.

Hiền hữu vốn biết Lão đương quyền Giáo Tông đó chứ?

Cơ chia phe phân phái cũng do đó có phải?

Nè, Lão cho hay rằng, Hội Nhơn Sanh sắp đến đó, thử hỏi Chức sắc và tín đồ (*phái Tiên Thiên*) đem về đặng bao nhiêu?

Hiền hữu khá nhớ rằng, được phẩm thì dễ chớ ngôi yên khó lắm. Sự không chịu qui thuận của các Chức sắc và tín đồ Tiên Thiên là lỗi nơi hiền hữu chớ không phải của họ. Từ đây, hiền hữu cứ ra nghiêm lệnh coi.

Nên nhớ rằng, với tình thì Lão dung thứ được, chớ về luật pháp e khó dung tha.

Cao Sĩ Tấn, Lão biết hiền hữu có ý bất mãn nhưng

Lão khuyên hiền hữu khá suy nghĩ sẽ thấy rõ đường đi. Đức Chí Tôn khai Đạo chẳng bó buộc một ai hết thầy, nếu ngoan thì là con Thầy, còn dại thì mặc tình Quỉ dẫn.

Những cặp đồng tử của hiền hữu tuy vốn có xuất thân nhưng bị hồi điển do bốn thân. Hiền hữu khá đem họ nhờ sự trau luyện của Hiệp Thiên Đài Chức sắc thì sẽ ứng dụng được ngày sau.

Hiền hữu thử hỏi chúng nó coi rằng trước đêm 24 vừa qua, nó có suy nghĩ gì chẳng?

Thượng Tài Thanh, hiền hữu hiểu lời của Lão rồi chớ?

Bảo Thế, Khai Pháp và Tiếp Đạo sáng ngày mai, phải xuống Trí Huệ Cung tường thuật cặn kẽ cho Đức Hộ Pháp nghe. Còn hai em *Hưởng và Nhung*, Lão khen đó, hai em đã giúp Lão chính đốn Cửu Trùng Đài nhiều lắm đó. Lão mang ơn nơi cõi hư linh, còn hữu hình Lão không có quyền.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em.

Cười... Ông Già nộ khí dữ quá ta!

Lúc nãy đồng tử của họ có một người tà tâm nên ông đánh nó đó.

Bạch: –

Không sao, tuy vậy chớ Thượng Tài Thanh và Cao Sĩ Tấn biết suy nghĩ lắm, họ bị quá mê tín mà nên nông nổi. Cười... Coi chừng đồng tử bị đánh bịnh ta ơi! Tội nghiệp, không phải tự họ muốn lên giả, nhưng bị thần

trước mà bị hồi điển. Những người đồng tử họ bất bình, họ nói mình xúm nhau mà làm ngưng nghề của họ, chớ không phải là Đức Lý.

Cười... Mặc tình lúc này, Ông Già đã nói trước rồi. Còn KHOA thì coi hình như muốn dọa muốn rớt. Em Trung Dõng nên gần gũi dẫn dụ họ. Nếu họ có ức thì xin Đức Hộ Pháp phò loan tại Trí Huệ Cung một lần nữa, nhưng cấm không cho đồng tử theo, vì e có hại đến họ. Cười...

Cần cơ gãy. Cười... Anh nói thiệt, nếu cơ không gãy thì e cho họ phát điên rồi mà chớ, đó cũng may cho họ vì đầu cơ không có điển, hành pháp không được. Thôi cũng yên một phần, em Trung Dõng cười đi em!

THĂNG.

066. *Thanh Trước Đàn, 7-2-Tân Mão (dl 14-3-1951).*
Phò loan: Luật Sự Nhung – Minh Lương.

Xin chào các bạn.

THI

HUỲNH chùng may duyên thấy Đạo Trời,
VĂN thịnh hiền đức khắp cùng nơi.
ĐẠI đồng nhờ chút tình thương trọn,
 Viếng cảnh Bồng Lai sắp đến thời.

Các bạn kêu Đại quá dữ vậy?

Mừng cho đó. Ngày nay đường đường chính chính đến chỗ công khai rồi. Cười... Nếu không vậy thì làm sao dẫn dụ cho hết được, càng mừng hơn nữa là được Đức Lý giảng.

Cười cho kẻ có mắt như mù. Hôm nọ, nếu Anh Cả không vì lệnh Đức Chí Tôn mà làm cho gãy đầu loan thì còn vui hơn nữa. Các bạn có biết sao không?

Mậu bạch: –

Phải, chính Anh Cả sắp đặt cho họ vô bẫy, nhưng khi nộ khí của Đức Lý xông lên thì Đức Chí Tôn buộc phải ngăn diễn, không cho hành pháp, nên Anh Cả phụ diễn đập cho gãy cơ.

Chính Anh Cả cũng có ý đó từ trước, vì lúc này là lúc để cho nhơn sanh tự thức tỉnh dựng lập công, chớ không dụng huyền diệu cho phải sợ mới tin. Vì chỗ huyền diệu ấy mà tà quái đã dẫn đàn con cái của Thầy sai lạc rất nhiều.

Ngày nay ai biết suy nghiệm điều hư lễ thiệt, cái giả cái chơn, mới xứng vị mà thôi.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

CỬU NƯƠNG DTC

Chào các em nam nữ,

THỊ

CAO Đài gỡ nợ cõi Nam Bang,
THỊ trấn Tây Ninh chẳng cửa phàm.
KHIẾT sạch lòng trung mùi đạo đức,
Tu tâm sửa tánh mới huyền am.

Mậu bạch:

– Xin cho biết danh hiệu.

Cười... Em *Mậu* không biết chị sao? Quen lắm mà.

Mậu bạch: –

Cửu Nương Diêu Trì Cung là chị.

Mậu bạch:

– Xin hỏi thăm hai người mẹ.

Hai vị ấy, chị đang dạy trên Diêu Trì Cung.

Mậu bạch: –

Chị biết. Mấy em nữ phải nghe chị:

VĂN

Tình nhi nữ tiết trinh là trọng,
Chớ học theo cái bóng của đời.
Phận mình chẳng phải thanh thoi,
Tâm duyên đánh trí mới đời được duyên.
Kìa mấy kẻ thuyên quyền phải đạo,
Bởi vì ham chút bả phù vân.
Kìa xem có phải nợ trần,
Đem may đổi lấy nợ nần đau thương.

*Kìa bao kẻ ham trường phú quý,
Phải để thân lầm lụy thanh lâu.
Vì chúng chẳng rõ nhiệm mầu,
Coi danh là trọng, coi giàu là sang.
Kìa những kẻ mơ màng bợn thế,
Mãi đua chen tâm kế hại nhau.
Cũng do có chút diện lâu,
Mới sanh tâm độc hại nhau thế tình.
Kìa là ánh bình minh chói rạng,
Rửa tâm phạm đón ánh hồng vân.
Đừng lo chi đến tiếng bản,
Nghèo mà trong sạch vạn phần thanh cao.*

Chị xin mấy em trọn giữ.

Các em nam phái, chị mừng cho mấy em đủ được hiểu nhiều đạo lý.

Em *Mậu*, chị vui lắm đó, chị mừng cho em.

Chị kiếu.

THĂNG.

067. *Thanh Trước Đàn, 30-3-Tân Mão (dl 5-5-1951).*

Phò loan: Giáo Hữu Thượng Khai Thanh – Minh Liêm.

ĐẠI mừng các bạn và các chị.

Ê, *Cát* muốn độ nhũ mẫu, phải không?

Cát bạch: – Dạ phải,

Bà ở Nguyệt Cảnh Đài, chỉ có một phương là cầu nguyện Đức Quan Âm thì mới yên phận và cho một lá số hữu hình, và ông *Cát* cần lập âm chất nơi thế mà để tên bà, rồi mới đốt thì hiệu nghiệm.

Còn phần vô vi thì *Đại* độ dẫn giùm, vì bà lúc sanh tiền chịu bao điều vay trả nên nay phải cam hận. Thôi, bấy nhiêu, *Đại* xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

Đại tịnh, có Quan Âm Bồ Tát đến.

Dời đàn ra trước Thiên bàn.

* * *

Bản nữ xin chào chư thiện tín.

THI

QUAN môn rạng chiếu bóng cờ Nam,

ÂM đức giới trau rửa thế phàm.

BỒ liễu dầu cho sương khói động,

TÁT khô khổ hải cũng thành nam.

Bản nữ đến để đôi lời cho thiện nam *Cát* hiểu lẽ huyền vi nơi Lạc Cảnh.

Mỗi Chơn Linh khi đã mãn căn qui hồi Thiên giới đều phải đến nơi **Nguyệt Cảnh Đài** đặng ôn lại tội phước đã tạo nên. Khi về đến đó rồi thì một máy gì cũng không thể giấu đặng.

Bao nhiêu kiếp đều diễn ra trước mắt, rồi tự mình định lấy phận mình, chớ chẳng ai hành phạt hay thăng thưởng. Đó là Tòa phán xét lương tâm. Ông tòa lại chính là bốn nguyên Chơn Linh của mình.

Vì cơ sở thưởng phạt Thiên Liêng không một ai có thể kêu rên bởi lẽ bất công hết thấy.

Như vậy thì nhũ mẩu của thiện tín cũng ở trong khuôn luật ấy.

Bần nữ vì cảm thương lòng thành kính của thiện tín mà chỉ dẫn cho đôi điều. Từ đây, thiện tín khá luôn luôn tụng *Di-Lạc Chơn Kinh* cho người, phải luôn tụng *Câu siêu và Câu hồn* đặng rửa bớt sự nặng nề cho vong linh. Còn âm chất thì càng nhiều lại càng hay, phương độ rồi ấy là nhờ nơi lòng hiếu nghĩa của thiện tín mà làm giảm bớt phần nghiệt chướng nơi cõi thiêng liêng cho nhũ mẩu của thiện tín.

Nhưng thiện tín cũng nên biết rằng, khi đã độ rồi được vong linh kẻ tội lỗi thì âm chất của thiện tín cũng đã sang bớt cho vong linh ấy chút ít rồi. Như vậy, thiện tín cần phải lập công đức thêm đặng đền bù vào chỗ đã mất. Đó là chỉ nói về sự độ rồi vong linh của kẻ thân thuộc mà thôi.

Chí Thiện Mậu bạch: –

Phương độ rồi chắc chắn hơn hết là người sanh tiền phải luôn luôn thành tâm cầu nguyện và giữ vững đức tin, bồi bổ thêm công đức. Thân mẩu của thiện tín đã qua khỏi Ngân Kiều rồi.

Chư thiện khá lưu tâm mà giữ cho tròn âm đức nghe. Bần nữ kiếu.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

NGŨ NƯƠNG DTC

Chào các em nam nữ.

*Cửa đạo đức gây nên hạnh phúc,
Chốn non sông tạo chút nữ hùng.
Gương kim cổ để soi chung,
Ngàn năm rõ mặt con Rồng cháu Tiên.
Đời lắm lúc đảo điên khổ hạnh,
Đạo diu đường tập tánh nghĩa nhân.
Đố ai chen lấn đặng phần,
Liễu theo phận liễu lẽ làng vì ai.
Thân tám thuốc để lo đáp nghĩa,
Đẹp duyên hài khéo tưởng cao trông.
Trọn lo cho mảnh quần hồng,
Cơm ăn no dạ, buổi bồng làm chi!*

Cười... Em nào rõ thấu huyền vi sẽ nói nghe, còn bợ ngợ làm chi?

Đời vẫn là biển trần để lôi cuốn các bậc vị cao đạo hạnh, song phải có một bản năng để trở đương với lúc mà những lý thú thể chất khó tránh được.

Các em nên trau tâm sửa tánh được thêm cao sạch và siêng năng đạo đức. Trong các em môn đệ chỉ được đôi em, còn em *Xuân Bá* thì không siêng hầu đàn, em *Xển* rồi lòng thắc mắc nên cũng như không. Còn hiền hữu *Mậu* muốn hỏi thăm bạn lắm sao?

Giáo Hữu Tý bạch:

Còn ở Đài Nghiệt Cảnh xem qua tội phước, có lẽ được yên thân, phải cầu với Quan Âm cho lắm, và thường

tụng *Kinh Di-Lạc* thì được yên vị, nhứt là lập âm chất cho nhiều mới hay.

Còn cơ Đạo tuy rắc rối, chỉ trung thành thì được chắc cộng hưởng chung.

Thôi, xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

Mừng con cái của Đức Chí Tôn.

THI

LIỄU gió thổi cành hoa thơ thổi,
Sen Đông Hạ càng mới càng hay.
Mỗi nơi lối bóng Cao Đài,
Mượn danh tá thế là bài chánh chung.

Cười... Đây là ngọn gió bắc sắp thổi cho cả con cái Chí Tôn để am hiểu máy huyền linh cơ tạo, hầu nêu cao phẩm hạnh của mỗi cá nhân. Đó là huờn thuốc diệu huyền của Chí Tôn để sẵn, hầu đem 92 ức Nguyên Nhân về chỗ cũ. Nếu để qua cơ hội, khó mong tìm lại được, vì buổi chuyển luân pháp lý thì mặt Thiên điều phải giữ đúng.

Còn 2 ức Tiên phải kẹt nơi trần cùng chư Phật cũng thế.

Hôm nay nơn sanh đã khá trở tiến nhiều, nhưng còn hơi cao vọng, chớ chưa đúng về đạo hạnh vì lẽ lợi danh lắm nên khôn ngoan đến thế là cùng.

Tội nghiệp lắm là phần nữ lưu phải chịu thiệt hơn,

¹ LIỄU là tên của Ngũ Nương Diêu Trì Cung, nên bài thái hiến lễ Ngũ Nương trong Lễ Hội yến Diêu Trì Cung, khởi đầu bằng chữ: LIỄU: *Liểu yếu diệu còn ghen nét đẹp.*

nhưng kỳ Hạ nguơn nầy, lại khá nhiều lắm, nếu được như vậy hết thì cửa Bạch Ngọc Kinh và Cung Diêu Trì sẽ chật hết, vì đó là một phần được thôi, còn bao nhiêu sẽ chịu trăm chiều cay đắng về nạn....

Tôi không phải biểu mấy cô không lấy chồng đâu mà vội trách... Cười... Nhưng sự thật là phải mang chịu thê tử mà quên trở bước, thấy cũng có một phần quá say sưa vật chất mà bán rẻ tinh thần, làm cho Phật Mẫu đòi phen rơi lụy, cũng tại vì ai, hả mấy cô?

Cười... Trả lời coi em *Ni* và em *Xến*.

Không đợi trả lời, tôi cũng rõ rồi. Nên ráng mà lo cho rồi kiếp trả vay, rồi nên cải hối, đừng nhiệm của trần nữa mà chác khổ.

Nếu ngoài thất ức niên khó mong lại gặp nữa là... Cười...

Đây là hữu duyên mới ngộ Cao Đài, ráng hiểu thêm, đừng vì lợi nhỏ mà bỏ Đạo to, lo quá cũng chưa xong. **Cửa Đạo là nơi rèn nắn tinh thần cho thêm phần trong sạch, ấy là thuốc trường sanh đó.**

Cơ Đạo đã lối dạng rồi kia. Tiến lên thì cộng hưởng chung.

Mấy cô phụ nữ, kỳ hội nầy tiến lắm, song nên cẩn thận chút nữa là hay.

Thôi, coi lại tên tôi ở chữ đầu.

THĂNG.

068. Báo Ân Từ, đêm 1-10-Tân Mão (dl 30-10-1951).
 Phò loan: Truyền Trạng Trấn – Luật Sự Nhung.
 Hầu đàn: Hội Thánh Phước Thiện.

PHỐI THÁNH PHẠM VĂN MÀNG

Xin chào chư thệ hữu, chư huynh, chư tỷ.

Em rất đỗi ơn Hội Thánh đã nghĩ tình mà lập nên cuộc lễ trọng thể. Mừng...!

Xin anh Đạo Nhơn chuyển đệ lời rằng, em kính thăm Sư phụ và quý Sư thúc.

Nhân ngày hội hiệp đông đủ, em có đôi lời biện bạch cùng Hội Thánh và chư huynh chư tỷ.

Xin thệ hữu ráng giúp Phạm Môn là nơi đăng nối phàm cùng Tiên Thánh. Vậy mà còn lảm bợ hơ hồng, khiến nơi tu chơn thành nơi luận bát. Hỏi có thẹn với Sư phụ hay chẳng? Khóc! ...

Phước Thiện là hiện tướng của Phạm Môn, vậy mà của Phước Thiện ngày nay còn như tuồng rẻ rúng. Thảm cho sanh linh, khổ chưa biết an ủi nhờ đâu, đói không biết tay ai ve vuốt. Thảm trạng dường ấy, em xin hỏi Phước Thiện là gì? Và để làm gì?

Cơ quan cứu khổ chỉ có hình mà chưa có tướng, rồi ngày kia, Sư phụ đem hết quý bạn Phạm Môn về nơi nẻo tu chơn, rồi Phước Thiện mới thành nên gì nữa?

Em nhìn thấy thiếu phận thì nhiều mà dư công có mấy? Kêu ca mà không xét. Vì có em mạn phép xin Hội Thánh ráng ra công và ra trí, mới mong cờ cứu khổ, phước tử bi trái bay khắp chốn được.

Em xin chư huynh chư tỷ suy nghiệm lại coi, **đức do công mà có**, vậy công đã xứng đáng tạo đức hay chưa?

Ly gia cắt ái, thử hỏi là sao? Giá trị đem ra trị giá. Thảm!

Bước đường lập thiện, chỉ biết có người, chẳng biết có ta, như vậy mới xứng trong phẩm vị.

Kỳ Đại hội năm nay, em nhận thấy chưa được hoàn bị đó. Xin anh *Chí Thiện GIA* phải để công thêm nữa. Về phần anh *Chí Thiện ÚT*, em xin anh nên quan tâm thêm nữa cho Công Viện được thêm phần mỹ mãn, nhứt là thợ hồ, anh nên quan sát cho lắm nghe.

Em về đây chỉ muốn có vậy, xin chư huynh chư tỷ cố tâm để ý. Ấy là thương nhớ em hơn hết.

Em xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

PHÒ LOAN: THỪA SỬ HỢI – LUẬT SỰ NHUNG.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào mấy em nam nữ.

Mấy em *Chí Thiện*, phẩm tước mấy em mang nơi mình là gì? Giải rõ coi thử?

Đạo Nhơn Cương bạch:

– *Chí Thiện* là tốt lành.

Tốt lành là sao?

Đạo Nhơn Cương bạch: –

Còn sao nữa? Cười...!

Chí Thiện Gia bạch: –

Mang trọng trách nơi mình mà mấy em lại không hiểu, biểu sao cho vẹn phận. Cười...!

Phương tận độ chúng sanh: đau có thuốc, đói có

cơm, rách có vải, lạnh có lò, lấy phương cách ấy mà thi hành cho trọn tức là Chí Thiện.

Muốn trọn phận, phải làm thế nào?

Đạo Nhơn Cương bạch:

– Muốn trọn phận phải tận tâm lo lắng cho em sau được hưởng ân lành của Chí Tôn.

Lo gì cà?

Chí Thiện Út bạch:

– Nhờ Sư thúc dạy bảo.

Lo luyện tâm bác ái, luyện chí vị tha, luyện thân thanh nhã. Có phải vậy không mấy em?

Cờ cứu khổ là chi? Vì đâu mà có? Có để làm chi?

Chí Thiện Út bạch:

– Mấy em còn phàm thể, không thể hiểu thấu cao xa được, mấy em nhờ ân đức của Sư thúc chỉ giáo.

Cười... Nếu để Bản đạo nói hết thì hỏi có ích chi?

Thừa Sử Hối bạch:

– Thừa Ngài, các anh em Phước Thiện có phần thắc mắc, em xin mạn phép đăng trả lời thế: *Cảnh đời là cảnh trầm luân khổ hải, vì thế mà Phước Thiện mới có để tượng trưng cờ cứu khổ để giải khổ cho chúng sanh.*

Nói tiếp cho họ nghe.

Muốn giải khổ cho chúng sanh thì người Phước Thiện phải trọn đặt mình cho thanh cao từ tư tưởng đến tinh thần cho xứng đáng.

Cả hành vi nữa chớ.

Muốn được vậy, Phước Thiện phải hy sinh mình để làm gương mẫu cứu đời.

Không phải gương mẫu mà thôi, lại phải đưa vai gánh vác.

Thừa Sử Hối bạch tiếp:

– Thế nên, Phước Thiện phải gồng gánh mọi vai tuồng: làm cha những kẻ không cha, làm thầy của những người dốt nát, làm bạn với những kẻ thiếu bạn, làm tôi tớ cho nhơn loại đang bị khổ đau, nói rộng hơn nữa, bất luận là trường hợp nào, Phước Thiện phải làm thế nào cho đời khổ trở nên hạnh phúc.

Đúng vậy!

Cờ cứu khổ là phương rửa hận vượt hờn, đỡ đau nâng yếu, bởi lẽ bất công của xã hội ngày nay, kẻ dư người thiếu, kẻ mạnh thì hơn, người cô thế đành chịu phạt thập hèn. Vì có mà cờ cứu khổ phải trương lên cho đời an vui, mất điều than thở.

Vậy mấy em đã vẹn và xứng phận cùng chăng?

Chí Thiện Gấm bạch:

– Mấy em còn rất nhiều thiếu sót.

Bản đạo nhận thấy trong Cơ Quan Phước Thiện vẫn còn kẻ dư người thiếu, kết bè, kết bọn, hỏi cờ cứu khổ để làm chi? Từ đây **Bản đạo khuyên mấy em, đã đứng trong vòng Thập nhị đẳng cấp, phải rèn tâm lập chí y theo phẩm vị của mấy em mới được đó nghe.**

Bản đạo kiếu.

THĂNG.

069. *Thanh Trước Đàn, 7-11-Tân Mão (dl 5-12-1951).*
Phò loan: Luật Sự Nhung – Chí Thiện Mậu.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Bản đạo chào chư đệ tử Bạch Vân.

THI

NGUYỆT chiếu đầu non để ngọc quang,
TÂM thanh hưởng cảnh tạo vân toàn.
CHƠN Linh há lụy vì chơn thể,
NHƠN nghĩa tỏ lầu nhớ bóng Trăng.

Bản đạo đến vì thấy tình chư đệ tử Bạch Vân đã thấm nhuần đạo đức, muốn học hỏi thêm. Vậy Bản đạo để đôi lời xin chư hiền đệ khá nhớ.

Bước Đạo lắm nỗi gai chông, trường đời nhiều khi gay trở, vậy bốn phận của kẻ đạo tâm phải biết soi lấy mình, suy lại ý, gẫm xem thử tinh thần đã đến được đâu? Nắm áo tử bi mà không nhìn không biết, vậy chớ nắm níu ích chi?

Bản đạo thấy cơ khảo đảo rất đổi đảo điên, chín sợ e rồi ngày kia trong chư hiền đệ có lời ta thán. Vậy khuyên bước đạo giữ tròn, nhắm nẻo quang minh chánh trực mà giữ lèo cầm lái cùng đưa thuyền Đạo đến bờ. Như vậy mới không hổ Bạch Vân đệ tử. Nợ trăm luân trả vay vay trả nên kiếp này trả lần kiếp khác.

Chí Thiện Mậu bạch: –

Bản đạo xin chư hiền đệ hãy trả chớ đừng vay, e công chẳng đủ đa. Còn việc ấy thoảng như biết rõ cũng chẳng ích chi mà thêm phần trở chướng.

Bản đạo không muốn nói.

Xin nhắc nhủ đôi lời chư hiền đệ khá giữ trọn tinh

thần là đủ. Bần đạo kiếu.

THĂNG

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy em nam nữ.

THI

HỖN trào *SEN TRẮNG* ngạt mùi hương,
Khấp chồn tỏa bay ướp miếu đường.
Vàng nhụy thêm màu tô quốc sắc,
Chào đời cánh ngọc vẫn đưa hương.

Cười... À, mấy em của chị đó hả. Vẫn là em của chị thì chị quên sao được. Nè mấy em gái nghe:

THI

Liễu bồ thân phận mỏng như tơ,
Giữ giá sạch trong tiết đáng thờ.
Tứ đức vẹn gìn trau phận gái,
Tam tùng trọn giữ giữa hôn thơ.
Nhà Nam hương lửa ba sinh đắp,
Đất Việt nợ duyên bốn cõi nhờ.
Nhìn cảnh nhìn nhà an nội trợ,
Mới tròn danh tiết gái Hồng Cơ.

Mấy em có hiểu không há?

Bạch: –

Cười... Phận làm gái Tam tùng là phận, Tứ đức là duyên. Non sông rạng rỡ khách tu mi vỹng dạ đáp đền nợ núi sông, cũng nhờ tài nội trợ ngoại đương của mấy em đó. Huống đã là con nhà đạo đức thì lời thốt, việc

làm lại càng phải thêm phần đẹp vẻ.

Chị hằng để tâm lo dìu dẫn mấy em, nhưng ngặt nỗi phần nhiều em còn ham mê tục thế, khiến chị cũng tủi lòng. Mấy em đã may duyên hơn bao nhiêu chị em khác còn ở lộn cùng đời, lẽ ra sớm tỉnh ngộ thì Cung Diêu Trì mới khỏi uống công cho chớ!

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

NGŨ NƯƠNG ĐC

Chào các Thánh Hiệp Thiên và Cửu Trùng, mấy em nữ phái.

Mãi bận việc Cung Diêu nên vắng để lời chỉ bảo các em nữ phái, nhưng chị vẫn nhớ hoài trong trí để làm thế nào nêu cao tinh thần Nữ Việt thì chị mới an tâm.

Đò tạo hóa qua cơn sóng gió cần phải kèm vững đức tin, đó là phương chúc trau thân sửa hạnh, dầu cho khổ thân cũng chẳng sờn. Nếu ở đời, **trước nhứt muốn giải khổ thì phải thọ khổ, rồi mới mong giải khổ được**, còn đương nhiên không ngoài tay huấn giáo của các bậc Thánh hiền để nâng cao trình độ của cả con cái Đấng Chí Tôn và Phật Mẫu.

Khổ nhứt là Phật Mẫu hằng để tâm hơn hết là đám nữ nhi còn nặng nợ khách trần, mãi vùi thân nơi gió bụi. Nếu được về bao nhiêu thì Đức Mẹ mừng bấy nhiêu, nhưng khổ hơn hết là khi khai Đạo kỳ nhứt và kỳ nhì, thuyền Bát Nhã chưa đậu nơi trần để tạo đời Thánh đức, có 100 ức nguyên nhân mà trở hồi địa vị chỉ có 8 ức, còn phải nặng kiếp trần ai tới 92 ức mãi trong vòng luyện thế.

Cười... Có cả nữ phái trong đó, nếu họ về hết thì

Cung Diêu Trì nhẹ bớt nửa phần.

Nhưng do nơi tạo tội lỗi mãi chuộc tội, thản mản ngày lụn tháng qua, cả chư Phật, Thánh, Tiên, cũng hết phương lo cứu chữa.

Rồi kịp đến văn minh dôn dập, thì nơi trần thế lại tạo thêm nhiều tội lỗi nữa, có xử được là bao mà hồng yên ngôi xưa vị cũ.

Cười... Chị cho mấy em biết để ráng lo trau giồi thêm lên đạo hạnh, sẽ có ngày chị vui rước ở cửa Diêu Trì mà không mất một em nào, là cái hiếu của các em đối với Phật Mẫu đó.

Nên siêng năng cúng kiếng để chuộc lại tiền kiếp mà chị không nỡ để cho mấy em đau dạ sau này.

Thôi, ráng, chị ban ơn cho. Xin kiếu.

THĂNG.

070. *Đêm mừng 7-11-Tàn Mãn (dl 5-12-1951),
Phò loan: Thừa Sử Hối – Luật Sự Nhung.*

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào mấy em.

Đã lâu mấy em vắng phò loan nên trường học đạo của mấy em cũng có phần chậm trễ.

Đêm nay, Bần đạo nhận thấy mấy em có điều muốn hỏi thì phải.

Phước bạch:

– Mấy em cầu xin Đức Ngài vui lòng chỉ giáo những điều mà mấy em chưa rõ.

Mấy em cứ hỏi, Bần đạo sẵn lòng chỉ giáo.

Bạch Đức Ngài, *Thập nhị Thời Thần* là con số của Thầy, vậy theo lẽ nơi thờ Thầy phải là *Thập nhị Chi Đài* mới phải, nhưng lại thờ Thầy nơi *Bát Quái Đài (BQĐ)* là sao?

Thập nhị Thời Thần tức là *Thập nhị Thiên Chi* cùng với *Thập Thiên Can* đều do nơi BQĐ mà có, vì có Đức Chí Tôn phải ngự trên BQĐ.

Phước bạch:

– Có phải *Ngọc Hư Cung* là nơi bảo thủ luật pháp của BQĐ chăng?

BQĐ là nơi của Đức Chí Tôn ngự đặng ban bố quyền năng, còn *Ngọc Hư Cung* là nơi của Đức Chí Tôn nắm chủ quyền cả Càn Khôn Vũ Trụ. Vậy thì BQĐ là một tượng trưng của Bạch Ngọc Kinh để Đức Chí Tôn chuyển quyền năng mà trị thế.

Phước bạch:

– Luật của Bát Quái Đài, của Thập Thiên Can, mặt luật nào áp dụng với Chơn Linh và mặt luật nào áp dụng với Chơn Thần?

Luật của Bát Quái Đài chỉ áp dụng đối với Nguyên Linh, còn Chơn Thần do Thập Thiên Can bao hàm mà chuyển ra Chơn Khí dạng biến thể thành Chơn Tinh. Khi Chí Tôn và Phật Mẫu đã giáng tinh thì giao cho Thập nhị Thiên Chi điều dẫn.

Phước bạch:

– Thừa Đức Ngài, còn Thập nhị Thời Thần áp dụng vào con người ở nơi con người có tuổi hoặc Tý, Sửu, Dần, ... có phải?

Phải.

Phước bạch:

– Xin Đức Ngài giảng cho mấy em về Bát Quái.

Ở trong Bát Quái có 4 *cung chánh* và 4 *cung phụ*. Mỗi cung chánh có một Chi, mỗi cung phụ có hai Chi. Như cung LY thuộc về hướng Nam thì có Chi NGO, cung KHÂM thuộc về hướng Bắc thì có Chi TỶ, cung TỐN là hướng Đông thì có Chi MÃO, cung ĐOÀI thì có Chi DẬU thuộc về hướng Tây.

Còn như cung KHÔN thuộc hướng Tây Bắc thì có hai Chi TUẤT và HỘI, cung CÀN thuộc hướng Tây Nam thì có hai Chi MŨI và THÂN, cung CẤN thuộc hướng Đông Bắc thì có hai Chi SỬU và DẪN, cung CHẤN thuộc Đông Nam thì có THÌN và TỶ.

Phước bạch:

– Từ vật chất đến thú cầm và loài người, từ loài nào không có cảm giác, từ loài nào có cảm giác và từ loài

nào có lý trí?

Nói về cảm giác thì vật chất chưa có, còn từ thảo mộc đến loài người thì tùy theo trình độ tiến hóa mà có nhiều hay ít.

Loài thú cầm có *lượng tri* nhưng không có *lượng năng*, lên đến loài người thì có đủ *lượng tri lượng năng*, nhưng chưa có *lý trí*. Tiếng Pháp, lý trí là *Présence d'esprit*. Khi nào người đã đoạt được phẩm Người mới có nó, bằng không thì phải chịu u tối cho đến ngày chuyển giao qua kiếp khác. *Lý trí là sự minh mẫn của Điểm Linh Quang*.

Phước bạch:

– Chơn Thần do Đức Phật Mẫu ban cho và Chơn Linh của Đức Chí Tôn ban cho, cái nào linh, cái nào có quang?

Chơn Thần chỉ có cái linh chứ không có quang, còn Chí Tôn ban cho là Chơn Linh, Chơn Linh ấy mới có đủ quang minh. Trong khi đắc pháp thì nhờ sự quang minh này mà thấu triệt được sự hư thiệt của Càn Khôn Vũ Trụ.

Phật Mẫu là người đã chuyển Thập Thiên Can mà tạo thành mọi hình thể của cơ hữu vi, tức là Mẹ Sanh của vạn vật. Còn Chơn Thần tức là ánh hào quang do Chơn Khí trong sạch mới có.

Phước bạch:

– Xin Đức Ngài giải cho mấy em hiểu tại sao *Thượng Chương Pháp* lại mặc sắc phục trắng?

Đó là Bí pháp riêng biệt của Chí Tôn dùng trong cơ chuyển thế, chọn người thay thế hình thể cho Ngài cầm đầu cả nhơn loại. Về việc ấy giải rõ là loài người phải đi từ *không* trở về *sắc tướng* đặng tạo thêm nghiệp vị, rồi

trở lại *hư vô*.

Phái Tiên đạo là phái giữ phần lập trường thi công quả của sắc tướng.

Phước bạch:

– Hôm nay, Đức Ngài dạy đã nhiều, để mấy em học lại đôi ba ngày, nếu có điều chưa hiểu, xin Đức Ngài chỉ dạy thêm.

Thôi, để bữa khác Bản đạo tiếp dạy thêm, bây giờ cặp loan đã mỏi thần rồi.

Bản đạo kiếu.

THĂNG.

071. Thanh Trước Đàn, 7-1-Nhâm Thìn (dl 3-2-1952).

Phò loan: Giáo Hữu Khai – Minh Liêm.

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Chào chư Thánh, các em nữ phái, và các em Bạch Vân.

Nên chơn giáo sắp trở thay, đó là một nhiệm mầu, chỉ còn sắp tái diễn nhiều màn càng thêm khó cho chúng ta, những kẻ Đạo tâm thì vững bước, còn tâm linh không vững thì trở ngang rồi thêm hận.

Đó là một tuồng của cơ qui nhứt, vì trước kia, chúng ta bị gáng cho là triệt để theo Tây, ngày nay bị Tây bắt là đủ cho kẻ đối lập rõ Cao Đài ra sao?

Cần phải vững tâm để chịu qua cơn thử thách rồi sẽ được vẻ vang cho đất nước. Nên thận trọng cho lắm để xem tấn tuồng họ diễn mà ghê chơi, chớ có chi mà nao lòng.

Bản đạo rất vui được hưởng cái không khí thanh sạch nơi Thanh Trước Đàn. Đó là tỏ lòng cung kính, vậy Bản đạo cho bốn chữ để thờ:

“PHỤNG TIÊN LIỆT THÁNH”

Chí Thiện Mậu bạch:

– Xin đôi liễn.

Đôi liễn như vậy:

**THÁNH ĐỨC HUYỀN LINH TẾ THỂ QUI VẠN CHỦNG,
HIỂN NHÂN DIỆU PHÁP AN BANG ĐỘ QUẦN SANH.**

Xin kiếu.

THẮNG.

► TÁI CẦU:

NGŨ NƯƠNG DTC

Chào chư Chúc sắc Cửu Trùng nam nữ.

Hèn lâu, mãi lo việc Diêu Cung, thành thử các em để lòng trông ngóng. Hôm nay vẫn vui thấy gương Thánh đức mà đám quân thoa được kịp bước, đó là may duyên nhứt của Đạo Cao Đài để nâng thêm tinh thần sáng suốt của mấy em.

Đây sẽ có một lúc gay cấn theo tuồng đòi mà mấy em nên giữ vững đức tin để đến bờ bỉ ngạn, đừng nhẹ dạ mà đi ngoài vòng chơn giáo, rồi ân hận ngàn thu.

Xem bài thi sau đây mà sửa bớt và học đòi gương Thánh đức:

THI

*Nợ trần lo trả chớ đừng vay,
Hỡi khách thuyền duyên lắm khổ ngày.
Ráng kiếm diêu huyền lo tế thế,
Ngày sau chung hưởng cảnh Bồng Lai.*

Cười... Mấy em nên kiếm hiểu để Cung Diêu được vui dạ mà Phật Mẫu được hài lòng.

Nhứt là em *Hương Tiểu* ráng thêm lên, vì đạo hạnh mà tạo nghiệp hư vô đó. Em *Hương Đính* vẫn siêng năng với bốn phận có khi được vui yên vị cũ, nhưng phải ráng, còn khổ nhiều ngày.

Thôi, mừng các em, chị khen đó.

THĂNG.

072. *Thanh Trước Đàn, 24-2-Nhâm Thìn (dl 19-3-1952)*
Phò loan: Giáo Hữu Khai – Minh Liêm.

ĐÔNG PHƯƠNG SÓC

THI

*Cờ vàng phưởng phất chốn hiền Tây,
 Đạo đức cao thâm trở hiệp này.
 Thánh chúa kiêng oai người nước Việt,
 Thành công cộng hưởng buổi sau đây.*

Cười... Đương vân du hạc nội, xảy thấy đàn, ghé thăm các hiền đệ nam nữ, để có đôi lời chỉ giáo về lúc cơ đồ thay chiều đổi cảnh mà các hiền đệ mãi phập phồng trong dạ.

Đó cũng là ý hay để xem tuồng chớp nhoáng rồi tìm nguyên căn mà bước cho vững, hầu định quốc an dân. Các hiền đệ ráng noi chí Trương Lương mà trở nên soái tướng của đời loạn lạc.

Giống Tiên Rồng kỳ này mở lại cho nòi giống Lạc Long lập đời thượng cổ để đem chủng tộc đến chốn an vui mà trót cả 80 năm nô lệ.

Lửa giặc bên ngoài nay nghiêm nhiên thành cơ cứu khổ do máy Thiên cơ dĩ định, sức phàm khó tránh qua. Còn nội bộ thêm phần đặc sắc, bề trái thì vậy, bề mặt lại khác. Đó là mưu thâm bất khả thâm.

Các hiền đệ vững tâm mà xem cuộc đời sẽ biến thiên rồi nên Đạo được cao thâm, chừng ấy chỉ còn đôi phần cộng lạc vì thiếu đức tin và đạo hạnh.

Minh Tu bạch: –

Đó là cơ tạo đoạn sắp bày thế cuộc, chưa chắc là chi, nên sợ bên ngoài cũng còn ai kia chớ không phải riêng

một nhóm.

Cười... sẽ diễn tận tình gần đây xem mà lên ruột, nhưng không sao mà hại. Thôi xin kiếu.

Bạch:

– Xin Ngài cho biết quý danh.

Đông Phương Sóc.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

Mừng các em.

THI

NGŨ trong Thánh đức vẽ nên rồng,

NUỞNG bóng từ bi cá hóa long.

DIÊU đức tâm anh gương nữ kiệt,

TRÌ trai giữ giới độ non sông.

Các em ráng sao cho cao đạo hạnh, chớ thỏn mỏn ngày qua tội nghiệp cho kiếp trần đeo thêm khổ phận mà sau đây còn hối hận ăn năn.

Chị rất tủi khi đã được lệnh Cung Diêu để dẫn giáo mấy em, rồi lần lượt đi hui thêm thẹn. Để chị nhắc nhở thêm về phương tu phải trau tâm. Vì **những phương ích kỹ có thể nó đưa các em đi đến chỗ thất tâm. Vì Đạo là lẽ chánh chơn để hướng dẫn quần linh sau này yên ngôi vị cũ. Còn lối tu hành phải từ từ mà tiến, không nên quá mà cũng không nên thối chí, hễ tu hành thường chịu nhiều cơ khảo mới thành nên địa vị cao siêu.**

Thôi, ráng cho nên phận để Phật Mẫu buồn lòng thêm có tội.

Ông Thánh *Thượng Mía Thanh* nhắn giùm mắc

bận việc theo cùng Đức Quyền Giáo Tông nên không về được, hẹn khi khác.

Xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Chào các đệ tử Bạch Vân.

Thuyền gấn bến để độ khách trần lúc tai nguy, còn cơ thoát khổ gấn ngày để cho khách trần một bài kinh nghiệm. Đạo mầu huyền bí cao sâu là phương cứu khổ. Còn nhút là thói tệ của đời, là mong chiếm cái hư vị để hãm mình vào nơi tội lỗi.

Vậy mà trong cửa Bạch Vân lại có kẻ hám công danh cùng lợi lộc mà quên kiếp luân hồi, để trở nên địa vị, rồi ăn năn rất muộn.

Đời sắp biến lảo lúc đi đến chỗ diệt vong mà vẫn còn bôn xu trên đường danh, rồi ôm cái danh ấy trở về lãnh thêm cái đại tội.

Thử hỏi nơi Bạch Vân, ai còn nhìn đến để mở cửa mà đón mừng.

Khổ cảnh màn đời sắp cận, không lo để vui toại, lại còn vương lấy nghiệp trần, khó đến nơi vinh hiển. Đó là bốn đạo Bạch Vân.

Ráng đừng làm khổ tâm cho thầy nơi động.

Các con nữ phái cũng vậy, phải hết tâm trọn trung và vững lấy đức tin, sẽ thắng lợi cho tiền đồ trong cơn lập quốc.

Đây sẽ diễn tấn tuồng mà Ngũ Châu kinh địa mới

rõ mặt thư hùng Nam Việt. Cười... Nhấn nhủ các đệ tử nên kiên tâm và xem lợi danh như trò ảo mộng thì mới trở về thầy đặng.

Bạch: –

Rõ ràng như vậy, nhưng cơ thử thách để sau này chọn kẻ hiền tài cứu nước, giúp hay cho Đạo.

Kiểu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

DIÊU TRÌ KIM MẪU

Mụ mừng các con.

Hèn lâu nơi cõi vô hình mãi trông đám nữ nhi được cao thăng đạo hạnh. Mụ rất buồn lòng cho nhiều đứa quá luyến trần rồi cam chịu khổ. Cả một kiếp sanh chẳng phải mau được, vì chịu luật luân hồi vay trả với cơ Đạo.

Dầu cho đến bực La Hán còn phải tá trần hầu lập thân để mong thành chánh quả. Còn kỳ ba là cơ Đạo của Chí Tôn ân xá mà nếu còn nhẹ tâm tánh, khó mong đoạt vị, phải chuyển ít nữa là đôi ba lần mới mong về Cung Diêu được đó.

Các con ráng thế nào cho nên người đạo hạnh hầu một ngày kia Mụ đón rước nơi Cung Diêu mà còn phải mừng rỡ mới là cao địa vị đó.

Mụ mừng cho đám nữ nhi hiện thời chịu phần huấn luyện của Ngũ Nương cũng có phần khá lắm nhưng chỉ một ít, còn lại cầu vui thôi, chớ được trọn hết thì Mụ có lo chi.

Thôi, Mụ ban ơn cho toàn nam nữ.

THĂNG.

► TÁI CẦU:

LỤC NƯƠNG

THI

HUỆ trắng hương thơm đẹp về Xuân,
 Trời Nam hạc múa để tin mừng.
 Rượu đào thưởng nguyệt dân Hồng Lạc,
 Vất vả qua rồi sắp đến Xuân.
 Xuân sắp đến là Xuân tươi trẻ,
 Cuối năm này bóng rẽ Đông Tây.

Hiệp nhau dưới gót một Thầy,
 Nhà Nam gặp Đạo trở mày vạ bang.

Khá tỉnh thức nhớ đàn nhưn nghĩa,
 Để gieo tràn khắp phía giống xinh.

Dân Nam là gốc hòa bình,
 Cao Đài Đạo cả kéo binh đại đồng.

Chị xin khuyên khá trồng cây ngọt,
 Cho đời ăn để bớt thương đau.

Công bình bác ái giữ đầu,
 Làm gương độ chúng giữ màu Chí Linh.

Ấy là bước thanh bình chủng loại,
 Cả nhưn sanh nhờ đoái Đài Cao.

Khá tròn đức hạnh động đào,
 Cứu cho thiên hạ được mau đại đồng.

Lấy câu nhưn nghĩa mà đong.

Đó, chị đến chung vui có bấy nhiêu.
 Chị mừng chung hết thầy.
 Chị kiếu.

THĂNG.

073. Thanh Trước Đàn, 12-7-Nhâm Thìn (dl 31-8-1952)

Phò loan: Giáo Hữu Khai – Minh Liêm.

HUỆ MẠNG KIM TIÊN

Mừng mấy em nam nữ.

Bần đạo nhìn thấy lòng ngưỡng mộ đạo đức của mấy em nên nhưn lúc rảnh ghé để đôi lời chỉ biểu.

THI

*Vô thượng danh đề ngã tự linh,
Bất năng luyện tục tẩy văn thinh.
Chơn tu sơn tháp Bà Đen thị,
Nhứt Phật hạ nguơn đắc vị vinh.*

Bần đạo tưởng lại oai nghi như Tần, Trụ, thử hỏi danh đề tại chốn nào? Còn như tặng đồ mãi kiếp háo danh lửa sanh chúng, hưởng của thập phương rồi lo thân giải thoát, hỏi cũng danh gì?

Cười... Thật, Bần đạo chẳng phải người Việt hoặc là một chủng sắc văn minh, nhưng nhờ được chí hy sinh tâm phương cứu khổ cho toàn bốn dân đến cơ thoát khổ, chẳng tưởng tư danh, không màng tư lợi, nhờ đó mà đắc quả.

Minh Liêm bạch:

– Ngài là Đức Huệ Mạng Kim Tiên phải chăng?

Phải. Mừng đã hiểu được Bần đạo. Nhân lúc Việt chúng lâm nạn, Bần đạo khuyên mấy em nên nhớ lấy danh đề trên bóng cờ cứu khổ, chớ xao lãng.

Nên nhìn đời giả tạm, chỉ tưởng mảnh hình hài là của Chí Linh cho Vạn Linh, rồi nhớ đến con đường hằng sống. Cười...!

Bần đạo nói tiếng Việt coi không suông, nhưng không sao. Cười...!

Bạch:

– Cầu xin Đức Ngài cứu độ đệ tử Bạch Vân.

Phải. Nhưng quả nghiệp trả vay, vay nhiều nên thiếu nợ. Ráng, Thánh địa phải được hoàn toàn, còn nhiều bất trắc, bởi vậy mà chưa yên.

Nhơn nghĩa, nghĩa hơn, lo tròn vui đẹp đó.

Cận nhứt hữu đại tai, khả định chí trụ tâm. Đạo Cao, Cao Đạo, khổ bất cụ, bất cụ tất thành công.

Mấy em ráng nhớ. Bần đạo kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

QUAN ÂM BỒ TÁT

Nam mô A-Di Đà Phật.

Bần đạo xin mừng chư thiện nam tín nữ.

THI

QUAN nam diệu dược chí từ bi,

ÂM đức cứu dân mới đắc thì.

BỒ Đạo kỳ ba thân nữ độ,

TÁT giang đức cảnh thế nên ghi.

Hôm nay về cùng tín nữ phân ưu đạo hạnh cũng nơi lòng hám mộ cửa từ bi, để mong sau thoát kiếp oan khiên nghiệp chướng, do bởi thể trần tạo đầy cảnh khổ mà chúng sanh phải vướng cuộc trầm luân, thì bao giờ rời khỏi được cái thân nhi nữ thường tình, nếu không sớm lo giải cứu thì sau này hối hận, đừng nói sao trễ bước.

Công bấy nhiêu thì quả bấy nhiêu, chỉ có tâm nhiệt thành đạo hạnh thì cơ siêu thoát mới mong hưởng đặng. Còn một điểm luyện trần thì khó mong cứu độ, chừng ấy ăn năn quá muộn, quý nhứt sớm ngộ Tam Kỳ mà không lo tròn bốn phận thì uổng một kiếp sanh vô lối, **dầu khổ cực cũng lẫn lóc theo cơ Đạo để tạo nghiệp nơi cảnh hư vô.** Nếu Bản đạo nói tận cùng thì thiện tín phải kinh tâm mà chớ. Thật cõi trần gian là nơi giam hãm con người vào vòng trụy lạc, lại là kiếp khổ tái sinh nếu không ngộ Tam Kỳ.

Ở Thiên cảnh ngộ nơi trần thế thì bắt ngậm ngùi cho thế, chung quanh là ô trược để gạt và quyến rũ con người vào vòng tội lỗi, rồi chịu kiếp luân hồi khó mong nhìn thượng giới.

Mãi bôn xu theo danh cùng lợi, là điều buộc chặt linh hồn đó. Dưới thế gian mượn nước gội sầu, chớ toàn đều như ướm cá.

Thần Tiên rất sợ nơi cõi thế này lắm, chỉ mượn cơ đời để mong giác ngộ. Nếu hữu duyên thì tránh được hầu bước qua cảnh mới, tức là siêu hình đó.

Bản đạo cảm ơn và ban ơn cho.

THĂNG.

074. ThanhTrước Đàn, 14-8-Nhâm Thìn (dl 2-10-1952)
 Phò loan: Giáo Hữu Khai – Minh Lương.

BÁT NƯƠNG DTC

Chào chư Thánh, mấy em Chơn Thung, Chơn Công, Chơn Như. Còn em Hương Mây chưa có đạo hiệu, hãy nhờ ông Nhị Thiên Đường xin giùm cho, căn phần có sẵn. Mấy em bình thân.

Đêm mai là đúng Lễ Diêu Trì, mấy em ráng cầu MẸ về có việc vui nghe.

Từ lâu vắng giáng cơ chỉ bảo để các em buồn lòng, nên nay dầu bận việc Cung Diêu cũng ráng về kéo nhớ mấy em nơi thế tục, mãi đeo sầu sự khổ não mà khó tìm phương giải khổ, *chỉ có mượn đạo đức để tiêu sầu và giải khổ, đó là phương thuốc kim đơn vậy, chẳng chi hay hơn là **thọ khổ rồi mới mong giải khổ**, ấy là luật hư vô đã định* cho các em đó.

Còn hơn nữa, mấy em cũng là chìa khóa để mở cửa từ bi đùu dắt phái nam đó... ..

► **TÁI CẦU:**

ĐÔNG PHƯƠNG SỐC

Chào chư Thánh, chư đệ và mấy em nữ phái.

Vận nhà Nam sắp có mời để cho con cái của Đức Chí Tôn cộng hưởng, rồi đến việc nội dung còn thêm rắc rối vì những kẻ cố tâm hại Đạo sau này mà khó cho Đạo đó.

Còn hiện giờ này, máy Thiên cơ đã thuận chiều để xây chí hướng mà làm cho cái đất nhỏ này trở nên quý địa, cả các nước để chơn đến mà nhờ cứu độ. Vậy các em phải lo phương nhưt là bác ái, dầu cho thế nào cũng

đủ sức dắt dìu, đừng bỏ rơi, cũng tội nghiệp.

Bạch: –

Tại Thiên cơ, để chờ đến khi có dịp mới thấy con nhà Đạo đã đủ đức thương yêu và bảo tồn, dầu cho các sắc dân nào cũng vậy, phải khoan dung và đại lượng. Em là đệ tử Bạch Vân sao lại thiếu thương yêu và quá nóng, dầu khổ mà sau này chúng sợ thì hay chớ sao đâu. Khổ có một than, đây sẽ còn khổ hơn nữa mà chớ.

Minh Lương bạch: –

Phải coi sự khổ ấy là thường tình, mà phải có chí quân tử mới được. Cười... Đời phải có vậy Đức Chí Tôn mới khai Đạo độ những kẻ phá Đạo và hại giống nòi. Đó, em ráng kiếm hiểu, phải vậy không?

Đây sẽ có trận giặc thứ ba rồi mới biết Cao Đài là quân tử, ai thiếu đức thì khó làm anh cả của nhơn loại được.

Em *Minh Lương* bớt chút, đừng quá bi quan.

Thôi, cảm ơn chư quý vị.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THƯỢNG MINH THANH

Chào mấy em nam nữ.

Muốn có ngọc phải mò sâu đáy biển, còn muốn được vàng phải đi tận non cao. Nếu muốn hiểu thông đạo lý, cần phải ráng siêng năng hầu đàn nghe dạy, chớ không phải đến mà ngay giò để ngủ như em M. và H. rồi động đến là hỏi lẫn thẩn thì uống lắm nghe hai em, bộ nạnh người ta rồi mình hiểu được hay sao?

Màn Đạo lúc này có chiều lắng, sẽ có người cật tới *Hiển Trung* ra lo các việc mà Đạo vẫn được ảnh hưởng chung cả các cơ quan của Đạo.

À *Mậu*, ráng dạy lại Phước Thiện mình, mấy lão lợi danh ráng bỏ lần để theo kịp với người ta mà chung hưởng, đừng để rồi đây bị khổ cũng vì tiền bạc mà nên, hiểu chưa?

THĂNG.

075. *Thanh Trước Đàn, 1-9-Nhâm Thìn (dl 19-10-1952)*

Phò loan: Giáo Hữu Khai – Minh Liêm

NGŨ NƯƠNG DTC

Chào chư Thánh nam nữ, các em nữ phái, các em Bạch Vân.

Bao phen để bước đến Thanh Trước Đàn, nhưng hềm nổi chánh kiến chưa đồng, trí thức nữ lưu lại kém, nên phần học hỏi đã ngưng đôi chút.

Đó là hình phạt của mấy em nữ phái đó.

Biển lặng gió êm, thuyền từ xông lướt để tìm rõ nguyên lý của tánh đức và chơn tâm của kẻ mến Đạo ưa mùi âm chất, cũng nên trao đổi tánh đức thờ ơ, để rước vào lòng một mối Đạo cao thâm vi diệu mà tròn một kiếp sanh cũng chưa bao lần gặp đặn, chỉ may duyên được ngộ Cao Đài nên gắng tâm trì chí để đoạt vị vô vi.

Chị lúc nọ cũng tâm phạm xác thịt như mấy em ngày nay, nhưng nhờ ở đức giới trau học Đạo và mắng say mê tâm đức nên mới được đắc quả buổi này.

Nương bóng Đạo tạo bề hạnh phúc cho kiếp trần ai để mong giải khổ nghiệp thì quả căn đã sạch đó. Đường Thánh nên gắng lần dò, nẻo tà nên xa lánh, bợn tục khá lui chơn, nẻo Tiên nên để bước, tánh phạm nên rửa bớt để đem sâu chí Thánh đặn trau gương quý báu của kiếp nữ lưu, sau này khỏi thẹn cùng bậc má hồng sanh ra trong cửa Đạo.

Các em để ý nghe, chị cho một vần thi, rồi kiếm hiểu để rửa bớt tánh phạm.

THI

*Phàm trần khá lánh cõi nơ danh,
Muôn kiếp trau thân phải chí thành.
Để đức diu tâm nên đức cả,
Học đòi đạo hạnh giữa Thiên thanh.*

Mừng các em.

THĂNG.

076. Đêm 16-1-Quý Tỵ (dl 1-3-1953),

Phò loan: Tiếp Đạo - GS Thái Đển Thanh.

Hầu đàn: CPS Thượng Sáng Thanh và Ngọc Non Thanh PS Thượng Trí, Thượng Tước, Thượng Vinh Thanh, và các Chức sắc nam nữ.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng mấy em nam nữ, Tiếp Đạo, Hiễn Trung.

Các em hôm nay được thấy bước hành trình của Đạo đã tiến hóa thế nào thì các em cũng phải lo phận sự cho được tiến hóa theo kịp máy Thiêng Liêng. Đạo trải qua một năm thì tinh thần cũng phải tiến hóa cho hợp cơ chuyển thế.

Vậy mỗi em cố gắng để trọn tâm mà thật hành phận sự cho được vẹn toàn, ấy là điều vui của Chí Tôn cùng các Đấng. Còn việc phổ thông ngoại quốc, từ đây sẽ được hoằng hóa các lân bang do Quyền Thiêng Liêng xây chuyển toàn thế giới để lọc lược các Nguyên Nhân cho qua khỏi cơn đại náo.

Các em, anh mừng cho chiếc thuyền Đạo đã được vững lái xuôi buồm thì các em cứ nương theo chiều gió mà gò lèo, chẳng lo chi không đến nơi bỉ nạn.

Đức Thanh Sơn Đạo Sĩ sẽ giảng dạy các em và ban đạo hiệu cho các em còn thiếu. Vậy các em cầu khẩn nơi người. Mừng cho các em.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Chào Chánh Đức, chư môn đệ, chư hiền muội.

Bản đạo rất vui được thấy chư môn đệ đã lập nhiều

công trạng buổi chuyển thế khai ngươn, bởi trách nhiệm của đệ tử Bạch Vân đã lãnh phần lo cải thời chuyển thế.

Một danh từ đạo hiệu cũng đủ làm cho nhơn loại được ảnh hưởng về mặt tinh thần cùng hạnh phúc đời sống của họ. Vậy chư môn đệ cần phải suy đoán trong đó mà làm phương pháp tiến triển bước hành đạo của mình. Chi chi cũng có quyền năng Thiêng Liêng định sẵn.

Bản đạo có lời khuyên cả thầy giữ trách nhiệm cao quý của mình cho được vẹn toàn đến ngày về Bạch Vân để khỏi thẹn với các bạn đồng môn là điều quý nhất.

Hiển Trung, Bản đạo cậy làm trung gian cho những đệ tử nào của Bản đạo mà không hòa nhã với nhau.

Hiển Trung bạch: –

Ấy cũng là một phương thử vàng cho ra cao quý. Cuộc đời trước mắt chư môn đệ tự đoán mà gắng lo bốn phận cho trọn.

Bản đạo mừng chung cho chư môn đệ và có lời cậy Anh Lớn dìu dắt các em nhỏ cho được nên danh thể của Bạch Vân, cảm ơn đó. Còn các em cầu xin đạo hiệu, đọc thông qui:

Thái Khí Thanh, Bản đạo đặt danh cho là *Thiện Bửu*, đem giống lành của Cao Đài mà làm vật quý báu cho nước Trung hoa.

Thái Chấn Thanh: *Thiện Cường*,

Thượng Thoại Thanh: *Thiện Chiếu*,

Thái Đê Thanh: *Thiện Đạt*,

Thái Bộ Thanh: *Thiện Hảo*.

Bản đạo mừng chung chư môn đệ. Cảm ơn Chánh Đức.

THĂNG.

077. Đêm mừng 8-5-Quý Tỵ (dl 18-6-1953),
Phò loan: Thừa Sử Phước – Chí Thiện Mậu

BÁT NƯƠNG

Chị mừng mấy em.

Lời hứa hôm nọ, chị có đến xin cho Phủ Từ họ Phan cùng với Đức Quyển Giáo Tông nhưng không được vì Ngài có việc, nên chị xin lại chư Thánh mà em muốn hôm nọ.

Vậy chị xin nhượng cơ cho người.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

Chào chư Chức sắc và mấy em.

Vì lời Bát Nương nên đến giúp cho Phan Phủ Từ một đôi liễn đối để kỷ niệm:

**PHAN THỪA PHÙNG VŨ TÁC NHÂN QUI TÔNG PHÁI,
PHỦ NGHIỆP TRƯỜNG VĂN DUY ĐỨC MIẾU ĐƯỜNG PHONG.**

Xin sửa lại là: *định đường phong*, vì tiếng *miếu đường* không thể dụng vào một *tông phái*.

Phước bạch: Xin để đọc lại hầu Ngài nghe coi có đúng không?

**PHAN THỪA PHÙNG VŨ TÁC NHÂN QUI TÔNG PHÁI,
PHỦ NGHIỆP TRƯỜNG VĂN DUY ĐỨC ĐỊNH ĐƯỜNG PHONG.**

Phải.

Phước bạch: – Xin Ngài cho biết quý danh hầu chúng em xin đáp lễ.

Cũng là Phan Phủ chớ chẳng lạ mà. Vậy xin chào mừng chung. Xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG

Phước bạch:

– Mấy em đã được câu liền đối rồi, nhưng e rằng điển yếu, viết có chỗ sơ suất chẳng, vậy xin Bà xem qua giúp.

Mấy em vẫn có lòng chung lo như thế là đầy đặn tinh thần, người phò loan tinh thần xuất trọn vẹn nên đôi liền có khí tiết của một gia phong, có hấp dưỡng văn biên võ lược. Chỉ có điều chưa thoát một kiếp của bậc anh hùng mà từ lâu vẫn còn di hận, nên đôi liền của người phải vậy.

Chị xin nhượng cơ cho Ngũ Nương.

THĂNG.

NGŨ NƯƠNG

Chị mừng chung các em.

Phước bạch:

– Theo lời Bà Bát nói thì ông Thánh cho đôi liền vẫn còn chưa thoát nỗi di hận, thì em e ra câu liền có chỗ chưa thoát.

Phải đó, nhưng vậy mà chẳng hệ gì, được lắm, chị lấy làm kính phục, chớ chẳng phải bị trệ đầu.

Phước bạch:

– Vũ, có phải là văn vũ hay vũ nghệ chẳng?

Phải, vũ là võ, trong bài văn cứ để là vũ, nhưng khi viết lên bảng là võ.

THĂNG.

078. *Đền Thánh, 13-10-Quý Tỵ (dl 19-11-1953). Giờ Tý.
Phò loan: Hộ Pháp - Tiếp Đạo.*

CAO QUỲNH CƯ

Chào Hộ Pháp, chư hiền hữu, chư Thiên phong
nam nữ, chư Đạo hữu nam nữ.

Đức Lý Giáo Tông giảng, Tiếp Đạo, hiền đệ phò
loan, có Qua trợ lực.

THĂNG.

LÝ GIÁO TÔNG

Chào chư hiền hữu, chư hiền đệ Hiệp Thiên và Cửu
Trùng. Cười...!

Hèn lâu chúng ta mới có dịp hội hiệp cùng nhau.
Hiền hữu Hộ Pháp cực tâm cực trí lắm há?

Lão nhớ lại ngày nọ dường như ngày 13 tháng 8 năm
Đinh Mão, khi Lão đến cùng hiền hữu chuyển pháp hầu
sửa đương luật Đạo cho đúng chơn truyền thì cũng vì lẽ
ấy mà mấy vị Đại Thiên phong: *Ca, Tương, Trang*, cùng
phe phái phải ra khỏi Thánh thể.

Nhờ hiền hữu nghe Lão, chớ không nghe Chí Tôn,
mới nên nghiệp Đạo vinh hiển hôm nay, thì cũng mới
đây, là khi hiền hữu nhập tịnh mà ta đã có hội đàm cùng
nhau về *Hiển Trung*, mà thay vì nghe lời Lão, hiền hữu
cầm nghiêm luật pháp trị tội đã rồi, thì đâu có sanh ra
nhục nhã Thánh thể hôm nay.

Lão cũng vậy, mà hiền hữu cũng vậy, chỉ vì Bạch
Vân Động cùng Thanh Sơn Đạo Sĩ mà ta rộng dung cho:
*Phong Chí*¹, *Ngạn Sơn*², cùng bè đảng phản Đạo.

¹ Phong Chí: đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Bày Thanh.

² Ngạn Sơn: đạo hiệu của Giáo Sư Thượng Chử Thanh.

Hiền hữu là Thiên Điều, Thiên Điều là hiền hữu, hiền hữu không trị thì Thiên Điều phải trị, thử hỏi từ bi ấy đã đáng giá trị là thế nào?

Lão e cho ngày về của hiền hữu sẽ rất nên ân hận! À, chỉ có bao nhiêu chức tước cao sang mà làm như danh Đạo.

Hộ Pháp, hiền hữu nhớ kỹ lại, hàng Giáo Hữu là Thánh thể, luật định phải phế đời hành đạo, do nơi hiền hữu ban phép giải thể. Những vị Lễ Sanh như: *Ấn, Bắc, Lương* thì hiền hữu xem coi có cất ái ly gia không mà cầu phong Giáo Hữu?

Những vị Lễ Sanh tân phong, ta cũng nên rộng ân phong thưởng, nhưng mà ra lệnh cho ba vị Quyền Chánh Phối Sư xem xét lại hồ sơ kỹ lưỡng đăng bôi xóa những vị mới phạm tội, còn những vị không phổ tế, không giáo đạo thì nên đình đãi lại. Khi chỉnh đốn xong, cầu Lão đến định phái.

Hộ Pháp bạch: –

Cười... Chùng nào cũng đăng, song trước lễ Nguyên Đán. Lão còn nhiều điều luận đàm cùng hiền hữu.

THĂNG.

079. *Thanh Trước Đàn, 29-11-Quý Tỵ (dl 3-1-1954).*

Phò loan: Giáo Hữu Khai - Trí Đoạt.

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

Chào chư sĩ.

Đã bao phen học lấy Đạo mầu thì duyên hội ngộ vui trong huyền pháp. Ấy là một Điểm Chơn Linh nơi cõi hư vô mới mong hưởng được.

Hôm nay Thánh Đạo đã phô bày vạn quốc, nên những trang thức nghĩa dù đời thì bao giờ cũng ảnh hưởng vào nơi diệu lý. Cười...!

Màn đời thêm khổ, mà gánh Đạo càng thêm nặng oằn. Vậy để xem qua một ngày kết quả đem lại một vinh hạnh cho đệ tử Bạch Vân vui dạ.

Đời ít kẻ tìm hiểu lý cao siêu của nó nên không vội đem thân dưới bóng Cao Đài thì rất uống.

Đạo là đường giải khổ, đời là chỗ giam hãm con người đi đến nơi tội lỗi. Đức là rèn trau âm chất, Tài là buộc lấy danh như, công phu là sánh với Thánh hiền, quyền lợi là chôn sâu nơi bể thảm, kinh kệ đưa linh hồn trong sạch, thế lực hại tục lự hư danh, đức tài hỏi ai rõ thấu chánh chơn mà tìm đến nơi bỉ ngạn. Vui những cảnh phồn hoa rồi phải chịu ngàn năm đau khổ. Buồn chi của Đạo lại không chịu lần dò, để đến nỗi rồi đây ôm hận. Cười...!

Công quả là nghiệp tạo đầy hạnh phúc, nẻo hư danh sẵn chục kẻ vô duyên, đường lợi lộc chóng đưa người về dị lộ. Cười...!

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy em Bạch Vân.

THI

BÁT bữa còn ai chẳng quý mà,
NUỞNG đời dạy Đạo lắm công ta.
DIÊU đường chỉ ngõ đâu nên nổi,
TRÌ chí trì tâm vẫn một nhà.

Cười... Để thiếp cho một bài trường thiên sẽ kiểm
 hiểu.

*Vui đạo đức ấy trang quân tử,
 Vui bạc tiền rõ bức tiểu nhân.
 Mấy ai biết được thiệt hơn,
 Gìn tâm chí Thánh sẽ hơn diêu huyền.*

*Vui công quả tiền căn âm chất,
 Vui rượu trà sẽ mất ngôi xưa.
 Mấy ai biết đặng nên chùa,
 Mới mong hồi được vị xưa mới mâu.*

*Vui kinh kệ tạo đầy phúc hậu,
 Vui ngang tàng chó thẩu lẽ minh.
 Mấy ai thẩu đặng tâm tình,
 Để nương cửa Phật biết mình vị lai.*

*Vui non sông là đường thoát khổ,
 Vui mèò đồng ấy rõ vạy tà.
 Mấy ai biết thẩu tránh qua,
 Tìm nơi Phật tánh để xa cõi trần.*

Vui chánh nghĩa vui hoài không thẹn,

*Vui bạo hành là kẻ giả tâm.
Mấy ai trở bước sửa lầm,
Đặng hầu vạch nẻo tri âm diệu mâu.
Vui đức tốt khỏi hòng hổ mặt,
Vui lương công đó mặt ít tu.
Mấy ai biết chữ công phu,
Đon đường phải tạo, bôn xu ngặt là.
Cười... Thôi thiếp mừng chung chư hiền.
Xin kiếu.*

THĂNG.

080. *Đền Thánh, ngày 1-12-Quý Tỵ (dl 5-1-1954).*
Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.

LÝ GIÁO TÔNG

Lão chào chư hiền hữu, chư hiền đệ Hiệp Thiên Đài, Cửu Trùng Đài, chư Đạo hữu nam nữ.

Hộ Pháp, hiền hữu bảo chư vị Lễ Sanh tân phong đến đứng đây, Lão chấm phái giùm cho, rồi lui ra.

Kêu vào tù người... ..

(Chấm phái 230 người)

Hộ Pháp, hiền hữu nghe Lão: Hiền hữu nhớ rằng **Chí Tôn chỉ có lập Hội Thánh chứ không có lập Thế đạo.**

Hiền hữu nhớ rằng Lễ Sanh là tín đồ để hành lễ mà thôi. Bởi chúng ta muốn nền Đạo đủ Thiên đạo và Thế đạo, nên Lão xin cùng hiền hữu, buổi nọ lập nên Chánh Trị Sự, Phó Trị Sự và Thông Sự, rồi lại đem phẩm Lễ Sanh vào hàng Chức sắc làm đầu nhưn sanh trong Quyền Vạn Linh đã lập.

Hiền hữu có nghĩ vì tại sao Lão phải dâng quyền Giáo Tông cho hiền hữu, đặng có trọn quyền Chí Tôn hữu hình tại thế chăng?

Hộ Pháp:

– Xin Ngài dạy rõ.

Cười... Thì cũng do lòng từ bi vô tận của Đại Từ Phụ lo cho con cái của Người, chỉ sợ cái oai của Lão, vì còn cầm Quyền Thiêng Liêng mối Đạo quá chấp nê, tánh không dung thứ tội tình con cái của Người nên phú giao cho hiền hữu, là bạn đồng sanh biết đau đớn, biết khổ cực với mảnh thi phàm mà rộng dung cho họ.

Cười... Quyển Chí Tôn trong tay hiền hữu thì cứ tự dụng đặt định vị cho Thánh thể của Người, Lão chẳng nên can thiệp vào đó.

Này hiền hữu, Lão nói thử: Hiền hữu nghĩ coi có lẽ nào Lão cầm cơ thăng vị cho những người như: *Kiên, Chấn, Thạch, Dực*.

Cười... Hiền hữu tự mình định liệu lấy. Nếu cần, phò loan nơi Giáo Tông Đường, Lão sẽ đến bàn luận.

Lão xin kiếu.

THĂNG.

081. Giáo Tông Đường, 3-12-Quý Tỵ (dl 7-1-1954).*Phò loan: Hộ Pháp – Tiếp Đạo.***LÝ GIÁO TÔNG**

Chào nhị vị hiền hữu.

Bút sự của Hộ Pháp, hiền hữu quá bận rộn lắm há.

Hộ Pháp bạch: –

Nhiều quá... ..

Thấy như thế, Lão nhớ lúc Lão sanh trưởng đời Đường, Lão đã từng chịu vào vòng lệ thuộc ấy. Một vị Đại Phu buổi nọ cầm giềng quốc quyền không kém chi một vị chủ tướng ngoài biên cương, trong Nội Chánh, nhứt nhứt một tay, thì Hộ Pháp ngày nay cũng thế.

Hộ Pháp bạch:

– Đã có phân quyền cho mỗi người, nhưng họ cũng không làm xong.

Những Chức sắc như thế thì bảo sao không nặng nhọc.

Khi hôm qua Lão có luận về Thế đạo nên căn dặn phò loan đặng Lão giải nghĩa tỏ điều ấy.

Hộ Pháp đã hiểu rõ tổ chức của Hội Thánh Thiên Chúa Giáo có chức Thế đạo, Pháp gọi rằng: *Dignitaires laques*.

Hiền hữu đã có phong phẩm **Hiền Tài**, sao không thêm vào đó 3 phẩm trên nữa cho đủ 4 như của họ?

Hộ Pháp bạch:

– Xin Ngài chỉ cho.

Sĩ Tải Cao thêm vào 3 phẩm Thế đạo nầy:

■ **Quốc Sĩ**

- **Đại Phu**
- **Phu Tử**

Cười... Chư Thiên phong cầu thăng vị làm cho Lão buồn cười, nhứt là nữ phái.

Hiền hữu Hộ Pháp có biết họ lận mạc hiền hữu thế nào không? Xem lại thông qui cầu Hàm phong. Họ thêm tuổi vào cho cao đặng lãnh chức rồi ở nhà với chồng con họ. Hiền hữu thử biểu họ trình khai sanh thì họ rút đơn liền hay là đồ thừa là không có. Cười...!

Hiền hữu xét lại coi như nhị vị: Giáo Hữu Hương Bái và Hương Tròn mà lên Giáo Sư nổi gì chớ? À, còn Bà Hương Nhuận mà lên Phối Sư thì sắp em nó sẽ nghị luận thế nào? Theo ý của Lão thì hiền hữu là người ưa mển dân trị, thì nên làm như vậy:

Hễ muốn cho Lễ Sanh thăng lên Giáo Hữu thì mời cả Giáo Hữu hội lại công nhận, hễ đặng đa số công nhận thì cho lên, tiếp theo mấy phẩm trên kia cũng vậy, kỳ dư những Chức sắc cao trọng ở trên thì Lão sẽ đến hội hiệp cùng hiền hữu đặng quyết định có nên chăng?

Hộ Pháp bạch:

– Vì gần cuối năm sợ e hội lại công nhận thăng phẩm không kịp, để kỳ vía Đức Chí Tôn sẽ hội.

Ít ai đặng xứng đáng, nhứt là buổi nầy Đạo đã quá cao trọng mà Thánh thể như thế đó thì hại cho uy danh của Đạo đối với toàn cầu.

Hộ Pháp bạch:

– Như vậy làm thế nào bây giờ?

Lão hỏi thử hiền hữu: – Ai thế cho Phối Sư Non bây giờ kiểm thử?

Hộ Pháp bạch:

– Giáo Sư Hoàì thay thế.

Đủ gì chưa! Công nghiệp thì nhiều mà hạnh kiểm vẫn kém, có hơn chi Non đâu?

Hộ Pháp bạch:

– Phối Sư Tước?

Đặng nhưng mà trái Pháp Chánh Truyền.

Hộ Pháp bạch:

– Tạm đỡ thôi.

Chẳng lẽ tạm hoàì, theo ý của Lão thì cho Khai Đạo còn hơn.

Hộ Pháp bạch:

– Sợ e có nhiều chuyện luận bàn.

Thây kệ, thí nghiệm thử coi rồi tái cầu Lão giúp sức cho.

Lão xin kiếu.

THẮNG.

082. *Đàn cơ ngày 12-1-Giáp Ngọ (dl 14-2-1954),¹
Phò loan: Thượng Sanh – Bảo Pháp.*

DIỀU TRÌ NƯƠNG NƯƠNG

Miễn lễ. Các con,

MẸ vui mừng trông thấy các con tỏ lòng thành kính đối với MẸ. Mấy con để tâm về Đạo, MẸ cũng khen đó. Nhưng các con thiếu đức tánh để diu đời, thành thử sự loạn lạc chưa sớm kết liễu được, mà mấy con cũng không thể thật hành chi để giúp ích cho chúng sanh.

Trong lúc nầy cũng như chim bằng tạm nghỉ cánh. Mấy con nên tìm thể diu dặt thêm bạn đồng chí hướng, để rồi gặp lúc sẽ ra gánh vác nhiệm vụ trong buổi thanh bạch hơn.

Mấy con nên nhận lời ban ơn của MẸ và MẸ có mấy lời đây:

*Vó Ký nài chi vạn dặm dài,
Càng giỏi càng đèo chí càng hay.
Giang sơn hiệp sức tay tô điểm,
Đi bước quần sinh vẹn trả vay.*

Bảo Thế, lời MẸ nói trên cũng đủ cho con an tâm.

Thiệt, con vững trí nghe. Khả tin nơi Chí Tôn và tin nơi tâm của con, được ổn thỏa luôn. MẸ thẳng.

¹ Trích Thánh Ngôn Chép tay của Ngài Bảo Pháp, trang 70

083. Bộ Pháp Chánh, 23-1-Giáp Ngọ (dl 25-2-1954).

Phò loan: Giám Đạo Hội – Luật Sự Nhung

KHAI PHÁP TRẦN DUY NGHĨA²

Tệ tăng xin chào quý bạn, Qua chào mấy em.

Chẳng phải lẽ sống là hạnh phúc cõi trần gian. Nếu biết rõ thì quý bạn cũng đã mừng cho tệ tăng rồi.

Cái phàm thể chẳng qua là đồ mục, đâu đáng gì. Chính lúc sanh tiền, tệ tăng cũng lảm lẩn đó.

Vậy xin cảm bái lòng tri ngộ của Đức Hộ Pháp và cảm tạ quý bạn cùng Hội Thánh.

Các em cũng vui mà lo tròn trách nhiệm nghe.

Xin để lời chào mừng bốn quyền.

THI

*Sáu mươi sáu tuổi có bao lâu,
Ngảnh lại trần gian chứa mẫn sầu.
Tiếc lúc về già đời mỗi mắt,
Dầu an Tiên cảnh vẫn đeo sầu.*

Tệ tăng xin hẹn lúc khác.

THĂNG.

² Ngài Khai Pháp Trần Duy Nghĩa đăng Tiên lúc 3 giờ 30 phút sáng ngày 22-1-Giáp Ngọ (dl 24-2-1954).

Đêm hôm sau là 23-1-Giáp Ngọ, Ngài Khai Pháp giảng cơ cho bài Thánh Ngôn trên đây và 4 câu thi để làm bài thài hiến lễ.

084. Bộ Pháp Chánh, 26-1-Giáp Ngọ (dl 28-2-1954).

Phò loan: Sĩ Tải Ảnh – Luật Sự Nhung.

KHAI PHÁP TRẦN DUY NGHĨA

Qua chào mấy em.

Thấy mấy em nhọc nhằn, Qua không vui chút nào! Sự sanh ly tử biệt là thường của thế gian. May duyên Qua được diễm phúc thọ hồng ân của Đức Chí Tôn và Đức Phật Mẫu mà Qua được biệt đãi, chớ thật ra Qua với mấy em đâu có khác gì.

Nhớ lại lúc anh em chúng ta chung trí để làm việc, mặc dầu có nhiều sơ sót, vì chúng ta không phải là chuyên môn, nhưng cũng có nhiều đặc sắc.

Ngày về, Qua được Đức Chí Tôn ban ân khen thưởng, đó là công nghiệp của mấy em. Vậy Qua xin thành thật cảm tạ ơn triú mến đã làm nên sợi dây thân ái giữa chúng ta thêm bền chặt.

Qua xin mấy em vui lòng với Qua nghe.

Thừa Sứ bạch:

– Đức Hộ Pháp muốn rõ lúc Ngài qui vị.

Cười... Đức Ngài muốn biết rõ để răn phạt em Bảo thể có phạm sự bữa đó. Cười...!

Thừa Sứ bạch:

– Phải lúc 4 giờ Ngài đi tiểu trở vô mới té phải không?

Không phải, lúc ấy vào lúc 3 giờ hơn, Qua thấy chột dạ, và không muốn làm phiền mấy em Bảo thể nên Qua tự mở cửa định vòng ra ngã sau, vừa đến tam cấp, có luồng gió lạnh đập mạnh vào nên té luôn và rời xác. Đó là Anh Cao Thượng Phẩm đến đem Qua về.

Thừa Sứ bạch:

– Có lẽ khi té, Ngài trần trở một lúc rồi mới đi?

Đi liền. Qua bị còn một chút nợ nên phải trả bằng cách ấy cho trọn đấy thôi, chớ chẳng phải rủi ro chi cả. Mấy em an tâm, nếu Đức Hộ Pháp có hỏi thì bạch giùm Qua, chớ để em Bảo thể bị phạt thì oan cho nó lắm.

Thôi, khi khác, Qua sẽ đàm đạo nhiều.

Qua kiếu mấy em.

THĂNG.

085. Bộ Pháp Chánh, 30-1-Giáp Ngọ (dl 4-3-1954).

Phò loan: Giám Đạo Hội – Luật Sự Nhung.

Chứng đàn: Tiếp Pháp, Bảo Đạo.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào Tiếp Pháp, Bảo Đạo, mấy em và Chị ba.

Hôm nay, toàn thể Ngọc Hư Cung đều vui mừng tiếp rước vị Khai Pháp Chơn Quân trở về cội vị với công nghiệp rõ ràng.

Vậy, Bản đạo đến cho hay trong cửa Hiệp Thiên Đài thêm phần vinh hiển.

Thôi, Bản đạo nhượng cơ cho Trần Khai Pháp.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

KHAI PHÁP TRẦN DUY NGHĨA

Xin chào mấy bạn, chào mấy em.

Từ buổi rảnh nợ trần, tề tăng vẫn luyện tiếc đến những công nghiệp mà mấy bạn sẽ tiếp tục làm hằng ngày gần đây. Ngày giờ đã định, Chí Tôn không thể để tề tăng còn ở tại trần nữa và phải giao phận sự lại cho bạn Tiếp Pháp.

Vậy tề tăng không thể cùng mấy bạn chung vui sót nhọc lúc sau này mà phải trở về lo mặt huyền linh, hầu giúp cơ xây chuyển được chóng kịp ngày giờ.

Mấy bạn, tuy mất tề tăng về mặt hữu hình, song ở vô vi, thì tề tăng luôn luôn ở bên mấy bạn.

Bạn Tiếp Pháp, kể từ giờ này, bạn là vị Chơn Quân lãnh phần tiếp pháp lệnh mà hành nên Chánh truyền cho cơ định thế.

Phần Khai Pháp đã qua, giờ đến lượt bạn, ấy Thiên cơ tiền định. Bạn suy gẫm sẽ hiểu thêm.

Tiếp Pháp bạch: – ... (về sự bất tài của mình)

Việc làm trước dở sau hay là lẽ thường, nghề dạy nghề chớ không ai dạy ai giỏi. Vậy bạn cứ nung chí và tận lực thì kết quả không xa đâu.

Từ đây là cơ hành pháp chớ không còn là cơ thọ pháp nữa. Vậy bạn là người tiếp nhận pháp giới của chúng ta và từng Hộ Pháp đặng ban hành chánh pháp cho Thánh thể và cả con cái Chí Tôn. Như vậy thì trách nhiệm rất nặng nề, bạn khá thận trọng, còn về mặt vô vi, tề tăng luôn luôn giúp sức, nếu có điều chi thắc mắc thì cứ kêu tề tăng sẽ đến giải giúp cho.

Bạn Bảo Đạo,

Bạn đã thọ Thiên ân trong hàng Thời Quân với trọng trách Bảo Đạo tức là thay thế cho Thượng Phẩm tại thế vậy, bạn hiểu trách nhiệm nặng là dường nào rồi, chỉ còn chờ ngày Đức Hộ Pháp và Anh Thượng Phẩm ban pháp thì bắt tay vào việc. Bạn ráng lên vì sẽ mệt nhọc lắm đó.

Anh Quyền Thượng Chánh Phối Sư,

Tề tăng xin gửi lời chào mừng hết các bạn Cửu Trùng Đài và để lời cảm tạ. Tề tăng hứa sẽ giúp tay anh Quyền Giáo Tông đặng Cửu Trùng Đài ra giá trọng.

Bây giờ tề tăng xin nói chuyện với người bạn một chút.

Bà Hương Đò¹, xin bà dẹp hết sầu bi mà mừng cho tề tăng. Nói như thế thì tề tăng đã quá lực tuần rồi, cảnh biệt ly không còn chi đáng thương xót nữa. Còn về việc Đạo thì ngày công tròn quả mãn đặng về Chí Tôn và

¹ Bà Hương Đò, thế danh là Hồng Thị Đò, vợ của Ngài Trần Duy Nghĩa.

Phật Mẫu là ngày vinh diệu hơn hết. Vậy thay vì buồn thương, bà mừng vui mới phải.

Tệ tăng chỉ muốn biết một điều là bà xin Quyển Chí Tôn tái thủ phận sự đặng tiếp tục công nghiệp lúc về già. Được chừng ấy thì tệ tăng vui mừng lắm. Còn việc nhà, khéo thu xếp là được, tệ tăng khỏi bận nhấc.

Như vậy là đủ rồi, tệ tăng xin kiếu.

THĂNG.

086. Đêm 2-2-Giáp Ngọ (dl 6-3-1954). Lúc 22 giờ 30.

NGỌC HOAI THANH

Chào các bạn.

Từ lâu tớ vẫn mãi bận việc nên ít khi đăng hội ngộ cùng nhau trên bước đường Đạo và đời mà hôm nay màn đời lăm éo le gay cấn, làm cho cơ Đạo phải có một vai tuồng quan hệ mà nêu gương chánh nghĩa để cho đời tôn sùng.

Sự quý báu ấy tương lai không bao giờ nơi mặt thể được trọn vẹn như nền Đạo hôm nay.

Đây sẽ tới một dịp may ít có mà nó sẽ đưa đến cho các bạn, sự vui mừng mà phải nặng nhọc và khổ thân rồi mới đi dần như sanh.

Họ kính mến là vì đó là Đức Chí Tôn đã sắp sẵn nơi Ngọc Hư Cung từ thử, sẽ thay chiều nên có một lúc vui buồn lẫn lộn.

Các bạn nên nhớ rằng: Hễ buồn bao nhiêu thì vui bấy nhiêu. Đây sắp vui gần kề.

Ê lúc này làm cho Bảo Đại một phen thắc mắc, vì lẽ tay đem Hoàng Thân vào, bây giờ muốn đuổi ra thì cũng khó, mà để lại càng khó hơn, chẳng khác nào Tào Tháo gặm gân gà buổi nọ.

Thôi, để tớ cao hứng... ..

*Vui chung trong lúc nước non nhà,
Đón hỏi khách trần để bước qua.
Nẻo tắt đường quanh vui phận khách,
Lo xem mặt nhứt lúc chen tà.
Tà khổ hạnh Đạo đời lăm nổi,*

Cõi hư vô khó cõi mạch sâu.
Đường về cõi tục thì lâu,
Cho nên Bồng Đảo đeo sâu giữa nghiêng.
Nghiêng vì cuộc linh đình một kiếp,
Kiếp nhưn sanh khó kịp danh thân.
Con đường Cực Lạc cần phân,
Trở về nội tổ ích thân buổi nhàn.

Xin kiếu, sau sẽ tiếp vì **mắc đi cúng, kéo Anh cả cho qui hương thì khổ.**

THĂNG.

► **TÁI CẦU: LÚC 1 GIỜ KHUYA.**

PHÒ LOAN: GIÁO HỮU KHAI – TRÍ ĐOẠT

KHAI PHÁP CHƠN QUÂN

Chào các Ngài,

Rảnh trần, hôm nay được về chung vui một dịp quý vô ngần, rất tui thân khi ở thế chẳng được lập nhiều âm chất vì máy hồng trần thật đầy oan nghiệt, nên mắt thịt xác phàm cũng có khi chạm lòng tự ái của cá tánh, vì đó là luật công bình, nhưng cũng còn sai siển đôi chút, làm cho ngày hôm nay Bản tăng rất ân hận.

Phải chi lúc nọ mà được sáng suốt như vậy thì sẽ đoạt lấy kỳ công vô định.

Cõi Hư vô, nơi phàm trần có đôi phần xa thẳm, vì thế mà câu thúc lòng người sa vào tội lỗi, nhưng cũng vì nghiệt căn chưa rảnh, phải chịu luống ngậm hờn mà khi trút linh hồn mới biết qua số phận.

Bạch: –

Việc đó, Bản tăng đã cảm ơn nơi Giáo Tông Đường,

nhứt là quý Ngài có một tấm nhiệt thành thì Bản tăng vẫn được hài lòng.

Vậy Bản tăng xin khuyên các Ngài vì cõi Hư vô, luật Thiên điều quá mắc, mà phạm tâm nào có ai biết, nên mới tạo nhiều việc không thể tưởng tượng được.

Vậy không chi quý bằng, nếu vào Đạo thì phải trau dồi âm đức, nghiệp xưa nên chừa bỏ thì ngôi vị thiêng liêng sẽ sẵn cho, còn mãi quen tánh phạm trần thì nghiệp căn sẽ ôm hận.

Không bao lâu các Ngài sẽ được hài lòng vì cơ đời biến chuyển, nhưng rất tiếc cho Bản tăng không còn được cùng nhau nâng gánh đỡ đời để nêu danh cùng hơn loại.

Bấy nhiêu lời xin nhắn nhủ, nên để tâm phò trì Đại Đạo, sẽ hưởng phước lâu bền. Cười...!

Mừng chung các Ngài.

THẮNG.

► **TÁI CẦU: LÚC 1 GIỜ 30 PHÚT.**

PHÒ LOAN: GIÁO HỮU KHAI – MINH LIÊM.

NGŨ NƯỞNG DTC

Mừng các em nam nữ.

Hồng trần luống buộc ràng thể chất,

Phải trau tâm đặng cất Cao Đài.

Thương ai ở thế sương mai,

Vì chơn tội lỗi công hoài khó nên.

Nên kiếp Thánh hằng trau tâm tánh,

Đẹp trái căn đặng lánh bụi hồng.

Thương ai những lúc thong dong,

Đường Tiên xin nhớ, hưởng Đông qui hồi.

Hồi cảnh tỉnh chuông mới thúc giục,
Để lánh xa hưởng phúc tạo nhà.

Thương ai bỏ kiếp trăng hoa,
Vì sao mới nhớ, chớ xa cội nguồn.

**Nguồn đạo hạnh là bài thức tỉnh,
Khách trần gian phải vịn nên giới.**

Thương ai ráng giữ cao ngời,
Đò Tiên chực sẵn lần hồi kéo xô.

Xê bóng Đạo hơn xê tâm tánh,
Lánh tà tình dục cảnh nên thuyên.

Thương ai cho mãi truân chuyên,
Thì ra một kiếp phụ quyền ờ sanh.

Sanh ở thế ráng gìn đạo đức,
Khép vào nơi sánh bực cùng người.

Thương ai để thăm sông mới,
Lần qua ải khuyết mây phơi phủ chống.

Chông chất đồng mà quên Đạo cả,
Uổng cho thân một khóa lâm trần.

Thương ai nên giữ lấy thân,
Hồi về Tiên cảnh non Bông ngao du.

Công đức sớm chiều nào mới hả,
Phép tu thân giục già không chờ.

Thương ai chớ có hăng hờ,
Rồi đây ân hận một giờ gió trăng.

Thương người chỉ gửi đôi câu.

Các em xem mà tìm chơn lý rồi sẽ bước đến đài vinh hạnh buổi sau này.

Lúc nọ có một quái nhân dám mượn danh chị để diễn những trò mà đời cho là văn bất nhã. Đó là nhơn điển, chúng nó tìm mưu mô phá rối nhơn tình, nhưng chị không nói nhiều, ông *Nhị Thiên Đường* biết rồi.

Còn em *Nỉ* nói lại em *Phấn ráng tịnh dưỡng*, nếu mổ bấu thì ráng cẩn thận, nhưng rồi mọi việc đều yên. Chị mừng chung các em.

THĂNG.

087. *Thanh Trước Đàn, 2-3-Giáp Ngọ (dl 4-4-1954).*
Phò loan: Giám Đạo Hội – Giáo Sư Thái Đến Thanh.

CAO THƯỢNG PHẨM

Chào chư hiền hữu, chư môn đệ Thiên lâm.

Chẳng lạ gì sự sống thác của kiếp người trên mặt thế này, dầu bậc Đại La Thiên Đế xuống phàm cũng không tránh khỏi, nhưng cái chết của bậc hy hiền mới có thể lưu danh nơi mặt thế, lại là một phương để cho đời phân biệt hai lẽ chánh tà.

Hỏi Thánh Cam Địa làm gì mà kẻ vô nhân cũng giết người được?

Chư hiền hữu, *Sư trưởng của phái Thiên lâm* hiện giờ còn tại Vườn Ngạn Uyển cho định tâm thần.

Bạch: –

Bởi người ở trong cảnh thanh tịnh, trí não yên ổn khá lâu, thoạt nhiên phải một điều kinh khủng nên phải còn định thần nơi Ngạn Uyển, chưa có thể giáng đàn, sẽ lên yết kiến Tây Vương Mẫu, ít nữa phải chờ lệnh Chí Tôn định, bởi người đắc lệnh Thiên cung xuống trần chỉ có một vai tuồng là thức tỉnh chúng sanh tự giác, chỉ có bao nhiêu người hưởng ứng mà thôi. Chư hiền hữu Thiên lâm nên nhớ, một lời hiệu triệu trong lúc người nằm mấy năm mới ngồi dậy, nói những điều gì trước hết? Có phải là kêu chúng sanh thức tỉnh chăng?

Thôi, chư hiền hữu cứ yên tâm lo phận sự của mỗi em cho được vẹn tròn, ấy là thương thầy mến đạo.

Bạch: –

Thì đã biết rằng: “*Nhị thập ngũ thế Thích Ca chung lập Thiên môn, Thất bá thiên niên Di-Lạc quảng khai Đại*

Đạo.” Dầu cho tôn giáo nào trên mặt thế nầy kết cuộc cũng phải qui nguyên phục nhứt.

Ấy là Thiên cơ đã định vậy. Sư trưởng của chư hiền hữu qui vị, đó là một triệu chứng cho chư hiền hữu phải sớm tính bốn phận lo cho tròn gánh nặng hai bên đạo cùng đời cho hoàn thành. Một ngày sau nầy, sư đệ sẽ hội hiệp cùng nhau. Chư hiền hữu nên lưu tâm. Bản đạo xin kiếu.

THẮNG.

TỜ TRÌNH của Ngài Cao Tiếp Đạo về bài Thánh Ngôn trên của Đức Cao Thượng Phẩm:

Ngày 16-4-1954.

Kính Đức Hộ Pháp,

Đây là Thánh giáo của Đức Cao Thượng Phẩm về vụ Ông Đạo Nằm.

Bữa đó, tôi gọi 3 vị đệ tử của “*Sư Ngọa*” ra Thanh Trước Đàn, nhưng Thiếu Tá Lục mắc đi Sài Gòn, nên họ yêu cầu Giám Đạo Hợi và Giáo Sư Đến chấp cơ. Họ đặng Thánh giáo nầy mừng lắm và hứa về sắp đặt xong lên Tòa Thánh theo Đạo Cao Đài.

Còn Minh Đăng Quang thì hôm qui đến nay chưa thấy các đệ tử về Tòa Thánh.

Nay kính.

Cao Đức Trọng

(*ký tên*)

088. Ngày 12-3-Giáp Ngọ (dl 14-4-1954).¹
Phò loan: Thượng Sanh – Bảo Pháp.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Mừng các em Hiệp Thiên.

Các em đã thấy rõ cơ Đạo và tuồng đời, vậy vai tuồng của các em phải làm sao?

Đại Từ Phụ là Đấng Thiêng Liêng, không lẽ mỗi việc đều phải nhắc nhở nhiệm vụ của chúng ta. Mấy em cứ thành tâm hành đạo y theo Thánh giáo từ thử thì khỏi sai lầm. Anh khuyên các em cũng nên để tâm thương xót nhơn sanh trong buổi loạn lạc này mà tìm cơ giúp sức, hoặc giúp tinh thần cho Đạo khỏi bước đường gay trở lúc này.

Nếu các em có thể chung vai gánh vác trong buổi luân chuyển này thì trẻ em cũng đỡ được phần nào.

Vì cộng nghiệp của nhơn sanh quá lớn nên lẽ dĩ nhiên phải chịu khổ nhiều bề. Thế nào cũng phải chờ lúc cơ Trời định đoạt mới thấy hạnh phúc lối mò.

Lâu gặp các em, anh muốn dựng tửu bôi hỷ hạ cùng các em... .. Cười... Anh cảm ơn mấy em.

Mấy em đều để ý cuộc luân chuyển của đời còn nhiều gay go bất ngờ. Cơ khảo đảo của Đạo cũng phải chịu ảnh hưởng nhiều ít, nhưng rốt cuộc của ta cũng về ta mà thôi. Chúng nó dầu muốn bám lấy cũng phải buông. Mấy em cứ nhớ nghe.

THĂNG.

¹ Trích tập Thánh Ngôn chép tay của Ngài Bảo Pháp, trang 71

089. *Đêm 17-1-Ất Mùi (dl 9-2-1955).*

CAO THƯỢNG PHẨM

Bần đạo xin chào hai bạn và mấy em.

Bần đạo mừng cho nhơn sanh từ đây được hưởng hồng ân và cũng rất cảm kích Hội Thánh, Hộ Pháp và mấy bạn Hiệp Thiên Đài đã nêu cao thể đạo cho toàn vạn chúng. Thiết tưởng như thế cũng hả dạ đôi chút phải không hai bạn? Cười...!

Rồi đây cả thế giới trông cậy vào cơ cứu khổ của Tam Kỳ Phổ Độ đặng văn hồi hòa bình và cũng là cơ tái tạo Minh đức Tân dân. Mấy bạn là tướng soái phát lệnh hô quân, Bần đạo tưởng cũng phải một đôi chút.

Về cơ chính Pháp, Hộ Pháp đã nắm vững, ngắt cơ Đạo còn lấm lem. Thượng Sanh chưa chịu ra tay, chỉ có một mình Bảo Thế phải gánh trọn cơ đồ lập nghiệp Đạo cho cả vạn linh, vậy có mệt không hả bạn? Cười... Bần đạo xin bạn để tâm dìu dắt giúp Bảo Đạo, chịu ảnh hưởng với bạn nhiều hơn ai hết, bạn ráng giúp Chi Đạo.

Đã đến buổi múa bút, khoa chiêng. Chi Thế là nghiệp múa bút, Chi Đạo là phận khoa chiêng, đôi bên phải tương đắc thì cơ truyền giáo mới có nhiều kết quả. Rồi đây vạn quốc nhờ Bảo Thế đưa đường, Hội Long Hoa nhờ Bảo Đạo dẫn nẻo, mà Bảo Đạo còn non yếu thì bạn Bảo Thế phải trợ lực vì Thế, Đạo phải hiệp trí mới đủ quyền đủ lực.

Vì tình riêng, Bần đạo hứa với hai bạn, vinh diệu của đại nghiệp phải do tay mấy bạn tô điểm, Hộ Pháp định khuôn, và chờ Di-Lạc cứu thế.

Bần đạo trông cậy nơi mấy bạn chớ nệ hà khó nhọc.

Có chi thì Bản đạo sẽ giúp trí.

Xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

LỤC NƯƠNG

Chào mấy anh.

THI

HUỆ năng vận chuyển pháp linh thông,
Trí lự phân minh lý đạo đồng.
Chỉnh thế do chơn trừ quý nghiệt,
Định an thế giới tạo huyền không.

Mấy anh rộn rã quá hả? Cả thế gian đang phải chịu bao trùm bởi nét phù vân mà từ người tu đến kẻ thế đành thâm lụy vào cạm bẫy lợi danh mới ra nông nổi.

Đại Đạo hoàng khai đặng phổ truyền chơn tướng của chơn truyền thì trạng hưởng hiện đại đã đành phải nhiều gian khổ.

Vậy nên mấy anh là người lãnh trọng trách phải lắm nhọc nhằn trong cơ định thế. Việc đến phải đến và sẽ phải đến. Đó là lẽ dĩ nhiên, nhưng mấy anh cần phải chịu khó định nên chiêu hướng cho nét “*Duy Tâm hòa với Duy Vật, tạo nên Trung Dung*” cho cả Thánh thể vững bước hầu làm hướng đạo trong buổi cứu thế.

Đừng lắm tưởng: Đạo là tu, tu là hiển, hiển là gõ mõ tụng kinh.

Mà trái lại: **Đạo là đường, đường là chánh trị, chánh trị mới ra tu, tu mới ra hiển, hiển mới nên sư, sư mới nên hữu, hữu mới có huynh đệ, huynh đệ mới**

ra đại đồng.

Còn Anh *Tiếp Pháp*, nên nhớ rằng: **Đạo là lối đi, lối đi là có mục thước, mục thước thì có luật pháp, luật pháp thì có chí công, chí công mới ra chí ái, chí ái mới tương thân, tương thân mới tương trợ, tương trợ mới đại đồng.**

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG

Xin chào hai anh và các em.

Anh Bảo Thế, Anh phải lo chỉnh đốn nội các hành chánh vì là phận sự của anh đó. Cười...!

Thiên hạ muốn chạy khỏi anh mà nào có được, vì **Chi Thế là chỉnh thế, mà Cửu Trùng Đài là phần đời tức là Thế**, thì anh phải nặng gánh cơ đồ đại nghiệp của vạn linh, chớ có chi. Cười... chẳng chi mà chạy, cứ bắt ẩn niệm chú Chi Thế thì là êm.

Cười... Phải do Hộ Pháp trấn định giùm cho, anh chớ sợ. Thiên hạ ganh ghét mà anh sợ sao? Rồi đây họ sẽ được hiểu cả công trạng của anh.

Em muốn nói riêng lý do với anh, vậy xin mời cả thầy ra ngoài một chút.

*Dẫn lối đài vân chịu khảo mà,
Phất cờ định thế có ai qua.
Kìa xưa ông Thuấn chi nên sợ,
Mãn lối Xuân về nghiệp rạng đa.*

Cười... Anh Tiếp Pháp, em nhờ anh phải trì chí định vững cửa Pháp Chánh.

Anh Bảo Đạo ráng chịu khó đặng còn khê khà đó nghe. Cười...!

Múa bút thì anh Bảo Thế đã rõ, còn khoa chiêng là anh Bảo Đạo, phải lập thành cơ phổ hóa chơn truyền chớ chẳng chi. Anh biết đó chứ.

Cả Cửu Trùng Đài nhờ Chi Thế mà định vững chơn tướng, cả tinh thần của vạn linh nhờ Chi Đạo mà nên vững chắc tinh ba. Hai anh hiểu chưa? Còn Chi Pháp nhờ anh Tiếp Pháp làm giám cuộc nghe anh. Lôi thôi thì coi chừng bị mòn đầu gối đa.

Em xin kiếu.

THĂNG.

090. Văn phòng Trung Tông Đạo, đêm 18-1-Ất Mùi (dl 10-2-1955). Lúc 21 giờ.

Phò loan: Luật Sự Nhung – Lễ Sanh Ngọc Ngưu Thanh.

Hầu đàn: Bảo Văn PQ, GS Thái Hào Thanh, GS Ngọc Ngộ Thanh, GS Hương Hương, ...

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Xin chào Văn Pháp cùng các em.

Ngày Xuân đã gọi nhuần cho cả tinh thần Việt chúng với ánh vinh quang của bóng Tử Bi, thiết nghĩ, Bảo Văn bạn đã được phi tình đôi chút đó chứ!

Văn Pháp bạch:

– Tôi mệt mỏi quá, anh và Thượng Phẩm về trước trong khi tuổi nhỏ, yên phận được.

Có gì mà phải than thân già tuổi mọn.

Cười... Bạn đã từng sống trên chốn tinh thần mà còn phân bì với tôi à! Cười... Mà bạn phải để trí cùng sức để còn ra Long Hoa Hội sắp bày tới đây nghe.

Văn Pháp bạch:

– Tôi tưởng việc ấy cũng còn lâu, mà tôi vẫn để ý mỗi lần các Đấng dặn dò nghe như bên lưng, nhưng đợi cả mấy năm chưa tới.

Sửa soạn thì vừa. Cười... Bây giờ không nói lần nữa đâu. Văn Pháp hệ trọng trong Hội Long Hoa lắm đó, phải dưỡng thần nhiều mới được.

Hai em *Thái Hào Thanh* và *Ngọc Ngộ Thanh*, Qua để lời mừng cùng mấy em.

Ê, phải đánh trống cho dữ đặng chốt nhập cung đa. Cười...!

Văn Pháp bạch:

– Hào có tánh la lối hơn hết.

Nó là số dách. Cười...!

Mấy em **phải tìm hiểu cho được nguyên thâm cả giáo lý của Nho tông đặng dễ bề chuyển thế**, mà xứ Trung là ải địa đầu cho cuộc tấn công đặng nêu tinh thần vi chủ. Mấy em khá nhớ cho lắm.

Cả cơ đồ Hồng Lạc thắng bại do keo nầy, mà mấy em là những đội tiên phong để rải gieo Thánh cốc đặng phổ truyền chơn giáo cứu độ nòi giống trước khi cứu rỗi vạn bang.

Qua nghĩ mấy em phải chịu nhọc nhằn lắm đó. Hễ cơ đòi đảo lộn thì cơ Đạo mới dễ phổ thông. Khi mẫn loạn thì mới rõ tinh thần tạo nghiệp thiệt hiện.

Cả nhơn sanh đang mê mãi với bả lợi mùi danh, khiến cơ giựt giành tranh đua lẫn hồi thôn môn. Mấy em sẽ lấy cơ hội nầy mà đoạt được đầu công. Song le bởi ách nạn chưa tan, mấy em phải chịu nhiều lao khổ trước cơ xáo trộn đặng đến nẻo thống nhứt toàn dân, rồi mới có thể biến thành Thánh địa.

Vấn biết sức là sức phạm, quyền là quyền của hư linh, song quyền sức phải tương hiệp mới mong chóng thành đại nghiệp.

Qua mong mấy em hiểu thấu trên đường phục vụ cho nhơn sanh, mấy em phải hiểu chí hy sinh cao cả là dưỡng bao, mặc dầu Qua vẫn luôn luôn giúp sức. Phải nhớ cho lắm rằng: Quyền Thiên Liêng phải nương theo sức của mấy em, cứ vừa làm mà cũng vừa sửa soạn ăn mừng đi.

Ê, Qua không xí gạt đâu. Cười...!

Có mệt thì hưởng mới thú chớ, ngồi ăn không thì

có khác chi thiên hạ đâu.

Mấy em vui trước đi, Anh đang cười bể bụng cho
lũ hề đây nè. Cười...!

Thôi, xin kiếu.

THĂNG.

091. Đêm 20-1-Ất Mùi (dl 12-2-1955).

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Xin chào hai bạn Hiệp Thiên và mấy em.

Đêm nay về nói chuyện chút ít với hai bạn, xin hai bạn vui lòng giúp cho.

Từ trước, bên Cửu Trùng Đài vốn sẵn những mầm lợi dụng quyền năng mà sanh ra chia phe phân phái. Vì có đã sẵn nọc không hay nên ngày nay vẫn phải còn lúng túng. Đáng lẽ ra tôi phải đến đặng điều chỉnh họ được nên hình tướng, song vì không phương tiện nên phải cậy nhờ mấy bạn Hiệp Thiên.

Hai bạn à, chúng ta **vốn chung nghiệp thọ khổ đặng giải nạn cho sanh linh, vì có mà xác phạm tại thế khó phương tránh điều tử nhục.**

Hai bạn cũng biết nhiều về chuyện đó, tôi chỉ cầu xin nơi tình bạn Đạo là nhờ cậy hai bạn, nhứt là bạn *Bảo Thế*, ráng chịu cực lo chỉnh đốn giùm phương hành chánh cho ra vẻ một Hội Thánh làm gương mẫu trước Đại Hội Long Hoa.

Còn bạn *Tiếp Pháp* thì cậy bạn ráng lo giùm phương hành pháp cho họ, giữ trọn chơn truyền luật pháp trong khi tôi lo phần xây chuyển cơ Thế cho nhà Nam và Đức Lý Đại Tiên lo cho toàn thể vạn linh. Được vậy thì liền sau Đại Hội Long Hoa, Đức Di-Lạc mới đủ quyền năng mà chuyển thế.

Về Thiên cơ thì cả mọi hành tàng hư thiệt đều đã trọn giao trong tay của mấy bạn Hiệp Thiên, tức nhiên lẽ nên điều hư đều nhờ nơi mấy bạn.

Nhưng sự thể vốn đa đoan, kẻ nhiều trọng trách

lại càng lắm gian truân. Ấy là cả một quyền pháp trong phương trau gọi tinh thần mà có lẽ Thượng Phẩm đã từng nói chuyện với mấy bạn.

Về phần tôi, tôi xin ở kể bên mấy bạn đặng ám trợ mọi hành tàng. Nói thật ra thì đó là bốn phận của tôi phải lãnh. Vậy chỉ mong cậy nơi sự hiểu biết và tài năng của mấy bạn đặng trau dồi hình thể của Đức Chí Tôn. Ấy là đương nhiên trong phương chính thế.

Bây giờ tôi xin nói về tình cảm cá nhân của tôi là tôi rất ơn mấy bạn Hiệp Thiên trong tổ chức lễ Khánh Thành và lễ thiêu cốt của tôi.

Còn nói về việc thế, thì xin mách sơ là việc sẽ đi đến đoạn lũng củng của nhà nó và rồi sẽ được thấy mấy bạn ngồi rung đùi sau lúc đổ mồ hôi và nước mắt vì họ, nhưng thời gian ấy không kéo dài lâu lắc gì đâu, nháy mắt mà thôi, hai bạn à!

Còn về việc riêng của bạn Bảo Thế thì bạn cứ yên tâm, mọi sự sẽ ổn định và chuyện đó chỉ là lời dọa dẫm của kẻ ganh gổ không đáng để ý làm chi cho mệt. Bạn cứ giao cho Hộ Pháp việc đó đi.

Vấn tắt tôi xin mừng hai bạn.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

LỤC NƯƠNG

Em chào hai anh, chào mấy em.

THI

*HUỆ quang chiếu rọi khắp mê đồ,
Định trí gieo truyền mỗi Đạo Vô.
Lấy pháp lượng cân thân rõ giá,
Giúp an toàn thể định cương đồ.*

Xin anh Bảo Thế chớ phiền em. Em đã nhờ chị Bát Nương giúp giùm em, vì lúc nầy em bận lo phần cho các Nguyên Nhơn được sớm tỉnh ngộ nên ít thường về nói chuyện, nhưng em vẫn theo giúp đỡ bên anh, chớ có bỏ đầu mà sợ. Cười...!

Em được biết rõ cả cơ khảo của anh gần mãi, cứ xem bài thi của Bát Nương thì rõ. Vậy em đến nói cho anh hay và anh thưởng gì em mới nói nữa.

Bảo Thế bạch: –

Anh cứ vui đi, muốn thưởng em thì cứ làm thi gởi cho Bát Nương làm phụ trạm.

Bảo Thế bạch: – Làm thi dở lắm!

Em không biết, anh cứ chạy hoài. Bây giờ em nói cách thức giúp anh làm việc, anh chịu nghe không?

Bảo Thế bạch: –

Cười... Mở cờ trong bụng rồi đó, thấy không anh Tiếp Pháp. Cười...!

Cả định hướng do trí mà nên. Vậy trí là phương duy nhứt, kế đó là tài đức. Ấy là điều kiện, rồi anh xin mời Đại Hội mà giải thích và nhờ Quyền Thống Nhứt phân định và ban bố quyền tư lịnh. Anh hiểu chưa?

Mà phải do anh Tiếp Pháp và anh Bảo Đạo đứng về mặt Hiệp Thiên đưa đề nghị, và anh Khai Đạo đứng về mặt Cửu Trùng lấy chỉ quyết ấy là xong việc và mau nên hình tướng.

Để em cậy chị “*Xâm*” xúi họ giùm cho anh Tiếp Pháp phải là người vì Pháp Chánh mà cổ xúy đó nghe.

Ít lời em xin kiếu.

THĂNG.

092. VP. Trung Tông Đạo, 19-2-Ất Mùi (dl 12-3-1955).

NHÀN ÂM ĐẠO TRƯỞNG

Mừng chư Thiên phong và các em.

Bao năm lặn lóc cửa tử bi, chỉ mong nước nhà trụ thành một nền Quốc Đạo để cứu khổ con cái Đức Chí Tôn. Vây tình thế đã hiển nhiên, ngọn cờ cứu khổ của nhơn loại không ngoài Đạo giáo.

Nghe Thi văn:

*Nường thần bút cứu an lê thứ,
 Năm tử bi gìn giữ trong ngoài.
 Rạng danh một Đấng Cao Đài,
 Chư hiền sẽ gặp nhiều ngày phước duyên.
 Duyên hạnh ngộ giữ nguyên Đại Đạo,
 Nét khéo khôn hoà bão đả đo.
 Đường Tiên vẹn bước lần dò,
 Đỡ nâng cho vững cơ đồ nhà Nam.
 Nam Thiên đã rạng danh đạo giáo,
 Cõi Trung châu lữ cáo chia phần.
 Đồi đường vật chất tinh thần,
 Rồi đây sẽ rõ một phân một quyền.
 Quyền do đức giáo dân qui thiện,
 Mặt huyền linh biến chuyển đạo mầu.
 Tu thân chớ nệ cao sâu,
 Thánh đường là nẻo đáo đầu căn xưa.
 Xưa luyện thế nay gìn Đạo cả,
 Quán trần gian chớ khá cơ cầu.
 Cho hay lập quốc cao sâu,
 Lọc lừa Thánh đức diệu mầu Hóa Công.*

Công với quả phân đồng tiền kiếp,
Đạo ấy nguồn ráng hiệp tinh anh.
Chung tâm bền vững chữ lành,
Mai sau chung đứng một thành Càn Khôn.
Càn Khôn đặng rạng danh khắp chốn,
Chẳng uổng công lẫn lộn cơ đời.
Bể trần sóng búa chơi vơi,
Khá thương cảnh khổ đua bơi khách trần.
Trần thế tạm trau gương cho sạch,
Để đợi ngày vui tách bến mê.
Cho hay đường chánh ráng về,
Chung nhau lập đức dựng kê tòa sen.
Sen Quốc Đạo vẻ vang thơm tiếng,
Giữ Chơn Linh dựng kiến Như Lai.
Vùng Nam đất Việt an bày,
Thung dung là phận đợi ngày rạng danh.
Trăm năm giữ một tắc thành.

Thôi, để tỏ riêng về mấy em đi Trung phần vẫn để tâm cầu xin chỉ bảo. Nếu là một Thánh thể mang Thiên tước vào mình thì trách nhiệm dầu đi đến đâu chông gai hiểm trở, vẫn có các Đấng hộ trì, công nghiệp đầu tiên sẽ đặng trọn hưởng.

Vậy mấy em cứ tiến sẽ thành công, nhưng sự khó khăn phải dè dặt cho lắm thì hay. Không sao mà nhọc tâm lo lắng. Xin kiếu.

THĂNG.

093. Ngày 6-3 nhuận-Ất Mùi (dl 27-4-1955),
Phò loan: Khai Đạo - Tiếp Đạo.

NHÀN ÂM ĐẠO SĨ

Chào chư Thiên mạng.

Đời càng ngày càng khổ, Đạo có lúc thịnh lúc suy, nhưn sanh chẳng chịu tu trì, muốn chắc lợi danh luôn tục lụy.

Muốn ngôi cao sao không xét kỹ, mượn dân đen đắp lũy bồi thành, ý mình có thể giựt giành, luôn qua nhảy lại kiếm phần lộc riêng. Cũng bởi tiền!

Đời gần tận nên sanh lắm quý yêu đến ở gần với các Thánh, Tiên, Phật đặng cảm dỗ các bậc đại căn.

Đạo nào cũng thế, hễ hai bên tranh đấu như lưỡng hổ tranh mồi, phải bị thương. Quạ bị ó, quạ lo kiếm thế thủ.

Đạo mất nét, quý vị cần tâm phương giải cứu, quý vị có phận sự phải giải hòa cả đôi bên. Các tướng soái của Chí Tôn sẽ có mạng lệnh cứu thế ngày gần đây.

Vậy khá chuẩn bị trước là nền Đạo sẽ ra cứu đời. Vai tuồng Đại Đạo sẽ đến.

THĂNG.

► TÁI CẦU:

PHÒ LOAN: TIẾP PHÁP - SI TÁI NHUNG.

VÔ DANH TIÊN TRƯỞNG

Bản đạo chào chư vị Thời Quân, chào mấy em.

Cả thế sự đảo điên vì cơ xảo trá trong trường đời. Vậy nên mọi hành tàng hư thiệt của mặt Đạo phải chịu theo chiều hướng của bên đời, làm cho Thiên phong phải

có người chịu mình lem ố.

Đáng trách mà cũng không đáng trách, ấy cũng bởi đường đi quen bước, lối tách thuận chơn, nên cả Hội Thánh còn nhiều lận đận.

Chư vị là tướng soái của Đấng Chí Tôn, Bản đạo tưởng vai tuồng của chư vị đã hệ trọng lại càng thêm trọng hệ.

Từ thử, cả mọi hư nên vì thế lực lợi danh khiến cho toàn sanh linh phải đương chịu cùng cơ tận diệt, thì từ nay nơi cửa Hiệp Thiên, chư tướng soái phải phất cờ ra lệnh an dân đặng đi đến tái tạo lập thành Minh đức Tân dân.

Cả xáo trộn hiện tình là cơ sắp đặt nên công đặng trụ tánh hườn nguyên mà định thành chí đức với công nghiệp điểm tô của chư quý vị.

Riêng về phần trau sửa tinh thần cho Thánh thể, Bản đạo nhìn thấy Chi Đạo đã hơi thắm mệt mà Tiếp Đạo thay mặt cho Thượng Phẩm cũng đáng đó.

Bản đạo rất mừng cho hiển đệ.

Còn Bảo Thế hiển hữu phải trở tài điều bước cơ Thế bằng phương dung hòa mọi lẽ. Vì huyền vi của Thiên cơ chẳng lẽ Bản đạo nói trắng ra, song cũng cho hiểu sơ là quyền theo quyền, lợi theo lợi, rồi còn phải cẩn dẫn so đo nữa mới làm nên việc.

Mặc dầu phản trắc lối đi, hiển hữu khá để tâm dò bước đặng chờ ngày đại náo. Đạo nên cơ bất chiến tự nhiên thành.

Hiển hữu chỉ cần giữ vững tinh thần của toàn thể, mặc cho ai lợi dụng, mặc cho ai chỉ trích, hiển hữu khá an tâm mà được đắc thắng ngày sẽ tới.

Còn Bảo Đạo, Khai Đạo và Tiếp Pháp, chư hiền hữu là tướng soái trấn cửa nơi đất Thánh đặng định vững đại nghiệp cho cả vạn linh vào ngày Long Hoa Đại Hội. Bản đạo chỉ muốn chư vị được cùng chung sức trong cơ sửa chữa Thánh hình và Thánh địa.

Vậy, Bản đạo xin chỉ rõ lối định thành: Nơi cửa Hiệp Thiên nắm mối tu chính cho Cửu Trùng mà quý vị phải mang trọng trách.

Từ đây cả các bạn nơi cõi vô hình hằng theo dõi quý vị để ám trợ hành tàng. Có gì thiết yếu thì cứ kêu ở họ.

Bản đạo đến nói chuyện cũng đã nhiều, vậy xin kiếu.

THẮNG.

094. Ngày 1-4-Ất Mùi (dl 22-5-1955),
Đàn của Bảo Sanh Quân yêu cầu,
Thượng Sanh và Bảo Pháp chấp cơ

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Chào mấy em. Bình thân.

Chà! Việc nước việc Đạo dường như rối quá hả? Đó là kết quả của một chánh sách. Đạo thiếu hẳn tinh thần và bác ái, mấy em thấy rõ sự di hại của dục vọng về vật chất là bao nhiêu!

Cứu vãn thế nào? Theo Qua nghĩ thì Đạo trở về với Đạo trong hình thể lẫn tinh thần và lánh hẳn đường chánh trị, mới có sức Thiên Liêng trợ giúp.

Các em chưa có hẳn trong tay quyền bính cán tinh thần của Đạo thì cuộc cờ sẽ thay đổi ra sao? Dầu muốn hiệp tác lúc này cũng chưa dễ. Thế lực kim tiền còn lẫn lộn và dễ đổi thay chiều hướng. Trì chí! Mãn thời cuộc đổi thay, đường Đạo mới vững bước.

Qua có tiên liệu sửa đổi cái kết quả sắp tới đây nhưng chưa biết có được sự phê chuẩn của Chí Tôn không? Đó là Thiên cơ quá quyền hạn của Qua, mấy em nên cầu nguyện với Chí Tôn.

Bảo Pháp, *Thiệt* hay tin việc bơ thờ, phải sáng suốt hơn. *La Hoạch*, gắng tấn vi quan, thối vi sư, đừng sợ chi. Đạo đức đủ thì nên trở bước.

Qua chào và chúc may mấy em.

THĂNG.

095. VP. Trung Tông Đạo, 17-8-Ất Mùi (dl 2-10-1955).
 Phò loan: Đề Nhạc Hương - Đề Nhạc Mẫn.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Mừng mấy em.

Anh lấy làm vui mà thấy hôm nay có đầy đủ Chúc sắc miễn Trung sau khi mãn Lễ Hội Yến. Mấy em có lẽ đang nhận thức bao nhiêu lễ của hiện tình.

Em *Giáo Sư Hào*,

Hôm nay anh cũng đến để một đôi lời nhắn nhủ cùng mấy em. Về cuộc diện có lắm điều rắc rối khắt khe vì kẻ tham quyền trục lợi nên bán rẻ cả thể thống danh dự. Mấy em cũng phải đi qua giai đoạn cùng khổ này mới thấy tỏ rõ, do bởi nội tình biến động, làm cho tinh thần bị lung lạc. Nhưng đó là một sự thử thách cả con cái của Đức Chí Tôn.

Sự loạn lạc không đời nào qua lúc Xuân Thu Chiến Quốc. Có loạn lạc mới xuất hiện nhiều bậc trí mưu võ dũng. Nước Việt Thường nếu chẳng có quân Minh, quân Nguyên, thì đâu có Trần Hưng Đạo, Lý Thường Kiệt. Ngoảnh lại cơ Đạo ngày nay cũng phải chịu bao nhiêu nỗi sầu thương khóc hận mới có xuất hiện bậc hiền hạnh trung kiên.

Mấy em nam nữ,

Đường càng dài thì bước Đạo lại càng cao, mấy em may duyên gặp Đạo hồng khai để đem lại hạnh phúc sau này cho kẻ chơn thành, hiền thảo.

Mấy em, anh rất buồn cho lũ quỷ quyền toan mưu phá rối làm cho thầy trò phân tán, nghĩa huynh đệ chia ly. Nhưng Thiên cơ phải chịu vậy. Lũ quỷ xúi giục, sau

này phải bị Thiên điều khảo tội. Mấy em nên đem can trường để phấn đấu trên lập trường mà Đức Hộ Pháp đã vạch sẵn.

Mấy em được đi giáo hóa nơi miền Trung Việt là một nơi có lắm nỗi khó khăn, nhưng cũng không sao.

Em *Giáo Hữu Tánh*, phải gặp bao nhiêu nỗi buồn thương vô hạn nhưng em cũng phải giữ tròn tấm lòng chung thủy. Mừng cho em vừa thoát khỏi sự âu lo, em ráng bền tâm gắng sức trì chí.

Em *Giáo Sư Hòa*, Cười... Em bận lòng lắm hả? Tuy nhiên không sao đâu, em thật đáng khen.

Anh mừng chung mấy em.

Có Bát Nương đến, anh xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯƠNG

Chị mừng mấy em nam nữ.

Hôm nay chị đến cùng mấy em để tỏ chút lòng mà mấy em tưởng niệm.

Mấy em,

Giáo lý là một tôn chỉ của cả vô vi tiêu cực và tích cực. Muốn sưu tầm nguyên căn của Đạo giáo Cao Đài thì cần phải có một sự suy nghiệm rất sâu sắc, chỉ có lấy thực nghiệm đức tin thì chẳng có chi là khó mấy.

Chị muốn giải rõ về chánh tông thì tốn lắm ngày giờ mà đồng tử kém người.

Vậy thì hôm nay đến cho mấy em một lễ mà mấy em chưa đoạt.

Mấy em nữ phái,

Mấy hôm nay về châu Lễ Hội Yến, dường như có bao nhiêu lo nghĩ, cả bên nam cũng thế phải chẳng? Máy em trả lời cho chị nghe.

... ..

Mấy em nữ phái để chị dẫn dắt trên bước đường mà bốn phận của mấy em lầm tưởng... ..

(Dặn riêng đồng tử: Ráng tịnh thân di dưỡng, đêm mai sẽ tái cầu).

THĂNG.

096. VP. *Trung Tông Đạo, 18-8-Ất Mùi (dl 3-10-1955).*
Phò loan: Đề Nhạc Hương – Đề Nhạc Mẫn

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo xin mừng Anh ba Bảo Văn Pháp Quân cùng chư Chúc sắc nam nữ.

Bao nhiêu giai đoạn của sự thế mà được ghi trên trang sử Đạo thì mấy em cũng phải qua bao lần khổ nhọc.

Mấy em nam nữ thử nghĩ từ mấy ngàn năm nay trên trường đời đã thúc đẩy làm cho nhơn tâm phải chịu trong vòng tội lỗi, cả vật dục đã biến nên hình ảnh mà bả lợi quyền đã câu nử nên chẳng còn điểm thiện lương.

May thay! Đức Chí Tôn kịp đến mà hoàng khai Đại Đạo hầu dung hợp cả tôn chỉ triết lý Âu Á mới có thể lập thành một kỷ nguyên đại đồng thế cuộc, thiện tâm chẳng còn, phong tục suy đồi, còn Đạo khai chỉ được 29 năm qua, hột Thánh cốc mới vừa nứt mộng nảy chồi, rồi mới đơm bông trở trái.

Mấy em nên suy luận trong bao ngàn năm biến cải, mà đạo nhơn nghĩa mới mấy mươi năm, bảo sao đời tìm đâu thấu rõ mối nhiệm mầu, vì thế mà mấy em phải chịu bao nỗi đau thương. Mấy em đã được gánh lấy bao nhiêu sự nặng nhọc của đời mà tình đời lại càng bạc đãi. Đó là lẽ đương nhiên, mối Đạo cao sâu, lòng phàm tục không sao hiểu thấu.

Trong giai đoạn gần kề, Bản đạo khuyên mấy em nam nữ ráng sức phấn đấu đem cả tâm nhiệt thành mà hy sinh cho sự nghiệp của toàn con cái của Đức Chí Tôn, cả cái hạnh phúc tương lai của đoàn hậu tấn cũng đều phải nhờ tay mấy em dày công xây dựng.

Bản đạo mừng mấy em nam nữ.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

PHÒ LOAN: SĨ TÁI NHUNG – LỄ SANH NGŨ.

BÁT NƯƠNG

Chị chào các em nam nữ.

Việc Đạo đang hồi gặp cơ thử thách, khiến cho toàn thể con cái Chí Tôn phải lắm chịu khổ não về đường Đạo cũng như đường đời, bởi có mà có lắm hành tàng hư thiệt, thiệt hư dẫn lối đưa đường, khiến cơ hồ mảy mún Đạo quyền, như tâm bất nhứt, xu phụ lẫn tranh mà hình thể Chí Tôn đôi phần ảnh hưởng. Chẳng vậy thôi đâu, kể từ đây còn thêm nhiều điều gay cấn để cho kẻ mất người còn thì bóng cờ cứu khổ mới nên thiệt tướng.

Các em đang ở trong vòng lẩn quẩn của thế tình mà chịu mọi khổ hận hầu tạo Minh đức Tân dân, lần hồi hòa bình chủng tộc, rồi mới ra vạn chúng.

Nói đến sơn hà của mấy em thì đương nhiên phong hóa nhà Nam là phương liệu, vì vậy mà đem khối tinh thần đối chọi với quyền lực hữu vi là đặc thẳng.

Chị chỉ khuyên một điều là: *“Áo rách mà vẫn thơm, bụng không no mà mãi còn giá trị.”*

Chỉ bấy nhiêu lời đủ xây đài vinh quang cho các em ngày sẽ tới. Còn bao lực địch dầu mãnh liệt tới thế nào đi nữa, chung qui rồi cũng có ngày định phận quá nghiệt mà tiêu tan.

Ngày ấy chẳng còn xa là bao. Các em nên hiểu lấy.

Riêng về các em hành đạo miền Trung, chị chỉ dặn mấy em thận trọng từ bước và định rõ chơn lý mà thi hành thì kết quả khả quan đó.

Em *Ngọc Ngưu Thanh*, chị mừng thấy thông thạo

đã được dùng phải chỗ. Vậy em khá gắng sức thêm.
Ít lời chị kiểu.

THĂNG.

097. Ngày 24-8-Ất Mùi (dl 9-10-1955),
Về việc soạn quyển “Luân Hồi Quả Báo”¹
do Bảo Pháp và Khai Đạo thủ cơ.

TỆ THẦN LÊ VĂN DUYỆT

Kính chào quý vị.

Tệ Thần hứa đến luận đạo cùng quý Ngài.

Về mặt thiêng liêng, Tệ Thần nhận thấy chỉ có Đại Đạo Tam Kỳ sau này mới đem lại thống nhất và hòa bình khắp thế giới đại đồng. Vì hơn loại khảo xét tất cả tôn giáo, tất cả xã hội đều tổ chức bất công, điều uất hận ấy đến nay thành một khối, nên chúng sanh chẳng còn biết Trời biết Phật là chi.

Muốn gây dựng đức tin, càng phải hiệp nhất cùng nhau cầu nguyện Đức Chí Tôn ban ơn cho hơn loại rõ biết tiền căn và giảng giải vấn đề luân hồi vay trả cho toàn thể chúng sanh nghe biết. Nếu họ lãnh hội được thì mới có đường tiến tới.

Theo ý Ngài Bảo Pháp nghĩ sao?

Hậu bạch: –

Các Đấng đã vận động đủ mọi lẽ hồng giúp tư tưởng cho đại đồng hơn loại, ngặt cơ hiệp nhất chưa thành thì khó phổ thông giáo lý. Phần đông, họ chạy theo phái mạnh là có ý xu hướng xu thời.

Vậy Ngài Bảo Pháp nên soạn một quyển sách *Nhơn Quả* phổ thông đăng giúp ích cho đời cùng Đạo.

Đạo khai đã 30 năm mà kinh sách ít quá, kẻ ngoài bang tầm kiếm lý thuyết đăng hiểu những triết lý cao siêu vốn không có chi để tham khảo, thì làm gì để rõ

¹ Trích tập Thánh Ngôn chép tay của Ngài Bảo Pháp, trang 75.

thấu mà lãnh hội đặng?

Tệ Thần rất tiếc!

Ngày nay có hai khối cầm vận mạng toàn cả nơn loại, là khối Vô Sản và khối Tư Bản, nhưng khối nào cũng dùng quyền độc đoán cướp bóc chúng sanh, nên cần có một tôn giáo đứng làm trọng tài cho hai khối, thế sau này mới gây hòa bình được.

Vậy nhờ quý Ngài cầu nguyện giúp thêm.

Xin phép kiếu.

THĂNG.

098. Đêm 17-10-Ất Mùi (dl 30-11-1955).

BÁT NƯƠNG DTC

Chào mấy em.

THI

BÁT ngát mùi hương thấu chín trùng,
NUƠNG lẩn bạch hạc viếng đàn trung.
 Mừng ngôi Thiên mạng cao quyền pháp,
 Thay đổi Càn Khôn lập đại đồng.

Này mấy em, chị đến đây cũng để đôi lời làm kỷ niệm.
 Cơ huyền bí thiêng liêng khó bề thổ lộ, nhưng lần lượt cơ
 đời mấy em cũng hiểu rõ.

Khi Đức Chí Tôn mở Đạo trong thời kỳ Hạ nguơn
 này thì đã định trước. Mấy em nên hiểu rằng: *Cây Giáng
 Ma Xử của Hộ Pháp không phải là một vật thường, đến
 buổi sử dụng thì chị e cho mấy em kinh tâm tán đờm,
 đừng tưởng không có nghe!*

Mấy em, người ta thường nói rằng: *Thiên võng khôì
 khôì, sơ nhi bất lậu.*

Chị đến đây để đáp tấm lòng tư tưởng trong sạch
 của mấy em.

T.G.S. bạch:

– Tôi có một người cháu tên là Trần Văn Rộng qui
 vị ngày 11-9-Ất Mùi, nhờ Bà độ dẫn giùm cho và thêm
 gia đình.

Nghe:

RỘNG bộp là nơi phép diệu huyền,
 Xin đừng vội gấp cánh Thần Tiên.
 Oan khiến đó chút gần trong sạch,

Rồi cũng thung dung Bác Nhã thuyên.

THĂNG.

➤ **TÁI CẦU:**

THANH SƠN ĐẠO SĨ

THI

THANH bạch vừa khi bí pháp truyền,

SƠN huỳnh gặp phải Hồn Chung Tiên.

ĐẠO Cao nhưn nghĩa thêm cao trọng,

Sĩ đợi thời cơ trở mặt hiền.

Chư hiền sĩ, lẽ cũng hiểu, hễ đời thì cổ kim hằng thay đổi, còn Đạo Chí Tôn thì bao giờ cũng bất tiêu bất diệt. Chư hiền gặp hồi cơ đời đương cơn biến chuyển mới xem tưởng là lạ, chớ đó là việc của Chí Tôn tiền định, hễ gìn lòng cho bền chặt thì thấy cơ tiền định của các Đấng Thiêng Liêng, nhưng may duyên mới đặt sáng suốt chỗ nhiệm mầu mà lần hồi theo dõi. Vàng ngọc mặc dầu lem ố nhưng chùi rà thì trong đời không có vật quý nào sánh kịp.

Tuy vậy mặc dầu nhưng cũng ít kẻ, chẳng lẽ phân trần cho cạn, vậy chư hiền cũng hiểu ít nhiều trong đó, nên để lòng suy nghiệm.

Bản đạo giả ơn.

THĂNG.

099. *Giáo Tông Đường, 4-12-Ất Mùi (dl 16-1-1956).*

BÁT NƯƠNG

Em xin chào hai anh Bảo Thế và Tiếp Pháp, chào mấy em hôm nay.

Em đến chẳng có chuyện chi lạ đáng nói, nhưng hai anh để em nói chuyện thiên hạ coi có được không?

Kể từ buổi kết tập nơi chốn bào thai, mỗi đơn vị nhơn loại đã phải chịu ảnh hưởng của ***nợ tiền khiên*** là *công chuộc quả của các bậc tiền hóa từ kim thạch đổ lên*, rồi từ khi chào đời lại còn thêm nặng *nợ xã hội nhơn quần*, cho đến lúc trưởng thành thì lại thêm ***quả nghiệp***.

Như vậy thì mỗi kiếp sanh đã nặng nợ của nghiệp tạo vật dầy dẫy, mặc dầu là chưa làm chi nên tội. Đó là ***định nghiệp*** của một kiếp.

Nếu lấy lý mà suy nghiệm thì cả một kiếp sanh đã phải **chịu ơn tấn hóa của Hóa nhơn**, rồi lại **chịu ơn cấp dưỡng của đồng loại**, cả hai cái ơn đó nếu biết được thì chỉ trả trong một kiếp, bằng không biết thì phải luân chuyển cùng đà sanh hóa mà thôi. Đó là nói về ***nguyên quả***.

Còn nói về ***nghiệp quả*** thì phải chịu nợ của kẻ đã phải hy sinh kiếp sống, ấy là sự nhờ vả lẫn nhau trên đường sanh nghiệp.

Đã được tận tường về lý thì còn nên kiếm ra lẽ đặng trả cho xong thì sẽ thấy mảnh thân phàm chẳng phải đến thể cho một cá nhân, mà là vì sự liên đới của nhơn loại.

Bởi có **chẳng một cá nhân nào được quyền sống cho đơn vị**, mà trái lại là **phải đem kiếp sống ra phụng sự cho toàn thể**, hoặc bằng lối này hay phương khác.

Rồi lại cũng nên nhớ là nghiệp quả trong sự cấp dưỡng của đồng loại về cái ăn, đồ mặc, chỗ ở, thì chẳng nên lấy của mà nói rằng trù công, mà **phải lấy Thiên ý chơn chánh để phụng sự hầu cứu an cho người khổ. Đó là lẽ Đạo vậy.**

Trong cửa Đạo hằng xảy ra lắm nỗi éo le biến động, ấy cũng bởi chưa hiểu thấu lý, không tìm ra lẽ mà khiến cho cơ cứu khổ chẳng được thành hình nên Chánh giáo còn phải mờ tướng.

Lấy lý mà suy, đem lẽ đặng nghiệm thì xác thân phải là vật hy sinh trên đường thế sự. Vì đó mà cả con cái Đức Chí Tôn còn nhiều nghiệt quả, bởi chưa hiểu thấu.

THĂNG.

100. VP.Trung Tông Đạo, 19-12-Ất Mùi (dl 31-1-1956)

BÁT NƯƠNG

Chị chào các em.

Cơ vay trả đang hồi thiên diễn thì cả con cái Đức Chí Tôn phải chịu lắm khổ não. Đó là lẽ thường, vì vậy mà đời đời.

Vì vậy mà dòng giống Lạc Hồng phải đương chịu sự trả mắc của ách nạn buổi nợ đã tự làm cho đôi ngả phân chia mà khi diệt chư Thánh Tử Đạo ấy là luật công bình đến hồi định quả.

Bởi đó mà miền Trung Việt chịu gánh nặng vì là mầm móng của nợ đã vay.

Các em chớ lấy đó làm phiền hà, đây rồi còn phải trải qua thêm nhiều khảo đảo gấp bội. Chị chỉ khuyên là phải trì chí và vẹn phận với đức tin đủ đầy là được.

Về phần em *Giáo Sư Thượng Cao Thanh*, sẽ được điều may mắn sắp đến, chớ bận trí. Cười...!

Để rồi có nhiều biến chuyển, các em sẽ rõ huyền vi. Nên tự tập trước Nguyên đán tại Tổ Đình là hay. Chị chỉ lo cho các em thiếu sức chịu đựng.

Còn em *Ngọc Thôn Thanh*, cười...!

Biểu mua bưởi chua ăn lấy nước nhả xác, để đường tiểu tiện được nhiều và cho mua thuốc Tây dạng uống thì bệnh mau lành hơn. Cười...!

Thiên hạ hiểu lầm diệu pháp thiêng liêng vào tà mị, vậy phải dụng hữu vi làm ấn chứng. Cười...!

Cho uống Auréomycine và Terramycine xen kẽ 2 giờ 1 viên, ban đêm chỉ uống 3 lần, uống 3 ngày, mỗi ngày 5 viên Terramycine và 6 viên Auré-omycine . Nếu muốn

dứt bệnh thì phải chích 10 chai Terramycine, mỗi ngày 2 chai, kế đó chích Quinobleu thì hết bệnh. Sau đó phải chích thuốc bổ Vitamine B12 hòa với Vitamine C, chích 1 hộp hay hơn nữa cũng được. Cười...!

Em *Ngọc Ngưu Thanh*, chị mừng cho kết quả tốt đẹp nhờ đó mà có điều hay sắp đến trong cơ biến chuyển. Việc Đạo đã chẳng những trọn tâm đức mà còn phải đầy đủ hoạt bát với chánh lý mới gọi là Quốc Đạo. Cười...!

Ít lời em hiểu, chị kiếu.

THĂNG.

THÁNH NGÔN
CẦU TẠI KIM BIÊN (NAM VANG)
KỂ TỪ LÚC ĐỨC PHẠM HỘ PHÁP TỴ NẠN TẠI
KIM BIÊN CHO ĐẾN KHI ĐỨC NGÀI QUI THIÊN.

Đức Hộ Pháp rời Tòa Thánh đi tỵ nạn ngày 5-1-Bính Thân (dl 16-2-1956).

Đức Hộ Pháp qui Thiên tại Nam Vang ngày 10-4-Kỷ Hợi (dl 17-5-1959).

101. *T.Thất Kim Biên, 19-1-BínhThân (dl 1-3-1956).*

Phò loan: Bảo Đạo - Giám Đạo Lợi. Lúc 22 giờ.

Tệ Thần xin ra mắt chư vị Đại Thiên phong.

NOUL, xin đơi Thượng Phẩm đến. Hộ Pháp an tâm sẽ có tin lành vì đã có triều Miên cảm mến.

THƯỢNG PHẨM

Bần đạo chào Hộ Pháp và các bạn. Cười...!

Hèn lâu mới có dịp gặp nhau. Hôm nọ ở Hộ Pháp Đường, Bần đạo hẹn đến nhưng mà chẳng gặp cơ nên đành thất hứa. Bảo Đạo nhớ chẳng?

Khi Đức Tôn Trung Sơn cho hay có nhiều bạn đến, nhưng mà Hộ Pháp không giúp loan nên nói chi không đặng.

Bảo Đạo nghe Qua,

Em nên biết rằng, mọi điều chi cũng có Thiên cơ tiền định. Em đã rõ tình thế nước nhà đương cơn rối rắm, không phương giải quyết thì phải định thế nào, em nói thử?

Bảo Đạo bạch:

- Là đi theo Đức Hộ Pháp.

Đi làm gì chớ? Cười... Đi là đợi, phải chăng? Ừ đợi, vì mình muốn ăn trái chín, lỡ nó còn sống thì phải bóp bụng tìm một nơi gốc nào thanh tịnh ngồi lim dim đợi chơi vậy thôi. Rộn trí mà làm gì, hiểu chưa?

Bảo Đạo hỏi:

– Đợi bao lâu?

Nghe Qua:

THI

*Đảo lộn Càn Khôn đã lăm rồi,
Ngôi Thiên mới vững định an ngôi.
Chia đôi thổ võ dầu tan hiệp,
Thì lẽ tự nhiên ở phép Trời.*

Em có biết Trời đây là ai không?

Bảo Đạo bạch:

– Trời là Đức Chí Tôn.

Cười... là Hộ Pháp chớ.

Bảo Đạo bạch:

– Sợ lắm vì không tài trí gì.

Sợ mới bậy, Ông Trời lưu linh mà nước hiệp mới kỳ dị chớ, mà em theo không, nói cho Qua...

THĂNG.

102. *Kim Biên, đêm 25-2-BínhThân (dl 5-4-1956).*
Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. Tý thời.

THẦN NOUL

Chào chư Thiên mạng.
Có Quốc Vương Norodom đến.

► **TIẾP ĐIỂN:**

TỆ VƯƠNG NORODOM

Chào chư quý Thiên mạng. Bình thân.

Tệ quốc may mắn được Thiên Quân giá ngự, đó là điều hữu phước cho giống Tồn. Tệ quốc thần dân quá ít ỏi, nếu đương đầu với hai khối chảng khác trướng chọi vào đá, vì lẽ ấy nên phải đứng trung lập.

Xin gửi gắm nội diệt và cả thần dân cho Thiên Tôn.
THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

TÔN TRUNG SƠN

Chào chư quý vị. Bình thân.

Trái bom lần lượt sẽ nổ, kẻ trước hưởng, người sau cũng nếm. Vậy mới nổ giống Việt Thường kia mà.

Hộ Pháp đi ngọn đờn chánh trị quá ư khúc triết. Chí Tôn đã trở cờ, Hộ Pháp hơi phải miếng. Đây các chánh trị gia xôn xao vì đó, thứ nhứt là họ đang tìm lối giải quyết, kẻ được tin sang tức tối và bực mình hơn hết là kẻ nào bị lật tẩy chủ mưu.

Nói thật, họ la lối rùm ben chớ không giải quyết gì được. Họ phải chờ cho Đại Đạo khai đường dẫn lối.

Còn về việc khuấy rối Hộ Pháp là sự thường, chẳng có chi đáng kể.

Nhượng cơ cho Cao Thượng Phẩm đến.

Thăng.

► **TÁI CẦU:**

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản tăng mừng các em.

Từ đây nền Đại Đạo thanh hành. Miễn lễ.

Có vậy mới đúng câu Đạo cứu đời, bằng chẳng vậy, lập Đạo có ích chi đâu?

Chừng Hộ Pháp xua chốt đầu qua biên, dẫu gập xe pháo cũng chạy tuốt, chừng ấy Bảo Đạo mới ra tài du thuyết.

Bảo Đạo bạch:

– Chừng ấy xin Ông trên giúp sức.

Khỏi phải bận tâm vì Chí Tôn đã sắp sẵn người rồi, trên lại có các Đấng hộ trì. Cử chỉ anh hùng của Hộ Pháp không ai chối cãi được. Ai đời kẻ thù lại làm thân, rồi đây Đạo sử cũng như Quốc sử sẽ ghi hành động phi thường ấy. Đánh trận không cần binh mà thâu thành đoạt lũy mới là thế gian hy hữu.

Mừng! Mừng cho nền Đạo và các em đó.

THĂNG.

103. Báo Ân Đường KB, 3-3-BínhThân (dl 13-4-1956)
Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thoại. Hời thời.
Chứng đàn: Hộ Pháp, Bảo Đạo.

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Bản đạo xin chào Hộ Pháp, Bảo Đạo và chư hiền nam nữ.

Thấm thoát nên Đại Đạo khai nơi Tân quốc đã 30 năm. Ngày ấy chính Chí Tôn sai Hộ Pháp đến để gieo hạt Thánh cốc. Từ ấy những nay thì các tay chấp chánh Đạo quyền nơi này không tô bồi thêm, trái lại làm cho phân chia tâm lý.

Cớ ấy là do chỗ ham quyền trọng vị. Các Chức sắc Thiên phong lãnh Thiên mạng nơi mình không làm xong phận. Ngồi thì ham, quyền thì muốn, mà hành động cho xứng lại không. Thử hỏi họ vưng Thiên mạng đến để làm gì kia chớ?

Họ phải cho xứng phận là anh, thấy để gần gũi nhưn sanh, chia việc đau, an ủi điều khổ.

Hôm nay Hộ Pháp đã đến thì cả Chức sắc Thiên phong phải ráng thi hành quyền của mình, hư thì bỏ, nên thì để, rửa ráy Thánh thể Đức Chí Tôn cho nên hình. Vậy khá liệu lấy.

Có Quyền Giáo Tông đến.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

PHÒ LOAN: HỘ PHÁP - BẢO ĐẠO.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em.

Khi này, Đức Thanh Sơn có ý khuyên mấy em gắng công hành đạo. Chính Qua cũng phải nhìn nhận rằng, mấy em thiếu kém công nghiệp cùng Đạo.

Mấy em nam nữ đã thấy rõ vì lẽ nào mà **Chưởng Đạo Nguyệt Tâm** đã từ bỏ chức vụ và mấy em từ thử hay chẳng?

Mấy em nhớ lại coi, từ khi *Phong Chí* nắm quyền đến nay, sự nghiệp Đạo đã hư hoại thế nào!

Thì cũng do nơi bội phản Hộ Pháp và anh em giành quyền mà sanh ra rối loạn.

Qua nói thiệt cùng mấy em rằng, vì hổ thẹn ấy mà *Chưởng Đạo* từ chức và *hủy bỏ Hội Thánh Ngoại Giáo*.

Các em đã hiểu rõ điều ấy. Qua chỉ thương *Thanh Sơn* mang tiếng phụ phàng, lỗi tình cùng Hộ Pháp. Qua đã nhiều phen cầu xin Nguyệt Tâm Chơn Nhơn tha thứ, song Ngài quyết hẳn, vì cơ là chúng đã mạo danh Bạch Vân Động đăng chia phe phân phái lập quyền đời của họ.

Các em có biết chẳng, Đấng đã mang trọng ân của Hộ Pháp là *Bạch Vân Hòa Thượng*, tức là Đức Thanh Sơn, vì khi lãnh lĩnh Ngọc Hư thì người đã hứa rằng: *Hộ Pháp* trọn quyền sử dụng các Chơn Linh Bạch Vân Động. Hôm nay lời ước nguyện ấy đã thất.

Qua nhường cơ lại cho Đức Thanh Sơn Chơn Nhơn. Mấy em sẽ hưởng đặng một điều quý báu.

► **TÁI CẦU:**

THANH SƠN CHƠN NHƠN

Bản đạo trở lại là vì lời kêu nài của Quyền Giáo Tông Thượng Trung Nhật.

Chư Thiên phong đủ hiểu rõ rằng: Mạng số của Việt Nam nó có liên quan mật thiết cùng kiếp sanh của Bản đạo là thế nào và vì lẽ gì mà Bản đạo phải giao trọn quyền điều khiển Bạch Vân Động cho Hộ Pháp.

Bảo Đạo, thì Bản đạo cũng đồng tâm bịnh với hiền hữu. Cười...!

Bảo Đạo nghe:

THI

*Hoành Sơn phân nước trót đôi lần,
Khí số bấy chừ dứt Nguyễn Quân.
Lời sấm đoán vẫn khi thật quả,
Tiên tri toán số gẫm không lầm.
An dân buồn thiếu trang hiền sĩ,
Bảo quốc vui nhờ Đức Thánh Nhân.
Suy thịnh nước nhà do trị loạn,
Cũng như Đông mãn tới hồi Xuân.*

Đọc lại rồi kiểm nghĩa đặng hiểu. Bản đạo sẽ tái giảng đặng hiệp ý cùng nhau.

THĂNG.

104. *Kỷ niệm cuộc Du hành viếng Angkor Wat, từ ngày 6-3-Bính Thân (dl 16-4-1956) đến ngày 11-3-Bính Thân (dl 21-4-1956).*

Phò loan: Giám Đạo Lợi – Lê Văn Thoại.

▫ *Đàn cơ tại Đại điện Đế Thích hồi 9 giờ sáng ngày 17-3-1956.*

Pra Mô Pháp, Mô Phật. Đại hỷ, Đại hỷ!

THĂNG.

– Sang Angkor Thom, lập đàn trên một tháp cao lúc 11 giờ.

Pra Mô Phật, Tệ tăng mừng! Mừng! Mừng! Thiên Tôn và chư Thiên mạng giá ngự, hữu phước cho nơi nầy. Mô Phật, Tệ tăng nhượng cơ cho Đức Tiêu Diêu giáng.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Đại hỷ! Đại hỷ! Bình thân.

Cả chư vị Bồ Tát và A La Hán đều đồng thính nhờ Bản đạo để lời chào mừng Thiên Tôn. Họ lấy làm hoan hỷ.

THI

*Để bước Angkor viếng Phật đài,
Tang thương tàn phá bởi thiên tai.
Chạnh lòng Thượng Đế ban ân huệ,
Gìn giữ nơi đây tỏ chút tài.*

THĂNG

► **TÁI CẦU:**

HOÀNG HẬU PRASEY

Chị mừng, mừng, mừng! Vui nghe:

*Để bước Đền xưa bắt chạnh lòng,
Ngôi Thiên nầy kịp định thông dong.
Cửa từ em ráng lo vun đắp,
Thì đến Lôi Âm khỏi bận lòng.*

THĂNG.

PRASEY PRAKHET

Đại hỷ! Đại hỷ!

THI

*Cửa Phạm dò đơn bước đến nơi,
Thông dong tự tại bất qui thời.
Bồ đoàn tưởng niệm tâm an lạc,
Chí ở bốn phương chẳng đổi dời.*

Có Đức Tôn Sơn giáng.

THĂNG.

► TÁI CẦU:

TÔN TRUNG SƠN

Bản đạo mừng chư Thiên mạng.
Bản đạo về đây cho hay tối nay thỉnh Đức Hộ
Pháp nâng loan, có các Đấng giáng dạy.

THĂNG.

▫ *Đàn cơ tại Kim Cang Tự Siemreap, đêm 17-4-1956,
Hội thời.*

Phò loan: Hộ Pháp – Giám Đạo Lợi.

TÔN TRUNG SƠN

Xin để lời cảm ơn Đức Hộ Pháp.

Hôm nay trông gặp nhau đặng tỏ nhiều điều thắc
mắc của Tướng Tổng Thống và Lý Tổng Thống về vấn

đề giải quyết hiệp nhứt Việt Nam.

Theo ý hai bạn của Đức Ngài thì không thể chung cùng Cộng Sản, là do hai thuyết bất đồng. Hễ giải quyết đảng Việt Nam tức là giải quyết đảng cuộc quốc tế, mà quốc tế tức là vấn đề Triều Tiên và Đài Loan đứng đầu trong khối Á Đông này hơn hết.

Họ cho là Đức Ngài lắm tính. Theo Bản sĩ thì Đức Ngài cho người viết một bức tâm thư nho văn minh bạch đường lối quyết định của giải pháp phi thường của Đức Ngài, nhưng chẳng nên quên bí mật cho hiểu rằng: Chỉ tạm thời gian ngắn duy trì ngày giờ cho tình thế quốc tế xoay hướng, hầu tránh nội loạn VN mà thôi, trước khi Nam và Bắc xung đột.

Hộ Pháp, xin tin chắc rằng sẽ thành công vinh diệu. Quốc tế đã đổi chiều hướng thuận tiện cho thuyết Chung Sống, nhứt là Ấn Độ có nhiều uy tín hơn hết. Đức Ngài nên liên lạc cùng sứ thần Ấn thì rộng phương hành động.

Bảo Đạo bạch:

– Việc xin kiến diện vừa rồi có thể được không?

Còn bợ nợ, song sẽ quyết gắp Hộ Pháp, vì có lệnh của chánh phủ họ.

Nhị vị hiền hữu Thoại và Bạch nghe Bản tăng:

THI

*Từ bi năng lực gãm phi thường,
Cửa Đạo mới tìm dạng giống lương.
Nết Khổng nay sanh bao Thánh triết,
Nhà nho sản xuất bức hiền lương.
Hữu nhơn hữu đức thâm quân chúng,
Vô úy vô tư mới tự cường.*

*Nguy hiểm tạo thành trang tuần kiệt,
Thành kiên lũy cố định phong cương.*

Tiêu Diêu Đạo Sĩ sẽ hội hiệp cùng các Ngài ngày mai. Xin Thiên Tôn nhớ phò loan cho người đến.

THĂNG.

▫ Ngày 19-4-1956 (âl 9-3-Bính Thân).

Đức Hộ Pháp, Ngài Bảo Đạo và đoàn tùy tùng đến Pantée Srey.

CÔNG CHÚA PRAO-SREY

Xin mừng Thiên Tôn giá ngự.
Tệ nữ tiếc vì không còn tại thế để triều kiến
Thiên Tôn. Mô Phật.

THĂNG.

▫ Đàn cơ tại điện Prey-rup, lúc 11 giờ 30.

Phò loan: Bảo Đạo – Lê Văn Thoại.

Nầy là cung điện Prey-rup.

Hỷ chư Thiên mạng. Mô Phật.

Dấu tích hơn ngàn lẻ mấy trăm năm, biết bao công cán tô bồi, rốt cuộc lưu lại chút tàn tích.

Ấy vậy, cuộc đời là giả, không có chi còn, nó sẽ trôi theo thời gian và không gian.

Kìa là vương đế, nọ là bửu ngôi, thử hỏi còn tồn tại bao nả?

THĂNG.

▫ Tại hồ nước của động Angkor Thom.

Thần NOUL, Đức Tiêu Diêu Đạo Sĩ mời Đức Hộ Pháp đến dinh Ngài.

THĂNG.

▫ *Tái cầu tại đền:*

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Tệ tăng xin kiếu lỗi vì đã làm cho Thiên Tôn bặt lòng. Tệ tăng sẽ nói nhiều một chút, xin chư Thiên mạng thứ lỗi.

Thưa Hộ Pháp và Bảo Đạo,

Bần tăng cùng nhị vị Đại Thiên phong thử tìm hỏi coi các sắc dân nhược tiểu nơi vùng Á Đông nầy do đâu xuất hiện?

Phải chăng là do hai đại dân Ấn Độ và Trung Hoa liên giao mà cấu tạo. Trước họa phân chia Âu Á, thì lẽ ra các đồng chủng ấy phải hợp nhau mà bảo thủ sanh tồn mình, nếu không do quân lực thì ít ra cũng đồng tâm lý tinh thần hay đồng môn đạo giáo mới phải, trái lại cảnh tượng nguy vong Á chủng mà không một phương hay bảo thủ thì số mạng họ phải thế nào? Vừa thoát nạn Âu hóa, lại bị giam hãm vào vòng thúc phược tân chủng Mỹ, Anh, thì tránh sao khỏi diệt vong tuyệt chủng, do Thiên cơ tiền định.

Hộ Pháp đã giáng trần thì trách vụ thiêng liêng cốt để cứu dân độ thế, phương chước hay khéo của Đức Ngài sẽ tự nhiên gặp nhiều khó khăn gay trở, song không qua phép Thiên thơ tiền định.

Xin nhị vị an lòng. Số kiếp của Miên cũng đồng số kiếp của Việt Nam, vì có cho nên các Chơn Linh Phật giới Miên hội nghị cùng nhau quyết định cho Miên – Việt đồng tình tranh đấu.

Nhị vị nên để tâm suy tính đặng theo dõi thời cuộc quốc tế xoay chiều, Đạo cứu đời là như thế. Xin nhị vị

nghe Bản tăng:

THI

*Thân tu của Phạm đã nhiều đời,
Thoát tục nay mừng đặng thánh thời.
Dạy rõ như duyên không cách vật,
Đề cao Phật phẩm để nâng người.
Tụng kinh bác ái dìu đường tục,
Lần chuỗi từ bi định phép Trời.
Buồn chẳng Long Hoa vào kịp hội,
Định phân Phật phẩm với Tiên ngôi.*

THĂNG.

105. *Th.Thất BATTAMANG, 10-3-B. Thân (dl 20-4-1956)*
Phò loan: Giám Đạo Lợi - Lê Văn Thọại. Tý thời.

BÁT NƯƠNG DTC

Đại hỷ! Đại hỷ cho chúng sanh nơi này. Làm gì mà vui cười như pháo nổ vậy em Nhâm? Cho chị chia vui với nào.

Hương Nhâm bạch: –

Thì có Lão thầy rùa đi đến đâu thì nên việc đấy. Nè chị nói, Lão ấy giỏi bắt gió nắn hình lắm mà em sợ gì. Nè, em nhớ thư lại Lão thầy rùa ấy làm gì mà dòng họ chị bên kia phải bóp trán, chú Tưởng ít hơn nhà nó họ Mao, phải ôm bộ đầu vô thần suy nghĩ, không biết Lão thầy rùa bên này sẽ xử ra quẻ gì. Chẳng phải vậy thôi đâu nghe. Cả đầu óc của đám tai to mặt lớn ở thế giới đều bị trận mê hồn. Họ đang xông xáo bàn tán, thú nhút cà ri cay thì họ mê lắm, vì họ tính là bắt được bồ rồi.

Hỏi giùm Lão thầy rùa chừng nào cho trái bôm nguyên tử của Lão sáng chế ra mắt thế giới, chừng ấy mới đánh ngã thuyết xâm lược khoa học của hai khối. Lão thầy rùa nếu có sai đồ đệ xuống núi, ráng dạy cho rành ấn khuyết, chớ để bơ bơ bị phù phép người ta dọa cuốn gói thì kỳ đa nghe. Nói thì nói vậy, chớ quyền Thiêng Liêng sẵn sàng giúp đỡ, trong ấy có em.

Khi về Báo Ân Đường, nhớ phò cơ, có Đức Vô Danh Tiên Trưởng giảng.

THĂNG.

106. Báo Ân Đường Kim Biên đêm 13-3-Bính Thân (dl 23-4-1956). Hội thời.

Phò loan: Bảo Đạo – Sĩ Tài Khỏe.

BÁT NƯƠNG DTC

Xin chào anh Bảo Đạo và các em.

Nhân có mấy em mới đến tòng sự với Đức Hộ Pháp, chị đến để đòi lời giáo hóa.

Đức Hộ Pháp đang lãnh đạo Chánh sách HBCS cho dân tộc Việt Nam, thì phải có những môn đồ trung thành để thiệ hiện chánh sách ấy cho lan rộng khắp các giới nhân dân Việt Nam lãnh hội, hầu hữu dụng quyền công dân của họ vào ngày trưng cầu dân ý do toàn dân quyết định sắp tới.

Vậy các em nên tỏ ra can đảm, cẩn thận, sáng suốt để ứng trực thi hành mạng lệnh của Đức Hộ Pháp cho kịp thời cơ.

Một con đường duy nhất để giải hòa đem lại thống nhất và hòa bình cho Việt Nam, nhưng cần phải theo trào lưu và tinh thần tiến triển của dân mới thâm hoạch được kết quả tốt đẹp.

Chị chỉ có mấy điều căn dặn các em khá nhớ.

Có Đức Tiêu Diêu Tiên Trưởng muốn đến.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

TIÊU DIÊU TIÊN TRƯỞNG

Bản đạo xin chào chư Thiên mạng.

Bản đạo rất mừng được thấy chư Thiên mạng có lòng lo cho vận mạng tồn vong của dòng giống Việt

Thường, nên có đôi lời mách bảo gọi là hộ trì và giúp đỡ về mặt vô hình.

Tinh thần dân tộc Việt Nam hiện đang khao khát hòa bình và thống nhất dân tộc trong khuôn khổ dân tộc tự quyết, loại trừ những ảnh hưởng ngoại lai do hai lãnh tụ... .. thừa hưởng để chia hai lãnh thổ.

Chư Thiên mạng có trách vụ giáo dân cho sáng suốt để khỏi bị lừa bịp bởi hai ảnh hưởng ấy.

Tình trạng nước Việt Nam đang bị quyền của hai khối Nga – Mỹ tự do cầm cán hai vị lãnh tụ đương thời để thao túng thì sứ mạng của chư Thiên mạng cũng không phải dễ thi hành.

Nhưng mọi việc đều do Thiên cơ tiền định cả. Ngày giờ đến thì mọi việc cũng phải đến, ngoài dự định của thế nhân... ..

Chư Thiên mạng khá nhớ mọi hành động đều có Thiêng Liêng giúp sức.

Bản đạo xin thỉnh Đức Hộ Pháp có Vô Danh Tiên Trưởng đến.

THĂNG.

VÔ DANH TIÊN TRƯỞNG

Xin mời Trương Hiến Pháp,

Bản đạo kiếu lỗi cùng Thiên Tôn vì đã làm thất công Ngài.

Cười...!

Ngài muốn biết danh hiệu của Bản đạo để làm gì? Ta cũng chẳng xa lạ chi nhau, nhưng tốt hơn để Vô Danh như thế có lẽ cần ích hơn. Cười...!

Chào người quen Trương Hiến Pháp, còn nhớ Lão há? Thì mỗi phen đến cùng nhau chỉ vì quốc sự.

Cười... Tấn tướng đời vẫn xây vẫn như thế. Nếu ai hỏi Đức Trạng Trình, đời là thế nào? Thì Ngài sẽ nói rằng: Tấn tướng nhị chúa diễn lại mà thôi, không hơn không thiệt. Ôi! là công danh, quyền lợi, hám vọng của đời vốn bấy nhiêu thôi, mà đã gây biết bao nhiêu thảm khổ. Trung, nịnh, gian, ngay, trò đời vẫn vậy. Thử hỏi ngôi Nguyễn, ngôi Trịnh nay đã còn gì? Ham mà chi? Muốn mà chi? Hai mươi ba triệu diệt vong thống khổ.

Hộ Pháp Thiên Tôn đem hết trí não tinh thần chấn hưng quốc vận. Ai đã nghĩ đến như Ngài đặt toan giúp sức, giờ phút nầy toàn cầu đều loạn lạc, nhứt là hai đảng phái Trung hoa e không khỏi gây nên đại chiến. Ai cũng mơ mộng thống nhứt hoàn cầu cầm quyền bá chủ. Nạn diệt vong vì võ lực hầu kể thì cơ tận diệt nhưn sanh không phương tránh khỏi.

Thoảng như Bản đạo hỏi thử các vị Thiên mạng rằng: Địa cầu sẽ chia hai một thời gian ngắn, các Ngài chịu hơn hay là muốn chia đôi khu vực Nga Mỹ tranh hùng, xin nói thử.

Đức Hộ Pháp nói:

– Không muốn cái nào hết.

Thoảng vì oan nghiệt nhưn sanh phải chịu quả báo như thế ấy thì mới nghĩ sao?

Bảo Đạo bạch:

– Thà chọn điều thứ nhứt.

Cười... Thì Thiên cơ cũng định như thế ấy.

Xin mấy vị thiếu niên nghe:

*Tinh thần là chủ, thân là tôi,
Câu vật công danh để miếng môi.
Mới biết oan gia là nghiệp cả,
Cho hay nghiệt chuông ấy cao ngời.
Thành nghiêng vạc ngã không yên đứng,
Ngai đóng chông đơm ắt khó ngồi.
Phải mặt trượng phu đâu cũng phận,
Trọng khinh hậu bạc ở ngoài môi.*

Muốn cứu vãn tình thế nước Việt, cả quốc dân nên cố gắng. Hộ Pháp Thiên Tôn an lòng, chẳng đến nỗi nhớ danh Đạo phòng sợ.

Ai kia cầu Đạo, chớ Đạo chưa dễ cầu ai. Xin Ngài đừng thắc mắc.

THĂNG.

107. Báo Ân Đường Kim Biên, đêm 15-3-Bính Thân (dl 26-4-1956). Hội thời.

BÁT NƯƠNG

Chào Hiến Pháp, Bảo Đạo.

Có người vừa đón đường chị đưa tin là Bảo Đạo tính cầu may cát chùa, nhưng không may lại đi tuốt.

Bảo Đạo bạch: Mua giấy số trật hết, bây giờ có Giám Đạo Lợi cầu may xin xuống Sài Gòn đòi tiền bồi thường chiến tranh.

Thì chị đã nói Lão thầy rùa có đây mà lo gì. Thôi không hơi đâu nói chuyện cờ bạc và vạ nợ nần.

Ê, làm gì mà mấy chú nhỏ hăng quá gà độ tháng 10. Nè ráng coi chừng họ cũng có trăm mưu quỷ quái lắm, còn Nhị Ca thầy rùa tính để em Thoại làm chú tiểu chọi đầu mãi, sao chưa cho thả bôm?

Bảo Đạo bạch: Xin Bà cho biết sự đi đường dễ không?

Thì cứ xuất kỳ bất ý mà tiến sẽ đắc thắng, Phật chỉ đường chớ gì. Vạy cứ đi cho kịp Thiên thơ.

Nè, Thoại nghe:

*Lời hẹn ngày xưa trước Điện tiên,
Giúp tay Hộ Pháp tạo ngôi Thiên.
Đưa tay lau lụy đời đau khổ,
Cất tiếng kêu thương Đạo nắm giềng.
Tạo thế phải toan phương lấy đức,
Dù đời nắm chặt lấy tình thiêng.
Cơ đời ví chẳng khuôn linh định,
Thế Đạo lập ra để tạo quyền.*

Bảo Đạo nghe:

*Thế giới đương cơn mít mịt mù,
Việt Nam nầy loạn ú ù u.
Mỹ Nga chuẩn bị âm âm chát,
Hồ Diệm gài then bít bịt bù.
Đau thảm nhưn sanh chiu chít chịt,
Khổ dân chúng gọi cú cù cu.
Cao Đài giục khởi bông bông bông,
Dân Việt phất phơ vù vũ vù.*

Kiểm hiểu, vũng lòng đi.

THĂNG.

108. *Báo Ân Đường Kim Biên, đêm 28-3-Bính Thân (dl 8-5-1956).*

Tà NOUL, Tệ Thần xin chào Préat Lục và chư vị
Thiên phong.
Xin Préat Lục từ đây cho Tệ Thần kêu danh là
Préat Sasinna.
Có Đức Tiêu Diêu Đạo Sĩ và Khánh Vân đến
viếng.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

TIÊU DIÊU ĐẠO SĨ

Bần tăng xin chào chư Thiên mạng.

Hôm nay, Bần tăng đến xin có điều bàn luận cùng Ngài về sự quyết định của các Chơn Linh Phật giáo muốn cầu phương hiệp Đạo y theo lời xin hôm nọ nơi Đế Thích.

Theo ý định ấy là từ đây về phép Đạo bên Quan, Hôn thì không thay đổi, còn về mặt Tang Tế thì cần sửa đổi nơi Tần quốc thế này: Khi có kẻ nào qui liễu nơi đây thì tùng theo cổ luật nhà Phật là đem vào chùa thiêu xác, rồi tro cốt ấy tùy theo phẩm vị, hoặc đưa về Tòa Thánh hay là để nơi hầm của Bát Quái Đài đền thờ nơi đây, gọi hầm ấy là “**Thần Linh Đài**”.

Tưởng khi nên hội cả các Thánh đặng quyết định việc này.

Theo Thiên Tôn tưởng thì chỉ e cổ tục nhà Nam không như cổ tục nhà Miên cũng phải, song sự cấp táng nơi đây tùng theo cổ tục nhà Nam là bất tiện, lại thêm chia rẽ phong tục thì khó độ dân Tần.

Phương châm thống hiệp Phật giáo điều ấy rất nên

cần thiết.

Còn nói về phương thiêu xác thì một ngày kia sẽ phương tiện nhờ điện lực, những lò thiêu nên dùng ở nơi chùa Phật, rồi sau sẽ sắm cho có.

THĂNG.

109. Báo Ân Đường Kim Biên, ngày 15-8-Bính Thân (dl 19-9-1956). Hội thời.

Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Đạo.

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Bần tăng xin chào Thiên Tôn, Chơn Quân và hiền đệ.

Thưa Thiên Tôn, có Nguyệt Tâm Chơn Nhơn đến nhưng người lại nhượng cơ cho Bần tăng trước. Cười...!

Nhiều điều Thiên Tôn hỏi thì Bần tăng khó trả lời đặng, duy Nguyệt Tâm đảm đương Thiên vụ, người hiểu biết rõ hơn Bần tăng, vậy Thiên Tôn nên hỏi nơi người.

Chỉ có về bài thi của Bần tăng có hơi huyền bí tiên tri, nên Bần tăng có thể giải đáp.

Thiên Tôn nhớ lại khi lập thành Phong Thần Bảng, những người đứng vào hàng Thất Thánh là ai?

Đức Hộ Pháp bạch:

– Lý Thiên Vương, Kim Tra, Na Tra, Mộc Tra, Vi Hộ, Dương Tiễn, Lôi Chấn Tử.

Phải, thì trước đầu kiếp vào nhà họ Vi, còn nay vào nhà họ Phạm. Điều ấy có chi khó hiểu mà phỏng đoán. Tiên tri của Bần tăng đã hiểu và chỉ rõ, Việt Nam xuất Thánh thì đã hẳn rồi, còn chi không rõ rệt. Lại còn một điều trọng hệ hơn nữa là **Di-Lạc** giáng linh, thì Thiên Tôn đã thấy rằng tiên tri vốn không sai sót đủ điều. Còn lời thứ hai, Thiên Tôn hỏi Bần tăng thì xin Ngài vấn đáp với Nguyệt Tâm vì chính mình người đã truyền tin ấy.

Vui mừng hơn nữa là từ đây, thiên hạ đã hiểu rõ Thánh chất của Thiên Tôn và ngọn cờ cứu khổ sẽ cứu quốc cho giống nòi Việt Nam, rồi lan truyền cho toàn thế giới chung hưởng.

Bảo Đạo, có phải ta tri âm với nhau về điều ấy chẳng?
Cười...!

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

NGUYỆT TÂM CHƠN NHƠN

Thưa chào Thiên Tôn, Chơn Quân và hiền đệ.

Hèn lâu, tộ nhơn không đến là bởi quá thẹn thùa, không tròn Thiên mạng. Nhờ ơn Thiên Tôn không kể lỗi, lại còn khẩn đảo Chí Tôn xin cho tộ nhơn tái thủ Đạo quyền hầu chỉnh đốn Hội Thánh Ngoại Giáo lại cho vừa Thiên ý. Ngọc Hư Cung đã đòi tộ nhơn đăng giao truyền Thiên lịnh.

Tộ nhơn khi đăng lời an ủi của Ngọc Hư thì cũng trông mong hội ngộ cùng Ngài, song, thiếu cơ bút thì làm thế nào cho đăng thông công cùng nhau.

Về sự truyền tin văn tắt làm cho Thiên Tôn suy nghĩ, cũng vì lẽ thiếu cơ bút. Cười...!

Mấy bữa trước, Đúc Hộ Pháp nằm thiêu thiủ chợt thấy một hàng chữ lửa viết là APOTHÉOSE mà không hiểu ý nói gì?

Nếu điều truyền tin ấy cho ai khác hơn thì tộ nhơn làm đăng dùng vào đâu? *Apothéose* sẽ hiện tượng trong một thời gian ngắn đây thì Thiên Tôn mới rõ biết ai hưởng đăng điều ấy. Còn nghi cho tộ nhân nói đến họ Ngô là chuyện buồn cười!

Điều thứ ba, Thiên Tôn hỏi về Lễ Hội Yến Diêu Trì, sắp ngôi vị cho các Đấng lập giáo thì như đã sắp là trúng.

Hình ảnh của Lễ nó phải tượng hình Càn Khôn Vũ

Trụ, bởi nơi tay Đại Từ Phụ lập pháp, Thiên Tôn đã hiểu thấu huyền bí chuyển luân của thế giới Manvantara thì của Hoàng địa của Dương quyền di chuyển phải có trật tự đẳng cấp thiêng liêng hạp cùng chơn pháp.

Khi mở Bí pháp ấy, Chí Tôn để trọn quyền cho Diêu Trì Cung thay quyền cho Cửu phẩm Thần Tiên cùng Phật vị.

Chiếu đổi lại là Hiệp Thiên Đài thay quyền cho Vạn linh: Pháp – Đạo – Thế. Pháp thì Hộ Pháp, Đạo thì Thượng Phẩm, Thế thì Thượng Sanh.

Ngôi vị của Tam quyền, có thể đã định sẵn là Đạo bên tay mặt, Thế bên tay trái (*của Hộ Pháp*), còn Pháp thì tại trung ương.

Vậy thì Khai Pháp đặng quyền ngôi chính giữa. Một ngày kia nếu cả thầy qui vị thì cũng sắp như thế. Thiên Tôn xem lại địa vị của họ nơi Đền Thánh mà sắp thì là đúng chơn pháp.

Về việc tái thủ quyền hành Chương Đạo thì tệ hơn đời thi hành trọn vẹn Thánh Lệnh của Thiên Tôn, rồi tệ nhân sẽ đến trả lời cùng Ngài và quyết định.

Xin Ngài miễn lỗi cho.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

TRẦN KHAI PHÁP

Cười... Bị kêu ngạo mắc cỡ quá. Đã biết người ta thi phú văn chương dở mà còn kêu ngạo là điều thất đức. Biết chưa các quan?

Ờ, để ráng hết gân cốt một lần đặng chuộc danh giá

của một vị Chơn Quân coi, để người ta kêu ngạo chịu không nổi. Thi nè:

*Đã chán công danh dưới phép người,
Đem thân cửa Phạm để nên nơi.
Lóng chuông Bạch Ngọc hồi hồn tục,
Nghe trống Lôi Âm tỉnh mộng đời.
Năm pháp thiêng liêng đều Thánh vị,
Cầm cân công lý giữ ngôi Trời.
Dầu chưa trọn nghĩa Thiên thơ định,
Giác ngộ vui theo cũng kịp thời.*

Cười... Chớ để bị hoài sao các quan.

Chào militaire.

THĂNG.

PHẦN GHI CHÚ của Ngài Bảo Đạo Hồ Tấn Khoa viết sau bài Thánh Ngôn trên gửi về cho Hiệp Thiên Đài nơi Tòa Thánh Tây Ninh:

1.- Bài thi mà Đức Thanh Sơn giải nghĩa trong bài Thánh giáo nói trên là bài thi của em đã gửi về đính theo bản Thánh Lịnh số 85/HP-HN về Chúc sắc Ngoại Giáo.

Em xin nhắc lại sau đây cho khỏi mất công lục kiếm:

THI

*Hoành Sơn phân nước trót đôi lần,
Khí số bấy chừ dứt Nguyễn Quân.
Lời sấm đoán văn khi thật quả,
Tiên tri toán số gẫm không lầm.
An dân buồn thiếu trang hiền sĩ,
Bảo quốc vui nhờ Đức Thánh nhân.
Suy thịnh nước nhà do trị loạn,*

Cũng như Đông mẫn tới hồi Xuân.

2.- Bài thi của ông Khai Pháp mới cho dùng làm bài thài thay cho bài cũ.

Sao lục y chánh văn.

Kim Biên ngày 10-9-Bính Thân. (dl 13-10-1956)

Bảo Đạo

(ký tên đóng dấu)

110. Báo Ân Đường Kim Biên, ngày 15-8-Bính Thân (dl 19-9-1956). Tý thời.¹

Phò loan: Hộ Pháp - Bảo Đạo.

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em.

Hộ Pháp, có Chí Tôn và Đức Lý Đại Tiên đến.

Em cho mấy em đến hầu đàn đặng chung

hưởng hồng ân của Người.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THẦY

Các con,

Thầy ban ơn cho các con. Các con ngồi kiết tường. Thầy đến cốt để chuyện văn cùng Hộ Pháp trong nhiều việc nó muốn hỏi Thầy.

Con *Tắc*! Con hôm nay đã lão thành niên trưởng. Con đã thấy rõ rằng Thầy chưa hề thất hứa với con. Thầy chỉ cảm cảnh một điều là con đơn cô thế mỏng khi các anh con đã lần lượt về cùng Thầy. Con không nên lầm tưởng như thế, vì chúng nó không buổi nào không gần bên con. Chúng nó càng xem cơ nghiệp của Đạo đồ sộ chừng nào thì càng tấm tắc khen con và mang ơn nặng của con, như là *Trang, Thơ, Tương ân hận*, Thầy rất nên tội nghiệp.

Thầy thấy chúng nó hổ thẹn phạm mình không trọn Đạo. Kỳ hội Ngọc Hư vừa qua, nhiều đứa tình nguyện tái kiếp, nhưng Thầy chưa quyết định.

.....Thầy càng thấy Đạo bành trướng lớn chừng nào mà

¹ Có Chức sắc Hội Thánh Ngoại Giáo nam nữ hầu đàn

dòm lại thân phận của đám nhỏ Hiệp Thiên Đài càng thêm lo lắng tương lai của chúng nó, dẫu rằng Thầy đã hiểu rõ mạng căn kiếp số của mỗi đứa mang thi hài xác tục mê muội thể tình, chưa phân biệt trọng khinh kiếp sống. Chúng biết đâu hình phạt thiêng liêng nghiêm khắc, e phẩm vị Thầy ban cho sẽ thành bánh vẽ. Thầy đau đớn thấy Ngọc Hư Cung đã nhứt định chuyển pháp.

Tắc!

– Dạ.

Thầy cậy con một điều là thoảng như Thiên thơ biến chuyển cắt ngôi vị của chúng nó thì con tiếp tay cùng Thầy xin ân xá. Con nên cho chúng nó hiểu điều ấy.

Hộ Pháp bạch: –

Thảm... ..

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

LÝ THÁI BẠCH

Lão chào chư hiền hữu, chư hiền muội.

Bình thân. Lão cám ơn.

Hộ Pháp hiền hữu, khi nãy Đại Từ Phụ từ già với một vẻ thê thảm mà chư hiền hữu và chư hiền muội không thể tưởng tượng đặng.

Hộ Pháp hiền hữu đã thấy rõ tà quyền đã xâm nhập vào cửa Đạo đó chưa? Chẳng phải buổi nầy mà thôi mà nó đã biến hình từ ngày hiền hữu mới bị đổ lưu ra hải ngoại. Chúng dám cả gan mơ vọng rằng: Quái tượng ấy có thể còn tồn tại vững bền mãi mãi.

Những hành vi phản Đạo của chúng nó là chính tay

của Lão đã thúc giục.

Một là làm cho toàn quốc dân Việt biết đến một phen nữa *Gia Tô Giáo quả thật là tai hại nhứt của Việt Nam, như thế đặng thức tỉnh đôi triệu tín đồ trong cửa đạo ấy.*

Hai là tẩy trừ quỷ quái tà quyền trong cửa Đạo.

Lão lấy làm vui hứng thấy chí hướng của hiền hữu đương tìm chước tảo thanh, nhưng trong số tội nhờn của Đạo có một phần ít xu thời mưu cầu danh vọng mà phạm Thiên điều.

Hiền hữu lấy lòng công bình, từ bi xét đoán. Từ đây Lão xin hiền hữu một điều là trước khi định tội tình của họ thì cho Lão góp phần xét đoán với.

Hộ Pháp:

– Dạ, xin Ngài để tay giúp đỡ tôi.

Cười... *Đã xong lũ quỷ xác ma hồn Quân Đội* thì với Hội Thánh là việc dễ tính. Cười...!

Đừng lo ngại, hiền hữu sẽ thành công Đạo Đòi một cách mạnh mẽ và vinh diệu.

Hồ hiền đệ rõ chưa?

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

THƯỢNG TRUNG NHỰT

Qua chào mấy em. Cười...!

Ê, Hộ Pháp, em phải cảm ơn Qua vì chính Qua mời Đại Từ Phụ và Đại huynh ta đến cho em đó đa.

Ê, em đừng tưởng tượng rằng một mình em đảm đương phận sự, mà em phải nhớ rằng Qua với Cư hàng

ở bên em đó nghe.

Hộ Pháp bạch: –

Ừ, Hồ hiến đệ, về vụ hội nghị tôn giáo toàn cầu thế nào cũng phải đình đãi lại, bởi có là hai nước để xướng nó ra là Anh và Pháp mà công chuyện con kinh Suez đã biến ra rắc rối cho hai nước ấy hơn hết.

Lại một nỗi, các tôn giáo hội viên phần nhiều là ở Trung Âu và Trung Á hơn hết. Họ đã bị trường hợp Âu Á căng thẳng với nhau, gây khó hành trình của họ, nhưt là Anh toàn nương quyền hành Đạo giáo quốc tế đặng gây dựng khối thứ ba trên nền tảng đạo giáo.

Hai em còn nhiều dịp đem chuông nhà ta đánh nơi quốc tế, chẳng nên lo ngại chi lắm. Hai em cứ giả vờ như không biết điều ấy rồi cứ gửi quyết nghị cho họ. Luôn dịp mời Đại Hội Long Hoa như Hộ Pháp đã định là hay khéo hơn hết.

Ê, thường phò loan cho người ta đến chơi với.

Au revoir.

THĂNG.

111. Báo Ân Đường Kim Biên, đêm 17-9-Bính Thân (dl 20-10-1956). Tý thời.

Phò loan: Bảo Đạo - Sĩ Tải Cao.

CAO THƯỢNG PHẨM

Đổi đại ngọc cơ.

Bản đạo chào hiền đệ Bảo Đạo và tất cả các em.

Hôm nay, Bản đạo mới đến được vì kỳ đàn rồi Bản đạo không còn dịp khác nữa do đàn đã chấm dứt, Quyền Giáo Tông lui thì cơ cũng nghỉ.

Các em hãy đứng dậy.

Bản đạo về với tâm tình đa nghe.

Hồ hiền đệ, đêm hôm rồi, hiền đệ sợ lắm chớ! Bản đạo nâng loan phụ giùm cho đó, điển của hiền đệ còn yếu để nâng đại ngọc cơ, nên Bản đạo biểu đổi đại ngọc cơ hôm nay đặng hiền đệ tập lần cho quen đi, để sau này hữu dụng.

Bây giờ hiền đệ hỏi về chi trước?

Bảo Đạo bạch:

– Hỏi về vụ Đức Chí Tôn cho hay rằng Ngọc Hư Cung định chuyển pháp về các Chúc sắc Hiệp Thiên Đài, bây giờ phải tìm cách nào đặng cầu xin cho mấy anh?

Việc ấy Bản đạo rất khổ sở không kém hiền đệ và các em đâu. Các bạn HTĐ từ bấy lâu nay vẫn do dự không hoàn toàn trọn vẹn lo thi hành trách nhiệm đã nhận lãnh khi trước. Đã đôi phen Bản đạo nhắc nhở phận sự thiêng liêng của các bạn ấy hầu tỉnh ngộ các bạn chưa về hành đạo từ bấy lâu nay.

Nhưng sự kiện như Hồ hiền đệ đã mục kiến là các bạn của gia đình Hiệp Thiên Đài không cho là trọng,

vẫn viện nhiều lý lẽ không đáng để duy trì đời sống vật chất của thế tình. Thử hỏi trường hợp ấy hiền đệ mới phải nghĩ sao?

Đến hôm nay, Thiên cơ đã đưa đến khúc quyết liệt của sự khảo duyệt thử thách mà các bạn ấy vẫn làm ngơ. Rồi đến Đại Hội Ngọc Hư khiến cho cả Thần, Thánh, Tiên, Phật phải đặc biệt chú trọng đến ba Chi: Pháp, Đạo, Thế của Hiệp Thiên Đài.

Về Chi Pháp chỉ có Đức Hộ Pháp bình cán lấy một mình với gánh nặng nắm quyền Thống suất lưỡng Đài. Chi Đạo thì hiền đệ cô thân, thử bình vực Đạo bao nhiêu đó chớ? *Chi Thế thì chưa hề bảo trợ con cái Đức Chí Tôn trước mặt thế, lại còn thêm vào đặng ràng buộc thêm nữa.*

Như thế, thử hỏi Đại Hội Ngọc Hư bỏ qua thế nào cho được mà không chuyển pháp?

Đức Đại Từ Phụ không hề bác bỏ dự định Ngọc Hư nên mới nhờ Hộ Pháp tìm thế cứu vãn. Giờ đây hiền đệ tính ra phương nào, thử nói cho Bản đạo rõ, chớ Bản đạo khó nói ra lắm, vì lý do mà hiền đệ hiểu hơn ai hết.

Bảo Đạo bạch:

– Bây giờ theo yêu cầu của Đức Chí Tôn, Đức Hộ Pháp dâng sớ xin có được không?

Chưa chắc được như ý. Hộ Pháp phải hoàn toàn công bình trước Ngọc Hư, điều ấy đã hẳn vậy. Nếu không thì Đại Đạo đã không còn ra vẻ Đại Đạo như hôm nay. Hiền đệ đã hiểu?

Thôi hiền đệ khá yên tâm. Bản đạo nắm Chi Đạo, vẫn lúc nào cũng phải bình vực, song phần trạng sư có đắc lực hay chẳng là do các bạn Hiệp Thiên biết phận mình ngay từ lúc nầy phải bắt tay vào việc, may ra đỡ và

nhẹ lo phần nào phận sự binh vực đó thôi.

Bần đạo chờ sự định đoạt của các bạn Hiệp Thiên Đài, rồi sẽ tái ngộ bàn luận thêm.

Xin lui.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

BÁT NƯỚNG DTC

Chị chào em Bảo Đạo cùng tất cả các em.

Bảo Đạo bạch:

– Hỏi có phương pháp nào cứu mấy anh?

Thật khổ não cho cả gia đình Hiệp Thiên, thậm chí đến hôm nay chị mong đợi cơ hội hầu luận bàn cùng nhau về việc ấy.

Hai em Hiệp Thiên cùng mấy em,

Riêng chị rất có cảm tình đặc biệt với nhà Hiệp Thiên Đài. Từ khi khai Đạo, chị không buổi nào mà không lo lắng cho gia đình ấy sum họp, song chị chỉ vui một phần nào thôi.

Nhận thấy đám em nhỏ biết xả thân để vun bồi cơ Đạo, giúp tay chơn cho các bạn lớn. Các em thi hành sứ mạng, song các anh lớn của các em nhỏ sau này hoàn toàn thụ động, ẩn nường nơi địa vị cao trọng của mình rồi dựa vào đó để làm gương không hay cho đàn em nhỏ.

Chị đau lòng hơn hết thấy Chi nào cũng còn thiếu cả, ngoại trừ Chi Pháp có Đức Hộ Pháp bình cán nhưng cô thế vì không ai trọn vẹn giúp đỡ. Các em nhỏ chỉ là bộ phận của guồng máy mà người cầm máy lại trễ, thử hỏi bộ máy chạy ra sao?

Chi Đạo không làm trạng sư cho ai cả, vì có ai đâu binh vực mà nhờ đến trạng sư.

Chi Thế ít ra cũng bảo vệ cả con cái Đại Từ Phụ một phần nào, song ngược lại còn mượn thế lực kia mà làm khổ thêm nữa.

Chi rất lo ngại cho tương lai của các anh lớn của các em nhỏ, ngày kia sẽ ân hận nhiều, nhưng dù ân hận đi nữa cũng chẳng cứu vãn được phần nào, chỉ đem lại sự thất vọng lớn lao cho kiếp sống.

Đại Hội Ngọc Hư chuyển pháp, chị cũng có dự trong đó. Chị phật phồng khi đề cập đến vấn đề này. Các em hiểu sự lo lắng của chị thế nào thì giờ đây các em đưa ý kiến giúp chị xem có phương nào hay gỡ rối cho chị.

Bà Đạo Như Hương Nhâm bạch:

– Xin dâng số cầu Đại Từ Mẫu chuyển vô vi cho mấy anh sớm thức tỉnh hiệp tâm nhứt trí lo Đạo.

Điều Trì Cung đã bao phen nhắc nhở, song lời nói vô hình này chưa đủ để vào tâm não của các anh lớn của các em nhỏ đâu. Chị không thể lấy vô vi mà nâng đỡ nữa. Chị đã lắm lúc kêu gào sự lụy đời của các anh lớn Hiệp Thiên ấy, song kết quả chưa hề được hài lòng. Sở dĩ chị không dùng danh từ nào khác hơn là anh lớn của các em nhỏ vì trong cửa Hiệp Thiên, chị có khi là chị, mà cũng có lúc là em nhỏ nữa, nên không có tiếng nào để gọi hơn là anh lớn của các em nhỏ, như em Cao chẳng hạn.

Em Bảo Đạo, để kết thúc mối lo âu, em cần gởi những Thánh giáo ấy đến các bạn của em, rồi kết quả sẽ ra thế nào chừng ấy mới xoay phương thế khác.

Các em gái của chị ráng lên nghe.

Đạo cũng trông ngóng các em lắm, bàn tay dịu mềm của các em sẽ nâng đỡ và thoa dịu vết thương đau khổ ê chề của đời đã làm cho Đạo khổ sở từ bấy lâu nay. Chị trông cậy các em, xin nhớ đó mà tu sửa lấy thân trước, rồi ra tay giúp sức cho đời nghe.

Thôi chị lui.

Bảo Đạo bạch:

– Hỏi về vấn đề mời các tôn giáo dự Hội Long Hoa mà Đức Hộ Pháp thì ở hải ngoại lưu vong như thế này thì làm sao mà sắp đặt kịp.

Còn không bao lâu nữa sẽ đến ngày dự định Đại Hội Long Hoa thì em cứ lo liệu phương tiện liên lạc trước đi, rồi sẵn đó em đủ tài liệu để mời cả giáo phái tôn giáo trên thế giới về dự hội. Các môn đồ giáo phái rất nhiều, nhứt là ở Ấn Độ và Cận Đông, ở Âu Châu và Mỹ Châu thì dễ gì có đó em.

Bảo Đạo bạch:

– Về việc mời thì như vậy, còn việc sắp đặt ở Tòa Thánh nếu Đức Hộ Pháp ở hải ngoại thì sao?

Việc ấy hoàn toàn do nơi Đức Hộ Pháp cả. Chị cũng chẳng có phương chi khác mà nói với em, do nơi ông thầy pháp đó thôi. Điều binh khiển tướng mọi việc do ông thầy pháp ấy, chị chỉ phất cờ giống trống làm hiệu cho các em tiến.

Thôi chị xin kiếu, hẹn lại kỳ sau.

THĂNG.

112. *Báo Ân Đường Kim Biên, đêm 8-2-Đinh Dậu (dl 9-3-1957). Hội thời.*

Phò loan: Sĩ Tải Cao – Sĩ Tải Khỏe.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào hiền đệ Bảo Đạo và ba em.

Đêm nay Bản đạo vì thấy các em lo lắng trọn ngày nên đến với mấy em giây lát. Vậy hiền đệ bình thân và đừng lo nghĩ gì cả nghe.

Đến nay, cuộc diện mới thay đổi đôi phần, chớ sự thật, các em có nhận định nó đã thay đổi từ lâu rồi chớ! Chẳng lẽ cứ trầm lặng như mặt nước mùa thu sao? Có gió thổi thì mặt nước mới xao động. Từ gió đến cuồng phong thổi mạnh, nước dậy lên, khi mặt hồ nổi phong ba, thuyền Đạo tròn trành, chẳng những người chèo lái người giữ lái phải một phen cực nhọc nữa mới qua được bờ bãi ngạn.

Đạo từ lâu vẫn êm dịu trôi theo dòng thời gian, do đó mà khách du thuyền tưởng đâu đó là lẽ dĩ nhiên, cứ an ổn hưởng cảnh thanh nhàn trời trăng mây nước, nào quan tâm đến sự thế làm chi. Nếu mãi mãi như thế thì Đạo hẳn là hạnh hưởng hơn đời, dầu rằng đời tốn hao bao nhiêu công trình xây dựng mới được vẻ đẹp hiện nay mà Đạo ngồi toại hưởng.

Cơ tạo hóa vẫn công bình, nếu chẳng có sự khảo duyệt của sóng gió thì ai ai cũng tự xưng mình là trọn Đạo, uốn ba tấc lưỡi để lòe thiên hạ chơi, sự thật thế nào ai đâu rõ đặng.

Giờ đây đến buổi lọc lừa, Đạo vươn mình trên sóng dữ để xem tay chèo tay lái điều khiển thuyền Đạo ra sao, chớ chẳng phải Thiên ý cho gió yên sóng lặng mãi đâu!

Các em hãy liệu thể dò phương mà kềm vững con thuyền trước phong ba bão táp, kéo nhờn sanh trước lượn sóng đòi quá vô tình lôi cuốn, kẻ yết ớt nhẹ dạ xa thuyền Bát Nhã đó.

Thời sự hiện giờ gấp rút lắm, các em dư hiểu thì các em cứ bình tĩnh mà xây trở cho khéo léo, kéo sơ thất mà dư luận không buông tha cho đó các em.

Bảo Đạo bạch:

– Việc khủng bố Tòa Thánh và mấy em nóng lòng xin ra... ..

Thật là một diệu kế, song hy sinh vì đại nghiệp đã đưa ra một tiếng dội khá nhiều nơi ngoại quốc, rồi hy sinh thêm nữa cũng chỉ là bị bắt vì Đạo mà thôi, chớ số đông ấy chưa làm nổi việc gỡ rối hiện thời.

Chí Tôn đau xót vì thấy con cái của Người đau khổ thay thế cho Người, song nếu không vậy thì tội tổ tông làm sao trả hết được. Đâu đâu đều cũng có Thiên thơ tiên định. **Hiển đệ nên suy nghĩ kỹ mỗi phen thi hành một việc gì mà đa số bị khổ não thì nên từ bi lại.**

Các em nhỏ lúc nào cũng sẵn bầu nhiệt huyết, song sự hăng hái ấy cần phải có sự dẫn dắt kềm chế của đàn anh mới thiệt là tận thiện tận mỹ.

Bản đạo nói ít, hiển đệ tìm hiểu rồi luận bàn với Hộ Pháp trước khi ra lệnh thi hành.

Bản đạo xin nhượng cơ.

THẮNG.

► **TÁI CẦU:**

PHÒ LOAN: BẢO ĐẠO – SĨ TÁI CAO.

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chào em Bảo Đạo và ba em.

Các em réo chị buổi sáng rồi, còn réo chị nữa.

Bốn câu thi nôm na ấy đủ trả lời những điều thỉnh cầu của em Bảo Đạo và Hương Nhâm đó. (*Xin được cây xăm số 32*).

Bảo Đạo bạch:

– Hiểu không hết bài thi nên xin giải thêm.

Thật là khổ não, chị đâu có hẹp lượng với các em đâu, song Thiên ý vẫn nghiêm khắc vì mọi việc chi nhờ thiêng liêng diu dẫn thì thành ra có sự ỷ lại nơi vô hình.

Đức Chí Tôn là Đại Từ Phụ muốn bồng đỡ con cái của Ngài lên ngôi vị, song chư Phật, Tiên, Thánh chẳng khứng vì không muốn thấy Thiên vị rẻ giá.

Đạo chỉ còn đôi bước đường nữa là đến chốn vinh quang thì chắc phải chịu một phen thử thách nặng nề lần chót nữa, song tội nghiệp con cái của Đức Chí Tôn đã khô héo trước sự thử thách của thời gian đã qua, nay lại phải chịu một phen khảo duợt một lần chót nữa, e cho mảnh thi hài không chịu nổi khổ não mà đâm ra thất chí thêm thất phận mà chớ.

Chị đã chứng kiến mọi đau khổ của các em nhỏ vì Đạo dám lăn vùi trong ngục thất.

Tuồng đời lúc nào cũng vậy. Đạo thanh đời suy, Đạo suy đời lấn áp, song chi chi cũng do sự sắp bày của Thiên cơ cả. Chưa ai tài ba lỗi lạc mà đủ năng lực sửa đổi bao giờ. **Cơ khảo duợt nếu không gay go thì chưa chắc lọc lược kẻ giả tâm nường bóng Đạo mà mượn lối thầy tu để lừa bịp thế.**

Bây giờ chị chỉ khuyên các em bình tĩnh mà đối phó với thời cơ, cứ nhìn đại nghiệp mà giữ vững tinh thần của bốn Đạo, đừng làm xao động e cho kẻ non nớt đức tin sa ngã mà công trình phổ độ của mấy em bị tiêu hao rất ổng cho con cái của Đại Từ Phụ.

Các em nhớ điều ấy, đừng xem thường, đừng hy sinh vô lối, đừng bung rầy, đừng để thất vọng rồi xa Thầy xa Đạo thì công quả của các em mới trọn vẹn, bằng chẳng thì chỉ đi ngược chiều với Thánh ý Đại Từ Phụ đó đã.

Bảo Đạo bạch hỏi vụ Lê Minh.

Chớ lo nghĩ nhiều, thời gian ngắn sẽ rõ thiệt hư, dầu muốn dầu không, các em sẽ thấy thiệt mặt.

Bảo Đạo bạch hỏi vụ hai em *Lễ Sanh Ngọc Lương* và *Thái Cảnh* bị bắt đi mất tích.

Chưa đáng lo ngại, song vận xấu hai em ấy phải chịu khổ não một thời gian ngắn rồi sẽ ra mặt công khai đối nại.

Chị xin lui, kéo trễ giờ cho các Đấng.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

PHỒ LOAN: BẢO ĐẠO – SĨ TÁI KHỎE.

QUYỀN GIÁO TÔNG

Qua chào hiền đệ Bảo Đạo và ba em.

Các em đã nóng lòng vì trước sự đàn áp bắt bớ bốn đạo của chánh quyền *Ngô Đình Diệm*, nhưng bây giờ các em phải tìm cách nào để đối phó với họ. Theo Qua thì để yên tình trạng đó, rồi Đức Hộ Pháp và hiền đệ gửi thơ can thiệp với quốc tế.

Bảo Đạo bạch:

– Chưa thấy ai trả lời.

Quốc tế đã nhận đủ văn kiện của Đức Hộ Pháp và hiền đệ gửi đến, nhưng họ còn hội đàm nội bộ trước sự tương quan cùng mâu thuẫn giữa các đại cường quốc, nên chưa có thái độ rõ rệt để can thiệp cho mình. Chỉ trong thời gian ngắn nữa, sẽ có tiếng dội làm cho *Diệm* phải ngưng mọi áp bức Đạo để lấy lòng nhân dân, hầu cầu mong được đứng vững trong Liên Hiệp Quốc. Điều đó phải đến. Nhưng **Ngô Đình Diệm phải đền tội trước quyền Thiên Liêng vì đã phạm Thiên điều và Thánh thể Đức Chí Tôn.**

Hiện nay, nếu các em hy sinh thêm nữa thì chúng nó vẫn sẵn sàng đàn áp vì địa điểm Tòa Thánh của mình nằm trong chiến dịch tan nát của chúng.

Hiền đệ Bảo Đạo nên khuyên các em ở quốc nội ẩn nhẫn một lát rồi cơ hội sẽ đến với các em.

Các em nên tỏ ra bình tĩnh trước sự đàn áp của chúng, chớ nên khiêu khích mà thành ra một trường huyết hận do kẻ thứ ba xúi giục. Các em đã làm bia cho chúng tranh đấu, các em chịu thiệt, mang tai tiếng, nhưng chúng hưởng. Vậy hiền đệ nên suy nghiệm coi Qua nói có phải không?

Bảo Đạo bạch:

– Phải.

Thôi, xin hẹn lại khi khác, Qua sẽ đàm đạo thêm.

THĂNG.

▫ Đức Phạm Hộ Pháp qui Thiên tại Nam Vang lúc 13 giờ 30 ngày 10-4-Kỷ Hợi (dl 17-5-1959). Ngay tối hôm đó, Ngài Hồ Bảo Đạo lập đàn cơ tại Thánh Thất Kim Biên tức Tân Báo Ân Đường, Bát Nường DTC giảng cơ, tiếp theo là Đức Phạm Hộ Pháp giảng dạy cách làm Lễ Tang cho Đức Ngài.

113. Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 10-4-Kỷ Hợi (dl 17-5-1959).

Phò loan: Hồ Bảo Đạo – Sĩ Tài Cao.

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chia buồn cùng các em cả thầy.

Chị hôm rồi sợ dĩ phải tạm gọi chuyện cho các em qua buổi vì các em, nhứt là Bảo Đạo rồi óc phải dùng phương trấn an, nhưng không quên dặn rằng: Hữu vi là phụ thuộc của vô hình.

Giờ đây Đức Hộ Pháp đã yên phận, nhẹ tách bến trần với lòng man mác, buồn vì Đại nghiệp chưa hoàn thành trọn vẹn, vì nợ áo cơm chưa vẹn trả cho non sông, vì cơ đồ đang nguy cấp, nên mặc dầu rảnh rang sự thế, về ngôi xưa quê cũ, nhưng lòng hoài vọng vẫn vẫn vương theo Tổ nghiệp và Đại gia đình thiêng liêng, nơi chen chúc con cái của Đại Từ Phụ.

Vậy chị cũng nhường cơ cho người đến dạy bảo đôi điều, rồi chị sẽ dạy tiếp.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**
LÚC 22 GIỜ 45.

PHẠM HỘ PHÁP

Chú Bảo Đạo và mấy con.

Đứng dậy đi, thầy không vui thấy các con quá bi lụy, nhứt là con *Cầm và Tranh*, thầy dặn hai con rằng ráng bình tĩnh mà lo cho *Thuận, Hòa, Út và Châu* cho chúng nó nên người hữu dụng là lo cho thầy đó. Còn Đạo thì có Hội Thánh và các con khác nơi đây toan tính, hai con yên lòng.

Thầy dặn lại một lần nữa là đừng bi lụy quá đỗi mà thầy khó yên tâm nơi vô vi đó.

Các con đứng dậy và nghe dạy:

Chú Bảo Đạo, tôi đi về đột ngột không giã từ chú và mấy con cũng hơi bồn chồn tắc dạ, song sự thể biết đâu ngờ Thiên Liêng chỉ định. Tôi phải rời thi thể một cách bất ngờ để cho Quyên Thiên Liêng xây chuyển. Bây giờ chú ráng lo hữu tướng nầy cho ra về Đạo là được rồi.

*Việc tống táng thì tôi đã đồng ý với chú là **tùy theo phong tục và tập quán mà vừa theo**, chớ câu nệ rồi không thành*, chuyện thêm rắc rối cho đoàn em của chú là Chúc sắc.

Chú cứ từ từ lo theo đây:

1. Di hài tẩn liệm theo đại liệm như đã làm cho Khai Pháp và Thượng Phẩm.
2. Phải tìm phương nào dung hòa tâm lý Đời Đạo nơi đây để di hài nằm yên một thời gian nơi đất Tần, rồi ngày kia sẽ di về Tổ Đình không muộn. Dù rằng sẽ có sự kéo níu của thế lực, song *di ngôn tôi đã ký*

thì phải giữ, kéo thế thường xem rẻ mà tội nghiệp cho đoàn em của chú.

3. Việc tế tự phải **hoàn toàn đơn giản và trật tự trang nghiêm**, chớ se sua làm tốn kém mà bổn đạo phải mang thêm nợ lo cho tôi. Tôi ái ngại lắm.
4. Sự định xây tháp thì tùy sự rộng hẹp của chánh phủ cho cùng không, việc đó không quan hệ lắm. Ngày mai chú cần liệu định với Chúc sắc.
5. Buổi di liên đài ra tháp, phải tuyệt đối yên tĩnh, chớ se sua và làm náo nhiệt mà tôi hằng ngày ít muốn.
6. Liên đài nên cò chì kỹ lưỡng kéo lâu ngày hư hoại mà thêm không hay.
7. Chớ chia tâm trong thời gian tôi còn tại ngoại.
8. Phải nhứt tâm nhứt đức lo cho cuộc lễ đằm ấm là trọn quý.
9. Hai con *Cầm và Tranh* nên tùy theo Hội Thánh trong mọi việc, chớ nghịch ý mà thấy không vui.
(Ngài Bảo Đạo bạch xin bài thài.)

Được. Chú ráng tinh thần và các con đừng suy nghĩ gì hết, tư tưởng mới toàn vẹn.

THI

*Ba năm xa cách để chờ may,
Vạn sự do Thiên đã sắp bày.
Chí muốn cao bay trong một kiếp,
Giờ đây nhờ cậy các anh tài.
Đã đành danh phận còn xa thăm,
Nhưng đứng mà râu chẳng mấy may.
Một kiếp vì đời tua gắng trả,
Cho rồi nợ thế khỏi ai hoài.*

Tạm dùng đỡ rồi khi nào chú Bảo Đạo khỏe thân

sẽ tiếp cho bài khác. Thi khó viết mà gặp điển yếu lại càng thêm khó. Bây giờ tiếp:

10. Việc tế lễ thì tùy theo sự rảnh rang của toàn Đạo mà sắp đặt, đừng làm thất công nhiều con cái chí hiếu của Đức Chí Tôn mà tôi không vui. Nơi đây sống ngày qua ngày, đừng làm cho bốn Đạo bỏ công ăn việc làm vì tôi nghe.
11. Khi tang tế xong, chú phải vào ở trong nây dòm ngó Chúc sắc CTĐ giùm tôi, kéo họ vì tư ý ganh tỵ mà làm cho manh mún Thánh thể nơi đây.
12. Có phước Thượng Phẩm đi dẫn đường như Cao nó muốn hỏi. *Có hành lễ Độ Thăng, song cả Chúc sắc phải thành tâm cầu nguyện nhờ Đức Đại Từ Phụ giải oan cho kiếp sống và phải thanh tịnh tuyệt đối.* Ngài Bảo Đạo bạch: - ...
13. Khỏi cần hình thức chi hết, chí tâm cầu nguyện là đủ. Việc Độ Thăng là do quyền của Hộ Pháp làm cho cả Chúc sắc, còn tôi thì không thể tự tôi mở cho tôi được. Chú hiểu...
14. Xong lễ, hai con *Cầm và Tranh* phải hòa thuận sống chung với nhau, lo bảo trợ con nhỏ, đừng để chúng lêu lổng mà tội nghiệp tương lai của chúng nó.
15. Bốn con Sĩ Tải, thầy cho phép để mấy con tự sống đến ngày giờ nào các con được về Tổ Đình sẽ hành đạo với sở vọng của các con.
16. *Bạch*, phải ráng lo học ngoại ngữ sẽ hữu dụng sau này.
17. Cả phái đoàn lưu vong phải vừa trợ lấy nhau, đừng vì tư tâm mà buồn phiền với nhau.
18. Chót hết là tôi chỉ muốn *tuyệt đối yên tịnh để nhẹ nhàng chơn thần* mà lo cứu rỗi cơ đồ, đừng vì tư tâm

mà ganh tỵ quyền lợi. Tôi không vui đó.

Bây giờ đã đến giờ cúng, tôi phải tạm gác lại, khi nào có cần hỏi, *Cao* sẽ ráng tiếp cơ với chú để tôi dạy việc.

Thôi tôi lui đây.

THĂNG.

114. *Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 13-4-Kỷ Hợi (dl 20-5-1959). Lúc 22 giờ.*

Phò loan: Sĩ Tài Trấn – Sĩ Tài Cao.

BÁT NƯƠNG DTC

Chị chào tất cả các em nam nữ.

Thật là vô cùng đột ngột mà các em không tưởng tượng được, Hộ Pháp qui hồi khiến ai cũng đau lòng trước sự việc đang nửa chừng bỏ dở, nhưng trí phàm xét đoán thì ngày mai vốn u tối.

Các em đâu rõ, nhờ sự bất ngờ này mà các em mới có phương tiện thi thố nguyện vọng của mình trọn vẹn.

Đã thấy rõ tình đời họ nhút nhát vì đại cân quyền thế, nên không bỏ một cử chỉ nào dấu rằng đê hèn nhỏ mọn để cố bám víu thủ lợi cho mình, song Hoàng Thiên hữu nhãn, hễ vay tức nhiên phải trả, các em cứ tươi vui mà chờ xem cơ tạo hóa công bình.

Chị cũng biết các em lo lắng tương lai của Đạo, ngày mai của đời và số kiếp người Việt ở tha bang, nhưng sự lo lắng của các em chưa thấm vào đâu đối với sự lo lắng của Hộ Pháp, dầu về Thiêng Liêng cảnh nhưng người mãi hướng về Tổ Đình, về nơi chôn nhau cắt rún, về nơi quê nhà để đợi lấy cơ hội thuận tiện xoay chiều đổi hướng cho kịp với trào lưu.

Ngày giờ nào các em thấy biến động gió to sóng lớn là giờ vui tươi của Đạo và của các em đã đến.

Chị vui miệng nói nhiều, các em bình tĩnh mà chờ đón, đừng nôn nóng mà hư việc.

Thôi, các em để chút thì giờ Cao Thượng Phẩm

muốn đến.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

PHÒ LOAN: BẢO ĐẠO – SĨ TÀI CAO. LÚC 22 GIỜ 40.

PHẠM CÔNG TẮC

Chào chú Bảo Đạo, các em nam nữ và hai con.

THI

*Trót đã ba năm ở xứ người,
Đem thân đổi lấy phút vui tươi.
Ngờ đâu vạn sự do Thiên định,
Tuổi đã bảy mươi cũng đủ rồi.
Nhớ tiếc sức phàm thừa chống chỏi,
Buồn nhìn cội Đạo luống chơi vơi.
Rồi đây ai đến cầm chơn pháp,
Tô điểm non sông Đạo lẫn Đời.*

Tạm được, khá hơn bài vừa qua, nhưng cũng chưa vừa ý, chờ chú Bảo Đạo thuận điển sẽ cho bài khác.

Cả Chúc sắc nghe dạy:

Nơi Kim Biên vốn mồ côi từ bấy lâu, Qua đến muốn qui tụ lại để cùng nhau chung sống dưới bóng Từ Bi, hầu làm vơi được phần nào nỗi khổ của người Việt nơi xứ lạ, nhưng rồi cuộc Qua chẳng đáng hài lòng lắm vì mọi việc bị dở dang. Qua buồn lắm! Giờ đây các em phải cố gắng lo chỉnh đốn lại cho đúng theo Luật Pháp Chơn Truyền, kéo để mãi tình trạng này thì cơ Đạo nơi đây khó tồn tại đó các em.

Qua thương các em bao nhiêu thì nơi Ngọc Hư Cung lại buộc tội các em bấy nhiêu. Qua rất đau khổ vì

sự ly tán phân tâm chia rẽ của các em mà ra nông nổi.

Nguyệt Tâm Chơn Nhơn rất đổi đắn đo không chịu tái thủ nhiệm vụ cũ, vì thấy các em không thể thay thế hình ảnh của người để chỉnh sửa cơ truyền giáo tha bang đó.

Qua khuyên các em dẹp nổi ty hiềm để chút tình thương nhen nhúm lại làm khối chơn thành thương yêu mà bảo trợ đàn em đang bị côi cút, hình như các em không quan tâm đến tương lai của *Trần Đạo Tân quốc*, nó thật là *ải địa đầu trước khi phổ thông ra các nước khác*. Qua đã có lần nói nhiều về vấn đề này. Hôm nay Qua nhắc lại để các em đừng xem thường nền Đạo nơi đây đó thôi.

Vậy các em hãy cố gắng kể từ nay chung trí cộng thương và nhịn nhục lẫn nhau mà hành đạo, kéo trễ rồi mấy em ăn năn không kịp. Qua chỉ mong các em giác ngộ thêm chút nữa và hành đạo khác hơn khi Qua còn ở với các em.

Chú Bảo Đạo đừng để tâm buồn phiền chư Chức sắc, họ vẫn hiểu lầm tình cảnh của chú, song như vậy chú mới rõ rằng **chẳng dễ gì thâm phục nhơn tâm nếu mình không ra công nâng đỡ, dìu dắt họ**, rồi đây họ cũng giác ngộ thương chú nhiều hơn.

Ba đứa Sĩ Tài, thấy không gì buồn hơn là việc làm lờ đờ của các con mà giờ đây các con phải tha phương cầu thực. Đã biết rằng ngày mai phải có phút tươi vui, sống mãi cho đời mà các con khô héo tuổi thanh xuân ổng phí, thấy chỉ mong các con thi thố phải Đạo với đời rồi nhờ tình thương đó mà an ủi phần nào kiếp sống ăn gỏi nằm nhờ nơi xứ người.

Hiệu, con nên vui vẻ và lo lập thân, thầy bao giờ cũng không quên ơn sẵn sóc và chịu cực của con, nhưng dẫu rằng con chịu thiệt thòi trong mọi việc, song ngày mai con cũng có thể lập nên thân danh với người, đừng lêu lổng như đã nhiều lần có ý định ấy, nghề nghiệp phải trau dồi kéo ngày mai vợ con kéo níu mà thân làm trối chết cũng không no đủ, rồi tự tử lấy thân, đã trải qua bao ngày ăn không ngồi rồi, không chuyên luyện. Thôi, ít lời dặn bảo.

Thầy lại dặn con Hai Đạo Nhơn, nên lo chỉnh sửa Báo Ân Đường lại, nhứt là nội dung của cơ quan hiện nay, ráng lo lắng cho ra vẻ Phước Thiện thì địa vị ngày mai không nhỏ.

Thôi, thăm hết Chúc sắc không thấy mặt nơi đây, và cầu nguyện Chí Tôn ban ơn lành cho họ.

Xin kiếu.

THĂNG.

► **TÁI CẦU:**

PHÒ LOAN: BẢO ĐẠO – SĨ TÁI CAO. LÚC 23 GIỜ 15.

CAO THƯỢNG PHẨM

Bản đạo chào các em lớn nhỏ.

Hiển đệ Bảo Đạo, Bản đạo dạy em điều nầy: *Hành pháp Độ Thăng thì sắp một cái bàn, xông hương cho kỹ, lấy đủ dụng cụ hành pháp bày trên giữa bửu điện trước liên đài, rồi cả Chúc sắc để trọn tâm cầu nguyện Đức Chí Tôn. Đừng bày điều gì khác hơn mà thất pháp. Quyền Chí Tôn sẽ hành pháp Độ Thăng giùm cho Hộ Pháp.*

Ngài Bảo Đạo bạch:

– Nếu dọn bàn hành pháp trước liên đài thì khi Chúc sắc quì cầu nguyện Đức Chí Tôn thì phải xây lưng lại bàn ấy hay sao?

Đúng vậy chớ sao, ngó vô bửu điện cầu nguyện.

Còn việc tống táng thì phải tuyệt đối yên tịnh, đừng se sua và làm náo nhiệt để các Đấng hộ vệ liên đài hành sự cho dễ dàng, chớ sức phàm các em Đạo tỳ khó bề di chuyển dễ dàng liên đài. Em đã đủ hiểu.

Từ đây đến ngày an táng, em dặn *Chức sắc phải cẩn ngôn cẩn hạnh cho lắm, đừng để duôi mà các Đấng vô hình không tha thứ cho đâu*. Nhớ nghe.

Còn việc này nữa là liên đài, em nên biểu Chúc sắc lấy hàng màu vàng mà bao bọc trọn vẹn liên đài, cũng như đã làm cho Quyển Giáo Tông màu xanh, còn Hộ Pháp thì màu vàng. Gấm đã bao có điều không tiện vì là quá lờ loẹt, nên *để màu vàng hơi lợt, vì màu vàng của Hộ Pháp là đúng theo chơn pháp*. Làm liền nghe. Còn cây cờ phủ lên tượng ảnh là đủ.

Ba ngày liền, Chúc sắc phải luân phiên đến cầu nguyện tại liên đài cho Hộ Pháp ban điển lành, vì phút lâm chung, Chúc sắc khiếm diện.

Em nhớ làm liền kể từ ngày mai, kéo không kịp giờ.

Bần đạo xin kiếu.

THĂNG.

115. *Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 10-12-
Quý Mão (dl 24-1-1964). Lúc 21 giờ 40.*

PHẠM HỘ PHÁP

Chào chú Đốc và cả thầy mấy con.

Tranh con, con vào phò loan thế cho chú Đốc nghỉ
giây lát.

Tranh con, lời con hứa hôm nọ mãi đến hôm nay
mới được thực hành. Về với *Cô con lúc này* là phải. *Cô
con* trông đợi mỏi mòn, tội nghiệp thân già mà phải tựa
cửa trông con. Bây giờ thì khác hơn thuở nào rồi. Thân
hiu quạnh đã làm cho *Cô con* nhìn chung quanh với
tầm mắt bao dung rộng rãi hơn. Thầy cũng mừng cho
đó. Bây giờ con là nguồn an ủi duy nhất, con phải bỏ đi
những gì nông nổi từ nhỏ đến giờ, để làm nguồn sống
cho *Cô con* trong những chuỗi ngày già nua lẩm cẩm.
Thế sự đối với con là trò đùa, con đã bao lần đùa giỡn
với nó và rốt cuộc con cũng không thu thập được một
bài học khả dĩ gọi là đáng giá.

Vậy kể từ nay, bên cạnh có *Cô con* an ủi, con nên lo
tu dưỡng tâm thành để mua chút ít âm đức bằng công
quả vô hình, tức là chữ hiếu đó. Đời tư của con không
ra gì, bước Đạo cũng chưa đến nơi đến chốn, lỡ dở đời
Đạo. Hai nẻo con phải tự chọn lấy một, hoặc giả con
phải nương Đạo để tạo nghiệp nhà, tức là tạo địa vị
trong Đạo lẫn thanh thế riêng con. Điều cần yếu là bao
lần con chứng kiến oan nghiệt của trò đời mà con vẫn
xem thường mà gây hấn.

Thầy biết ý kiến của con cang trực, song tánh đồng
cảm ấy nên để dành xài cho phải lúc, đừng bạ đâu nổi
nóng lên đó. Như vậy, con dẫn mình vào chỗ nguy hại

cho chính bản thân và liên lụy đến Cô con nữa.

Thôi, thầy nói sơ đôi điều, con đã đủ sức phán đoán thì nên nghe theo lời thầy tức là con đã làm vừa ý thầy lẫn Cô con đó. Nhấn gởi lời thăm Cô con. Thầy sẽ về trong thời gian sau này.

Thôi, con trả cơ lại cho chú Đốc.

► **TIẾP ĐIỂN: 22 GIỜ 10 PHÚT.**

Chú Đốc, *Tranh nó làm lếu* như chú đã hiểu tánh tình của nó, song cũng tạm yên, nó về vừa đúng lúc cần cho *mụ Tám*. Bây giờ sẵn đây, tôi nhờ chú tiếp diễn để tôi sắp xếp việc nhà.

Con Hai,

Thầy thấy con mòn mỏi nhớ mong, thầy cảm động lắm, song con cũng nên tự đặt mình vào hoàn cảnh bên Đạo bên hiếu. Con muốn báo hiếu thì thầy không cần giữ con ở lại cho đến ngày về. Còn nếu con nương theo nghiệp Đạo thì phận sự của con vẫn tròn. Nghiệp Đạo không quên công khó nhọc của con. Hai lẽ tùy theo con lựa chọn. Bây giờ thì thầy không quyết định gì hết, tùy ở con đó.

Con Cầm,

Tranh nó về rồi thì nhẹ lo cho con, chỉ còn gia đình của con thì con nên tùy thế sắp xếp cho ôn hòa thuận thảo.

Thuận đã có vợ tức nhiên phải lo bảo thủ gia đình tư của nó. *Hòa* thì khó tánh, song nó chỉ có bốn phận là đi học. *Út đã lớn rồi*, phải chỗ nên liệu phương lập gia thất cho nó đi. *Châu còn nhỏ* thì không nói gì. Cả gia đình của con lục đục nhau mãi, thầy buồn lắm, gia

đình hiếm hoi, con nên khéo léo bảo thủ cho còn tình thương của thầy và Cô con hằng mong ước.

Thôi, mỗi đứa đều có số mạng. Thầy thương là chỉ nhắc nhở các con mà thôi. Bây giờ là lúc cần phải đùm bọc lấy nhau, và lại cũng không còn bao lâu nữa, nên để chút tình lưu luyến những ngày lưu vong này.

Việc nhà cửa đất cát, con lo tính cho hợp pháp đi, đừng buông trôi rồi không tiện sau này. Việc làm ăn, nếu không có gì cần thiết thì nên thâu hẹp lại kéo thời cuộc không còn thuận tiện cho các con đâu. Mọi việc nên tính kỹ lưỡng rồi mới làm, song khéo tính hơn là làm bung thù, *các con nên nhớ một điều này là nghiệp đời các con có thể gọi là tạm đủ, còn nghiệp Đạo các con đừng quên, vì tuổi các con không chờ các con đâu.*

Nghiệp Đạo Thầy đã tạo cốt để cho các con rồi đến đời sau nữa. Các con nên bảo thủ cho riêng mình, tức nhiên là vun bồi cho tổ nghiệp, các con hiểu ý thầy.

Thôi, các con đứng dậy đi, thầy ban ơn cho cả thầy các con lớn nhỏ.

Thầy sẽ hộ trì các con trong bước hành trình Đạo và đời.

Thôi, chú Đốc đi nghỉ, tôi lui.

THĂNG.

116. *Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường), đêm 12-9-Ất Ty (dl 6-10-1965).*

Phò loan: Bảo Đạo - Sĩ Tải Cao.

PHẠM HỘ PHÁP

Chào chú Đốc và mừng tất cả các con lớn nhỏ.

Đứng dậy đi các con.

Con Hai vào quì. (*Cơ để lên đầu*). Thầy ban ơn lành cho con đó.

Đứng dậy nghe dạy: Thầy đã có nói với tất cả các con lớn nhỏ rằng, thầy không buộc mỗi đứa phải ở lại cho đến ngày thầy về với cái liên đài, **chỉ trừ chú Đốc và Cao**, cùng đứa nào không bận bịu gia đình và hiếu Đạo.

Như thế đã rõ nghĩa lắm rồi, thầy không muốn các con phải núng nịu ngội mộ mà chịu khổ sở về mặt vật chất lẫn tâm hồn.

Chú Đốc, ngày mai chú lo giùm giấy tờ cho con Hai nó về sớm càng tốt.

Con Hai, thầy cảm cảnh trung liệt của con đối với Đạo và thầy. Thầy sẽ hộ trì bước đường tu của con. Vậy con sắp sửa lên đường là vừa, thầy sẽ vừa trợ tâm thành bất lay chuyển của con đối với Cơ Quan Phước Thiện.

Các con khác, lớn chí nhỏ, thầy nhắc lại một lần nữa là thầy không buộc đứa nào phải ở lại thêm nữa, vì 10 năm đã qua cũng đã đủ lắm rồi, thầy đã có nói trước rồi và hôm nay thầy lập lại một lần nữa để các con khỏi ngờ vực.

Thằng Hai Tổng Giang, tội nghiệp thân già rồi mà còn lặn độn chưa nhàn thân rảnh trí, đáng lẽ ra “mấy” đã an hưởng thú già dưới chơn núi Linh sơn Thánh Mẫu

ở Tổ đình, nhưng nghiệp quả của số kiếp tầm nhả tờ kéo kén, âu cũng là kiếp sanh ngộ Đạo.

Con *Cầm*, thầy vui thấy con bán phố về ở bên cạnh Đạo, nhưng còn một điều là hai đứa nhỏ vẫn còn lồi thòi về phận sự cũng như thân phận.

Thuận con, ông không mấy vui thấy con không xử gia đình trọn vẹn, nghề nghiệp vẫn lồi thòi, kiếm sống trôi chết mà vẫn chưa rời.

Hòa con, giai đoạn khó khăn đã qua, con ráng tu tỉnh học hành cho đến chốn là con biết thương má và ông ngoại.

Thôi, cả thầy cố vui mà đợi ngày mai sáng sửa hơn.

Chú *Đốc*, bao nhiêu việc đó, chú sắp xếp cho mỗi đứa em lớn nhỏ trong phái đoàn cho được tiện bề tùy theo hoàn cảnh của mỗi đứa.

Con *Nhàn*, thầy đã hiểu tất cả điều mà con cầu xin này giờ, thầy sẽ ban ơn cho con đủ sáng suốt và nghị lực để thực thi phận sự của một Chức sắc hữu thế đó.

Thầy ban ơn cho cả thầy.

THĂNG.

117. *Thánh Thất Kim Biên (Tân Báo Ân Đường),
đêm 10-4-Đinh Mùi (dl 18-5-1967).*

PHẠM HỘ PHÁP

Chào chú Đốc và ba con.

Chú Đốc hãy cho *Hiệu* đi gọi các Chức sắc nam nữ từ phẩm Lễ Sanh lên tôi dạy việc.

► **TÁI CẦU:**

(Cơ giục mạnh lời đứng dậy và xây giáp vòng để ban Phép Lành cho cả thầy.)

HỘ PHÁP CHƯỞNG QUẢN HIỆP THIÊN ĐÀI

Bản đạo chào tất cả chư Thiên phong nam nữ.

Đêm nay, Bản đạo cho cả thầy Chức sắc hội họp lần cuối cùng tại đây. Vậy cả thầy bình thân và nghe dạy.

Hồ Bảo Đạo HTĐ,

Bản đạo đã nhiều phen nhờ hiền đệ lo lắng giùm Bản đạo về mặt Đạo của Hiệp Thiên Đài đối với Cửu Trùng Đài. Vả lại Chi Đạo vốn của Cửu Trùng Đài bên cạnh Hiệp Thiên Đài hầu bảo vệ Đạo nói chung, binh vực Đạo nói riêng. Vì vậy người có bổn phận lo cho nghiệp Đạo được bảo tồn. Ngày nay hiền đệ đã hết nhiệm vụ ở đây nữa.

Bản đạo nhen danh Hộ Pháp chưởng quản Hiệp Thiên Đài giao lệnh cho hiền đệ lãnh nhiệm vụ khác, có mặt tất cả Chức sắc nam nữ hiện cầm quyền chánh trị Đạo nơi Tần quốc.

Khâm Trấn Đạo nam nữ,

Bản đạo giao cả cơ nghiệp này sau hơn mười năm

gây dựng để lại cho cả con cái thuộc Trấn Đạo làm nền tảng hầu trụ lại đức tin nơi Đấng tối cao là Đại Từ Phụ.

Vậy, cả Chúc sắc dầu lớn dầu nhỏ nên nhìn vào tương lai đoàn em út và con cháu của cả thầy để lo cho vòng tròn trách nhiệm cầm giềng mỗi Đạo.

Tình thân, Bản đạo tiếp, đứng dậy cả thầy đi.

Hơn mười năm trường, Bản đạo đã khổ nhọc muốn gây dựng lại nghiệp cũ, nhưng với tinh thần lụng bại sau những ngày đau buồn liên tiếp, cả Chúc sắc chỉ thủ phận để chờ ngày nào mà ngày ấy chưa đến với cả thầy.

Vì vậy, hôm nay Bản đạo thấy rằng: Nếu cứ kéo dài một tình trạng lũng chùng nầy, rồi ngày kia *Hồ Bảo Đạo cùng tất cả trở về Tổ Đình, cả Thiên phong sẽ thấy cô lẻ hơn lúc nào hết.*

Do đó, từ nay, cả Chúc sắc hãy tỉnh cơn mộng, tuổi đã cao, hầu hết sức đã yếu, hơi đã mòn, mà tự xét mình chưa làm một việc gì sở dĩ gọi là cứu dân độ thế.

Giờ đây, không còn mấy lát nữa là lần lượt mỗi mỗi về châu Ngọc Hư để không thể chối lấy tội chệnh mảng phận sự.

Bản đạo đã từng chịu khổ với tất cả nên Bản đạo hiểu rõ cả thầy hơn ai hết.

Để cứu vãn lại phần nào công nghiệp từ thủ và lời Minh thị, Bản đạo khuyên mỗi mỗi nhìn lại ngày cuối cùng của mình để lo tạo lại địa vị mà mình muốn hưởng và đã có sẵn trong chức vụ lẫn trách nhiệm của mình nơi Ngọc Hư. Bản đạo chỉ nắm lấy cân Công bình mà phán đoán. Tình nghĩa chỉ là ở ngoài nhiệm vụ.

Các em bên Cơ quan Phước Thiện Báo Ân Đường,

Bần đạo để lời ban khen cho cả thầy đã cương quyết bảo thủ những gì đã sẵn có.

Bần đạo cũng khuyên cả thầy nên nhìn đám con em mà tạo nghiệp hữu vi và vô hình cho chúng nó có nơi gởi tâm hồn.

Để tóm lược, Sĩ Tài đã cho các em nghe những lời kể như là trần trối của Bần đạo khi còn chung sống.

Cả thầy Chúc sắc có lãnh hội được phần nào chăng? Bần đạo thấy những lời lẽ ấy kể như là sau rốt những ngày chung sống. Bần đạo có thể nói rằng: hơn cả những đàn cơ vắn tắt.

Giáo Hữu Thái Của Thanh,

Về Tổ đình tường trình lại Hội Nhơn Sanh rõ cảnh cõi cục của Trấn Đạo.

Giáo Sư Thượng Ngoạn Thanh,

Bần đạo sẽ tìm phương cho Giáo Sư lập thêm công nữa. Việc đó sẽ chờ sau này.

Nữ Giáo Sư Hương Cục,

Bần đạo căn dặn là nữ phái phần đông kém đạo hạnh. Nên nhỏ nhẹ và vỗ về như tình mẹ con, tình chị em rất thiêng liêng có thể cải hóa dễ dàng, nếu được săn sóc của nữ phái.

Thôi, cả thầy đứng dậy và tịnh thân.

Bần đạo sẽ ban ân lành cho một lần nữa.

Bần đạo lui.

THĂNG.

THI VĂN SƯU TẬP

TỪ NĂM BÌNH-TUẤT ĐẾN BÌNH-THÂN

ĐẠO LỊCH: 21 – 31 (1946 – 1956)

Hộ Pháp Đường, ngày 3-2-Đinh Hợi (dl 23-2-1947).

THẤT NƯƠNG

Nhơn đạo rày đã suy vi,
Chạy lạt đời đời còn chi tu hành.
Mang câu thất hiếu đã đành,
Bao nhiêu công quả biển gành rã tan.
Làm cho thau nọ nên vàng,
Chì kia lộn bạc lại mang tiếng đời.
Càng xa càng lánh Đạo Trời,
Đem thân vùi lấp vào nơi bụi trần.
Chờn Linh lắm chịu mê tân,
Sanh tiền khó hưởng phúc lành Trời ban.
Rồi đây giặc giã khắp tràn,
Khiếm đường đạo đức chịu đàng Thiên tai.
Cả kêu thức tỉnh hỡi ai,
Thành tâm hối ngộ Cao Đài cứu nguy.
Nếu mà dự dự diên trì,
Phải cam chịu lấy nạn nguy buổi này.
Phước Thiện Trời bày ra đây,
Đặng mà cứu khổ loạn ly buổi này.
Nhứt Đức lại với Tàu Tây,
Gây trường huyết chiến tại đây bây giờ.
Bình Dương lập trận sờ sờ,
Cả chư vạn quốc dựng cờ chiến tranh.

Đánh nhau đổ nước nghiêng thành,
 Lưu hồng một trận tan tành nhân gian.
 Thây phơi chật đất đầy đàng,
 Cao Đài xuất hiện cứu an dân Trời.
 Kỳ Ba mở đạo cứu đời,
 Chiêu an thế giới khắp nơi hòa bình.
 Người tu thì được khương ninh,
 Kẻ vô đạo đức chôn mình vực sâu.
 Khá mau thức tỉnh hồi đầu,
 Ăn chay chuộc tội khỏi hầu Phong Đô.
 Phước Thiện cứu cấp đờn cô,
 Phước Thiện lựa những tăng đồ Chí Tôn.
 Phước Thiện nắm luật bảo tồn,
 Phước Thiện để rước chơn hồn Nguyên Nhân.
 Phước Thiện chứa thuốc kim đờn,
 Phước Thiện cứu thế khỏi cơn thâm sâu.
 Phước Thiện độ cả hoàn cầu,
 Phước Thiện có thể gồm thâu lợi quyền.
 Phước Thiện của chung chẳng riêng,
 Phước Thiện để rước bậc hiền chơn tu.
 Phước Thiện cải ác phá ngu,
 Phước Thiện giải khổ tội tù Phong Đô.
 Phước Thiện là vốn Phạm Môn,
 Phước Thiện là cửa Thiên Đường Phật Tiên.
 Phước Thiện thống nhất qui nguyên,
 Phước Thiện là vốn chuồng chiên của Trời.
 Phước Thiện bảo dưỡng khắp nơi,
 Phước Thiện lập để cứu đời chúng sanh.
 Phước Thiện là phước Trời dành,
 Để cho nhơn loại lập thành cửa tu.

Phước Thiện để rước ngoại bang,
Phước Thiện sản nghiệp bảo toàn thế gian.
Phước Thiện gây dựng giang san,
Cả chư vạn quốc đồng sang phục tùng.
Phước Thiện bảo hộ người cùng,
Việt Nam làm chủ vẫy vùng tự do.
Phước Thiện nuôi nấng ấm no,
Phước Thiện vào đặng khỏi lo rách lành.
Phước Thiện hồn đặng cao thăng,
Về nơi Cực Lạc trường sanh đời đời.
Phước Thiện là chốn thành thời,
Trở nên Thánh đức ra đời Tân Dân.
Phước Thiện nuôi nấng tinh thần,
Phước Thiện cứu kẻ lạc gần bàng môn.
Phước Thiện báu quý Càn Khôn,
Độ các Chi Phái nhập môn hồi đầu.
Phước Thiện huyền diệu cao sâu,
Lập công chuộc tội mới hầu khỏi oan.
Phước Thiện cứu kẻ ngã ngang,
Độ Chi Phái nghịch dễ dàng cảnh tu.
Phước Thiện giải tán nghịch thù,
Lấy câu hòa thuận vạn trù lập công.
Phước Thiện nay chuyển đại đồng,
Phá tan giặc giã giao thông hoàn cầu.
Phước Thiện là phép nhiệm mầu,
Tóm thâu thiên hạ hồi đầu cửa tu.

THẮNG.

* * * *

THANH SƠN ĐẠO SĨ – CHỮ TU

Tu tâm cho biết nhiệm mầu Trời,
Tu tánh hiển lương dạ thánh thời.
Tu hiếu lo đền ơn cúc dục,
Tu trung giúp ích quốc hưng thời.
Tu nhơn cầm thú lòng không dục,
Tu nghĩa đệ huynh ý chẳng dòi.
Tu dặt anh em qua biển khổ,
Tu thành Tiên Phật hộ cho đời.

THANH SƠN ĐẠO SĨ

Báo Ân Từ, đêm 15-2-Đình Hợi (dl 7-3-1947).

THẤT NƯƠNG

Chào mấy anh, mấy chị và mấy em.

Cùng nhau giữ nghĩa từ tâm,
Thương nhau như một ngàn năm chớ rời.
Biển khổ lỡ đã chơi vơi,
Năm tay bọ đỡ kịp thời qui nguyên.
Tam Kỳ hội ngộ là duyên,
Ráng công bồi đắp kịp thuyền thẳng sang.
Thường ngày liệu liệu toan toan,
Bền lòng gắng chí trèo thang đến cùng.
Lòng hằng giữ nghĩa Tam Tùng,
Đẳng cay chớ nệ tâm trung trọn đời.
Ngôi xưa đã sẵn có nơi,
Công viên quả mãn thánh thời trở về.
Đời thường chác khổ chớ mê,
Đạo là cội phúc khá kể nương thân.

Lỡ đi một kiếp đọa trần,
Giỏi mài đức hạnh tinh thần thêm tươi.
Kết nhau sau một như mùi,
Dạy nhau cộng tác lỡ lời chớ than.
Một lòng quyết chí tắc gan,
Ngày kia hầu được hân hoan cõi Trời.
Hiệp nhau xin tặng đôi lời.

Sau sẽ tiếp, có Bát Nương đến.

THĂNG.

Đêm mừng 1-3-Đinh Hợi (dl 21-4-1947).

CAO THƯỢNG PHẨM – BÀI THI THỌ KHỔ

Phép thọ khổ thiệt là rất khó,
Đấng Thiêng Liêng chỉ rõ phân rành.
Phật Tiên đoạt phẩm trọn lành,
Trước cam thọ khổ, sau thành ngôi cao.
Có khổ hạnh đặng vào Chí Thánh,
Đức khổ tâm là tánh phong trần.
Ngày nào giải khổ xác thân,
Là ngày dứt nợ phong trần đặng Tiên.
Gặp cảnh khổ phải kiên phải nhẫn,
Gặp cảnh sâu gượng lẫn làm vui.
Lòn thân dưới phép quen mùi,
Thương đời thọ khổ, đắp bồi Thánh tâm.
Cứ lánh khổ làm sao đoạt vị,
Muốn lưu danh thì phải xét suy.
Khổ là phép hưởng từ bi,
Khổ là đề mục trường thi linh hồn.

Có khổ tâm mới tôn danh Đạo,
 Khổ hạnh nhiều là tạo Thiên Đường,
 Xưa kia các Đấng hiền lương,
 Cũng là đắc đạo trong trường khó khăn.

CAO THƯỢNG PHẨM

Báo Ân Từ, đêm 12-8-Giáp Ngọ (dl 8-9-1954).

BÁT NƯƠNG

Đứng đỉnh thuyền sen ghé bến trần,
 Cam lồ để mái giọng cao ngân.
 Rưới chan tịnh thủy an lê thứ,
 Bồi đắp sơn hà thuận nghĩa nhân.
 Mở túi Càn Khôn trao phép lạ,
 Đưa cần Nhứt Nguyệt thả hình chân.
 Thất tình lục dục là môi mị,
 Bí pháp chơn truyền tạo đánh vân.

Đánh vân mở lối định biên cương,
 Nước Việt ngày sau sẽ phú cường.
 Đạo đức treo giềng nơi vạn quốc,
 Tinh thần để lối dẫn đài chương.
 Diệt tà định được hồn Hồng Lạc,
 Tôn chánh tạo nên cõi thái bường.
 Liệt quốc sau cơn nguy đại chiến,
 Hướng về Việt quốc lãnh niềm thương.

Niềm thương dìu dắt cả hoàn cầu,
 Bỏ chiến tham hòa định nghiệp lâu.
 Thất ức niên dư sùng Đại Đạo,

*Thập tam thời định đắc Kim Câu.
Hoàn tu thử nhật cơ qui thống,
Tảo đắc lai niên nghiệp hợp châu.
Biết rõ giang sơn nhiều máu đổ,
Phải lo nội chính đặng nên mầu.*

BÁT NƯƠNG

* * *

LÝ ĐẠI TIÊN

*Gió luồng thổi mạnh rẻ rẻ re,
Nhấp rượu ba ly nhẹ nhẹ nè.
Thường thức chó dùng qua quá quá,
Nếm mùi cho biết thè thè the.
Trăng soi chầu úp ro rò rõ,
Miệng túi Càn Khôn xé xẻ xè.
Kìa ánh bình minh lô lô lộ,
Nghiêng tai nghe Lão khẻ khẻ khe.*

LÝ ĐẠI TIÊN

(Đàn tại Hà Nội đêm 18-9-Canh Dần 1950)

Rạch Giá, đêm mừng 1-10-Ất Mùi (dl 14-11-1955).

TÔN THẦN NGUYỄN TRUNG TRỰC

*TRUNG TRỰC trải thân giúp Nguyễn trào,
Lạc Hồng ngàn thuở rạng danh cao.
Việt Nam nứt thổ thiên niên thạnh,
Đàn nội giáng lâm tỏ ý nhau.
Trước nghi án mây sâu vẫn vũ,
Bấm đốt tay xem thử máy Trời.*

Thấy đời tiêu diệt đến nơi,
 Xót thương nên mới để lời cạm phân.
 Kìa đại chiến đã gần rồi đó,
 Khuyên chư hiền chịu khó tu hành.
 Để mà thoát nạn chiến tranh,
 Hết hai còn một người lành Trời thương.
 Nhìn thấy cảnh sa trường máu đổ,
 Nhìn Ngũ Châu thành phố tiêu điều.
 Ruộng vườn xơ xác quanh hieu,
 Đường đi vắng vẻ dập dìu thân thi.
 Khuyên bá tánh đừng vì danh lợi,
 Khuyên chư nhu kịp tới Đài Cao.
 Dầu cho sóng bủa nước trào,
 Đài Cao có sẵn không sao đến mình.
 Đây ta nói chúng sinh được rõ,
 Trận kỳ ba đã ló bóng rồi.
 Kể từ nước Việt chia đôi,
 Can qua ngàn ngục như hồi Đông Châu.
 Nạn tương sát thân sâu quỉ khốc,
 Nạn thủy tai động đất lan tràn.
 Bập bồng Tần quốc tan hoang,
 Hoàng cung không chúa, ngai vàng không vua.
 Bom đạn nổ đên chùa sụp đổ,
 Xác thây người chật lộ đầy sông.
 Để Thiên cho đến Cửu Long,
 Xương vun như núi, máu hồng như sông.
 Nga, Trung Cộng, Mỹ không nhượng bộ,
 Tiếp lần qua châu thổ nước Lào.

Bốn phương dấy động binh đao,
Thứ ba thế chiến không sao tránh rồi.

Bom nguyên tử đến hồi tung nổ,
Biển cảnh trần như chỗ hoang vu.

Còn chẳng là kẻ chơn tu,
Cơ Trời đã định chừ nhu nên tâm.

Đấng Thượng Đế cao thâm huyền diệu,
Khai Đạo Trời lấy hiệu Tam Kỳ.

Hiệp hòa Tam giáo Ngũ chi,
Ngôi Hai tái thế từ bi không lường.

Người đem rải tình thương khắp chốn,
Thấy mặt trời cứu khổn trần gian.

Y quan xanh đỏ trắng vàng,
Cân đai rõ rõ, địa hoàn đều hay.

Phải nhớ kỹ Đạo khai tà khởi,
Quỉ Sa Tăng cũng tới đây đàng.

Phá cho Thánh giáo nát tan,
Dẫn người lương thiện vào đàng Bàng môn.

Chúng đủ thuốc mê hồn cảm dỗ,
Sắc tài quyền tứ đồ đưa ra.

Đẩy người rơi xuống mê hà,
Muôn đời ngàn kiếp thoát ra được nào!

Lập đảng phái chen vào chánh giáo,
Xúi môn đồ phản Đạo hại Thầy.

Làm người như đại như ngậy,
Không phân Nam Bắc Đông Tây đàng nào.

Anh em nhà giết nhau như địch,
Con một cha tạo khích gây hiềm.

*Nhớ câu máu chảy ruột mềm,
Đến chùng thức tỉnh, túi thân đã già.*

.....

*Khuyên thiện tín một lòng tu niệm,
Để thoát cơn nguy hiểm kỳ ba.*

*Được xem Đại hội Long Hoa,
Hưởng đời Thánh đức nhà nhà yên vui.*

Kiểu từ đàn nội xin lui.

THÁNH NGÔN SƯU TẬP
QUYỂN III
BÍNH TUẤT (1946) — BÍNH THÂN (1956)

SƯU TẬP: **HIỂN TÀI NGUYỄN VĂN HỒNG**